

عبدالمنعم احمد ابراهيم

پيش دروستگروني شادوم

وهرگيڙاني

ٽالان عومهر سليمان

سهرهد حسهن نهجم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیش دروستکردنی

تادم

(سهلای خوی لهسر بیت)

پیش دروستکردنی

تأدهم

(سهلامی خوی لهسهر بیت)

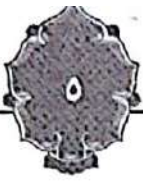
عبدالمنعم أحمد ابراهیم

وهرگیرانی

سهرههه د حسن نجم

تالان عمر سلیمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌که

سوپاس و ستایش بۆ خوی به‌دیهنه ر ﴿ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَةِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ (الزمر: ٦٢ - ٦٣).

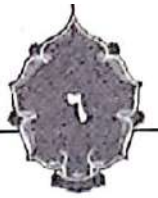
﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ ﴾ (السجده: ٧)

"ئه‌خوایه زاتیکه هه‌موو شتیکی به‌چاکی و ریکوپیکی به‌دیهنه‌واوه، له‌سه‌ره‌تاوه ئاده‌میزادی له‌ قور دروست کردووه" (١). سلاوی خوا له‌سه‌ر سه‌روه‌ری پیغه‌مبه‌ران و پیشه‌وای موسلمانان و له‌سه‌ر که‌سوکاری و هاوه‌لانی و پیره‌وانی تا ر‌وژی دواپی ..

ئه‌م کتیبه (پیش دروستکردنی ئادهم) که‌ چاپی یه‌که‌مییه‌تی، تییدا باسی دروستکراوه‌کانی خوا ده‌کات له‌ گه‌ردووندا به‌ر له‌ دروستکردنی ئادهم (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیټ).

لی‌رده‌دا ده‌مه‌وی باسی خالیکی زور گرنگ یاخود پرسیکی زور گرنگ بکه‌م، ئه‌ویش پرسی باوکایه‌تی ئادهمه‌ بۆ مروّف، که‌ زوریک له‌بیروراکان به‌لارپیدا چوون و لایانداوه و که‌وتوونه‌ته‌ هه‌له‌وه، به‌ به‌لگه‌ پوچ و نادروستی‌کانیان راستیه‌کانیان شیواندووه، ئه‌وه‌ی جینگای داخه

(١) ته‌فسیری ئاسان، (له‌ وه‌رگێرانی ئه‌م کتیبه‌دا ته‌فسیری ئاسان سه‌رچاوه‌ی ته‌فسیری کوردی ئایه‌ته‌کانه‌) وه‌رگێر.

ئەوێه کتیبیکم بەرچاو کەوت کە خاوەنەکەى ناوی ناو "ئادەمى باوکم.. چیرۆكى درستکراویك له نیوان ئە فسانە و راستیدا"، "ابى آدم.. قصة الخلیقة بین الأسطورة و الحقیقة"^(١).

کاتیک کتیبەکەم گرتە دەست، بینیم هی زانا و زمانزانی شارەزا و لیھاتوو (دکتۆر عبدالصبور شاھین)ە، ناوێشانى کتیبەکەم زۆر بەلاوہ سەیر بوو، بەلام کاتیک لاپەرەکانیم هەڵدایەوہ ناوەرۆکەکەى زۆر سەیرتر بوو، پڕ بوو لە بیروپرای دژ بە قورئان و سوننەت و لوژیک، تەنانەت پێچەوانە بوو لە گەل سادەترین یاسای زمانەوانى، پاشان ئەوہى جیگای داخە لایەنى پەخش و بلاوکارەکە لە پشتی کتیبەکە نوسیویەتى.

"دکتۆر عبدالصبور شاھین ویستویەتى چیرۆكى درستکردنى بوونەوەرمان بە شیوہیەك بۆ بگێریتەوہ، کە بگونجیت لە گەل عەقل، هەولیداوہ تیروانینی قورئانى بگونجینیت لە گەل رەوتى زانستى لە پرسى ژيانى ئادەمیزاد لەسەر ئەم زەویەدا".

وہ ک بلیی گێرانەوہکەى قورئانى پیروز بە دلی جەنابى دکتۆر نییە، بۆیە هاتووہ بە شیوہ تاییبەتیەكى خۆى چیرۆكى درستکردنى بوونەوەرمان بۆ دە گێریتەوہ ئەمەش وایکردووہ زیاتر لە (٢٠٠) هەلەى دژ بە بیروباوهرى ئیسلامى^(٢) و قورئان و سوننەتى تیدا بیټ. بەشیک لەم هەلانە:

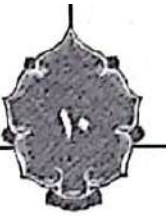
لە پێشەکیدا دەلیت^(٣): ... بەلکو(٤) (٤) ئەوہ واتای ئەو فەرموودە

(١) چاپى یەکەم - الروافد الثقافية - قاهیرە.

(٢) سەیری کتیبى: وقفات مع "ابى آدم" استا عبدالله بن عبدالعزيز بن أمين الشبروى (لا ٥٠٠).

(٣) لاپەرە (٥).

(٤) نامازەیه بۆ درستکردنى مروف.

ئایهتهکانی خوی گهوره و فەرموودهکانی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) بکهوین.

دواتریش هەر کهسیک (ئیسراییلیات) بخاته پیش هزری ئیسلامی بیگومان ئەوه کهسیکی ناشارهزا و بی ئەزموونه له بابته هزرییهکانی ئیسلامدا و به درێژایی میژووش شتی لهو بابته پرووی نه داوه.

بیگومان (ئیسراییلیات) شتیکی سادهیه و خوی زۆر به ئاسانی ناوهڕۆکهکی خوی ئاشکرا دهکات و ههروهکو زانراویشه ئەو (ئیسراییلیات) هه دژ، یاخود پیچهوانهیه له گهڵ دهقیک یا بیروکهیهکی ئیسلامی، بیگومان دهبیته رته بکریتته و مه گهر په یوهندی به شتی لاوهکی هه بیته وهک "ناوی دوو کورپه کهی چه زهتی ئادهم (سهلامی خوی لی بی) یاخود ناوی سه گه کهی یارانی ته شکهوت یاخود ناوی ئەو سی پیغه مبههری له سوپهتی (یس) ناویان هاتوو و چه ندان شتی تر که ئاساییه باس بکریت، به لام به مه رجیک ده بیته دلنیا بیت له سه رچاوه کهی و راستی و دروستی و شوینکه وتنی فەرموودهی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) که ده فەرمووی: "وحدثوا عن بني اسرائيل ولا حرج" واته: ئاساییه له نهوهی ئیسرائیل بگێر نهوه.

هەر بۆیه سوپاسی خوی گهوره دهکهین که قورئانی پیروزی کردۆته چاودێر و پارێزهری کتیبه ئاسمانییهکانی تر ههروهکو خوی گهوره ده فەرمووی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ...﴾ (المائده: ۴۸)، واته: (ئیمه قورئانمان هاوپی له گهڵ هه موو حه قیقهت و راستیه کدا بۆ تۆ دابه زاندوو، راستی و دروستی کتیبهکانی پیش خۆیشی دیاری

دهکات و چاودیژه به سهه هموویاندا، بهو بهرنامهیهی خوا ناردوویهتی داوهیری بکه له نیوانیانداو شوین ئارهزووهکانی ئهوان مهکهوهو لهو حهقه لامهده که بوّت رهوانه کراوه).

پاشان له لاپه ره (۷) چند دهقیکی له کتیبی "عرائس للمجالس" ی الثعلبی^(۱) ی وەرگرتوو ههروهکو ئهوهی تاکه سههچاوهی بیت باسی چیرۆکی دروستکردنی (ئادهم) ی (سهلامی خوی لی بی) کردییت. له کاتیکیدا به هیچ شیوهیهک باسی "صحيح البخاري" و "العظمة" ی ابو الشیخ و "البداية والنهاية" ی ابن کثیر و.. چهندانی تری نه کردوو که پرن له دهقی راست و دروست دهبارهی ئهو بابته^(۲)، پاشان هاتوو به لگهی به چهند هه لکه ندراوێک (الحفریات) و حیسابی ته مهنی زهوی هیناوه ته وه که هه مووی پریهتی له گومان و گریمانان و خه یالی بی سوود.

(۱) ئهم کتیبه ترسناکترین کتیبه چونکه ناوه روکه که ی زووترین (ئیسرائیلیات) ی تیدایه.

(۲) وقفات مع کتاب ابی آدم (لا ۵۱۱) م.س

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ (الأنعام: ۱۰۲).

واته: ((تا ئه و خویه په روهرد گارتانه، جگه له ویش هیچ خویه کی تر نیبه،
به دیهینه ری هموو شتیکه، که واته هر ئه و زاته په رستن و به ندایه تی
ته نها ئه و بکن، ئه و خویه تا گادار و چاودی ری هموو شتیکه)).

﴿ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ (الزمر: ۶۲).

واته: ((خوا به دیهینه ری هموو شتیکه، هر ئه ویش سه ربه رشتیار و
پاری زدری هموو شتیکه)).

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا
يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴾ (الرعد: ۱۶).

واته: ((ته ی محمد (صلی الله علیه وسلم، به خوانه ناسه کان بلی):
کی په روهرد گاری ناسمانه کان و زهویه؟ (ته گهر ئه وان بی دهنگ
بوون) تو بلی: (الله) په روهرد گاریانه، (چونکه ئه وانه کهر و کوپرو
لالن له وانیه دان به و راستیه دا نه نین) پاشان پیمان بلی: تیا په وایه
جگه له و خویه پشت به شتانی تر به رستن و بیانکه نه پشٹیوان و

خۆشهویست، که ئەوانه تهنانهت بۆ خۆشیان قازانج و زهرهريان به دهست نیه؟! ههروهها بلی: باشه ئاخر کوێر و چاو ساغ وهك یه کن؟! تاریکی و رووناکی چوونیه کن؟! (دیاره که خوانه ناسی و بی دینی کوێری و تاریکیه، ئیمان و باوهرو خواناسیش چاو ساغی و رووناکیه)، به لکو چند هابیه شیکیان داناوه بۆ خوا، کهشتیان دروستکردوو وهك دروستکراوه کانی خواو جا دروستکراوه کهیان لی شیواوه، پیمان بلی: (الله) به دیهیندر و دروستکاری هه موو شتیکه و ئەو زاته تاک و تهنها و به دهسه لات و به هیژ و به توانیه)).

پاشان نوسه ری کتیبه که جیاوازی کردوو له نیوان ههردوو دهسته واژه ی (الانسان) و (البشر)، پی وایه ئادهم باوکی (انسان) ه نهك باوکی (البشر). له گه ل ئەوه ی ئەو پیاوه زمانزانیکی گه وره یه، به لکو له و که سه ده گمه نانه یه که به شداریان کردوو له خوێندنی ئسولی زمانی عه ره بی به هه موو جیاوازی سه رچاوه کانییه وه.

له کاتی کدا له هه موو کتیبه کانی زمانه وانی وهك ئەم نمونه (الجمهرة) ی ئیبن درید، (التهذيب) ی ئەزهه ری، (دیوان الادب) ی فارابی، (معجم مقایس اللغة) ی ئیبن فارس (لسان العرب) ی ئیبن منظور الأفريقي، (الصحاح) ی جوهری، (القاموس المحيط) ی فیروزابادی، (المحکم) ی ئیبن سیده، (المحیط) ی صاحب ئیبن عباد، (المختار) ی رازی، (المصباح) للفیومی، (التهذيب الأسماء) ی النووی، (المجمل) ی ئیبن فارس، (العباب) ی صاغانی، (العالم) ی ئیبن سیده، (تاج العروس) ی زبیدی... هه موو ئەم کتیبانه دهیسه لمینن که ئادهم (سه لامی خوی لی بی) باوکی (البشر) ه و یه که م مروّف بووه و باوکی (الانسان) ه هیچ جیاوازییهك له نیوان ئەو دوو وشه یه دا نییه، هه ر که سیکیش جیاوازی له نیوانیان بکات به هه له دا چوووه و هیچ به لگه یهك له سه ر

قسه کانی نییه، ههروهك ئایهت و فهرمووده کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) جیاوازی له نیوان نه و دوو چه مه که ناکه ن، به تایبهت فهرمووده ی (الشافعة) له ههردوو سه حیحه که دا هاتوو ه.

پاشان د. عبدالصبور ده لیت: (ئادهم) (سه لامی خوای لی بی) باوک و دایکی هه بووه، نه و قسانه ی ناوبراو بیرو دۆزی (داروین) ی جوله که ی نه زانمان دینیته وه یاد، که له کتیبه که ی به ناوی (اصل الانواع) دا باسی کردوو ه و ده لیت: ئاده میزاد له جوړیکی جیاوازتر له ئیستا په ره یسه ندوو ه و گه شه ی کردوو ه به هو ی چهند هو کارنک که باسی کردوو ه، تابوته نه و مروقه ی ئیستا، له ئادهم پهیدا نه بووه وهك دهقه ئاینیه کان ئامازه ی بو ده که ن^(۱).

به م شیویه کتیبه که ی ناوبراو پره له هه له ی زهق که به شیویه کی فراوانتر له کتیبی تر دا ئامازه مان بو کردوو ه به ناوی (وقفات مع ابی ادم).

له کو تایی نه م پی شه کییه دا بانگیشتی د. عبدالصبور شاهین ده که م که له نویسه کانی پاشگه زبیته وه و پاشگه زبوونه وه که شی به ناشکرا رابگه ینیت، تا کو تاییه که ی به خراب بو نه نوسریت، چونکه ههروه کو و تراوه: نه بیته (پیری ئاخیر شه ر)، به گه رانه وه شی ئابرو ی ناچیت چونکه که سی باش و نمونه یی، نه وه نییه که هه له ناکات به لکو گه ر هه له ی کرد په شیمان بیته وه و راستی بکاته وه و خوای گه وره ش ره حم به و که سه بکات که گوتوو یه تی:

(۱) سهیری (ادم علیه السلام) ی ماموستا: البهی الخولی بکه (خوای لی خوش بیٹ) (لا ۱۸) چاپی - مکتبه التراث - القا ره.

ومن ذا الذي ترضى سجایاه كلها كفى المسك^(۱) نبلاً أن تعد معایبه

ههروهها چندین زانامان بینی که له رای خویان پاشگهز بوونه تهوه و
چندین دانا و کهسانی لیها توش دواى سهر گهردان بوون گه پراونه تهوه
سهر ریگای راست و دروست، لیژدها له خوی مهزن ده پارینه وه که
دلّه کانمان له سهر ریگای راست جیگیر بکات، چونکه ههر خوی
باشترین ری نیشاندهره.

نوسینی: ابو الحسن عبدالله بن عبدالعزیز بن أمین الشبراوی الوراق: شبرا
الخیمة / مصر / المحروسة

(۱) له ریوایه تیکیشدا: المرء

سه رتا

سوپاس و ستایش بۆ خوی گه وره و مه زن و سه لات و سه لام برژیت به سه ر گیانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و یار و یاهه رانی، خوی مه زن گه ردوون و بوونه وه ری به جوانترین شیوه دروست کردووه، پاشان مرؤفیشی دروست کرد و ئەو گه ردوونه شی خسته ژیر پرکیفی مرؤف و فه رمانیش به فریشته کان دا سوژده ی بۆ به رن.

ریزلینانی خوی گه وره بۆ مرؤف له خالانه خوی ده بینیته وه:

۱- فه راهم کردنی ئەو شتانه ی که له زهوی و ئاسمانه کانداهن ههروه کو پیشتر ئاماژه م بۆ کرد.

۲- پی سپاردنی گه وره ترین سپارده که زهوی و ئاسمانه کان و چیاکان نه یانتوانی هه لیبگرن، ههروه ها خوی گه وره سوور بوو له سه ر نه وه ی که مرؤف سپارده به زایه نه دات، بۆیه فه رمان کردنی هه ندیک شت و نه کردنی هه ندیکی تری پیدان و قورثانی بۆ دابه زاندن ﴿...فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳)، واته: ((هه ر که سینک شوینی هیدایه ت و رینموویی به رنامه که م بکه ویت، نه گومرا ده بیت، نه ناخۆشی و نا په حه تی و ناسۆر دیته ری)).

۳- فه رمانی به فریشته کان کرد سوژده بۆ ئادهم (سه لامی خوی لی بی) به ن، که بیگومان نه مه ش ریزلینانیکه گه وره یه.

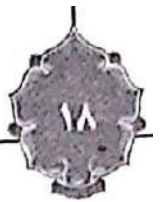
۴- خوی په روهر د گار به جوانترین شیوه مروقی دروست کردووه و له ئاره لى جیا کردو ته وه ههروه کو ده فرموى: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ (الإنفطار: ۷)، واته: ((ئهو په روهر د گاره توى دروست کردووه، به ریکوپیکتترین شیوه، به جوانترین شیواز و (ئه ندامه کان هه موو له شوینی تایبه تی خویاندا دانراون که بتوانن کارو فرمانی خویان به چاکى نه انجام بدن و ئهو ئه ندامانه ش که جووتن قه باره و درێژى و شیوه یان چوونیه که، جگه له وهى که یارمه تی و ته باییه کی ته واو هه یه له نیوانیاندا و هه مووان هاوکارن)). ههروه ها چه ندین دیارده ی تری ریزگرتنی خوی گه و ره به رامبه ر مروف.

له م کتیبه دا باسی ئهو شتانه ده که م که خوی گه و ره له م گه ردوونه دا بو مروقی دروست کردووه و بو ی فه راهم کردووه، ههروه ها باسی ئهو شتانه ده که م که خوی گه و ره له پیشت دروستکردنی ئادهم (سه لامى خوی لى بى) دروستی کردوون، ئه مه ش به پشت به ستن به دوو سه رچاوه ی سه ره کی زانیاری ئیسلامی، ئه وانیش قورئان و فه رمووده ی سه حیحی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ههروه ها له (ئیسراییلیات) و شتی ئه فسانه یی دوور که وتوو مه ته وه، چونکه نا کرین بیان که یین به به لگه.

الله أكبر إن دین محمد
لا تذکروا الکتب السوالف عنده
وکتابه اهدى وأقوم قیلا
طلع الصباح فأطفئ القندیلا

له خوی گه و ره داوا کارم که رینوینیم بکات و رینگای راستم نیشان بدات و ئهو کاره شه م به چاکه بو بنوسیت.

چیرۆکی به دیهینان یه کیکه له گرنگترین ئهو کارانه ی که خوی گه و ره له قورئانی پیروژدا باسی کردووه و به شیوه یه که ده بینین که (۱۱۰) جار وشه ی به دیهینان (الخلق) ی تیدا هاتووه.

سهیری (المعجم المفهرس) ی محمد فوناد عبدالباقی و (معجم القرآن) ی عبدالرؤف المصری بکه.

ثایه ته پیروژه کان باشر به لگن لهسه ر گه ورهیی ثم بابه ته:

﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (الأنعام: ۱۰۲).

واته: ((ئا ئه و خویه په روه رد گارتانه، جگه له ویش هیچ خویه کی تر نییه، به دیهینه ری هه موو شتیکه، که واته هه ر ئه و زاته بپه رستن و به ندایه تی ته نها ئه و بکه ن، ئه و خویه ئا گادار و چاودیری هه موو شتیکه)).

﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (الرعد: ۱۶).

واته: ((ئه ی محمد (صلی الله علیه وسلم)، به خوانه ناسه کان بلی: کئی په روه رد گاری ئاسمانه کان و زهویه؟ (ئه گه ر ئه وان بی دهنگ بوون) تو بلی: (الله) په روه رد گاریانه، (چونکه ئه وانه کهر و کویر و لائن له وانیه دان به و راستیه دا نه نین) پاشان پیمان بلی: ئایا ره وایه جگه له و خویه پشت به شتانی تر به ستن و بیانکه نه پشتیوان و خو شه ویست، که ئه وانه ته نانه ت بو خوشییان قازانج و زهره ریان به ده ست نیه؟! هه روه ها بلی: باشه ئاخر کویر و چا و ساغ وه ک یه کن؟! تاریکی و پرووناکی چوونیه کن؟! (دیاره خوانه ناسی و بی دینی کویری و تاریکیه، ئیمان و باوهرو خواناسیش چا و ساغی و پرووناکیه)، به لکو چهنده هاوبه شیکیان

داناوه بو خوا، کهشتیان دروستکردووه وهک دروستکراوه کانی خوا، جا دروستکراوه کهیان لی شیواوه، پیمان بلی: (الله) به دیهینه رو دروستکاری هموو شتیکه و نهو زاته تا کوته نهاو به دهسه لات و به هیزو به توانایه)).

﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآذِنُوا لَهُ لِيُقَدِّسَ لَكُمْ ﴾ (فاطر: ۳).

واته: ((تهی خه لکینه بیربکه نهوه له چاکه ی خوا به سه رتانه وه، ثایا دروستکار و به دیهینه ریکی تر هه یه جگه له خوا له ناسمان و زهویه وه رزق و روزیتان پی به خشیت؟ جگه لهو زاته خویه کی تر نییه، جا نهوه چون لهو بیروباوهره دروسته لاده درین؟)).

﴿ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ (الزمر: ۶۲).

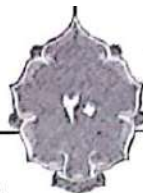
واته: ((خوا به دیهینه ری هموو شتیکه، هه ر نهویش سه ربه رشتیار و پاریزه ری هموو شتیکه)).

﴿ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآذِنُوا لَهُ لِيُقَدِّسَ لَكُمْ ﴾ (غافر: ۶۲).

واته: ((تهو زاته خوی ئیویه و په روه رد گارتانه، به دیهینه ری هموو شتیکه، هیچ خویه ک نییه جگه لهو، ئیتر ئیوه به رهو کوی دهرین؟ چون لاده درین له به رنامه که ی؟)).

﴿ إِنَّا فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾ (آل عمران: ۱۹۰).

واته: ((به راستی له دروستکردنی ناسمانه کان و زهویدا و له ئالوگوری شهو و رپوژدا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو که سانی ژیر و هو شمه ند...)).

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴾ (الأنعام: ١).

واته: ((سوپاس و ستایش بو ئه و خوییهی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو، تاریکی و پرووناکی فهراههم هیئاوه، پاشان ئهوانهیی بی باوهر بوون به په روهرد گاریان یه کیئک له دروستکراوه کانی خوا ده که نه هاوتای خوا)).

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ ... ﴾ (هود: ٧).

واته: ((ئهو خوییه زاتیکه ئاسمانه کان و زهوی له ماوهی شهش رۆژدا دروستکرد، تهختی فهرمانه وایهتی (که دروستکراویکی زۆر گهوره و شکۆمهنده) له سهەر ئاو بوو)).

﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴾ (النحل: ٤).

واته: ((ئاده میزادیشی له تاکه نوتفهیهک به دیهیناوه، که چی ئهو، دواي ماوهیهک که خوی ناسیوو به بووته دوژمنیکی ئاشکرا)).

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴾ (النحل: ٨١).

واته: ((خوا له و شتانهی که دروستی کردوو سیبهری بو ئیوه رهخساندوو، له کیوه کانییدا کون و کهلین و ئهشکهوتی سازاندوو و پۆشاککی بو تان به دیهیناوه تا له گهرما و (سهرما) بتانپاریزیت، ههروهها جوهرهها پۆشاککی تر بو به دیهینان بو پاراستنی گیانتان

له کاتی جهنگ و شهر و شوپردا، ئا بهو شیویه پهروورد گارتان ناز و نیعمه تی خویتان به ته واوی به سهردا ده پزینیت بو ئه وهی ملکه چ و فرمانبهردار بن)).

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴾
(الأنبياء: ۳۳).

واته: ((هه ر ئه و زاته یه که شه وو رپوژی به دیهیناوه، خو رو مانگیشی دروست کردوو، هه ریه که یان له خولگه یه کدا ده سو رپینه وه)).

﴿ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴾ (الأنبياء: ۳۷).

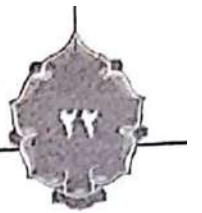
واته: ((ئه وهنده ئینسان به په له و تالوکه یه، (وهک ئه وهی) له په له و تالوکه دروستکراوه، له ئایینده دا من نیشانه و به لگه کانی خو متان نیشان ده ده م، جا په له م لی مه که ن)).

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ (النور: ۴۵).

واته: ((خوا هه موو زینده وه ریکی له ئاویکی تایبهت دروست کردوو، جا هه یانه له سه ر سکی ده پروات، هه یشه له سه ر دوو قاچ ده پروات، هه یشه له سه ر چوار پی ده پروات، خوا هه رچی بویت دروستی ده کات، به راستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه)).

﴿ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴾ (الشعراء: ۱۶۶).

واته: ((وازیش ده هینن له هاوسه ران و هاوجووتانی خو تان که په روورد گارتان بو ی دروست کردوون، به لکو ئیه هه ر قه ومیکی ناله بار و به درپوشت و نارپه سن)).

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴾
(الفرقان: ۵۴).

واته: ((ههه ره زاتهیه که له ناوی (مهنی) به شهر دروست دهکات و کردوویهتی بههوی خزمایهتی، بیگومان پهروهردگاری تو بهردهوام دهسه لاتی بی سنوره)).

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾
(الروم: ۲۱).

واته: ((یه کیك له نیشانه و بهلگه کانی تری نهویه: که هه ره له خوتان هاوسه ری بو دروست کردوون بو نهوهی نارام بگرن له لایداو له نیوانتاندا خوشهویستی و سوز و میهره بانی فهراهم هیناوه، بهراستی تا لهو دیاردانه دا نیشانه و بهلگه ههیه بو که سائیک بیرده که نهوه و تیده فکرن)).

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴾ (السجدة: ۷).

واته: ((نهوخوایه زاتیکه هه موو شتیکی به چاکی و ریکویکی به دیهیناوه، له سه ره تاوه ناده میزادی له قور دروست کردووه)).

﴿ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴾ (یس: ۷۹).

واته: ((پیان بلی: نهو زاتهی که یه که مجار دروستی کرد، هه ره ویش زیندووی ده کاته وه، نهو به هه موو دروستکراویک زانا و ناگایه)).

﴿ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً
أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ

اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿۶﴾ (الزمر: ۶).

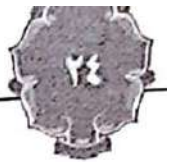
واته: ((خه لکینه بیرتان نه چیت خوا ئیوهی له تاکه نه فسیک هیناوته کایه وه له وهودوا لهو تاکه نه فسه هاوسه ره که شی فراهه م هیناوه، له مالآتیشدا ههشت جوړی دروست کردوه (له ئایه تی ۱۴۳، ۱۴۴ له سوورته تی الانعام دا ئاماژه ی بو کردوه)، له وهودوا له سکی دایکتاندا ئیوه دروست دهکات به چهند قوئاغیک، له ناو سی تاریکیدا (مه به ست سی پیسته که یه که کورپه له ی تییدا حه شار دراوه)، جا گوړانکاری به رده وامه و گه وره بوون و جیا بوونه وهی ئەندامه کان، ئا ئه وهیه خوا، ئا ئه وهیه په روه ردگار تان، خاوه نی هه موو به دیهینراوه کانه جگه لهو خوایه کی تر نیه، جا ئیتر بو کوی لاده درین له خواپه رستی)).

﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (فصلت: ۹).

واته: ((ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پیمان بلئ: باشه ئاخر ئیوه باوه رتان بهو زاته نییه که زهوی له دوو رپوژدا دروست کردوه؟ (ئه لبه ته ئه و رپوژانه مه گه ر خوا خوی بزانیت درژیی ماوه که یان چهنده)، چهند هاوه لیکیشی بو بریار دهن؟! ئه و به دیهینهر و دروستکاره په روه ردگاری هه ر هه موو جیهانیان و بوونه وهره)).

﴿لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (غافر: ۵۷).

واته: ((به راستی دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی له دروستکردنی خه لکی زور گه وره و گرنگتره، به لام زوربه ی خه لکی ئه م راستیانه تیناگه ن و په ی پی نابه ن و نایزان)).

﴿ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴾ (الزخرف: ۱۲).

واته: ((هەر ئەو زاتە هەموو جووتەکانی (له جیهانی ئادەمیزاد و زیندەوهران و روک و بی گیانهکاندا) دروست کردوو و بو ئیوهی رهخساندوو، ههروهها کهشتی و جوهرهکانی ئازهلای بو رام هیئان، تا بو سواری سوودی لی وهربگرن)).

﴿ أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴾ (ق: ۱۵).

واته: ((ئایا ئیمه له سه رهتا و یه کهم جاردا که ئەو خه لکه مان دروست کرد ماندوو بووین و گیروگرفت هاته ریمان؟! نه خیر ماندوو نه بووین، به لکو ئەوان له گومانان به رامبهر به دروست بوونه و یه کی تازه)).

﴿ وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴾ (النجم: ۴۵).

واته: ((هەر ئەو زاتەش دوو جووری دروست کردوو که نیرو مییه ...)).

﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴾ (الرحمن: ۱۴).

واته: ((ئادەمیزادی دروستکردوو له قورپکی وشک بوو، وهك فه خفوری)).

﴿ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴾ (الملك: ۲).

واته: ((هەر ئەو خوی مردن و ژیانی به دیهیناوه، تا تاقیتان بکاتهوه، کیتان کردهوی چاکتر و په سه ندره، هەر ئەویش زاتیکی بالادهسته به سه ر بی باوه راندا، وه لیخو شبووه له ئیمانداران)).

﴿ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴾ (العلق: ۱۴)، واته: ((ئایا نه یزانوو که خوا

دهیینیت و ئاگای (له گوفتار و کرداریهتی)).

﴿ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴾ (الأعلى: ۲)، واته: ((ئەو زاتە هەموو شتیکی

دروستکردوو به جوانی و ریکوپیک و تیرو تهواویی کردوو ((.

﴿ أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴾ (العلق: ۱-۲).

واته: ((تهی محمد (صلی الله علیه وسلم) بخوینه بهناوی تهو پهروهرد گارهتهوه که هه موو شتیکی دروست کردوو (۱) ئاده میزادی له چند خانهیه کی هه لواسراو (لهناو مندا لاندانا) دروست کردوو ((.

﴿ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴾ (اللیل: ۲)، واته: ((سویند به رۆژ کاتیک دنیا رووناک دهییت و تاریکی دهره وینیتتهوه)).

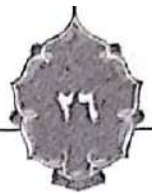
﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبُّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً... ﴾ (النساء: ۱).

واته: ((تهی خه لکینه له خه شم و نار هزایی تهو پهروهرد گارهتان خو پیارینن که تیوهی له تاکه نه فسیک دروست کردوو، هه ر لهو نه فسهش هاوسه ره که ی بهدی هیناو لهو دووانه پیاوان و ژنانی زوری خستوتهوه و بلاو کردهوه)).

﴿ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ (الأنعام: ۱۰۱)

واته: ((بیگومان تهو زاته به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهویه له جوانترین و ریک و پیکترین شیوهدا، چون رۆلهی دهییت؟! خو تهوزاته هاوسه ری نه گرتوو؟! به لکو هه موو شتیکی دروست کردوو، به راستی تهو زاته به هه موو شتیکی زانایه)).

﴿ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا ﴾ (الفرقان: ۲).

واته: ((ئهو زاتهی که هه موو ئاسمانه کان و زهوی مولکی ئه ووه ههر ئه و خاوه نیانه، که سیشی نه کردووه به رۆلهی خۆی و کهسی نه کردووه به شه ریک و هاوبهش له مه و دای مولک و دهسه لاتیدا، هه موو شتیکی دروستکردووه به ئه ندازه و قه باره و شیوه و تام و بۆن و رهنگ و جیاوازی هه مه جوور... هتد، نه خشه ی ریک و پیکی بۆ هه موو شتیکی داناوه (به شیوهیه ک که پیوستیه کانی ئاده میزاد دابین بکه ن و له خزمه تیدا بن)).

﴿ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴾ (الرحمن: ۱۵).

واته: ((چنۆ که کانیشی له بلیسه ی ئاگر دروست کردووه)).

﴿ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ (آل عمران: ۴۷).

واته: ((خوا چی بویت، دروستی ده کات، ههر کاتیکی شتیکی بویت ته نها پنی بلی ببه، دهسته جی ده بیته)).

﴿ أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴾ (الأعراف: ۱۹۱).

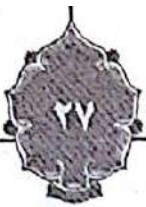
واته: ((ئایا که سیکی یان شتیکی ده که نه شه ریک و هاوبهش که ناتوانیت هیچ شتیکی دروست بکات، له کاتیکیدا خووشیان دروستکراون)).

﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ (النحل: ۱۷).

واته: ((ئایا ئه و زاته ی ئه م هه موو دروستکراوه سه ر سو رهینه رانه ی به دیهیناوه، وه کو ئه و که سه وایه که ناتوانیت هیچ به دی بهینیت، ئایا ئه وه بۆ لیک ی ناده نه وه و یاداوه ری وه رنا گرن؟)).

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴾ (الروم: ۵۴).

واته: ((خوا ئه و زاته یه ئیوه ی به لاوازی دروست کردووه، ئه وسا خوا

هیز و دهسه لاتیکت پی دهبه خشیت، دواى هیز و توانایی دووباره نورهی
لاوازی و پیری دیت، بیگومان نهو خوییه ههرچی بویت دروستی
دهکات، نهو پهروهرد گاره زاناو به توانایه)).

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ...﴾ (القصص: ۶۸).

واته: ((ههر پهروهرد گاری تویه ههر چیه کی بویت دروستی دهکات و
ههلی دهبریریت)).

﴿... وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل: ۸).

واته: ((خوای گهوره جوړه شتانیك دروست دهکات که ئیوه نایزان)).
دواى وردبوونه وه لهم نایه ته پیروژانه دهبنین زور به جوانی له رووی
واتاوه بهیهك بهستراونه ته وه و ههریه که یان نهو بتر شی دهکاته وه.

موسلیم له سه حیحه که ی و نه حمه دیش له موسنه ده که ی له نه بو
هوریره وه ده گیرنه وه، که ده لیت: ((خلق الله التربة يوم السبت، و خلق
فيها الجبال يوم أحد، و خلق الشجر يوم الاثنين، و خلق المكروه يوم الثلاثاء، و
خلق النور يوم الأربعاء، و بث فيها الدواب يوم الخميس و خلق آدم بعد
العصر من يوم الجمعة في آخر الخلق في آخر ساعة من ساعات الجمعة
فيما بين العصر الى الليل))، ((كان ولم يكن قبله شيء معه ولم يكن شيء
معه، ولم يكن شيء غيره. أول ما خلق الله القلم ثم خلق اللوح المحفوظ ثم
كتب فيه (إن رحمتي سبقت غضبي، خلق القلم و اللوح المحفوظ، و كتب
فيه الذكر كل شيء)). پیغه مبهری خوا دهستی گرتم و فهرمووی "خوای
گهوره له رپوژی شه ممه خاکی دروست کرد و له رپوژی یه کشه ممه
چیاکانی تیادا دروست کرد، دار و درهختی له رپوژی دووشه ممه دروست
کردن به لا و نه هه ممه تی له رپوژی سی شه ممه دروست کرد و رووناکی
له رپوژی چوارشه ممه دروست کردو له رپوژی پینج شه ممه شدا نازه لی
تیدا بلاوکرده وه و پاشان له کو تایی ساتهکانی نیوان عهسر و شهوی

ههینیدا دوایین بوونهوهری دروست کرد که ئه ویش ئادهم بووه، " له پیش خوی گهوره هیچ شتیک نه بووه و هیچ شتیکیش له گه ل دا نه بووه، جگه له ئه ویش هیچ که سیک نه بووه یه کهم شت پینوسی دروست کرد" و ئینجا تابلوی پارێزراوی (اللوح المحفوظ) ی دروست کرد، تییدا نوسی (به زهیی و میهره بانیم پیش خه شم و تور هیم که وت) پینوسی دروست کرد و (اللوح المحفوظ) ی دروست کرد و هه موو شتیکێ تییدا نوسی."

خوی گهوره زهوی و ئاسمانه کان و هه موو ئه و بوونه وهرانه ی له ناویدان دروستی کردووه، فریشته کان و جنۆ که کان، به هه شت و دۆزه خ و چیاکان و خۆر و مانگ و ئه ستیره و هه ساره کان و ئه ستیره کلکداره کان و نه یزه ک و پلازما و دهره چه (کونه) ره شه کان.

﴿... كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (الرحمن: ۲۹).

واته: ((هه موو رۆژی خوا له ئه نجامدانی کارێکدایه)).

﴿... وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل: ۸).

واته: ((خوی گهوره جوهره شتانیك دروست ده کات که ئیوه نایزان)).

(۱) زانایان رای جیاوازیان ههیه دهرباره ی (یه کهم شتی دروستکراو)، هه ندیک فرمووده ی راستیش ههیه که ناماژه به وه ده کات یه کهم شتیک که دروستی کردووه پینوس بووه، له هه ندیکێ تریشدا هاتووه که یه کهم شت تابلوی پارێزراوه (اللوح المحفوظ).

سهیری کتیبه یه کهمه کان (الأوائل) بکه: وهک الاوائل ی ابن ابی عاصم و الطبرانی، وابن حجر، (محاسن الوسائل) ی شبلی، (الوسائل) ی سیوطی، (محاضرة الأوائل) ی علی دده بوسنوی و هه موو ئه م کتیبانه هه مووی چاپکراون جگه له کتیبه که ی ابن حجر هه روه ها سهیری کتیبی (العظمة) ی ابو الشیخ الاصبهانی بکه که کتیبیکێ زۆر گرنگه بۆ ئه م بابته.

خوای گه وره ده فهرموئ:

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ
الْنَّشَأَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ (العنكبوت: ٢٠).

لهم ثايه ته دا وشه ی (قُلْ - بلی) فه رمانیکی داخوازییه له لایه ن
په روه رد گاره وه بو پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم)، واته:
خوای گه وره فه رمان به به بنده کانی ده دات جاچ ناده میزاد بیټ، یاخود
جنوکه، یان چ بروادار بیټ، یاخود بی باوهر، یان له خواترس یان
خراپه کار بیټ، فه رمانیان پی ده دا که بگه ریڼ به زه ویدا و لیکو لینه وه و
توئیرینه وه نه نجام بده ن.

لیړه دا مه به ست له رویشتن و گه ران، گه رانی تیروانین و په ند
وهر گرتنه، هه روه کو گوتراوه په ند وهر گرن نه ی خاوه ن بیناییه کان (فاعتبروا
یا أولى الأبصار)، ئینجا خوای گه وره ده فه رموئ: سه یرکه ن (فه رمانی
داخوازی سییه م) لیړه دا خوای گه وره فه رمانی تیروانین و بیرکردنه وه به
به بنده کانی ده کات، که چوڼ خوای گه وره ده ستی به دروستکردنی بونه وهر
کردووه و هه روه ها چوڼیش له دوا روژ زیندویان ده کاته وه.

خوای دروستکار و به دیه ینه ر ده یه ویټ به بنده کانی دلنیابن و دلیان
ناسووده بیټ، چونکه نه وه ی شتیک ده بیستیت له وانیه بر وا نه کات،
به لام نه وه ی به چاوه کانی خو ی ده بیستیت، نه وا دوو به لگه ی له به ر
ده سته، هه روه ها و تراوه: نه وه ی که سی بینره وه که سه نییه که
ده بیستیت، هه ر بو یه خوا ده فه رموئ:

﴿ لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءِإِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ... ﴾ (الأنبياء: ٢٢).

واته: ((ئه گهر له ههردووکیاندا (له ئاسمان و زهویدا) چهن خویه کی تر ههبوایه جگه (الله)، ئهوه کاول و ویران دهبوون و تیک دهچوون بهسه ریه کدا)).

﴿... وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (المؤمنون: ۹۱).

واته: ((هه رگیز خوا هیچ په رستراویکی تری (خویه کی تری) له گه لدا نییه، چونکه ئه و کاته هه ر خویه ک دهچوو به لای دروستکراوانی خویه وه و هه ندیکی خوی بلند ده کرد بهسه ر هه ندیکی تر دا (ئه وسا بوونه وهر تیکده چوو)، پاکی و بیگه ردی بو زاتی خویه له به رامبه ر ئه و شتانه وه که (خوانه ناسان) هه لی ده به ستن و ده یلین)).

ههروه ها ده فه رموی: ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (الطور: ۳۵-۳۶).

واته: ((ئایا ئه وانه به بی هیچ شتیک، هیچ هویه ک، هاتوونه ته کایه وه؟! یان هه ر خویان دروستکارن؟! (۳۵) یان ئه و بی باوه رانه ئاسمانه کان و زهویان دروستکردوو؟ نه خیر، ئه وانه هه ر دلنیا نابن)).

پاکی و بیگه ردی بو ئه و خویه ی که هه رچه ند سوپاس و ستایشی بکه ین کو تایی نایه ت و هه ر خوی به رز و پیروژه ههروه کو چو ن خوی وه سفی خوی کردوو.

پرسی به دیهینان و دروستکردنی بوونه وهر یه کی که له پرسه هه ره گرنگ و پرپایه خه کان لای موسلمانان، جاری وا هه بووه خه لکانیک له یه مهن هاتوون و مانگیک به ریگاوه بوون و مانگیکیش له گه راوه نه وه دا

بوون، بۆ ئەوەی بزانی چۆن خوای گەوره له سەرەتا بوونەوه‌ری دروست کردووه، هه‌روه‌ها جاري وا هه‌بووه پيغه‌مبەر (صلي الله عليه وسلم) رۆژيكي ته‌واو وتاري بۆ موسلمانان داوه ده‌رباره‌ی ئەو پرسه، به‌ بێ پچ‌ران ته‌نها له کاتي نوێژکردن نه‌بيت.

بوخاری له (عومه‌ری کورپی خه‌تاب) هوه بۆمان ده‌گيرپيته‌و و ده‌لييت: پيغه‌مبەر (صلي الله عليه وسلم) له‌ناومان هه‌لسايه‌وه باسی سه‌ره‌تاکانی دروستکردنی بوونەوه‌ری بۆ کردین، تا خه‌لکی به‌هه‌شت چوونه ناو ماله‌کانیان له به‌هه‌شت و خه‌لکی دۆزه‌خيش چوونه شويني خويان له دۆزه‌خ، جا هه‌نديک له‌به‌ريان کردوو و هه‌نديکيش له‌بيريان چووه‌وه).^(١)

بوخاری له سه‌حیحه‌که‌يدا^(٢) له (عمرانی کورپی حصين) هوه بۆمان ده‌گيرپيته‌وه و ده‌لييت: کۆمه‌ليک له هۆزی ته‌ميم هاتنه لای پيغه‌مبەر (صلي الله عليه وسلم) و ئەويش پي فەرموون: "موژده‌تان لێ بيٺ ئەي به‌نی ته‌ميم" ئەوانيش گوتيان مژده‌ت پي داین و پیمان به‌خشه، پيغه‌مبەر (صلي الله عليه وسلم) ره‌نگی گوڤرا، ئينجا خه‌لکی يه‌مه‌ن هاتن و پيغه‌مبەر (صلي الله عليه وسلم) فەرمووی: "ئەي خه‌لکی يه‌مه‌ن ئەو موژده‌يه قبول بکه‌ن که (به‌نو ته‌ميم) قبوليان نه‌کرد"، ئەوانيش گوتيان قبولمان کرد، ئينجا پيغه‌مبەر (صلي الله عليه وسلم) ده‌ستی کرد به‌ باسی دروستکردنی بوونەوه‌ر و عه‌رش،

(١) سه‌يري "الفتح" ی (٣٥٢/٦) ی بکه، کتیبی (بدء الخلق) باب (١) حديث (٣١٩٢).

(٢) الفتح (٣٥١/٦) كتاب بدء الرحي (٣١٩٠)، باب: ما جا في قوله تعالى:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ...﴾

پاشان پیاویك هات و گوتى: ئەى عمران و لاخەكەت راي كرد. عەمران لە گێرپانەوہى بابەتەكە دەلیت: "خۆزگە ھەلنەستابام". ئەمەش ئەوہمان بۆ روون دەكاتەوہ كە ھاوہلان چەند بە پەرۆش بوونە بۆ زانینى سەرەتا و چۆنیەتى دروستبوونى بوونەوہر.

پیشەوا احمد لە (عومەرى كورى خەتتاب) ھوہ بۆمان دەگێریتتەوہ و دەلیت: پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) نوێژى بەیانى بۆ کردین و ئینجا چووہ سەر مینبەر و وتاریكى بۆ داین تانیوہرۆ، ئینجا دابەزى و نوێژى نیوہرۆى بۆ کردین و پاشان چووہ سەر مینبەر بۆ تەواوکردنى وتارەكەى، لە كاتى عەسر دابەزى و نوێژى عەسرى بۆ کردین دیسان دەستى كرد بە تەواوکردنى وتارەكەى تا خۆر ئاوابوو، لە وتارەكانى باسى دروستكراوان و بوونەوہرى بۆ کردین و ئیمەش فیڕ بووین و لەبەرمان كرد^(۱).

ئەمە لە چەندین بۆنە و زیاتر لە جارێك دووبارە بۆتەوہ.

ھەرۆھا موسلمانە پیشینەكان پرسیاریان لە پیغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەکرد دەربارەى سەرەتای دروستکردن، ئاسمانەكان، زەوى، فریشتەكان، جنۆكەكان.. ئەویش بە روونى وەلامى دەدانەوہ.

سرهتاک دروستکردن

یه کهم دروستکراو

پینوس

یه کهم شت که خوا دروستی کرد "پینوس" بوو:
 عوبادهی کوری الصامت ده لیت: گویم له پیغمبهری خوا بوو (صلی
 الله علیه وسلم) فهرمووی: "أول ما خلق الله القلم" یه کهم شت که
 خوی گه وره دروستی کردووه پینوسه^(۱)

کهی خوی گه وره پینوسی دروست کرد؟

پیشهوا احمد و ترمذی له پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم)
 ده گیرنه وه که فهرموویته "إن أول ما خلق الله تبارک وتعالی القلم،

(۱) پیشهوا احمد له موسنده ده کهی (۳۱۷/۵) گیراویه تییه وه، ههروه ها ابن ابی عاصم
 له "السنة" (۱۰۳) و له "الاوائل" (۵) ژماره (۲، ۱) و الطبرانی له "الاوائل" (۱)
 (لا ۲۲)، و ابن جریر له (التفسیر) (۱۱/۲۸) و الطبرانی له "الکبیر" (۶۸/۱۲) و
 ابو نعیم (۱۸۱/۸) و البیهقی له "السنن الکبری" (۳۹/۹) وله (الأسماء والصفات)
 (۲۳۸/۲) ژماره (۸۰۳، ۸۰۴) أبو یعلی (۲۱۷/۴) و ابن جریر له "التاریخ" (۱۷/۱)
 و عبدالله بن احمد له "السنة" (۳۹۳/۲) و ابن ابی شیبه (۱۱۴/۴) و ابن وهب
 القرشی له "القدر" و الأجرى له "الشریعه" (۱۷۸، ۱۷۹) و الحاکم له "مستدرکه"
 (۴۹۸/۲) و الترمذی (۲۱۵۵، ۱۳۷۹) و ابن عساکر (۱۴۸/۷) و أبو داود الطیاسی
 له "مسنده" (۵۷۷) و ابن عدی (۲۲۷۲/۶) و ابن حبان له "روضة العقلاء" (۱۳۵)
 و الدارمی له "الرد علی الجمهیه" (۲۵۳) وله "الرد علی المرسی" (۱۹۸) هی تر.

ثم قال له: اكتب فجرى في تلك الساعة بما هو كائن الى يوم القيامة... "يه كه م شت كه خوی گه و ره دروستی كرد پینوسه، ئینجا پیی فهرموو: بنوسه، ئینجا دهستی به نوسین همموو دروستکراوه کان کرد تا رپوژی دوابی" (۱). ههروهها عوبادهی کوری صامت دهلیت له پیغه مبهری خوام بیست (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: "یه كه م شتی دروستکراوی دهستی خوی بهرز و پیروژ پینوسه، ئینجا پیی فهرموو: بنوسه، پینوسه که ش گوتی: چی بنوسم؟ خوی گه و ره فهرمووی: ههرچی دروستکراوه و دروست ده کریت تا رپوژی دوابی بینوسه" (۲).

ههروهها ئه بو هورهیره دهلیت: له پیغه مبهری خوام بیستووه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: "یه كه م شت كه خوا دروستی کرد پینوس بووه، ئینجا (تینوس) ی دروست کرد، پیی فهرموو بنوسه، پینوسه که گوتی: چی بنوسم؟ خوی گه و ره فهرمووی ههرچی دروست ده کریت و دروست کراوه له کار و رزق و روژی و ئه جهل. بینوسه. ئه ویش نوسی تا رپوژی دوابی"، ئه مهش فهرماشت و سویندی خوی گه و ره یه ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ (القلم: ۱). واته: ((نون: سویند به پینوس و به و دیرانهی دهینوسن)).

له گیرانه وهیه کی تر ئین عباس دهلیت: "خوی گه و ره (نون) ی دروست کرد که تینوسه، پینوسیشی دروست و پیی فهرموو: بنوسه: گوتی چی بنوسم؟ خوی گه و ره فهرمووی: ههرچی دروستکرا و بوونه و ره تا رپوژی دوابی له کار و کرده و جا چ چاک بیټ یا خود خراب له رزق و روژی به شکرا و جا چ حه لال بیټ یا خود حه رام، پاشان له همموو شتی که وه له هاتنه دونیاوه تا مانه وهی تییدا و چو نیه تی

(۱) مسند الإمام أحمد (۲۲۱۹۷)

(۲) تفسیر الطبری (ج ۲۵ لا ۱۵۶).

دەرچوونی لێ، ئینجا فریشتەیی پارێزەری بۆ بەندەکانی دانا و کتیبەکەش خەزینەیی هەیه، فریشتەکان هەموو رۆژ کار و کردەوهی ئەو رۆژە کۆپی دەکەن گەر رزق و رۆزیه که نه ما و شوینەواری بزبوو و ئەجەلیش تەواوو، فریشتەکان دینە لای فریشتەیی سەرپەرشتیاری خەزینە و داوای کار و کردەوهی ئەو رۆژە دەکەن، سەرپەرشتیاریش پێیان دەلێت: هاوڵەکەتان هیچ شتیکی لای ئیمە نییه، ئینجا فریشتەکان دەگەرینەوه و دەبینن مردووە."

ئینجا ابن عباس گوتی ئایا نەتانیستووە فریشتەکان دەلێن:

﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الجاثية: ۲۹)، واتە: "بە راستی ئیمە وەك خۆی نوسیومانەتو (وینەمان گرتوو) ئەوهی که ئیوه دەتانکرد."

ئایا لەبەرگرتنەوه (کۆپی کردن) تەنیا لەسەر وینە بنەرەتییه که (النسخة الاصلية) ناییت^(۱)؟

زاناکان رای جیاوازیان هەیه دەربارەیی یەکەم دروستکراو:
گرنگترینیان نەمانەن:

۱- **یەکەم:** پینوس یەکەم دروستکراو بە زههایی، ئەمە رای ابن جریر و ابن الجوزیه، ئیمەش لەبەر بوونی بەلگهی زۆر لەسەری، ئەم خالە بە باشتیرینی دادەنێن.

۲- **دووهم:** یەکەم دروستکراو (ئاو) ه^(۲).
ابن جریر الطبری باسی کردوو و ابن کثیریش لەوهوه گواستویهتیوه و ههروهها ابن حجر له "الفتح" بەلگهی بهوه هیئاوهتەوه که پیشه‌وایان

(۱) مسند الإمام أحمد (۲۲۱۹۹).

(۲) البداية والنهاية (۹/۱) الفتح (۲۸۹/۶).

وته که ی نه داووته پال هیچ که س، له کاتیکدا ثمه یه کیکه لهو کارانه ی که ناتوانریت درکیان پی بکریت و بزانیټ، ته نیا له ریگه ی خوا و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه بیټ. ا - ه.

به لام رای یه که م (پینوس یه که م دروست کراوه) که ابن جریر و چه ندانی تر له پیشنییه کان و ههروه ها زانای نویخواز ناصرالدین الالبانی (خوا لی رازی بیټ) به باشتیرین رایان داناوه.

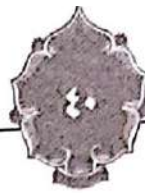
ابن جریر (خوا لی رازی بیټ) ده لیت^(۱): "نهو فرمووده یه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که ثامزه مان پیکرد له هه موو وته کانی تر نزیکتره له راستی، چونکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له هه موو که س دانتر و زانتره له م بواره دا، ههروه ها ثامزه یه کی راسته و خوی کردووه به پیشه نگی دروستکردنی "پینوس" به لکو وته که شی گشتگیره که ده فرموئ: "إن أول شيء خلقه الله القلم"، واته: (یه که م شت که خوا دروستی کرد پینوسه) که واته هیچ شتی که پیش پینوس دروست نه کراوه، نه ئاو، نه عه رش..

نهو وته یه ش پشت راستتر ده بیټ به وته که ی شیخ الالبانی (خوا لی رازی بیټ) که ده لی: "نهو فرمووده یه زور به روونی و ئاشکرای ثامزه به وه ده کات که پینوس یه که م دروستکراوه، ئینجا فرمانی پی دراوه که هه موو شتیکی دروستکراو و بنوسیټ ته نانه ت به عه رشیشه وه.

لای من راستتره که پینوس پیش عه رش دروست کراوه، ههروه ها نهو فرمووده یه وه لامدانه وه یه ک و به په رچدانه وه یه کی تیدایه بو نهو زانایانه ی که ده لین: رووداوه کان بی سهره تان و هه موو دروستکراویکیش دروستکراویکی تری له پیشه، واته: بی کوتایی^(۲).

(۱) التاريخ (۳۵/۱، ۳۶)

(۲) شرح الطحاویة (۲۶۵) ژماره (۲۷۱) چاپی ۸ المکتب الاسلامی - بیروت

ثاوه

ابن جریر له پیغمبهرهوه (صلی الله علیه وسلم) ده گیریتتهوه و ده لیت: که پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی "إن الله کان عرشه علی الماء ولم یخلق شیء قبله"^(۱)، واته: (خوی مهزن عه پشی لهسهر ثاو بوو له پیش عه پشیش هیچ شتیکی دروست نه کرد بوو".

پاشان ثاوه که ی وشک کردوو و زهوی و نهوهی لهسهریه تی به زینده و هره دروست کرد، پاشان ئاسمانه کان و دروستکراوه کانی ناوی دروست کرد و خور و مانگ و نهستییره کان و هه ساره کانی له هه لمی ثاوه که دروست کرد^(۲).

(۱) فرموده که "إن الله کان عرشه علی الماء" واته: (خوی گه و ره عه رشه که ی لهسهر ثاو بووه) هه موو کوکن لهسهری (متفق علیه) به لام "لم یخلق شیء قبل الماء" واته: "هیچ شتیکی له پیش ثاو دروست نه کرد بوو"، نهوه الطبری و کهسانی تر دهریانه پناه (الالبانی) یش له (مختصر العلو) ده لیت: سه نه ده که ی باشه.

(۲) له بهر گرنگی بگه ریوه بو و ته کانی الحافظ ابن حجر له (الفتح الباری) (۲۸۹/۶) دهریاره ی ریکخستنی بوونی دروستکراوه کان له گه ل ناگادار کردنه وهی گرنگه کان.

ناو چیه؟

ناو مایه‌ی ژیانه، به‌هوییه‌وه مروّف و ئازهلان دهژین و رووه‌که‌کان گه‌شه‌ده‌که‌ن، به بی ئاو، ههرچی بوونه‌وه‌ره له‌ناو ده‌چیت. خوی گه‌وره له دوو گاز ئه‌و شله‌یه روون و بی رهنگ و بی تام و بی بونه‌ی بو دروستکردین که سازگاره و ئاسانه بو خواردنه‌وه.

به‌سه‌ره‌اتی مندالیک له‌گه‌ل یه‌کیک له‌داناکان:

مندالیک له یه‌کیک له پیاوه داناکانی پرسى: به‌پرېزم ئاو چیه؟ پیاوه دانا‌کەش وه‌لامه‌که‌ی دواخست بو به‌یانی، تاوه‌کو بگه‌ریت و تویرینه‌وه بکات له‌سه‌ر بنچینه و سه‌رچاوه‌ی ئاو، منداله‌که بو به‌یانی له‌کاتی خویدا هات و پرسیاره‌که‌ی دووباره کرده‌وه و گوتی: به‌پرېزم ئاو چیه؟ پیاوه دانا‌که وه‌لامی دایه‌وه گوتی: روّله‌که‌م ئاو ئاوه، ئینجا منداله‌که رویشت و له به‌رخویدا ده‌یگوت:

وبات طول الليل یقدح ذهنه وفسر الماء بعد الجهد بالماء

به‌م شیویه‌یه ئه‌م دیره شیعه زانایانی بواری کیمیای هاندا بو ئه‌وه لیکولینه‌وه بکه‌ن له‌سه‌ر پیکه‌ته‌ی ئاو، تا بزانی له چی پیکه‌تووه و له‌چی دروستکراوه و له تاقیگه‌دا تاقیکردنه‌وه‌ی زوریان له‌سه‌ر کرد، تا گه‌یشتنه ئه‌و نه‌نجامه‌ی که ئاو له هه‌ردوو گازی (هایدروژین و ئوکسجین به‌پرېژه‌ی ۱:۲) پیکه‌تووه و هیما کیمیاییه‌که‌ی (ید ۱۲) ئه‌مه له کاتیگه‌دا ئه‌و نمونه ئاوه‌ی بو شیکردنه‌وه به‌کاریان هیناوه، نمونه‌یه‌ک بو له ئاوکی زور خاوین و بیگه‌رد و دوور له هه‌موو ماده‌یه‌کی تاوه تییدا که TDS ی ده‌گاته که‌متر له (۱، ۰) له میلیۆنیگه‌دا، دوا‌ی ترشاندنی به‌کاره‌با ئاوه‌که‌ش

شی بووه و هایدروژین له جه مسهه ری موجه بی و ئوکسجین له جه مسهه ری
سالب له یه کتری جیابوونه وه به ریژه ی ۱:۲.

له تاقیکردنه وه یه کی تری پیچه وانده تزهوویه کی کاره بیان له
تیکه لیک لهم دوو گازه (هایدروژین و ئوکسجین) دا، به هه مان ریژه ی
پیشوو ۱:۲ له نه جامدا گازی هایدروژین گری گرت و له گه ل
ئوکسجینه که دلۆپی ئاویان دروستکرد و گازه کان نه مان، نه مه بووه
پوخته یه که ده رباره ی ئاوی سازگار که بۆن و تام و رهنگی نییه،
هه رچی ئاوی ده ریا و زه ریاکانه که ده رکه وتوووه ئاوه که یان سویره و
ههروه کو خوی گه و ره له قورئانی پیروژدا باسی کردوووه.

ده رکه وتوووه که ئا، چوار له پینجی رووبه ری زهوی داده پوشیت
به لام پاش تیکه لیبوونی له گه ل خاک خوییه کی زوری تیدا توایه وه،
به تایبته نه وه ی که ناوی ده به یین خوی چیشته (کلوریدی سویدیوم)
ههروه ها تفته توینه ره کانی وه ک پوتاسیوم، مه گنسیوم و هی تر و
ههروه ها چه ندین ترش وه ک کبریته کان و فوسفات و کاربونه کان به م
توانه وه ش ئاوه که بووه ئاویکی سویره و خوی گه و ره کردیه ژینگه یه کی
گونجاو بو ماسی و گیانه وه ره ده ریاییه سوودبه خش و زیانبه خشه کان،
ههروه کو له قورئانی پیروژدا هاتوووه:

﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ، وَهَذَا مِلْحٌ أجاجٌ
وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لِيَتَبَنَّوْا مِنْ فَضْلِهِ، وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ (فاطر: ۱۲).

واته: ((ههردوو جووره ده ریا وه کو یه که نین، یه کیکیان ئاوی سازگار و خوش،
نهوی تریان سویره و تال، له ههردووکیان گوشتی تهه و تازه ده خون، جووره ها
شتی گرانبه ها (وه ک گه وههرو مرواری و یاقووت و . هتد) ده رده هینن و

له بهری ده کهن و خوتانی پی ده پرازی نه وه، ئینجا که شتییه کان ده بینیت ناوه که لهت ده کهن، تا له به خششه کانی پهروهردگار به هره وه ر بین، بو نه وه ی سوپاسگوزاریش بن)).

به م شیویه له ۵۸ شوین له قورئانی پیروژدا ناوی (ئاو) هاتوو و تییدا (۲۴) جووری دیاری کردوو ههروه کو له فرههنگی زاراوه کانی قورئانی پیروژدا (معجم ألفاظ القرآن الکریم) دا هاتوو:

۱- ئاوی خواردنه وه، وهک ده فره موئ:

﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجْرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴾ (النحل: ۱۰).

واته: ((پهروهردگار) نهو زاتهیه که له ئاسمانه وه بارانتان بو دهباریت و لی ده خو نه وه، ههروه ها تیکه ل به جو ره ها شه ربهت و شله مه نیش دهیخو نه وه و ده بیته هو ی روان و گه شه کردنی درهخت و گزوگیا و مالاتی تیادا ده له وه پرین)).

۲- الماء الفرات:

ئاویکی زور سازگاره ههروه کو خوی گه وه ده فره موئ:
﴿ وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءَ فُرَاتًا ﴾ (المرسلات: ۲۷) واته: ((ئاوی سازگارمان پیشکهش کردوون بو خواردنه وه)).

۳- الماء غیر الأسن:

واته: ئاویکی نه گوپراو و بهردهوام له بهری ده پروات و دووره له پپس بوون،

وهك ئاوی رووباره کانی بههشت ﴿... فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ...﴾
 (محمد: ۱۵)، واته: ((له بههشت چهندها روباری تیدایه له ئاوی
 سازگاری تام و بۆن نه گۆراو)).

۴- الماء السلسبيل:

ئاویکی زۆر سازگاره له کانیایکی بههشت هه لده قولیت ناوی
 (سلسبیل) ه ئاهوکهی زۆر به سادهیی و سانایی به ناو قور گدا تیده په ریت
 ﴿عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا﴾ (الإنسان: ۱۸)، واته: ((سه رچاوهیه که له
 بههشت به (سه لسه بیل) ناوده بریت)).

۵- الماء المبارك (ئاوی به پیت و بهرکهت):

ئهو ئاوهیه زهوی له دواي مردنی زیندوو ده کاته وه و کشتوکال
 ده روینیت و خیر و خوشی بلاوده کاته وه: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا
 فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ﴾ (ق: ۹)، واته: ((له ئاسمانه وه
 ئاویکی به پیت و بهرکهت مان هه ردهم دابه زاندوو جا به هووی ئه وه وه چهندها
 باخ و دانه و ئلهی ئه و کشتوکالانهی که دره و ده کرین ئه روینین)).

۶- الماء الطهور:

ئاویکی زۆر پاک و سازگاره که نوێتر و چهندان جووری تری خواپه رستی
 پی ئه نجام ده دریت وهك ته و افکردن و قورئان خویندن ﴿... وَأَنْزَلْنَا مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾ (الفرقان: ۴۸)، واته: ((له ئاسمانه وه ئاویکی
 پاک و خاوین و پاکه ره وه مان بۆ ناردوون)).

۷- الماء المسكوب:

بریتییه له نمه بارانی نهرم که به سووده بو زهوی و نهرمی ده کاته وه له هه مان کاتیش ئارامی ده به خشیت به چاو و جهسته ﴿ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ﴾ (الواقعة: ۳۰-۳۱)، واته: ((سیبه ریکی به ردوام، ئاوئیکی نهرم و رهوان)).

۸- الماء الغدق:

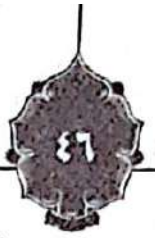
واته ئاوئیکی زور و زه بند و پر به ره کاته ﴿ وَالْوِاسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴾ (الجن: ۱۶)، واته: ((جا ئه گهر ئه و خه لکه ریگهی ئیسلامه تی و دینداری بگرنه بهر، ئیمه بارانی پر به ره که تیان به سهردا ده بارئین)).

۹- الماء المعین:

ئاوئیکی زولال و سازگاره ده رژیته سه زهوی و به ئاسانی ده ست ده که ویت، جا چ له ریگای بیر بیت، یا خود کانیاهه کان که شیاهه بو خواردنه وه و کشتوکال کردن: ﴿ ... فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴾ (الملك: ۳۰). واته: ((نهوسا کی ئاوئیکی زولالی ره وانتان بو دینی؟)).

۱۰- الماء المنهمر:

بریتییه له بارانی به لیژمه و درێژ خایهن و زیانبه خش که ده بیته هوی له ناو بردنی کشتوکال ﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴾ (القمر: ۱۱). واته: ((نهوسا ئیتر ئیمه دهروازه کانی ئاسمانمان هاوپی له گهل ئاوئیکی به خوردا کرده وه)).

۱۱- الماء الثجاج:

ئاوی رویشتووی به خور یا خود بارانی زور ﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴾ (النبا: ۱۴)، واته: ((ئایا) له هه وره گوشراوه کان بارانیکی زورمان نه باراندووه؟)).

۱۲- مياه الینابیع:

بریتییه له ئاوی باران که له ناخی زهیدا کۆ ده بیته وه و به ریچکه کانیدا دهروات و ئینجا دته قیته وه و کانیای سازگاری لی دروست ده بیته: ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ... ﴾ (الزمر: ۲۱).

واته: ((ئایا تو نه تبینیوه و سهه رنجت نه داوه: به راستی خوا له ئاسمانه وه بارانی باراندووه، له وه ودوا له ناو ناخی زهیدا کۆی ده کاته وه، پاشان به شیوهی کاریز و کانی ده ریده هیئیت، ئهوسا ههه به و ئاوه کشتوکالی هه مه جوړ و هه مه پرهنگ ده روئیت)).

۱۳- ماء مدین (ئاوی مه دیه ن):

ئاوی بیره کانی مه دیه ن و چیرۆکی پیغه مبهه موسا (سهلامی خوی لی بی) کاتیک میسری جیهیشت ﴿ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّكَّاسِ يَسْقُونَ... ﴾ (القصص: ۲۳).

واته: ((کاتیک گه یشته ئاوه که ی مه دیه ن، خه لکیکی بینی مالاته کانیان ئاوده دا)).

١٤ - الماء المغيض:

بریتیه له و ئاوهی که داده به زیته سهه زهوی و پاشان ورده ورده کهم دهییت و رۆده چیت و نامینیت ﴿ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأْهِ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ ... ﴾ (هود: ٤٤).

واته: ((فهرا مندره به زهوی: ئاوه کهت به رۆبچیت به ناخدا، نهی ئاسمان: تۆش به بهس بیته و باران مهبارینه، ئیتر ئاوه که رۆچوو)).

١٥ - الماء الغور:

ئهو ئاوهش وه کوی ئاوی (المغیض) که رۆده چیتته ناو ناخی زهوی و نامینیت و هیچ سویدیکی نابیت ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴾ (الملك: ٣٠).

واته: ((پیمان بلی: هه وایم به نهی باشه نه گهر ئاوه کهتانه رۆچوو، کی جگه له خوا دهتوانیت ئاوی سازگار و رهوانتانه بۆ به دهست بهینیت؟!)).

١٦ - ماء الأرض (ئاوی زهوی):

بریتیه له و ئاوهی که بهر له دروستکردنی زهوی دروست کراوه، له خولگه جیگیریه کهی خوی تا رۆژی دوایی ده مینیتته وه ﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ... ﴾ (المؤمنون: ١٨).

واته: ((ههه ئیمه له ئاسمانه وه به نه ندازه و نه خشهیه کی دیاریکراو بارانمان باراندوو، و ئینجا له ناخی زهویدا جیگیرمان کردوو)).

١٧- الماء السراب:

ئەم جوړهیان ئاوی راسته‌قینه نییه، بەلکو سه‌رابه و فیله له چاو
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسْرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً...﴾ (النور: ٣٩).
 واتە: ((ئەوانەیی که ریبازی کوفریان گرتۆتەبەر کردووه‌کانیان وەك تراویلکه و
 سه‌رابیك وایه له بیابانی‌کدا بریسکه بداتەوه که‌سیکی تینوو و بزانییت ئاوه)).

١٨- الماء الأجاج:

ئاویکی زۆر سویره و بو خواردنه‌وه ناشییت ﴿... هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
 وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا﴾ (الفرقان: ٥٣). واتە:
 ((ئەمەیان شیرین و خوش و سازگار، ئەوی تریان سویره و تفت و تاله،
 له‌نیوانیاندا بەر‌به‌ست و کووسی فه‌راهەم هیناوه ناهیلیت تیکه‌ل بین)).

١٩- الماء الدافق:

مە‌به‌ست لی ئاوی پیاوه، ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يُخْرِجُ مِنْ بَيْنِ اصْطَبٍ
 وَالْتَرَائِبِ﴾ (الطارق: ٦-٧)، واتە: ((دروستکراوه له ئاویکی فریدراو و
 فیچقه‌کراو و اتا هه‌لقولاو (٦) له نیوان بر‌بره‌کانی پشت و ئیسکه‌کانی
 سینەدا دەر‌ده‌چیت)).

٢٠- الماء المهين:

سيفه‌تیکی تری ئاوی پیاوه ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ
 مَّهِينٍ﴾ (السجده: ٨)، واتە: ((پاشان زنجیره‌ی نه‌وه‌کانی مرو‌فی له
 ئاویکی ساده و بی نرخ به‌دییه‌ناوه)).

۲۱- الماء الصدید:

خواردنه وهی خه لکی دۆزه خه که بریتیه له کیم و زوخواوی جهسته یان که له بهریان ده پروات. ﴿مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ (ابراهیم: ۱۶)، واته: ((هه ریه ک له وانه)) له داهاتوودا دۆزه خ چاوه رپیه تی و تیایدا کیم و زوخواوی ده رخواورد ده دریت)).

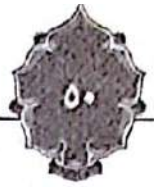
۲۲- ماء المهل:

بریتیه له ئاوئکی زۆر پیس ﴿... وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ...﴾ (الکف: ۲۹)، واته: ((خو نه گه ر هاوار بکن له نازار و تینویه تیدا، ئه وه ئاو ده درین به ئاوئکی گه رمی پیس و بۆن ناخۆش که وه کو خلتی کانزایی تواوه وایه، ئه وه ندهش گه رمه دم و چاویان هه لده کوروزینیت و ده برژینیت)).

۲۳- الماء الحمیم:

ئاوئکی یه کجار کولا و زۆر گه رمه ﴿... وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ (محمد: ۱۵)، واته: ((ئاوی له کول ده کریت به گه روویاندا، که ریخۆله کانیان پارچه پارچه و توی توی ده کات)).

هه رووها زانا ئاینیه کان زۆر باسیان له بوونی ئاو و به شه کانی کردوو به شیویه ک له لایه نی فیهیه وه دابه شیان کردوو بو چه ند به شیک به م شیویه خواره وه:

بهشی بهکم، الماء المطلق [ناوی پویشتو]:

ئاویکی پاکه و له ههمان کاتدا پاکه ره وهیه، حوکمه که شی ته وهیه که پاکه و ده کریت به چند به شه وه.

- ئاوی باران و به فر و تهرزه ههروه کو خوی گهوره ده فرموی:

﴿... وَنَزَّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ...﴾ (الأنفال: ۱۱).
 واته: ((خوی گهوره ئاویکی له ئاسمانه وه به سه رتاندا باراند بو ته وهی خاوینتان بکاته وه پی)). ههروه ها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فرموی: "اللهم اغسلني من الخطايا بالثلج والماء والبرد" (۱)، واته: (خویه گیان له تاوانه کانم پاکم بکه یه وه به ئاو و به فر و تهرزه).

- ئاوی ده ریا: ده ریا ره ی ئاوی ده ریا پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فرموی: "هو الطهور ماؤه الحل ميتته" (۲)، واته: (ئاوه که ی پاکه و گوشتی مردوه و کانیشی (وهك ماسی) حه لاله).

- ئاوی زه مزه م: ته و ئاوه ی که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) لی ده خواره وه و ده ست نوژی لی هه لده گرت، ههروه کو ده فرموی: "ماء زمزم لما شرب له" (۳)، واته: (ئاوی زه مزه م بو ته و نیه ته یه، که بو ی ده خوریته وه).

- ته و ئاوه ی که به دریزایی مانه وه ی ده گو پیت و قهوزه و گه لای داری تیدایه، له جو ری ئاوی پاکه.

(۱) موسلیم ده ریهیناوه ژماره ی فرمووده (۵۹۸).

(۲) "سنن الترمذی" ژماره ی فرمووده (۶۹)، "سنن النسائی" ژماره ی فرمووده

(۵۹) نه لبانی به راستی داناوه.

(۳) سنن ابن ماجه (۳۰۶۲).

بەشی دووهم: [ناوی بەکارهاتوو]:

بریتییە لەو ئاوەی کە لە دەستنیوێژ هەلگرتن دەمینیتەوه، حوکمە کەشی ئەوێه کە پاکەو و وەکۆ جوۆرە کە ی پێشو، هەر وەکو لە کرددووەکانی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بو مان ماووتەوه (لە پاشماوەی ئاوی دەستەکانی کە دەستنیوێژی دەشوشت، سەری مەسح دەکرد) (١).

هەر کەسێک مەسحی سەری لە بیرکرد و تەرایی بە ریشیەوه مابوو، ئەوا بەسییەتی بو مەسحی سەری.

بەشی سییەم: ئەو ئاوەی لەگەڵ شتی پاک تیکەل بوو:

بریتییە لەو ئاوەی هەندیک شتی لە گەڵ تیکەل بوو و لێی جیانابیتەوه، وەک سابوون و زەعفەرەن و ئارد، بەلام ئە گەر پێژرە کە ی زۆر بوو، ئەوا ئاوە کە بو خۆی پاکە، بەلام پاکەرەوه نییە.

بەشی چوارەم: ئەو ئاوەی پێس بوو، نەویش دوو جوۆرە:

- ئە گەر پێسیە کە رەنگ و تام و بوونی گۆرپی، ئەوا هەموو زانایان کۆکن لەسەر ئەو کە ناکریت خۆتی پێ پاک بکەیتەوه.

- ئە گەر ئاوە کە وەک خۆی مایەوه و هیچ کام لە سیفەتەکانی نە گۆرپی (رەنگ، تام، بوون) ئەوا حوکمە کە ی پاکە و پاکەرەوه شە (٢).

(١) الامام احمد دەریهیناوه (٢٦٤٧٦) شیخ ئەلبانیش بە راستی داناوه.

(٢) ئەم دابەشکردنە لەسەر مەزەهەبی پێشەوا شافعییە (خوا لێی رازی بێت) هەرچی سێ مەزەهەبە کە ی تریشە، ئەوا رای جیاواز هەیه لەسەر دابەشکردنی، سەیری (المجموع) ی النوری، المغنی، بدائع الصناع، حاشیة الدسوقي... هی تر بکە.

عه‌رش چیه؟

عه‌رش (ته‌خت) بریتییه له گه‌وره‌ترین و قورسترین^(۱) دروستکراوه‌کانی خوی گه‌وره، که له‌چه‌ندین شوین له قورثانی پیروژدا ناوی هاتووه و وه‌سفی گه‌وره‌یی و به‌رزی کراوه، هه‌روه‌کو خوا مه‌زن ده‌فه‌رموی:

﴿... رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (النمل: ۲۶)، واته: ((په‌روه‌رد‌گار خاوه‌نی عه‌رشی هه‌ره مه‌زنی گه‌وره‌یه)).

﴿... رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (المؤمنون: ۱۱۶)، واته: ((په‌روه‌رد‌گار خاوه‌نی عه‌رشی شکو‌دار و به‌رپژ و به‌رزه)).

﴿ذُو الْعَرْشِ الْجَبْدُ﴾ (البروج: ۱۵)، واته: ((خاوه‌نی عه‌رشی بلند و به‌رزو پایه‌داره)).

(۱) وه‌سفرکردنی عه‌رش به (قورسترین) وشه‌یه‌کی شیاو نییه، چونکه له‌وانه‌یه بیری خوینهر بو نه‌وه به‌چیت که عه‌رش کیش یان چری هه‌یه، پاشانیش نه‌و شته له نیمه‌دا داوانه‌کراوه، چونکه له ده‌قی قورثان و یاخود فه‌رمووده‌دا نه‌هاتووه، بو‌یه نیمه‌باسی ناکه‌ین و خواش زاناره.

ههروهها ناوی عه‌رش له چهندان نایه‌تی پیرۆژدا هاتووہ:

﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ...﴾ (غافر: ۱۵)، واتہ: ((ئەو پەرۆردگارە پلەو پایە‌ی زۆر بلنډە، خاوەنی تەختی فەرمانرەوایی تایبەتی خۆیەتی)).

﴿...وَيَجْلُ عَرَشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ (الحاقه: ۱۷)، واتہ: ((تەختی (عه‌رش) پەرۆردگار تەو رۆژە هەشت هەلی دەگرت (هەشت فریشتە یان هەشت دەستە) بەسەر سەریانەوہ)).

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ (طه: ۵)، واتہ: ((خوای میهرەبان چۆتە سەر تەختی فەرمانرەوایەتی، بەو شیوہی کە شیای نەو بیت، ئیمە چونیەتیە کە‌ی نازانین)).

﴿...ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ...﴾ (یونس: ۳)، واتہ: ((ئینجا چوہ لەسەر تەختی فەرمانرەوایی (ئەلبەتە چۆنیەتی چوہ لەسەر تەختی فەرمانرەوایەتی و گەلی شتی لەو بابەتانە لە رادە‌ی بۆچوونی ئیمە بەدەرە، تەفسیری ئەم نایەتەیان لە پیشەوا مالیک و ئەحمەد پرسیووە، لە وەلامدا وتوویانە: چوہ لەسەر تەخت حەقیقەتی هەیه، چۆنیەتیە کە‌ی شاروویە، پرسیارکردن دەربارە‌ی بیدعەیه، باوەر بوون پێی واجبە)).

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِئِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ...﴾ (الزمر: ۷۵)، واتہ: ((ئەوسا ئیتر فریشتەکان دەبینیت دەوری تەختی شاھی شاهانیان داوہ)).

﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ...﴾ (۱) (غافره: ۷)، واته: ((تهو فریشتانه‌ی که عرش و تهختی په‌روهردگار هه‌لده‌گرن، ته‌وانه‌ش که به‌ده‌وریدا ده‌سورپینه‌وه، ته‌سبیحات و ستایش و سوپاسی په‌روهردگاریان ده‌که‌ن)).

هه‌روه‌ها چه‌ندان ثایه‌تی پیروزی تر.

هه‌روه‌ها له‌ه‌و‌عای غم و په‌ژاره‌دا که له‌سه‌حی‌حدا هاتوو‌ه و له‌پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ده‌گیرنه‌وه (صلی الله علیه وسلم) "لا إله إلا الله العظيم الحليم، لا إله إلا الله رب العرش الكريم، لا إله إلا الله رب السماوات ورب الأرض رب العرش العظيم" (۲)، واته: (هیچ په‌رستراویک نییه‌جگه له‌له‌خوای مه‌زن و نه‌رم و نیان، هیچ په‌رستراویک نییه‌جگه له‌خوای عه‌رشی پیروزی و شکو، هیچ په‌رستراویک نییه‌جگه له‌خوای زه‌وی و ئاسمانه‌کان و عه‌رشی مه‌زن).

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ته‌بو‌ذهری فه‌رموو "ته‌ی ته‌بو‌ذهر! ئایا ده‌زانی له‌کوی خور ئاوا ده‌بیث، منیش وتم خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) ده‌زانن، پیغه‌مبه‌ریش فه‌رموی: خور ده‌چیث له‌ژیر عه‌رش سوژده بو‌خوای گه‌وره‌ده‌بات، پاشان مؤله‌ت له‌خوای گه‌وره‌وه‌رده‌گریث بو‌ته‌وه‌ی بگه‌رپته‌وه و ریگه‌ی پیده‌دریث، کاتیک که خه‌ریکه بروات ریگه‌ی پی نادرئ، تا ده‌ست ده‌کات به‌داواکردن و پارانه‌وه، کاتیک پارانه‌وه‌که‌ی درپژه‌ی ده‌کیشت پی ده‌وتریث برؤ له‌شوینی خوت ده‌رکه‌وه، واته: ریگه‌ی هه‌لاتنی

(۱) سه‌یری (العظمة) ی ابو‌الشیخ بکه، چاپی: العاصمة، العرش ابن ابی شیبه، چاپی/ الرسالة. العرش شیخ الاسلام بان تیمیه، چاپی/ هجر
(۲) البخاري (۶۳۴۵) ومسلم (۲۷۱۳) ده‌ریان‌هیناوه.

پي دهریت، نهوهیه که خوی گوره ده فهرموی: ﴿وَالشَّمْسُ
تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ (یس: ۳۸)، واته:
(خویش له گهر دش و سورانهوهی خویدا بهردهوامه و بهرهو سرهوت
دهچیت، یاخود به دهوری چهقی خویدا دهسورپتهوه، بیگومان نهوه
توانای زاتیکی بالادهست و زانا دهردهخات))^(۱).

بهیهقی رهحه مهتی خوی لیبت دهلیت:

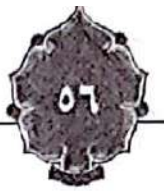
موفه سیره کان دهلین: عهرش وهك تهخت یان تهنیکی بهرجهستهیه و
خوی گوره دروستی کردوه و فهرمانی به فریشته کان داوه
که ههلیبگرن و به گوره و پیروزی بزنان و په رستشی به (طواف)
کردن به دهوریدا بکن، ههروه کو چون لهسه زهوی مالیکی دروست
کردوه و فهرمانی به مروقه کان داوه که (طواف)ی بهدهوردا بکن و
له کاتی نویره کان رووی تیبکن، زوریهی نایه ته کان به لگن لهسه ر پراستی
وته کانیان، ههروهها نهوهی له فهرمووده و کتیبه کان داهاتوه به هه مان شیوه
به لگن لهسه ر دروستی قسه کانیان^(۲).

بوخاری و موسلیم له (ابو ذر) ده گپرنهوه و دهلیت: سألت رسول
الله (صلى الله عليه وسلم) عن قول الله عزوجل: (وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ
لَهَا)، قال "مستقرها تحت العرش".

واته: له پیغه مبهری خوام پرسی (صلى الله عليه وسلم) دهربارهی
نهوه نایه تهی که ده فهرموی "خویش له سورانهوهی خویدا بهردهوامه و
به رهو بنکهی خوی دهچیت"، فهرموی "بنکه کهی له ژیر عهرشه".

(۱) البخاري (۲۹۷/۶) (۵۴۱/۸) ومسلم (۱۵۹) البيهقي له الاسماء (۲۷۳/۲)
گپراویه تیاندهوه،

(۲) الاسماء والصفات (۲۷۲/۲)

عرش له گوئییه؟

هیچ شتیک له عرش بهرتر نییه:

عرش ده که ویتته سهر بههشتی خولد، که سه قفی ئەو بههشته یه و له سهرووی ئاسمانی چهوته مه و دیه، خه لکی فیردهوس له بهر نزیکیان له عرش گوئی بیستی دهنگی ته سبیحات و به گه و ره گرتنی ئەو ده بن.

ئیبین مه سعود (خوا لئی رازی بیټ) ده لیت: نیوانی ئاسمانی دونیا و ئاسمانی دواي ئەو بریتییه له (۵۰۰) سال، نیوان هر ئاسمانیک بو ئاسمانیکی تر (۵۰۰) ساله و نیونی ئاسمانی چهوته م و کورسی (۵۰۰) ساله و نیوانی کورسی و ئاو بریتییه له (۵۰۰) سال، کورسی ده که ویتته سهر ئاو و خوای گه و رهش له سهر کورسییه و دهشزانی ئیوه له سهر چین. و ابزانم مه بهستی و ابووه که نیوانی ئاسمانی چهوته م و ئاو بریتییه له (۵۰۰) سال، خوا زانتره^(۱).

ههروهها له سه حیدا هاتووه "الرحم معلقة بالعرش تقول: من وصلني وصله الله ومن قطعني قطعه الله"^(۲)، واته: (به زهیی و رحم به عرشه وه هه لواسراوه، ده لیت: هه رکه سیك په یوه ندی خزمایه تی به جی بگه ینی، خوای گه و ره رهحمی پی ده کات و هه رکه سیکیش ئەو

(۱) البیهقی گپراویه تییه وه له "الاسماء و الصفات" (۲/۲۹۱) و ابن خزیمه له کتبی (التوحیدات و اثبات صفات الرب" (۱/۲۴۴، ۲۴۲) و الدارمی له "الرد علی الجهمیه" (۸۱). له "الرد علی المرسی" (۷۳، ۹۰، ۱۰۵) و الطبرانی له الکبیر (۹/۲۲۸) و أبو الشیخ له "العظمة" (۲/۶۸۸، ۶۸۹) و ابن عبد البر له "التمهید" (۷/۱۳۹) و اللاکانی له "شرح السنه" (۶۵۹) و الخطیب له "موضع أوهام الجمع و التفریق" (۲/۴۷) و سنده ده که ی راسته.

(۲) سه حیحی موسلیم (۲۵۵۵).

په یوه نډییه بیچریننی خوی گه وړه بی به شی ده کات).
 له بوخاریدا هاتووه "کاتیک خوی گه وړه بوونه وهری دروستکرد،
 عه ر ش دهستی به پارانه ووه کرد (وهک نه و هی بلیت: دهستم دامینیت):
 خوی گه وړه پی فهرموو: وازیینه: نه ویش گوتی: نه و شوینه په نا
 به تو ده گریټ له لیکترازان و پارچه پارچه بوون و په یوه نډی پچران،
 خوی گه وړه ده فهرموو: ناته وئ نه و هی په یوه نډی خزمایه تی
 به جی گه یاند ره حمی پی بکه م و نه و هی پچرانیشی بی به شی بکه م،
 نه ویش گوتی: به لی. خوی گه وړه ده فهرموو: نه و دهش بو تو.
 نه بو هورهیره خوا لی رازی بیټ ده لیت گه ر ویستان نه م نایه ته
 بخویننه ووه:

﴿ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴾
 (محمد: ۲۲)، واته: (نایا نیوه به ته مان (نه ی ناپاکان) نه گه ر له
 غه زا پشت هه لیکه ن یا خود ده سه لاتان که و ته ده ست، تووی نازاوه و
 فه ساد و تاوان له زه ودا بچینن و هه رچی په یوه نډی خزمایه تیش هه یه
 بیچرینن و له ناوی به رن؟!).

هه ووه ها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له چوارچیوهی
 فهرمووده یه کی دریزدا که نه بو هورهیره بو مان ده گیریته ووه ده فهرموو:
 "فإذا سألتم الله فسألوه الفردوس، فإنه أوسط الجنة وأعلى الجنة، وفوقه
 عرش الرحمن ومنه تفجر أنهار الجنة" (۱)، واته: (نه گه ر پارانه ووه له
 خوا، داوای فیرده وسی لیبکه ن، چونکه ناوه راستی به هه شته، به رزترین
 شوینی به هه شته، عه ر شی خوی په ووه رد گاری به سه ره ویه له ووه
 رووباره کانی به هه شت هه لده قولین).

(۱) بوخاری گیرا ویده تیه ووه (۱۳ / ۴۰۴).

به لهبه رچاو گرتنی ئه و به لگانه و چندانی تر، نه هلی سوننهت و
 جه ماعت له پیشینه و ئه وانهی سه رده می نویش، بروایان به عه رشی
 خوی پاک و بیگه رد هه یه هه روه کو چۆن له قورئان و فهرمووده ی سه حیحد
 هاتوو، هه روه ها عه رش لای هاوه لانی سی سه ده ی یه که م وه ک ته خت
 وایه و راگری هه یه، هه روه کو گومهت (قبة) وایه به سه ر جیهان و بریتیه
 له سه قفه که ی و له هه موو دروستکراوی کیش گه وره تره و خوی گه وره
 فه رمانی به فریشته کان داوه که هه لیبگرن و (طواف) ی له ده ور بکه ن.
 پیویست ناکات و ناکریت بیسه لمینین عه رشی خوی گه وره شیوه و
 وینه ی چۆنه، ناکریت عه رش بچوینین به ته ختی پادشاکان، چونکه
 خوی گه وره دووره له هه موو که موکوپیه ک و هه روه ها پیویستی به
 دانیشن نییه له سه ر عه رش و گه ر داشبنیشیت، دانیشن که ی جیایه
 له گه ل هه موو دروستکراوه کان، هه روه کو له ناو و سیفاته کانی دا هاتوو
 دووره له چواندنی به دروستکراوه کان.

چاکیش بزانه که هیچ شتی که وه کو خوی گه وره نییه (ولله مثل الاعلی)
 نه له رووی بوون، نه له رووی سیفات، نه به کردار، هه روه ها ناکریت بگوتریت.
 له بهر ئه وه ی که عه رش هه یه که واته ده بیت جهسته و لاشه هه بیت، هه روه ک
 چۆن (معتزله کان) و هه ندیکی تر له و بابه تدا به هه له دا چوون^(۱).

(۱) التوحید للنیسابوری (۵۹۹)، شرح الاصول الخمسة (۲۲۶، ۲۲۷)، أصول الدین
 (۱۱۲، ۱۱۴)، التنبيه والرد (۹۵)، والعو (۵۸)، شرح الطحاوية (۳۱۲)، هامش
 العظمة (۲/ ۶۵۶) هه روه ها سهیری وتدی فدیله سو فده کان بکه له: "رسائل إخوان
 الصفا (۲/ ۲۶) که گروپیکی بی باوه رن له رووی گوفتار و کردار، والرسالة العرشية
 (۲۶۰، ۲۶۵)، وشرح الطحاوية (۳۱۰)، وروح المعانی (۱۱/ ۵۳) و چندانی تر.
 بو زانیاری زیاتر بگه ریوه بو مه زه بی حه ق: "الاسماء والصفات" ی حافظ البیهقی
 (۴۹۷) و "الاختلاف في اللفظ والرد على الجهمية" ی ابن قتیبه (۲۴۲)، ومجموع
 الفتاوى (۲۶۲/۵) و "العلو" ی الذهبي (۵۸) و شرح العقيدة الطحاوية (۳۱۱).

کورسه

گه ورهترین ثایهت له قورثانی پیروژدا^(۱)، له بهر پیروزی و مهزنی کورسی، به ثایهتی کورسی ناونراوه:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 (البقرة: ۲۵۵)، واته: ((خوا زاتیکه جگه له هیچ خواجه کی ترنیه، که شایه نی په رستن بیت و نهو همیشه زیندووه و راگر و سه په رشتیاری (هموو دروست کراوه کانیه تی)، نه و نهوز دهیگریت و نه خه، ههرچی له ناسمانه کان و ههرچی له زهویدا هیه هه رتهوزاته خاوه نیانه، کی یه نهوی (ده توانیت) تکا بکات له لای نهو، به بی مؤله تی خوی، دهزانییت چی له نیستاو داهاتوو و رابووردودا رویداوه و رووده دات، هیچ کام له دروستکراوانی زانست و زانیاری ته و اویان نییه ده رباره ی زانیاری و زانسته کانی نهو، مه گهر بهوی که خوی بیهویت فیریان

(۱) سدیری (سه حیجی بوخاری) بکه کتاب فضائل القرآن.

بکات، فرمانر هوی و دهسه لات و زانینی نهوزاته هموو ناسمانه کان و زهوی گرتوتهوه و پاریزگاریان به لای خواوه هیچ گران نییه و ماندووی ناکات و ههر نهو خوییه کی بهرز و بلند و گه ورهیه (۱).

شوینی کورسی:

له ئیبن عه بیاسه وه (خوا لی رازی بیٹ) ده گپرنه وه که ده لیت "الکرسی موضع القدمین والعرش لا یقدر" (۱). واته: (کورسی بریتیه له شوینی دانانی پییه کان و له گه ل عه رش نه ندازه گیری ناکریت).

قهبارهی کورسی:

له ئیبن عه بیاسه وه (خوا لی رازی بیٹ) ده گپرنه وه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: "لو أن السماوات السبع والأراضین السبع بسطن ثم وصلن بعضهم ببعض، ما كان فی سعة الكرسي إلا بمنزلة الحلقة فی مفازة" (۲)، واته: گه ر بیٹوو ههر جهوت ناسمانه کان و زهوی رابخرین وئینجا بهیه کتر به سترینه وه، ناگه نه ناستی فراوانی کورسی، له رووی گه ورهیه وه وهک نه لقه یه ک وایه له بیابان داندرا بیٹ. ئیبن جهریر ده گپرنه وه و ده لیت: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی:

"ما السماوات السبع فی الكرسي إلا کدراهم سبعة ألقیت فی ترس" (۳)، واته: ههر جهوت ناسمان به رامبه ر کورسی وهک جهوت دره م وایه که

(۱) طبری له ته فسیره که ی ده رییه ناوه (۹/۳) نه لبانی ده لیت: صحیح مرقونا.

(۲) تفسیر ابن کثیر (به شی ۱ لا ۳۱۰).

(۳) طبری له ته فسیره که ی ده رییه ناوه (۳/۱۰).

هه لدرابیتته ناو (ترس) (۱).

ئه بو ذر (خوا لئی رازی بیت) له پیغه مبهروهه (صلی الله علیه وسلم) ده گپرتته وه و ده لیت: "ما الكرسي في العرش إلا كحلقة من حديد، ألقیت بین ظهري فلاة من الأرض" (۲)، واته: کورسی له به رامبه ره عه پش، وهك ئه لقه یه کی ئاسن وایه فریدرابیتته ناو هه ردوولای بیابانی زهوی.

ههروهها ئه بو ذر (خوا لئی رازی بیت) ده لیت: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی "یا أبا ذر ما السماوات السبع مع الكرسي إلا كحلقة ملقاة بأرض فلاة" (۳)، پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) به ئه بو ئه و زه پ ده فه رموی (ئه ی ئه بو زه پ! هه ره حه وت ئاسمانه كان به رامبه ره کورسی وهك ئه لقه یه ك وایه فریدرابیتته ناو بیابانیک).

جیگه ی کورسی:

له ئه نه سی کورپی مالیکه وه ده گپرتنه وه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: "الكرسي تحت العرش، والسماوات السبع في جوف الكرسي بين يدي العرش" (۴)، واته: (کورسی ده که ویتته ژیر عه پش، حه وت ئاسمانه کانیش ده که ونه ناو ناخی کورسی له به رده می عه پش).

(۱) (ترس) لیرده دا به مانای قه لغان یان کلاوی خوی پاراستن له دیت، مه به ست لیرده ئه ویه درهم (که قه باره که به قه در نینۆکیك ده بیت)، حه وت درهم چهند جیگا له و قه لغانه ده گرن، بیگومان ئه و شوینه به سه دان درهمه میس پر ناییتته وه، به لگه ی گه وره یه عه پش ده گه ینیت. وه رگپرت.

(۲) طبری له ته فسیره که ی ده رییه ناوه (۳/ ۱۰).

(۳) فتح الباری بشرح صحیح البخاری (۷۴۱۹).

(۴) طبری له ته فسیره که ی ده رییه ناوه (۳/ ۱۰).

کورسی:

زانایانی زمانه وانی کوکن لهسه ر مانای (الکرسی)، کورسی بریتییه لهو شتهی که لهسه ری داده نیشین و پالی پی دده دین، پادشاکانیش لهسه ری داده نیشن، ئاهه ویه مه بهستی پیشینییه کان له ته فسیری ﴿... وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ...﴾.

بهلام خه لکی رای جیاوازیان لهسه ر واتای کورسی ههیه که بریتییه له:

١- به واتای زانست دیت، وهك ئه وه فرموده یه که له لایهن ئیبن عه ببا سه وه ده گیرینه وه و (الجهمیة) دهستی پیوه گرتووه و ده لین: " کورسییه که ی بریتییه له زانسته که ی بویه ش زانسته که ی ناوانه کورسی، چونکه به ناو شوینه که ی کردوته وه که بریتییه له کورسی زانایهك".

٢- کورسی بریتییه له عه رش - ههروه کو له پیشه واهه سه نی به سپری^(١) ده گیرنه وه، بهلام سه نه ده که ی لاوازه.

٣- به واتای هیز و توانا دیت که ئاسمان و زهوی پی راگرتووه، ده لین: ئه وه وه کو ئه وه تهیه وایه که ده لیت: کورسییهك بو ئه وه دیواره دروست بکه، واته: راگرئیکی بو دروست بکه تا بیوه ستینیت. ابن منظور له لسان العرب باسی کردووه^(٢).

٤- کورسی بریتییه له خولگه ی هه شته م که خولگه ی جیگیره کانه و له دوا ی ئه ویش خولگه ی نوئیهم دیت که بریتییه خولگه ی (الأثیر)، پیی دهوتریت الأطلس^(٣).

(١) تفسیر الطبری (١٠/٣).

(٢) لسان العرب (٦/١٩٤).

(٣) تفسیر ابن کثیر (١/٣١٠).

نهم وتانه همووی رای جیاوازی خه لکی موسلمانانی پیشوو و سهردهمه، دربارهی رای یه کم و نهوهی که له ئیبن عبباسه وه ده گیرنه وه، که ابن جریر له ته فسیره کهی و (۹/۳) ابن منده له (الرد علی الجهمیه ۴۵) دهریهیناوه له ریځگای جه عفه ری کوری المغیره و سه عیدی کوری جیبر دهیگرنه وه، فهرمووده یه کی نادرسته.

ابن منده ده لیت: جه عفه ره به دوا داچوونی بو نه کردووه و سه عیدی کوری جوبه یریش فهرمووده که به هیژ نییه.

هرچی رای دوومه که ده لیت کورسی و عه رش هه مان شتن، نهم رایه له سهر پیشه و احسه نی کوری به سپی نه چه سپاوه، چونکه له سه نه ده که (جوبیر) هه یه، که زانایان کوکن له سهر لاوازیه کهی و الحافظ کوری حجر ده لیت: زور لاوازه.

ابن کثیر ده لیت^(۱): نهوهی روون و ناشکرایه که عه رش و کورسی هه مان شتن نین عه رش له کورسی گه وره تره، هه ره کو له فهرمووده کانداهاتووه. گوتم - عبدالله - که مه به ست (ابن کثیر) ه (خوا لیبی رازی بیټ)، نهوهی که له (ابو مالک) ه وه ده گیرنه وه به سه نه دیکی باش دربارهی نه و نایه ته ی خوی گه وره که ده فهرمووی:

﴿... وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ...﴾ که گوتویه تی: نه و به رده ی که له ناسمانی هه وته مه و کو تایی گه ردوونه، چوار فریشته ی له دوره، که هه ریبه که یان چوار رووی هه په و روویکیان مروقه و روویکیان شیره و روویکیان گایه و رووه که ی تریشیان هه لویه، نه و فریشته انه هه لساونه ته وه و ده وری ناسمان و زهویان گرتووه و سه ریشیان له ژیر

(۱) تفسیر ابن کثیر (۱/ ۳۱۰)

کورسییه و کورسیش له ژیر عه‌رشه و خوی گه‌وره‌ش کورسییه‌که‌ی
خوی له‌سهر عه‌رش داناوه^(١).

له دواى ئەمه به‌یهه‌قى ده‌لیت^(٢): لیژده‌دا ئاماژه‌کردنه بو بوونی دوو کورسی
که به‌کیکیان له ژیر عه‌رش و ئەوی تریان له‌سهر عه‌رش دانداره‌وه. أ - هـ.
گوتم: له‌گه‌ل ئەوه‌ی که ئەم فەرمووده‌یه سه‌نده‌که‌ی باشه، به‌لام
ناتواندریت بکریته به‌لگه‌ چونکه ئەوه باسی شتیکی نادیاره (غیب)ه
ناکریت پشت راست بکریته‌وه، مه‌گه‌ر به‌ ده‌قى ئایه‌ت یان فەرمووده
نه‌بیټ، له‌وانه‌شه ابو‌المالك ئەو هه‌واله‌ی له (اهل‌الکتاب)ه‌وه‌وه‌ر گرتبیټ.
گوتم: چه‌ندین فەرمووده‌ی تر هه‌یه (البیهقی) له (الاسماء
والصفات)دا باسی کردووه، هه‌رچی رای چواره‌مه ئەوه‌نده به‌سه‌ که
کوومه‌لیک له‌خویانه‌وه رایه‌که‌یان ره‌تکردووته‌وه هه‌ره‌وه‌کو ابن‌کثیر باسی
کردووه.

به‌لام راستییه‌که‌ی رای کوومه‌لی زانیانی پیشین (خلف) و
زانیانی زمانه‌وانییه، چونکه ئەوه‌ی له فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی
الله‌ علیه‌ وسلم) و له‌قسه‌ی هاوه‌لاندا هاتووه، زۆر به‌ روونی مه‌به‌ستی
ئەو ئایه‌ته‌مان پی ده‌لیت که خوی گه‌وره ده‌فهرمووی:

﴿... وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ...﴾، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌رمان
(صلی الله‌ علیه‌ وسلم) له فەرمووده‌که‌ی بو ابو‌ذر ده‌فهرمووی: "ما
السموات السبع عند الكرسي، إلا كحلقة ملقاة بأرض فلاة".

(١) البیهقی له (الاسماء والصفات) (٢٩٦/٢) ژماره (٨٥٧) و ابو‌الشیخ له
(العظمة) (٥٥١/٢) و عبدالله‌ی کوری احمد له (السنة) (٥٨٩، ١٠٢٣).
(٢) واته: له‌م گه‌رانه‌وه‌یه‌دا.

له دواي ريځگانې گيړانه وهی ټو فرموده يه شيخ الالباني ده لیت^(۱): پوخته ی قسه که بریتیه له: هه موو ريځگانې گيړانه وهی ټو فرموده يه دروسته که بو ته فسیرکردنی ټو ټایه ته هاتوه

﴿... وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ...﴾، هه روه ها زور به روونی ده ریده خات که کورسی گه وره ترین دروستکراوه له دواي عه رش وشتیکی (معنوی) نییه، به لکو ته نیکی سهر به خو یه، لی رده ا هه موو ټو ته فسیرانه رت ده کاته وه که کورسی به واتای مولک و فراوانی ده سولات لیکی ده دهنه وه و خواش له هه موو که س زاناره.

(۱) سدیری "تهذیب اللغة" (۳/۱۰) و "القاموس" (۲/۲۵۵) و "اللسان" (۶/۱۹۴) و "التاج" (۱۶/۴۳۷) و "الكشف" (۱/۳۸۵) بکه.

تابلوئه پاریزراوه (اللوح المحفوظ)

(اللوح المحفوظ) بهم ناوه يهك جار له قورئانی پیروژدا له سورهتی (البروج) دا هاتووه: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ (البروج: ٢١-٢٢)، واته: ((نهوهی نهوان دژایهتی دهکهن) نهو قورئانه بهرز و بلند و پایه دارهیه، که له لاپه رهی تایبهتی و لهسه ر تابلوئی پیروژ، پاریزراوه له (لوح المحفوظ)).

(اللوح) له رووی زمانهوانی: به هه موو پارچه یه کی تهخت و پان دهوتریت، جا چ له دار دروست کراییت، یاخود شتی تر، ههروهها به (شان)یش دهوتریت، (اللوح)، نه گهر لهسه ر نوسراییت و بهه موو نهو شتانهش دهوتریت که لهسه ری دهنوسریت^(١).

بهلام له رووی شه رعیه وه بریتیه لهو کتیه ی، که خوی گه وره چاره نووسی هه موو شتیکی تیدا نویوو، ههروه کو ابو داود له (سنن)^(٢)، له (عباده ی کوری الصامت) هوه بو مان ده گیریتته وه "إِنَّ

(١) الصحاح (١/٤٠٢) لسان العرب (٢/٥٨٤)

(٢) سنن ابی داود (٥/٧٦) و سه نده که شی راسته.

أول ما خلق الله القلم، فقال له: اكتب، قال رب، وماذا أكتب؟ قال: اكتب مقادير كل شيء حتى تقوم الساعة". واته: (خوی گهوره یه کهم شت پینوسی دروست کرد، ئینجا پئی فہرموو بنوسه، ئه ویش گوتی: خویہ چی بنوسم؟

خوی گهوره ش فہرمووی: چاره نووسی هہموو شتیک بنوسه تا رپوژی دوی).
کهواته (اللوح) بریتیه له خه زینه ی ویسته کانی خوی گهوره، که تیدا چاره نووسی هہموو دروستکراوه کانی دیاری کردووہ پیش دروستکردنی جیہان بهر له (۵۰) ہزار سال و هہموو دروستکراویکی تیدایه تا رپوژی دوی و هہموو ئه و روودانه شی تیدا نویسووه، که له گہردوون رووددهن به بی هیچ هہلہ یه ک. ا. ه.

شوئی [اللوح المحفوظ]

اللوح المحفوظ لهسه ر عہرشه له لای راستی خوی گهوره، جگہ له خوی کسی نازانی چی تیدا نوسراوه، هہر لهسه رتای دروستکردنییہ وه نویسن تیدا ته و او بووه.

خوی گهوره پیش هہموو شتیک به (۵۰) ہزار سال، پینوس و (اللوح المحفوظ) ی دروست کرد و قہلہ مه که وشک بووه و هیچ شتیک لهسه ر نوسراوه که نه زیاد ده کریت نه کهم، هہرچی بهسه ر دروستکراوه کان دادیت له ویوہ ده گوازیته وه.

(اللوح المحفوظ) هہروه کو له ناوه کهیدا دیاره، پاریزراوه له شهیتانه کان و ناتوان پئی بگن و بزنان چی تیدا نوسراوه، هہروه ها فریشته کانیش نازان چی تیدا نوسراوه، جگہ له وهی که خوی گهوره پیمان راده گہینیت. یاخود ئه و ناوهی لی نراوه، چونکه خوی گهوره شته کانی ناوی ده پاریزیت، یاخود چونکه پاریزراوه له گورپانکاری .. هتد.

ناوهکانی تابلوی پارێزراو (اللوح المحفوظ):

(اللوح المحفوظ) چه ندين ناوی تری ههیه، که زاناکان لیکیان داوه تهوه و دهلین به هه مان مه به ست له قورئانی پیروژدا هاتوو، که بریتیین له: (إمام مبین، ام الكتاب، کتاب مکنون، کتاب مسطور، کتاب حفیظ، کتاب مبین، کتاب الله) ههروهک له م ئایه تانه دا هاتوو:

﴿... وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (یس: ۱۲)، واته: ((هه موو شتی کمان له کتیبکی ئاشکرادا (تۆمار گهی تایبه تیدا) به وردی تۆمار و ئامار کردوو)).

﴿وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ﴾ (الزخرف: ۴). واته: ((ئهم قورئانه له لوح المحفوظ دا (که سهه چاوهی قورئان و هه موو کتیبه کانی تری خویه) زۆر بهرز و ریژدارمان کردوو و پرمان کردوو له دانایی)).

﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿۷۷﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ (الواقعة: ۷۷-۷۸). واته: ((به راستی ئهوه قورئانیکی زۆر پیروژ و به ریژه له کتیبکی شاراوهدا که لوح المحفوظه، پارێزراوه)).

﴿وَالطُّورِ ﴿۱﴾ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ﴿۲﴾ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾ (الطور: ۱-۳)، واته: ((سویند به کیوی طور (که خوی گه وره گفتوگوی له گهل موسادا له نزیککی ئه نجامدا) سویند به کتیبی نوسراو که (لوح المحفوظ)، که له لاپه ره ی ته نک ی گرن گدایه)).

﴿ قَدْ عَلِمْنَا مَا نَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كَنْبٌ حَفِيفٌ ﴾ (ق: ٤).

واته: ((بهراستی ئیمه زانیوومانه کاتیك كه مردن، زهوی چۆن بهر بهره لاشه یان داده زینیت و دهیكاتهوه به خاك، ئیمه تو مارگی تایبه تیمان ههیه، كه هه موو شتیکی تیدا تو ماره و ههچ شتیك له باره ی نهوانه وه له ئیمه شاراووه بزر نییه)).

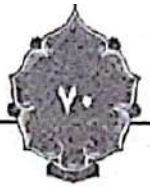
﴿ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ (النمل: ٧٥).

واته: ((ههچ شتیك له خوا په نهان نییه له ئاسماندا بیت یان له زهویدا، له دو سیه ی ئاشکرادا تو مار نه کراییت)).

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ (الأنعام: ٥٩).

واته: ((کلیل هه موو شاراووه کان و زانیی هه موو نهینییه کان به دهست خوایه و هه ر لای نهوه، كهس نایانزانییت، جگه له و زاته، هه رچی له سه ر و شکانییه خوا پیی ده زانییت، هه روه ها هه رچی له ده ریاکانیشدا ههیه (له زینده وه ری هه مه جوور و ماسی سهیر و سه مه ره) ئاگای لییه تی و ههچ گه لایهك ناکه ویتته خواره وه خوا پیی نه زانییت، هه روه ها ده نکیك یان تووئك له تاریکییه کانی زهویدا نییه، نه و ده نکه چ شیدار بیت یان ووشك بیت، ههچ شتیك نییه له خوا په نهان بیت و له (لوح المحفوظ) دا، یاخود له دو سیه و ده زگای تایبه تدا تو مار نه کراییت)).

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ (هود: ٦)، واته: ((ههچ زینده وه ریک نییه

لهم زهویه دا رزق و رۆزیه که ی له سهر خوا نه بیّت و ئاگاداره به شوینی
 چه وانه وه و شوینی ده رچوونیان، هه موو شتیك توّماره له دۆسیه ی
 ئاشکرادا له (لوح المحفوظ) دا^(۱).

له ئه بو هوریره وه ده گیرنه وه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه
 وسلم) فرموویه تی "لما قضی الله الخلق کتب فی کتابه فهو عنده فوق
 العرش «إن رحمتی سبقت غضبی»^(۱).

واته: (کاتیك خوا دروستکراوه کانی ته و او کرد، له کتیبه که ی لای خوی
 له سهر عه پشی نوی، "به زه بییم پیش تورده بییم که وتوه".

که واته له لوح المحفوظ دا هه موو شتیك نوسراوه دوور له دهستی
 جادو که ران و فالچییه کان و ئه ستیره ناسان و کاهینه کان و (الرمالین)^(۲).

له (اللوح المحفوظ) دا چی نوسراوه؟

ناوی هه موو دروستکراوه کانی تیدایه، چی ده که ن و خوی گه ورده ش
 چییان به سهر دینی، هه ر له رۆژی دروستبوونیان، تا رۆژی زیندوو
 بوونه وه بیان.

بیگومان ئیمه باوه رما به (اللوح المحفوظ) هه یه به وه ی یه کیکه له
 دروستکراوه کانی خوی گه وره و بوونی هه یه، خوی په روه ردگار هه موو
 دروستکراوه کانی هه ر له رۆژی دروستبوونیانه وه تا رۆژی دوایی تیدا
 نویسووه، هه روه کو له قورئانی پیروژدا و فرمووده سه حیحه کاندای
 هاتوو، شتیکی نه گۆره به لام سروشت و سیفهد و چۆنیه تیه که ی
 جگه له خوی گه وره، کهس نایزانی، وه کو وته ی فه یله سو ف ه کان

(۱) سه حیجی بوخاری، ژماره ی فرمووده (۳۱۹۴).

(۲) الرمالین کۆی رمال (خۆل) ه، نه و که سه ی خۆل به کار ده هیئیت، جوړنگه له

(سیحر).

ئیمه قسه ناکهین، ههروه کو شیخی ئیسلام (ابن تیمیه) ^(۱) ناماژهی
 بو کردوو و له قسهی فهیله سو فیه کان ده گپریته وه: (اللوح المحفوظ)
 بریتیه له گیانی فهلهک و ههلقولاوی عهقلیکی کارا، که بهسه
 مروقه کاندایت، له نمونهی زانسته و ئاگادار کردنه وه کان و خهونه کان و
 وهی که بو پیغه مبهران داده بهزیت.

پینگومان ئەمانه هه مووی پیچه وانهی بیروبا وه پری ئیسلامیه، چونکه
 به پپی ئەو زانسته ئیسلامیهی که خوی گهوره پیغه مبهره کانی پی
 ناردوو، ئەمانه دوورن له ئایینی ئیسلام.

ههروهها پشت بهو فهرموودانه نابهستین که باسی سیفه ته کانی (اللوح
 المحفوظ) ده کهن، جگه لهو فهرموودانهی که به سه نه ده کیکی راست
 گپراویه تیا نه وه و ده لپن: (اللوح المحفوظ) بریتیه له گه وه رهکی
 سپی و بهرگه کانی یاقوتی سووره، جگه له مه پیغه مبهرمان (صلی
 الله علیه وسلم) باسی هیچ سیفه تیکی تری بو نه کردووین.

(۱) سهیری: درء تعارض العقل والنقل بکه (۹/ ۳۹۸، ۴۰۱).

**دروستکردنه
زهوی و ئاسمانهکان**

(عه‌رشی خوی به‌خشنده لهسه ر ئاو بوو)

زهوی و ئاسمانهکان له چی دروستکراوان:

کاتیك خوی پاك و بیگه‌رد ویستی دروستکراوه‌کان دروست بکات، له سه‌ره‌تادا پینوسی دروست کرد، ئینجا (اللوح المحفوظ) ی دروست کرد، پاشان ئاسمانه‌کان و زهوی دروست کرد، له سه‌ره‌تادا ئاسمانه‌کان و زهوی یه‌کپارچه ئاو بوون، خوی گه‌وره ئاوه‌که‌ی وشک کرد و بوو به هه‌لم و لیکی جیا‌کردنه‌وه و زهوی دروستکرد، له سه‌ر زهویش هه‌لم، ئینجا له سه‌ر رووی زهویش ئاسمانی دروست کرد و ناوی نا (سماء) که به واتای (به‌رز) دی‌ت.

له سه‌ره‌تادا گه‌ردوون چیه و چۆن دروستکرا:

مه‌به‌ستمان له گه‌ردوون، ئاسمانی دونیایه که. زانا‌کان ده‌توانن له رووی ماددییه‌وه توێژینه‌وه‌ی له سه‌ر بکه‌ن و، له‌م باره‌یه‌وه زانایانی

فهله کناسی توانیویانه چند پیکهاتهیه کی ئەو گەردوونه پیناسه و پۆلین بکەن، بەلام نەك هەمووی، چونکە خوی گەوره هەر خوی دەزانی چی دروست کردوو.

بوڤشایی گەردوون بریتییه له بوڤشاییه کی بی کۆتا، که ئەستیره و پاشماوهی تهقینهوهی ئەستیرهکانی تیدا بلاو بوتهوه.

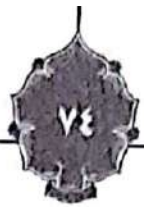
هەموو زاناکان کۆکن لەسەر ئەوهی، که ئەو گەردوونه بریتییه له بەرههەمی تهقینهوهیه کی مەزن، که له ئەنجامی وزیه کی زۆری (خوا کردە) دروست بووه، لەسەرەتا کم کهمه زیادی کردوو، پاشان ئەو تهقینهوه مەزنه ی لی کهوتۆتهوه و له پرشکی تهقینهوه کهش گەلهستیرهکان دروست بوونه.

پلهی گەرماي بوڤشایی گەردوون له (۳) پلهی سهرووی سفر زیاد ناکات و بهوش جیا دهکریتهوه، که زۆر ئارامه و ئەستیره ی زۆره و زۆر تاریکه و تیشکدانهوهیه کی توندی تیدایه.

خۆر و ئەستیرهکان، تیشکیکی گەردوونی دەنیرن، که له تهنۆچکهی کارهبایی وزبهرز پیکهاتوو، و بو ژیا نی مروڤایه تی ناگونجیت لهسەر زهوی، بویه خوی گهوره ویستوویه تی به شوورهیه کی ئەستوور بیانپاریزیت، که بهرگه ههواي زهوییه و ریگره له گهیشتنی ئەو تیشکه زیانبهخشانه بو سەر زهوی.

بیر له ئایهتهکانی خوی گهوره بکهروه که دهفرموی:

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴾
(المؤمنون: ۱۷).

واته: ((سویند به خوا بهراستی ئیمه له راسه رتانه وه جهوت چین
 ئاسمانمان دروستکردوه و، ئیمه هه رگیز له دروست کراوان غافل و
 بی ئاگا نین (هیچ شتی کمان لی بزر نابیت و هیچ شتی ک پشتگویی
 ناخهین)).

بیگومان تیشک له شه پۆل پیک دیت، که هه لده گه ریتته و ده شکیتته وه و
 بلا و ده بیته وه و په رشده بیته وه و لاده دات، خوی گه وه له قورئانی
 پیروژدا ئامازه ی بهم راستیه زانستیه کردوه، هه روه ک ده فه رموی:
 ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا
 سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾ (الحجر: ١٤-١٥).

واته: ((ئه و بی باوه رانه) ئه گه ر ده رازه یه کمان له ئاسمانه وه بو
 بکردنایه ته وه تا پیادا سه ربه کون و تیپه ربین و (نهینی دروستکراوانی
 ئیمه بینن، هه رباوه ر ناهینن ئه وه ده یانوت: بیگومان چاوبه ستمان
 لیکراوه، یاخود ئیمه که سانیکێ جادوو لیکراوین!!)

گه له ستیره کان (١)

بریتین له کۆمهڵێکی گه وره ی ئه ستیره کان، که به هۆی هیزی کیشکردنیان به یه که وه به ستراونه ته وه و له ده وری خالیکی، یان چه قیک ده خولینه وه، بچوکتین گه له ستیره، که دۆزراوه ته وه زیاتر له (٣٠٠) ملیۆن ئه ستیره له خۆ ده گریت.

ئه بو الشیخ له کتیبی (العظمة)^(٢) له سه عیدی کوری جوبه یه وه بو مان ده گیریته وه و ده لیت: جارێکیان معاویه نامه یه کی بو ئیبن عبباس نارد و پرسیا ری گه له ستیره ی لی کرد و ئه ویش وه لامی دایه وه و گوتی "وأما المجرة فإنها باب السماء الذي تنشق منه"^(٣)، واته: گه له ستیره بریتیه له ده رگای ئاسمان که لی جیا ده بیته وه.

(١) سهیری (الاعجاز العلمي) د. منصور حسب النبی، و (الاسلام في عصر العلم) مامۆستا محمد احمد الغمراوی، و (الاعجاز العلمي) د. محمد جمال الغندی و نه وانی تر بکه.

(٢) العظمة (٤/ ١٢٩٩) ژماره (٧٩٢).

(٣) بوخاری گیراوه تیه وه له "الأدب المفرد" (٢٦٠) ژماره (٧٦٨) والطبرانی له "الکبیر" (٢٩٩/١٠) ژماره (١٠٥٩١) الهیثمی له "مجمع الزوائد" ده لیت: پیاره کانی پیادی راستن، ابن کثیر له "البداية والنهاية" ده لیت: سه نه ده که ی بو (ابن عباس) (خوا لئی رازی بیئت) راسته.

ئەو گەلەستیرانە بە دووری جیا جیا لە زهوییه و، تەنانەت لە یەکتەریش
دوورن، لەبەر ئەو هۆیەشە کە زۆر جار وەك خالی پووناك بەدەر دەکەون و
پێیان دەگوتریت (کوازار).
هەرودەها خوای پەرودرگار سویندی بەو ئەستیرانە خواردوو و
دەفەرموی:

﴿ فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴾
(الواقعة: ٧٥-٧٦).

واتە: ((سویندم بە شوینی ئەستیرەکان (لە ئاسمانی فراواندا کە
لە ژمارە نایەن) بێگومان ئەو سویندە گەر بزانی سویندیکی زۆر
گەورەیه)).

[Faint handwritten notes in Arabic script, likely a translation or commentary on the verse above.]

[Faint handwritten notes in Arabic script, likely a translation or commentary on the verse above.]

[Faint handwritten notes in Arabic script, likely a translation or commentary on the verse above.]

ئەستێرەکان

ئەستێرەکان بریتین لە یەکەى پێکھاتەى گەلەستێرەکان، یان پێکھاتەى تۆپەلەى رینگای کاکیشان، یەك گەلەستێرە بە ملیۆنەھا ئەستێرە لەخۆ دەگریت، گەردوونیش لە چەندان گەلەستێرە پێك دیت، كە لە ژمارە نایەن.

لە ئەستێرە بەناوبانگەکان، ئەستێرەى ورجى بچوك و ئەستێرەى ورجى گەورە و ئەستێرەى شامى (الشعرى الشامیة) و ئەستێرەى یەمەنى (الشعرى الیمنیة)، كە پێشتر قورپەیشەکان لە کاتى گەشتە ھاوینییهکانیان بۆ شام و گەشتە زستانییهکانیان بەرەو یەمەن، پشتیان پێ دەبەستن، خۆى گەورەش لە قورئاندا باسى کردووه:

﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾ (النجم: ٤٩).

واتە: ((ھەر خۆی پەروردگارى ئەستێرەى شیعرايه: (ئەو ئەستێرەیه كە ھەندى لە عەرەبەکان پەرستویانە، قەبارەكەى دە ئەوەندەى خۆرە، یەك ملیۆن ئەوەندەى نیوان زەوى و خۆر لیمانەوه دوورە)).

چەند لاشەیهکی ئاسمانین لە گازی تیشکدەر و چروپر پیک دین،
سەنتەری ئەستێرە لە ناو قورس پیک دیت، سەنتەری گەلەستێرە که
ئەستێرە زەبەلاحی سووری کۆنن، بەلام ئەوانە ی رووی دەرەوه پێیان
دەگوتریت: ئەستێرە (الأذرع) که ئەستێرە شینی تازەن.

تا قەبارە ی ئەستێرەکان زیاتر بیټ، تەمەنیان کورتتر دەبیټ، ئەستێرەکان
لە کۆمەلە ی شیوه تۆپ کۆ دەبنەوه و بە دەوری گەلەستێرە که لە
دەرەوه، یاخود لە ناوی گەلەستێرە که دەسورینەوه.

[Faint handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

خۇر

لە گەل ئەستىرەكانى گەردوون پىزىبەند كراوه و لە گەلدا مىليارهها خۇرى تر لەو گەردوونه هەيه، ئەو خۇره برىتتیه لە گرنگترین و بەسوودترین ئەستىرە بۇ خەلكانى سەر پرووى زهوى، توانراوه تيرهى ئەو ئەستىرە بزاندريت، كه گەيشتوتە ۱۳۹۲۰۰۰ كلىۆمهتر بە نزيكهى، بارستاييه كەشى ۱۹۹۰ ترليۆن تۆن (۲۴ سفرى هەيه)، بەلام سەبارەت بە پلهى گەرمایه كەى لەسەر پرووى دەرەوهيدا ۶۰۰۰ پلهيه، لە ناوهوش ۲۰ مىليۆن پلهيه.

وزەى خۇر بەم شىويه دابەش كراوه: ۴۶٪ يەكەى گەرمیيه، ۴۵٪ يەكەى تيشكىيه، ۹٪ يەكەى تيشكى سەررووى وەنەوشیيه، تەمەنى خۇر بە نزيكهى ۱۰ مىليۆن سال هەژمار دەكریت، بەلام ئەو تەمەنەى بۆى دانراوه ۵۰ مىليۆن ساله، ئەمەش تەمەنى مەزەندەكراويهتى، كه زاناكان بۆيان خەملاندوه.

تيشكى ژيړ سوورى خۇر هەلدەستى بە هەلماندى ئاو و گۆرپىنى بۇ هەلم و پاشان بۇ هەور، ئىنجا با دەيگوازيتهوه و دەبیتە سەرچاوهى ئاوى سازگار، هەروهكو خواى گەوره دەفەرموى:

﴿...وَجْعَلُهُ كِسْفًا...﴾ (الروم: ۴۸)، واتە: ((ئەو خوايه كه هەورهكان

کو ده کاته وه و ده یانکاته یه کپارچه)).

﴿ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا ... ﴾ (فاطر: ۹)، واته: ((خوا
 ئه و زاتیه که بای ره حمهت دهنییت و ههلمی دهریاکانی پی ده گوینزیتته وه و
 ده یکاته هه ور)).

﴿ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا
 أَنْتُمْ لَهُ بِمُخْزِنِينَ ﴾ (الحجر: ۲۲)، واته: ((یه کیك له به خششه کانی
 خوا ئه وهیه) ئیمه شنه بامان ناردووه، که پییتینه ری پرووهک و دار و
 درهخته، هه رووهها بارانمان له ئاسمانه وه باراندووه و ئیوهی پی تیرو
 ده کهین، بی ئه وهی ئیوه ئه و ئاوانه تان زه خیره کرد بییت)).

خۆر که سه رچاوهی پرووناکییه له رپۆژدا، له هه مان کاتدا سه رچاوهی
 گه رمییه، نزیکه ی (۹۳) ملیۆن میل له زه وپییه وه دووره، هه رووهها
 سه رچاوهی وزه ی پرووناکییه، دووه م ئوکسیدی کاربۆن ده گوپیت بو
 مادده ی ئه ندامی، که به کاربۆن ده ست پی ده کات و شه کر و چه ورییه کان و
 زینجیره ی تری خۆراکی به هۆی سه وزه مادده ی کلۆروفیل لی دروست
 ده بییت، هه رووه کو له قورائانی پیروژدا هاتووه:

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا
 مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا ... ﴾ (الأنعام: ۹۹).

واته: ((ئه و خوایه زاتیکه، که له ئاسمانه وه باران ده بارینیت (ده فه رموی):
 جا به هۆیه وه چرۆ و چه که ره ی هه موو شتیکی پی دهرده هیین و شینی
 ده کهین، ئینجا لاسکی سه وزی لی پهیدا ده کهین، زنجیره دانه ی
 سه فته کراوی لی دروست ده کهین (وهک گوله گهنم و چه لتوک و
 گهنه شامی.. هتد)).

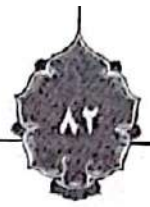

ئەوێ بۆ زانایان دەرکەوتوو بە تاییبەتی لە حالەتی خۆر گیرانی تەواودا، کاتیک مانگ تیشکی خۆر دادەپۆشیت، ئەوێبە کە خۆر وەك هەور شیوێبەکی ناریکی هەبە، هەرچەندە خەلك وا هەست دەكەن شیوێبە خەرە گەر بتوانی سەیری بکەن، بەلام لە کۆتایی زەمان ئەمە دیتە دی هەر وەکو خۆی گەرە دەفەرموی:

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ (التکویر: ۱)، واتە: ((کاتیک خۆر لوول دەخوات و خەر دەبیئت وەك میژەر، رووناکی نامینیئت)).

زانایانی فەلەکناسی دەلین: خۆر بە درێژایی ژیانی و بە ویستی خۆی گەرە لە تەقینەو دایە، تا ئەو کاتە کە خۆی دەبەوی و لەبەر ئەو هۆیانەش، کە هەر خۆی دەیزانی، لەو کارەشدا بۆشایی گەردوون پڕ دەکات لە ئەستێرە خۆلەکانی تاییبەت بە خۆی و بە دەوریدا دەخولینەو.

ئەو خۆرە یەکیکە لە ئەستێرە بەناوبانگەکان، بەلام لە هەمانکاتیشدا هاو شیوێبە هەبە، کە ناوێ زانستییه کە (الکوازار) (تەنی ئەستێرەیی)، هەر بۆیە گەلەستێرەکان لە ملیۆنەها ئەستێرە پیک دین، بەلام لەبەر دوورییە زۆرە کە (۱۲) بلیۆن سالی رووناکی لە زەویبەو دوورە وەك ئەستێرەبە، یاخود خالیکی رووناک لە ئاسماندا دەر دەکەوێت.

ھەسارەكان

ھەسارە تەنىكى ئاسمانى خامۆشە و پرووناكى ناداتەو، يان لە ماددەيەكى رەق پېكھاتو، وەك زەوى و مەريخ، ياخود پېكھاتەى گازىيە وەك موشتەرى و ئورانوس.

مروڤ ھەر لە درىر زەمانەو ھەندىك لە ئەستىرە گەرۆكەكانى دۆزىوئەتەو، پاشان زانايانى سەردەم بە گوئىرەى دوورىان لە خۆرەو پۆلېن و رېزبەندىان كرددو، (عەتادر، زوھرە، زەوى، مەريخ، موشتەرى، ئورانوس، نىبتون، بلوتو، پاشان ھەسارەيەكى تر كە لە سالى ۱۹۷۲ز دۆزراوئەتەو، بەلام تا ئىستا ناوئىكى جىگىرى نىيە.

زەوی

زاناکان توانیویانە تیرەى زەوى بزەن، كە تیرەى هیلێى كەمەرەى (ئىستوایى) (هیلێى قرژال) بریتىیە لە (۱۲۷۵۶۹) كیلۆمەتر، لە كاتێكدا تیرەى نیوان دوو جەمسەرەكەى بریتىیە لە (۱۲۷۱۳) كیلۆمەتر، كەواتە جیاوازی نیوانیان (۴۳) كیلۆمەترە، ئەمەش ئەو دەردەخات كە زەوى لە ۱۰۰٪ لە شیۆهێى تۆپ خڕ نییە، بەلكو هیلكەییە، هەرۆهكو هەندىك عەرەب پێى دەلێن (دحیە)، هەرۆهها هەندىك لە زاناکان لەم ئایەتە پیرۆزەدا (دحیە) بە واتای هیلكە لێك دەدەنەوه:

﴿ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿۳۰﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴾ (النازعات: ۳۰-۳۱)، واتە: ((دواتر زەویشى بەشیۆهیهكى هیلكەیی بەدیھێناوه ئاوى لى دەرھێناوه و لەوەرگای بو مالات فەراھەم هێناوه)).

كێشى زەوى دەگاتە نزىكەى (۵۹۷۷) ملیۆن ملیۆن تۆن و، قەبارەكەشى كەمترە لە یەك بەش لە ملیۆن بەشى قەبارەى خۆر.

ئاو چوار لەسەر پینجى زەوى دادەپۆشیت و بنمیچەكەش، كە چینیكى گازییە و هەزار كیلۆمەتر بەرزە و نزىكەى ۸۰٪ گازى نایتروژینە و ۲۰٪ گازى ئوكسجینە، سەرەراى بوونى تىكەلێك لە

گازی ده گمهنی وهك نبتون و زيتون و كربتون و هيلیۆم، به پيچهوانه‌ی ههلمی ئاو و گازی دوانۆكسیدی کاربۆن، ئەمەش به هۆی حیکمهت و دانایی پهروهردگار:

﴿... وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ (الرعد: ۸).

واته: ((هه‌موو شتیك لای ئەو زاته به‌ئەندازه و پێوانه‌یه)).

ئەوه‌ش لای زانایان دەرکه‌وتوووه ئە گەر بێتوو ئەو بره ئۆكسجینه زیاتر بوایه، ئەوا ئاگر نه ده‌کوژایه‌وه، ئە گەر بره‌کەشی که‌متر بوایه، مرۆف ههستی به هه‌ناسه‌سواری ده‌کرد و، زۆر به قورسی ده‌یتوانی هه‌ناسه‌بدات.

ئەمەش زۆر به‌ پروونی له‌و ولاتانه‌ی، که به‌رزترن له‌ ئاستی پرووی ده‌ریاوه دەرده‌که‌ویت، وه‌ك ئە‌سیوییان و ئۆگه‌ندا و هی تر.

هه‌روه‌ها زانایان جه‌خت ده‌که‌نه‌وه، که هه‌ر چه‌ند له‌ پرووی زه‌وی دووربکه‌وینه‌وه، بری ئۆكسجین که‌متر ده‌بی‌ت و، تا ده‌گاته‌ دواین خال (که ۱۰۰۰ کیلۆمه‌تر له‌ پرووی زه‌وییه‌وه دووره) به‌ره‌و نه‌مان ده‌چیت، هه‌روه‌کو پێشتر ئاماژه‌مان بو‌ کرد.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی:

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ فَيُشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ فَيَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ...﴾ (الأنعام: ۱۲۵).

واته: ((جا ئەو که‌سه‌ی خوا بیه‌وی‌ت هیدایه‌تی بدات، ئەوه‌ سینه‌ی ساف و پاک و ئاماده‌ ده‌کات بو‌ ئاینی ئیسلام، ئەو که‌سه‌ش خوا بیه‌وی‌ت گومرایی بکات، ئەوه‌ دل‌ی ده‌گوشی‌ت و سنگی توند ده‌کات و هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بی‌ت، هه‌ر وه‌ك ئەوه‌ی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بێته‌وه (چۆن تووشی ته‌نگه‌ نه‌فه‌سی و دل‌ه‌ ته‌پی و خوین به‌ر بوون ده‌بی)).

ههروهها ده فهرموی:

﴿ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴾

(الانبیاء: ۳۲)، واته: (ئیمه ئاسمانمان کردوو به سه قفییکی پارترراو، که چی ئەوانه روو وهرده گێرن له هه موو نیشانه و به لگه کانی ئاسمان). هه ر له بهر گرنگی ئەم سه قفه خوی گه وره سویندی پیخواردوو و ده فهرموی:

﴿ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴾ (الطور: ۵).

واته: (سویند به بانی بهرز و بلند کراو، واته: ئاسمان).

لێره دا پیویسته ئاماژه به چینی ئۆزۆن بکهین، که بهم دوا ییه زۆر باس ده کریت، ئەم چینه هه لده ستیت به مژین تیشکی سه روو وه نه وشه یی، به لام به هۆی پیشکه وتنی پیشه سازی و پیسبوونی ژینگه وه، ئەم چینه تووشی تیکچوون هاتوو و چه ند کونیککی تی بووه، به هۆی زۆری ترشه کانی دوانه ئۆکسیدی کاربۆن.

مانگ له گه ل هه ساره کان پۆلین کراوه، بریتییه له هه ساره یه کی وشک و دووره په ریز و جیگیر و مردوو، نه ئاوی له سه ره و نه بهرگه هه وای هه یه، به شیوه یه کی سه ره کی له بهردی رهق پیک دیت و ناوه رۆکه که شی له ئاسن و بهردی سووره وه بوو پیک دیت.

تیره ی مانگ ۳۴۷۶ کیلۆمه تره، خیراییه که ی ۳۸۶۰ کیلۆمه تره له کاتر میژنکدا، ۳۵۶۴۱۰ کیلۆمه تر له زهوییه وه دووره.

به رزترین پله ی گه رما له سه ر پووی مانگ ۱۱۷ پله ی سه دییه و نزمترین پله ش ۱۶۲،۷ له ژیر سفره، به رزترین لوتکه ی چیا ی ۱۰،۵ کیلۆمه تره و هیژی کیشکردنی یه که له سه ر شه شی کیشکردنی زهوییه. دوا ی ئه وه ی زانایانی فه له کناسی گه یشتنه سه ری، بو یان ده رکه وتوو که پیشتر مانگ هه ساره یه کی گرگرتوو بووه، به لام کوژاوه ته وه و رووناکییه که ی نه ماوه.

زانایان ئیسلامیش هه ر له سه رتای ده رکه وتنی ئیسلام گه یشتوونه ته ئه و راستییه، ههروه کو پیشه وا ابن کثیر (خوا لی رازی بیت) له ته فسیره کهیدا له ئیبن عه بباسه وه ده گپرتته وه، که ته فسیری ئه و

ئایهته پیرۆزه دهکات:

﴿ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ ۚ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً ۖ ... ﴾ (الإسراء: ١٢).

دهلیت: "مانگ که به لگه و نیشانهی شهوه، ههروه کو خۆر پرووناک بووه، به لام رهنگی رهشی به سهرداهات و سراپهوه، و ئەو رهنگه ره شه شه، که ههیهتی پاشماوهی ئەو سرینه وهیه" (١).

ههروهها پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ:

"إن الشمس والقمر آيتان من آيات الله لا يخسفان لموت أحد ولا لحياته، فإذا رأيتم فاذكروا الله"، بخاری گێراویه تیهوه له (کتاب بدء الخلق) ژماره (٣٢٠٢)، واته: (خۆر و مانگ دوو به لگه له به لگه کانی خۆی گهوره، نه به مردنی کهس نه به ژیانی کهس ده گێرین، ئە گهر بینیتان خۆر یاخود مانگ گهرا، ئەوا زیکر و یادی خوا بکهن".

ههروهها ده فهرموئ: "الشمس والقمر مکوران يوم القيامة"، بخاری گێراویه تهوه (٣٢٠٠) / واته: (له پوژی دوایدا، خۆر و مانگ ده پیچرینه و پرووناکیان نامینی).

الحافظ ابن حجر دهلیت (٢):

وشه ی (مکوران) له گێرانه وه که ی البزار زیاد کراوه، هه ندیکیش له گه لیدا ده لێن، مانگ و خۆر ده خرینه ناو دۆزه خه وه، ئینجا خه سه ن پرس ی: باشه تاوانیان چیه؟ ئەبو سلمه گو تی: تو ده پرس ی تاوانیان چیه، ئیستا فهرمووده یه کی پیغه مبهه ری خوات بو ده گێر مه وه (صلی الله علیه وسلم):

(١) روح المعاني ی الآلوسی (٢٦ / ١٥).

(٢) الفتح (٦ / ٣٦٩).

ئەبو یەعلی له فەرموودەیی ئەنەسەو دەریهیناوه، که ئەم دەستەواژەیی
تێدایە "لیراهما من عبدها" واتە: (بۆ ئەوێ نیشانی ئەوانەیی بدات
که دەیانپەرستن) هەرۆه کو خوی گەرۆه دەفەرمووی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ...﴾ (الأنبياء: ۹۸).

واتە: ((پاشان پێیان دەوتریت) بێگومان ئیوه و ئەو شتانەیی له جیاتیی
خوا دەتانپەرست سووتەمەنی دۆزەخن و سەلکه بزۆتی ئاگر))،
الطیاسی لەم ڕوووه به کورتکراوی دەریهیناوه.

هەرۆهها ئیبن وهههه له کتیبی (الاهوال) له عطاء ی کوری
یسارهو بۆمان ده گیریتهوه، که له ته فسیری ئەو ئایهته ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ﴾ (القیامه: ۹)، ده لیت له ڕۆژی دوايي خۆر و مانگ کو
ده کرینهوه، ئینجا فریاده درینه ناو ئاگر.

هەرۆهها ئیبن حاتم له ئیبن عه بباسهوه ده گیریتهوه: الخطابی ده لیت:
مه بهست له سوتاندنیان، ئازاردانیان نییه، به لکو وه لامدانه وهیهك بو
ئەوانەیی، که له دنیا دا دەیانپەرستن و هەرۆهها ده گوتیت ئەوانه له ئاگر
دروستکراوان، هەر بۆیه ده گیردرینهوه ناو دۆزەخ.

الاسماعیلی ده لیت: مه رج نییه ئەوێ، که خوی گەرۆه له دۆزەخی
دایناییت، ئازاری بدات، چونکه له ناو دۆزەخ فریشته و ئامرازی
سزادان و بهرد ههیه، که به وستی خوا له وی داندران، له وانیه خویان
ئازار نه چیژن. ا . ه.

الطیاسی و ئەبو یعلی و ئەبو الشیخ له "العظمة" له (ئەنەس) هوه
بۆ مان ده گیرینهوه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)

فەرموویەتی "الشمس والقمر ثوران عقیران فی النار"^(۱)، واتە: (خۆر و مانگ وەک گای سەربراو وان لە ناو ئاگردا).

لەسەرانسەری جیهاندا بە ھۆی کاریگەری ھیزی کیشکردنی مانگەو، رۆژانە دووجار ھەلکشان و داکشانی ئاو لە زەریاکاندا ڕوو دەدات^(۲).

ھەرۆھە مانگە دەستکرد و ڕوانگەکانی چاودیژی، وینەیی پوختی مانگیان گرتوو، کە دەرچەیی گڕکانی و بەرزایی و ھەوزی نزمی لەسەر دەردەکەوێت و ۲۷،۳ رۆژی دەخایەنێت بۆ ئەوێ بە دەوری تەوەرەکەیدا بخولیتو، کە یەكسانە بە کاتی خولانەوێ بە دەوری زەیدا.

ھەسارۆکە

تەنی ئاسمانی تیرە جیاوازە، کە تیرەیان لە نیوان چەند سەد مەتریک، تا ھەزار کیلۆمەترەو، و سێ جۆرن: یەكەمیان لە دەوری خۆر دەخولیتو و دووھەمیان دەکەوێتە نیوان ھەسارەیی مەریخ و موشتەری، ھەرچی سێھەمیانە دەکەوێتە چوار دەویری کۆمەلەیی خۆر.

(۱) ابو الشیخ لە "العظمة" ژمارە (۶۴۳) و الطیاسی (۲۱۰۳) گێراویدتێو و (الرقاشی)یش بۆی زیاد کردوو، بەلام بە نمونەییکی (البخاری) (۳۲۰۰).
(۲) کتاب اللہ والإعجاز فی القرآن لیبیب بیضون.

دەبن لەچاو، یاخود بەهۆی سورپانەوهی زهوی و خۆیانەوه (بەهۆی هەلھاتنی خۆرەوه) ون دەبن بەو هەسارانەیی که پەنا دەگرن و دیار نامینن)).

کلکی ئەو کلکدارە لە کۆکردنەوهی گاز و خۆلە گەردوونییەکان دروست دەبیٺ، ئەو کلکەش درێژدەبیٺ بە ئەندازەیەکی درێژیهکی دەگاتە ملیۆنەها کیلۆمەتر، بە رۆیشتن و کۆبوونەوهی ئەو خۆلە، شوینەواری رۆیشتنەکی دەسپێتەوه، قورئانی پیرۆز ناوی ناوه (الجوار الکئس).

دەگوتریٺ یەکیٺ لەم کلکدارانە لە ساڵی ۱۹۸۵ ز دەرکەوتوو، ئەمەش دواي ئەوه نزیکیٺ پیش ۷۵ ساڵ بەر لەو وادیه لە ساڵی ۱۹۱۰ ز دەرکەوتبوو.

هەرۆهەها دەگوتریٺ ئەو کلکدارە، که زانیانی فەلەکناسی ناویاناه "هالی"، هەمان ئەو کلکدارە بووه، که لەساڵی ۸۲۷ ز لە سەردەمی خەلیفە المعتصم بالله دەرکەوتوو، ئەمەش کاتیٺ ئەستێرناسەکانی ئەو کاتە هۆشداریان دابوو لە مەترسییەکانی، لە دواي رزگارکردنی شاری عموریه^(۱)، خەلیفەش گویٺ بە هەرەشەکانیان نەداو و پرۆسەي ئازادکردنی شارەکی ئەنجام دا.

السديم (تۆپەلە هەوری تەمومژاوی):

تۆپەلیکی گەورەیه لە خۆلی وردی گەردوونی دروست دەبیٺ هەرۆهەها لەو گازانەیی، که لە پاشماوهی ئەستێرە تەقیووهکان دروست دەبن و سەرچاوهی دروست بوونی ئەستێرەي نوێیه.

(۱) سەیری بابەتی ئازادکردنی عموریه بکه: له (الكامل) ی ابن الأثير، (البيدایة والنهایة) ی ابن کثیر، تاریخ الذهبی و چەندانێ تر. لەو روهوه شاعیر دەلیٺ:
السيف أصدق أنباء من الكتب
في حده الحد بين الجد واللعب

کلکار

ته نیکي ئاسمانییه و سهر و کلکی ههیه، که درێژی کلکه کهی ده گاته ملیۆنه ها کیلۆمهتر و پیک دیت له به فر و گازه کان و خۆلی به ستوو، هه یانه له خولگه یه کی درێژ ده خولیتته وه به پیچه وانه وه ئاراسته ی خولانه وه ی خۆر و، هه شیانه له خولگه یه کی کورت ده خولیتته وه و به هه مان ئاراسته ی خولانه وه ی خۆر، سه رچاوه ی هه ر هه مووشیان ده ره وه ی کۆمه له ی خۆره له دووری ۹۳۰۰ هه زار ملیۆن میل.

رپچکه که شی لاکیشه ییه کی زۆره به شیویه ک له خۆروه ده رده چیت و له بۆشایی گهردوون بۆ ماوه یه کی درێژ ون ده بیئت، ئەم ونبوونه ش له زمانی عه ره بی پی ده گو تریت: (تخنس) واته: ونبوو، یاخود په رده پۆشبوون، ههروه که چۆن خوی گه وره له قورئانی پیروز ناوی بر دووه به، (الخنس)، واته: ونبوون، ئینجا جارێکی تر ده رده که ویتته وه و پاش ده رکه وتنی بۆ ماوه یه کی زۆر ده توانیت به چاوی ئاسایی یاخود دووربینی فه له کی و تلسکۆب له سهر زهویه وه ببیندریت.

ههروه ک چۆن خوی گه وره له چه ندان شوین سویندی به م ونبوونه خوار دووه ههروه ک ده فه رموی: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَنَسِ﴾ (۱۵) **الْجَوَارِ الْكُنَسِ** (التکریرک ۱۵-۱۶)، واته: ((سویند به و ئه ستیرانه ی که په نهان ده بن و ون

نەیزەگەکان

بەردی بۆرکانین لە پیکهاتەى هەسارەکانى کۆمەلەى خۆرن،
قەبارە بچوکن، تیرەیان لە چەند دە مەترىک تىپەر ناکات و لە کاتى
بەرکەوتنى بە بەرگە هەواى زەوى بەتەواوى ناسوتیت و پاشماوەکانى
بەر پرووى زەوى دەکەوێت.

هەر شتىک بەرگە هەواى زەوى بېریت و بەر پرووى زەوى بکەوێت،
پى دەگوتریت (نەیزەگە)، زۆر بەى نەیزەگەکان دەبنە خۆل، ئەمەش
حیکمەتى پەرۆردگارە، سەیری فەرمايشتى خوی پەرۆردگار بکە
﴿الْمَرْتَرِ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ
رَّحِيمٌ﴾ (الحج: ۶۵)، واتە: ((ئایا بەچاوی خۆت نەتبینیوووە چۆن
خوی گەورە هەرچی لە زەویدا هەیه بۆ ئیوهی رام هیناوه، هەرودها
کەشتیهکانیش کە لە دەریاکاندا دەروات بەفەرمانى ئەو زاتە، ئاسمانیش
راگیر دەکات لەوهی کە بکەوێت بەسەر زەویدا، مەگەر بەویست و
فەرمانى خۆی، بەراستى خوا بۆ خەلکی زۆر بەسۆز و میهرەبان و
لێخۆشبوو بەخشندهیه)).

له سهردهمی نویشدا و به دیاریکراوی له سالی ۱۹۰۱ ئەمه روویدا، کاتیک کۆمهلیک لهو بهرده نهیزهکانه کهوتنه سهر خاکی سیبیریا و ۱۵۰۰ کهسی کوشت و کشتوکال و لهوهرگاکانی به رووبهری ۲۰۰ کیلۆمهتر کاول کرد.

قورتانی پیروز بهو بهرده نهیزهکانه دهلیت "الکسف" واته: (پارچهیهک) وهک دهفهرموی:

﴿ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ نَشْأَ نَحْسِفَ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴾ (سبأ: ۹)

واته: ((باشه ئاخۆ ئەوانه سهرنجی دهووروبهری خویان نهداوه، چی دهوری داون له ئاسمان و زهویدا؟!، ئاوریک له دواوه نادهنهوه؟! نهگەر بمانهویت به ناخی زهویدا دهیانبهینه خوارهوه، یان پارچهیهک له ئاسمانهوه بهسهریاندا بهر دهدهینهوه، به راستی ئا لهو توانا و دهسهلاتداریهدا نیشانهی روون و ئاشکرا ههیه، بۆ ههر بهندهیهک که گهرابیتهوه بۆ لای خوا و هۆشی لای رهزامهندیی ئەو زاته بیته)). له سهردهمی ئەمروماندا کهوتنهخوارهوهی بهرده نهیزهکهکان کهم بۆتهوه، ئەمهش بۆ تیشک خستنهسهر تهفسیری فهرمایشی خوا که دهفهرموی:

﴿ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَةً ۖ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۗ ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقَعُدُّ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْمَعُ ۗ الْآنَ يَجِدُ لَهُ ۗ شُهَابًا رَّصَدًا ۗ ﴾ (الجن: ۸-۹).

واتە: ((ئیمەش بەراستی بەرەو ئاسمان کشاین و هەست و هۆشمان
خستەکار، سەرنجماندا کە پرە لە پاسەوانی بە توانا و بی شومار،
نەیزەکیش بە هەموو لایە کدا دەکش، ئیمە جارەن لە هەندیک شوینی
ئاسماندا خۆمان حەشار دەدا بۆ گوێگرتن و دەنگوباس بیستن، بەلام
ئیستا ئەوەی بیهوێت گوێ بگریت یە کسەر نەیزەکیکی بۆ ئامادەیه و
بۆی دەهاوێژریت و لە ناوی دەبات)).

زانایان نەیزەکیان بۆ سێ جور دابەش کردووه:

- نەیزەکی ئاسن، پێی دەگوتریت (سیدریت).
 - نەیزەکی بەردینی، پێی دەگوتریت (ئەیرۆلیت).
 - سییەم جور پێی دەگوتریت بەردی هەوایی.
- توانراوه بە شیکێ پیکهاتهی ئەو جورە نەیزەکانە بناسرین، کە
گرنگترینان ئاسن، نیکل، کالسیۆم، ئەلەمنیۆم، سیکا، کبریت و
ئۆکسجینە.

بلیسه داره کان

تۆز، یان خوئی ورده له پاشماوهی ئەستیڤه کلکداره کان، یان نهیزه که کان دروست بوون و به دهوری خۆردا له بازنده کی سپیدا دهخولینهوه، له بهرگه ههواى زهویدا و له بهرزایی ۸۰ کلم دهسوتین. ئەو جوړه تهنانه به کوّمه ل، جوړیکن له جوړهکانی کوّمه لهی خۆر که به دهوری خۆردا دهسورینهوه و تیایدا ئەو جوړه یان له شیوهی بلیسه دار به هیلی درێژ له ئاسمان دهرده کهون و به مه جازی پیی دهگوتریت ئەستیڤه کی وتوو.

وشه ی (شهب) بلیسه دار له قورئانی پیرۆزدا باس کراوه، که ده فهرموی:

﴿وَأَنآلَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنَہَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا﴾ (الجن: ۸).

زانستیش سه لماندویه تی، که هه ساره یه کی گه وره هه بووه و له بو شایی ئاسمان له نیوان هه ردوو هه ساره ی موشته ری و مەریخ دەخولایه وه، ته قیوه ته وه و پارچه پارچه بووه و وه ک بارانی به لیژمه بو شایی ئاسمانی پر کردوو له خوئی بلیسه دار و بهرده نهیزه که به قه باره ی گه وره له شیوهی چیادا.

رۆژانه به رپژره ی مامناوهندی ۲۰ ملیۆن پارچه ی بلیسه دار دینه ناو بهرگه ههواى زهوی، خو له میشی ئەو پارچه سوتاوانه کو دهنه وه و

بههویانهوه بارستهی زهوی به تیكرایی ههزار کیلوگرام له رۆژیکدا زیاد دهبیئت، ههروهك ههلمی ئاو لهسه ر بهشهکانی ئه و خۆله میشه له بهرگه ههواى زهیدا ده نیشیئت و باران دروست دهکات، یان بلورهی به فری لی دروست دهبیئت، ئه مهش رزق و خیره بۆ خه لکی سه ر زهوی، ههروهك پهروهردگار له قورئاندا رپوونی دهکاتهوه: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ (غافر: ۱۳).

واته: ((ئهو خوی بهردهوام بهلگه و نیشانهی دهسه لاتداریی خۆیتان نیشان ده دات، له ئاسمانیشهوه رزق و رۆزیتان بۆ داده به زینییت - وهك باران - كه سیش یاداوهری وه رناگریت و بیرناکاتهوه، جگه له وانهی كه ده گه رپینهوه بۆ لای ئه و زاته).

پلازما:

گازی له یه كنه چوو و جیاوازن له پلهی گه رمی به رزدا، واته: ئه لیكترۆنه كانی له ناو كه كهیدا جیا بۆته وه، كاره با گه یه نه ره و به بواری موگناتیسیش کاریگه ر ده بیئت.

"البروج":

ئهم وشه یه چهند جاریك له قورئانی پیروژدا هاتوه، خوی پهروهردگار سویند به (السماء ذات البروج) دهخوات، ده فهرموی: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ (البروج: ۱)، واته: ((سویند به ئاسمانی خاوه ئهستییه و ههسارهی گهوره).

ههروهها ده فهرموی: ﴿نَبَارِكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ (الفرقان: ۶۱). واته: (زۆر گهوره و مهزنه

ئەو زاتەى لە ئاسماندا چەندەها خولگەى گەورەى بۆ - ھەسارەکان و ئەستێرەکان - بەدیهیناوە، ھەر وەھا چرایەکی پەرشنگدار کە خۆرە و مانگیکی روناکیشى بۆ زەوى دابین کردووە).

راغب^(۱) خوا لى رازى بیٔ دەلیت:

البروج: واتە تەلارەکان، وشەیهکی کۆیە، تاکەکەى (برج) ه، بەهۆیەوه دەگوتیٔ (بروج النجوم) لەبەر شوینە تاییبەتەییەکانیانەوه، خوی پەرودگار دەفەرموی: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ (البروج: ۱).

ھەر وەھا دەفەرموی: ﴿... الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا...﴾ (الفرقان: ۶۱).
ھەر وەھا دەفەرموی: ﴿... وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ...﴾ (النساء: ۷۸).

لەوانەیه مەبەست لى تەلار و کۆشک و قەلای زەوى بیٔ، یان مەبەست لى تەلاری ئەستێرەکانە، یان بەکارھینانی وشەى (المشیده) لە پینا و خواستن بوویٔ.

ئیبین جەریر لە ئایەتى یەكەمدا (البروج)ی تەفسیر کردووە، کە بریتییە لە شوینەکانی خۆر و مانگ، بە رای ئەو زانایە دوازده (برج) ھدیە، کە خۆر ھەریەکیان بە ماوەى مانگیك دەبەیت، مانگیك بۆ ھەریکیان بە ماوەى دوو رۆژ و سیپەکی رۆژیک دەبەیت، کە بیست و ھەشت شوین دەکات و دوو شەوى تریش بەردەوام دەبیٔ. بەلام ئایەتى دووھم گەورەیی و شکۆداری بۆ زاتى خوا تەدايە.

ھەر یەكە لە موحاممەد و سەعیدى كورپی جوبەیر و ئەبى سالح و ئەلحەسن و قەتادە ئەو وشەیان تەفسیر کردووە، کە بریتییە لە ھەسارە

یه کجار گه وره کان، به لام عه لی (خوایی رازی بیّت) و ئیبن عه بباس و
 محمدی کوری که عب و کهسانی تر ته فسیریان کردوو که بریتییه
 له ته لار و کوّشک له ئاسمان بوّ پاسه وانی، گه ره ساره یه کجار
 گه وره کانیش بریتی بن له ته لاری پاسه وانی، ئەوا هه ردوو رایه کان
 یه ک ده گرنه وه.

زهوی ده پروات و به دهوری خوڤدا ده سوڤتته وه، به لام دوازده بورجه که،
 عه ره به کانی پیشوو بهم شیوهیان ناوانون: بورجی کاور، بورجی گا،
 بورجی دوانه، بورجی قرژال، بورجی شیر، بورجی فه ریک، بورجی
 ته زاروو، بورجی دوو پشک، بورجی که وان، بورجی گیسک، بورجی
 سه تل، بورجی نه ههنگ، هه موو ئەمانهش له دیره هونراوه یه کدا کویان
 کردوو نه ته وه^(۱):

حمل الثور جوزة السرطان ورعی الیث سنبل المیزان
 ورمی عقرب نفوس لجد برج الدلو بركة الحیتان

(۱) ده گوتریت: ژماره یان هه وته، زوحه ل، موشته ری، مه ریخ، خوڤ، مانگ، زوهر،
 عه تارد: شاعیر ده لیّت:

(زحل شری مریخه من شمسه - فتزاهرت بعطارد الأقمار)

کونه ره شه کان

بریتین له پاشماوهی ئەستیره کان له دواى ته قینه وهیان له بهرزاییه کان، چریان یه کجار زۆره، کاتیک له هه ر ئەستیره یه ک نزیک ده بنه وه، تیشکی جاما و ئیکس به لیشاو دهردهن.

به لام چۆن ئەو پیکهاتهیه دروست بووه؟

خوای په روهدگار له عه ده مه تهی ماددی و بو شایی بی کوتایی دروستی کردوون، دۆزینه وهی شه پۆله کانی میکروویف، زاناکانی گه یانده ئەوه ئەنجامه ی بزانه، که ئەو ته قینه وهیه نزیکه یی پیش زیاتر له ۳۰ هه زار ملیۆن سال روویان داوه.

له ته قینه وهیه کی یه کجار گه وردها، ئەو گه رده ته قیوه ته وه، که له دهره نجامی ئەو ته قینه وهیه گه وره شدا، ملیۆنه ها به لکو ملیاره ها گه له ستیره دروست بوون، که به هه موویان پیکهاته ی ئاسمانیان بهو شیوهیه ی ئیمه ده زانین، دروست کردووه.

خوای په روهدگار ده فهرموئ: ﴿... وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾ (آل عمران: ۱۹۱)، واته: ((ئه وانه ی هه میشه بیرده که نه وه له دروستبوونی ئاسمانه کان و زهوی)).

﴿ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ... ﴾ (الكهف: ۵۱)، واته: (وده بییت من له کاتی دروستکردنی ئاسمانه کان و زهویدا، ئەوانم ئاماده بکریت - واته: ئاگاداری نین).

﴿ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ﴾ (الجاثية: ۳)، واته: (بهراستی له ئاسمانه کان و زهویدا به لگه و نیشانهی زۆر هه ن ده ربارهی گه ورهیی و ده سه لاتی پهروهردگار بو که سانیك، که بروادارن).

ههروهها بو زانایانی گهردونناسی ئەم سهردهمه روون بوتهوه، که گهردوون نزیکه ی ۱۰۰ ههزار گهلهستیره له خو ده گریت.

بو زیاتر روونکردنهوه، ههندیك له پیناسه کان کورت ده کهینهوه بو ئەوهی بو تیگه یشتن ئاسان بن:

بارسك: فرسه خ^(۱) ئەستیرهیی = ۳،۲۶۱۵ سالی تیشکی = ۳۰۸۵۶ ههزار ملیون کیلۆمهتر.

سالی تیشکی: "پێوانه ی دووریه کان" = ۹۴۶۱ ههزار کلم، ۰،۳۰۶۶ ی بارسکیك .

یه که ی گهردوونی: "پێوانه ی دووریه کان" = ۱۴۹،۶ ملیون کلم .
میل "پێوانه ی دووریه کان" = ۱،۶۰۹ کلم^(۲).

(۱) (یهك فرسهخ = ۳ میل = نزیکه ی ۵ کیلۆمهتر) وهرگیر.

(۲) (الکون المجهول) لجلال عبدالفتاح.

الکون الغامض/ وجود من العدم الى العدم د. محمد جمال الدين الفندي
 ههردوو سه رچاوه که له زنجیره فیهستیقای (خویندنهوه بو هه موان ۱۹۹۸ز) کتیبخانه ی (الاسرة) کتیبی گه نجان له دهسته ی گشتی میسری بو کتیب.
 ههروهها سهیری (مع الله في السماء) بکه بو د. نهحمه د زهکی که زۆر گرنگه، ههروهها سهیری (قورئان و ئیعجاز) ی عهبدو له رهاق نوفل بکه، و گو قاری (ئیعجازی زانستی) سعودی، ژماره (۳۳)، و (ئهستیره و رپهوه کانیان) وهرگیرانی بو عه ره بی د. نهحمه د عهبدو له سلام نه لکردانی، (ئیسلام له چه رخی زانستدا) د. محمد نهحمه د نه لغه مرای.

رووبهرمه گهر دوون

زانایانی گهر دوونناسی، تیره‌ی گهر دوونیان به سی هزار ملیون سالی تیشکی خه ملاندووه.

چهند نایه‌تیکی پیروز له باره‌ی دروستکردنی ناسمان و زهوی:
سهیری فه‌رمایشتی په‌روهرد گار بکه: ﴿ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ (العنكبوت: ۴۴).

واته: ((ناشکرایه خوا ناسمانه‌کان و زهوی به‌رئیک و پیکترین شیوه
دروست کردووه، به‌راستی نا له و کاره‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی ته‌واو هه‌یه
بو ئیمانداران).

ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ أَيُّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ
وَيَجْعَلُونَ لَهُ آندَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسَىٰ مِّنْ فَوْقِهَا
وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ
إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيْنًا لِّلسَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾
(افصلت: ۹-۱۲).

واته: ((ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پیمان بلی: باشه
ئاخر ئیوه باوه رتان به و زاته نییه که زهوی له دوو رپوژدا دروست
کردوووه؟ هاوه لیکیشی بو بریار دهدهن؟! ئه و به دیهینهر و دروستکاره،
پهروه ردگاری هه ر هه موو جیهانیان و بوونه وه ره له سه ر پرووکاری
زهوی کیوه کانی دامه زرانده، به ره که تی زوری تیدا دابین کردوووه
(وهک نهوت و جو ره ها کاتزا، سه ره پای جیهانی روهک و... هتدا)،
هه موو رزق و روزه کانی تیدا بریارداوه، هه مووی له ماوه ی چوار
رپوژدا به دوو رپوژه که ی پیشووشه وه، تا نیازو داخوازیه کانی ئاده میزاد
جیبه جی بکات، له ماوه ی دوو رپوژدا ئاسمانی کرده ههوت چین و
فه رمانی بو هه ر چینیکیش ده رکرد، ئینجا ده فه رموی: ئاسمانی
دونیاشمان رازانده وه به ئه ستیره و کردمانه چراخان و کردمانه هوی
پاراستن، (له شه ری شهیتانه کان)، ئا ئه و شتانه هه مووی به ویست و
فه رمانی زاتی که که بالاده ست و زانایه.)

ههروه ها ده فه رموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

كٰنٰا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا وَجَعَلْنٰمِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفْلاَ يُؤْمِنُوْنَ

﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنٰ فِي الْاَرْضِ رَوٰسِيًّا اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ وَجَعَلْنٰ فِيْهَا فِجَاٰجًا

سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنٰ السَّمٰءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا وَهَمَّ

عَنَّا اَيُّهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْاَيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُوْنَ ﴿٣٣﴾. واته: ((ئایا ئه وانهی بی باوه ر

بوون، نه یانبینیوووه و بو یان پروون نه بو ته وه به راستی ئاسمانه کان و زهوی

یهک پارچه بوون، لی کمان جیا کردنه وه، له ئاویش هه موو شتیکی زیندوو مان

فه راهه م هی ناوه، ئایا ئه وانه هه ر باوه ر ناهینن؟ له زه ویشدا که ژ و کیوه کانمان

چه سپاندوووه، تا لاسهنگ نه بیئت و لار نه بیته وه و هه لیان نه گیریتته وه،

لە لاپالی چیاکان و لە دۆلەکاندا رینگاوبانی فراوانمان سازاندوو، بۆ ئەوەی خەلکی ژیان بۆ خۆیان دابین بکەن، هەروەها رییان لە گەنجینه و نازو نیعمەتە شاراوەکان بکەوێت، ئیمە ئاسمانمان کردوو بە سەقفیکی پارێزراو، کەچی ئەوانە پروو وەرە گێرن لە هەموو نیشانە و بەلگەکانی ئاسمان، هەر ئەو زاتییە کە شەوو پوژی بەدیھیناوە، خۆرو مانگیشی دروست کردوو، هەریەکیان لە خولگەییە کدا دەسورینەو).

دەفرموی: ﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾﴾ (النبا: ۱۲-۱۳). واتە: ((ئایا) حەوت چین ئاسمانی بەھیز و پتەومان بە سەرتانەو دروست نەکردوو؟ چرایەکی پرشنگدارمان بۆ فەراھەم نەھیناوان؟ - کە مەبەست خۆرە)).

هەروەها دەفرموی: ﴿ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا ﴿٢٨﴾ فَسَوَّاهَا ﴿٢٩﴾ وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٣٠﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣١﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣٢﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٣﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَمِكُمْ ﴿٣٤﴾﴾ (النازعات: ۲۷-۳۳).

واتە: ((باشە ئاخر زیندووکردنەوی ئیو سەختتر و گرانتر، یان بەدیھینانی ئەم ئاسمانە، کە هەر خۆی بەرپای کردوو، بەبەرزیهو رای گرتوو و بەوپەری ریکوپیکی بەدیھیناوە، شەوگەرەکی تاریک کردوو، کاتی چیشتنەنگاویش رووناک خۆری دەرخستوو، دواتر زەویشی بەشیوێهکی هیلکەیی بەدیھیناوە، ئاوی لی دەرهیناوە و لەو پرگای بۆ مالات فەراھەم هیناوە، کیوکانیشی بە تۆکمەیی دامەزراندوو، هەموو ئەمانەمان دروست کردوو، تا بیته هۆی ئەوەی کە خۆتان و مالاتەکانیشتان سوودی لی وەرگیرن)).

جیاکردنه وهی ناسمانه کان له زهوی:

له فهرمایشتی پهروهردگار ﴿... أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا

رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا...﴾ (الأنبياء: ۳۰).

واته: ((ئاسمانه کان و زهوی یهك پارچه بوون و لهوهودوا لیكمان

جیاکردنه وه)).

وا گومان دهبریت، که به یهك جار لیكجیا بوونه وه که پرویدابیت،

واته: جیا بوونه وهی ئاسمان له زهوی، به لام ئه وهی که زورتر باوه، سی

جیا بوونه وه بووه نهك یهك.

هه موو ئاسمان و زهوی یهك پارچه بوون و به یه كه وه لیکن درابوون و

لیك جیا کراونه ته وه، به مهش ئاو وشك بووه و بوو به زهوی، جیا بوونه وهی

له دوکله ئاو (هه لمه که ی) بوو به ئاسمان، پاشان ویستی پهروهردگا

وابوو، که ئاسمانه کانیش که یهك پارچه بوون لیكجیا بکاته وه، کردنی

به حهوت ئاسمان، ههروه ها زهویش که یهك پارچه بووه، کردی به حهوت

زهوی.

سهه ساله، عه پش له سهه ئاوه، خوی په روهرد گاریش له سهه عه پشه،
هیچ شتیکیشی له کرده وکانیان لیی ون نابیت).

پۆژه گانی دروستکردنی ئاسمانه کان و تهواوی دروستکراوه کان:

زانراوه که عه پش له سهه کورسییه، خوی په روهرد گار ئاسمانه گانی له
دوو پۆژدا، پینج شه ممه و ههینی دروست کردوه، پاشان زهوی به شیوهی
هیلکهیی به دیناوه، هه رچی له سهه ریه تی له پۆژی یه کشه مه دروستی کرد،
خۆلی له پۆژی شه ممه دا دروست کرد، چیاکانی له پۆژی یه کشه ممه دا
دروست کرد، دار و درهخت و روه که گانی له پۆژی دوو شه ممه دا دروست
کرد، نه هه مه تییه کان "نازار و ناخۆشی و میکروبه گانی" له پۆژی
سیشه ممه دا دروست کرد، نور و روناکی له پۆژی چوار شه ممه دا دروست
کرد، له پۆژی پینج شه ممه شدا هه موو ئه وانیهی گیانان له بهرن له سهه
زهیدا بلا و کردهوه.

پاشان خوی په روهرد گار دروستکراوه گانی خۆی له ئاسمانه کان تهواو کرد،
له پۆژی چوار شه ممه دا فریشته گانی دروست کرد، جنۆ که گانی له
پۆژی پینج شه ممه دا دروست کرد، ئادهمی له دوا ساته گانی عه سری
پۆژی ههینی له دواين کاتر مییره گانی ئه و پۆژهدا دروست کرد، واته:
له نیوان عه سر و شه ودا.

هه موو ئاسمانه دروستکراوه گانی خۆی تهواو کرد، فریشته گانی پیش
جنۆ که کان دروست کرد، جنۆ که کانیش پیش ئادهم و ده ریاکان و چیا ییه کان
دروست کردوه، نه و شتانه شی که هیچ که سیك جگه له و نه بیئت نازانیت،
پاشان ئاسمانی دونیای به ئه ستیره کان پازانده وه، کردنی به جوانی و
هه روه ها پاراستنی له شه ی تانه کان.

دروستکردنه زهوه

له ئیبن عه‌بباسه‌وه (خوا لیبی رازی بیټ)، که گوتویه‌تی: (إن الأرض خلقت قبل السماء، وإنما الأرض دُحيت بعد خلق السماء). واته: (زهوی پیش ئاسمان دروست کراوه، به‌لام زهوی دواي دروستکردنی ئاسمان - دحی - کراوه) - الدحی - واتای^(۱) ده‌رهینانی هه‌رچی له ناوه‌وهی داندرا‌بوو له ئاو، پروه‌که‌کان به هه‌موو جوړ و رهنګ و شیوه‌کانی روان، پاشان گه‌ردوون دهستی به جو له کرد، هه‌رچی تییدا‌بوو له هه‌ساره‌ی جیگیر و گه‌رۆک دهستی به سوړان کرد^(۲).

په‌رو‌رد‌گار ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ...﴾ (الطلاق: ۱۲). واته: ((خوا ئه‌و زاته‌یه که هه‌وت چین ئاسمانی دروست کردوه، هه‌روه‌ها زه‌ویشی به‌و وئنه‌ی ئه‌و دروستی کردوه)).

فه‌رموده‌ی زۆر له باره‌ی هه‌وت ئاسمانه‌کان هه‌یه.

(۱) ئه‌وه یه‌کینه له واتا‌کانی (دحاها)، واته‌ی تری زۆره، وه‌ک (پانی کردوه)، (فراوانی کرد).

(۲) ته‌فسیری ابن کثیر (ج ۱ ص ۶۹)

دروستکردنی چیاکان:

﴿... وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ﴾^(۱) (فاطر: ۲۷). واته: ((هندی له که ژ و کیوه کانمان به زنجیره کیشاوه، هه یانه چین و هیل و نه خشی سپی و سووره و، نه وانیش رهنگیان جیاوازه، هه شیانه ره شیکی تاریک و توخه...)).
 له نه نه سی کوری مالک (خوا لی رازی بیټ) پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: (لما خلق الأرض جعلت تمید، فخلق الجبال فألقاها علیها، فاستقرت فتعجبت الملائكة من خلق الجبال)^(۲). واته: کاتیک په روهرد گار زهوی دروست کرد، وای لیکرد دریژ بیټ، چیاکانی دروستکرد و له سهری دانان، جیگیر بوون، فریشته کان له دروستکردنی چیاکاندا سهریان سوورما.

وهک خوی په روهرد گار ده فهرموی: ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ...﴾ (النحل: ۱۵)، واته: (الجدد): ریڼگان، (الغرابیب): رهنگی ره شی دریژ.

ناوی چیا (جودی)^(۳) که که شتی هه زه تی نوح (سه لامی خوی لی بی) له سه ر گیر ساوه ته وه، له قورئاندا باس کراوه، (جودی) چیا په کی گه وره یه، که وتوته روه ه لاتی دورگه ی (ابن عمر) له

(۱) جد: کوی وشه ی (جده یه)، به واته ریڼگان، هه روه ها ناوی شاریک له سعودیه له وه وه وهر گیاره، ده گوتریټ (الجدة): جوړ و شیوه یه، (غرابیب و سود) کوی وشه ی (غرابیب)، به واته رهنگی ره ش، ره شی توخ.

(۲) موسه دی نیمام نه حمه د ژماره ی فهرمووده (۱۱۸۴۴).

(۳) (له بنه رته دا جودی ناوی نه و چیا په که که وتوته باکوری کوردستان له سنوری تورکیا) وهر گیار.

ناوچهی دیجله له موسل، ناوچهیهکی سهوزاییه و به داری بهروو داپوشراوه، له نزیکیهوه گوندیک ههیه پیی ده گوتریت (الثمانین) (۱)، نهو ناوچهیه بوو، که نهواندهی رزگاریان بوو له نغرو بوون له گهل پیغه مبهه نوح (سهلامی خوی لی بی) لیی گیرسانهوه، "سهیری میژووی نهلمه سعودی و میژووی (القضاعی) و سهرچاوهی تر بکه".

دروستکردنی رووبارهکان:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾ (إبراهيم: ۳۲). واته: ((خو

نهو زاتهیه، که ئاسمانهکان و زهوی بهدیهیناوه، له ئاسمانهوه بارانی باراندووه و به هوییهوه بهروبوومی له ناخی زهوی بو ئیوه دههیناوه، ههروهه کهشتی له دهریادا بو ئیوه بارهیناوه، تا به فرمانی نهو زاته بروات، ههروهه رووبارهکانیش بو پام کردوون))

خوی پهروهدگار رووبارهکانی له ئاوی شیرین و سازگار و خوشهوه دروست کردووه، وایلیکردووه له رویشتن داییت و له ئاوی رووبارهکان ههلبقولیت، نهک له زهوی، پهروهدگار ئاوهکان له زهوییهکهوه بو زهوییهکی ترهوه دهبات، ههیهانه رووباری دریژ و گهورهن، ههشیانه بهچوک و کورتن.

موسلیم له سهحیحهکهی خوی فرموودهیهکی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له نهبی هورهیره (خو لیی رازی بیت) ده گیریتتهوه،

(۱) نیستا له عیراق ههیه، سهیری: فرههنگی ولاتانی یاقوتی جههوی بکه.

که دەفەرموی: "سیحان وجیحان والفرات والنیل کل من أنهار الجنة"^(۱).
 له رپوایه تیکی تردا دەفەرموی: "فجرت أربعة أنهار من الجنة: الفرات
 والنیل وسیحان وجیحان"^(۲). واتە: ((چوار رووبار له بەهەشتهوه
 هەلقولاون: فورات و نیل و سیحان و جیحان)).

کاتیکی عەمەری کوری عاس ولاتی میسری فەتح کرد، خەلکی
 ئەو ولاتە ئەوکاتە دەچوونە ناو مانگی (بوونە) - مانگیکی بوو له
 مانگەکانی قبتییەکان - هاتنە لای عەمەر، پێیان گوت: رووباری
 نیلی نێمە مەراسیمیکی هەیه، بە بێ ئەو ناروات، عەمەر پێی گوتن:
 ئەو کارە چییە؟ گوتیان: کاتیکی دوازدە شەو لەو مانگە دەروا، کچیکی
 پاکیزەیی دینین و دایک و باوکی رازی دەکەین و بە جلوبەرگی جوان و
 زێر و گەوهەر دەپرازیننەوه و پاشان فری دەدەینە ناو نیل. عەمەر
 پێی گوتن: ئەم کارە لە ئیسلامدا نییە، ئیسلام ئەو جووره کارانە
 پیشەخۆی رەت دەکاتەوه، خەلکەکه مەراسیمی (بوونە)یان ئەنجام دا
 بێ ئەوهی نیل نە زۆر نە کەم بەو کارە بروات، خەلکەکه چۆلیان کرد.

عەمەر نامەیهکی لەم بارهیهوه بۆ عومەری کوری خەتتاب نوسی،
 عومەر له وهلامدا بۆی نوسی بوو "تۆ کاریکی دروستت ئەنجام
 داوه، لەناو ئەو نامەیهم دا، کاریکی تێدایه فری بدەرە ناو نیل"^{۰۰}
 کاتیکی عەمەر کارتهکهی کردهوه، تێیدا نوسرابوو (له بهندهی خواوه
 عومەر ئەمیری موسلمانان بۆ نیلی میسر، دوا تر: گەر تۆ له لایەن
 خۆتهوه دەرویت، مەرۆ، گەر خوای تاک و تەنیا تۆ دەروینیت، له خوا
 دەپاریننەوه که تۆ بروینیت)، عەمەر کارتهکهی خسته ناو نیل، رۆژی
 شەممە بوو، خوا له یهك شهودا دوازدە بالی به نیل رواند، خوا لهو

(۱) سهیحی موسلیم ژماره‌ی فەرموده (۲۸۳۹).

(۲) موسنەدی ئیمامی ئەحمەد ژماره‌ی فەرموده (۷۴۹۱)

پۆژوهه ئه و خوڤه و شته ی له خه لکی میسر سپریده وه^(۱).

دروستکردنی ده ریاکان:

په روهرد گار ده فه رموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَآخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ (النحل: ۱۴).

واته: ((هه ر ئه و زاته یه که ده ریای بو بار هیناون تا گوشتی ته ر و تازهی لی بخون تا له ناویدا جو ره ها گه وهه ر و مروری ده بهینن و له ده ست و ملی بکه ن، ههروه ها که شتییه کان ده بینیت ده ریا له ت ده که ن، تا فه زل و به خششی تری په روهرد گار به ده ست بهینن، بو ئه وه ی سوپاسگوزاریش بکه ن)).

ههروه ها ده فه رموی: ﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ، وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ (فاطر: ۱۲) واته: ((هه ر دوو جو ره ده ریا وه کو یه ک نین، یه کیکیان ئاوی سازگار و خو ش، ئه وی تریان سویر و تال، له هه ر دووکیان گوشتی ته ر و تازه ده خون، جو ره ها شتی گرانبه ها، تا له به خششه کانی په روهرد گار به ههروه ر ببن، بو ئه وه ش که سوپاسگوزار بن)).

(۱) سهیری فتوحاتی میسر و هه واله کانی نیبن عه بدولحه که م بکه، ههروه ها (حسن المعاضرة) ی سیوتی، (النجوم الزاهرة) ی نیبن تغری بردی، (الفضائل الباهرة) ی ابن ظهیرة (فضائل مصر) ی نیبن زولا ق، (بدائع الزهور) ی نیبن نیاس (۳۱۰/۱) الخطط) ی مقریزی، (تحفة الناظرین) ی شه رقاوی و چه ندانی تر.

ههروهها ده فهرموئ: ﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴾ (الفرقان: ۵۳). واته: ((ههه نهو زاتهیه، که ناوی دوو دههیا یان دوو پروبار له پال یه کدا - وهک خویان دههیلتهوه و تیکه ل نابن نه مهیا ن شیرین و خوش و سازگار، نهوی تریان تفت و تال، له نیوانیاندا به ربه ست و کو سپی فه راهم هیناوه، ناهیلیت تیکه ل ببن)).

ههروهها ده فهرموئ: ﴿ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴾ (الرحمن ۱۹-۲۰). واته: ((ناوی دوو دههیا ی به ره لا کردووه به یه کی گه یاندووه و تیکه لیش نابن ۱۹) چونکه له نیوانیاندا به ربه ستیک ههیه نایه لیت تیکه ل ببن).

خوای پهروهردگار به خششی به سهه بهنده کانی خویدا به خشیه، که دههیاکانی بو دروست کردوون، له پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له باره ی دههیاوه لیان پرسی، فهرموئ: "هو الطهور ماؤه الحل میتته" (۱) مه بهستی له پاکی ناوی دههیاوه، که ده شیت بو ده ستنوئژ. ههه له وباره یه وه پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ: "أحل لكم میتتان ودمان، فأما المیتتان فالحوت والجراد وأما الدمان فالكبد والطحال" (۲)، واته: (دوو خوین و دوو مردووتان بو حه لال کراوه، دوو مردووه کان نه ههنگ و کوللهیه، دوو خوینه کانیش جگهه و سپل هه). ده گوتریت: نهو دههیاوه ی له ژیر عه رشه و له سهه ههه حهوت چینه ناسمانه کانه، ههه نهوه که خوای پهروهردگار پیش زیندووبوونه وه بارانی لی دهبارینیت، جهسته کان پیی زیندوو ده بنه وه. ههروهها ده گوتریت: کاتیکه رۆژی دواپی دیت، نهو دههیاوه ده بیته ناگریکی به کلپه و دهوری خه لکی مه حشهه ده دات.

(۱) پیشتر دههیندراوه.

(۲) سوننه ته کانی نیبن ماجه (۳۳۱۴)، موسنده دی نیمام نه حمده (۵۶۹۰).

دروستکردنه فریشته‌کان

چند نایه تیک له باره‌ی دروستکردنی فریشته‌کان:

﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾
لَا يَسْقُونَهُۥٓ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِۦٓ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِۦ
مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلٰهُ مِّنْ دُونِهِۦٓ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿الأنبياء: ٢٦-٢٩﴾.

واته: ((خوانه‌ناسان ده‌یانوت: خوی میهره‌بان کوری بو خوی
برپارداوه (فریشته‌کان رپوله‌ی نه‌ون)، پاک‌ی و بیگه‌ردی بو نه‌و زاته‌یه،
به‌لکو نه‌وانه به‌نده‌ی رپژداری نه‌ون، نه‌و فریشتانه نه‌ونده ره‌وشت
به‌رزن، هه‌گیز (نافه‌رمانی ناکه‌ن و) قسه له‌قسه‌یدا ناکه‌ن و له‌گوفتاردا
پیشی ناکه‌ون، نه‌وانه به‌فه‌رمانی نه‌و ده‌جولینه‌وه و فه‌رمانی نه‌و
جیبه‌جی ده‌کهن، خو ته‌گه‌ر یه‌کیک له فریشته‌کان بلیت: به‌راستی
منیش خوام جگه له‌و، نه‌وه پاداشتی ده‌ده‌ینه‌وه به‌دۆزه‌خ، هه‌ر به‌و
شیویه پاداشتی سته‌مکاران و یاخیه‌کان ده‌ده‌ینه‌وه)).

پهروردگار ده فرموی: ﴿ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (الشوری: ۵). واته: ((ناسمانه کان لای
سه رویانه وه نزیکه له بهر گه وه ربی و شکو داری تهو زاته، لهت ببن و لیک
بترازین، هاوکات فریشته کان سه رگه رمی ته سبیحات و ستایش و سوپاس
گوزاری پهرورد گاریانن، داوای لیخو شبوونیش ده کهن بو ئیماندارانی
سه ر زهوی، دلنیا و ناگاداربن که به راستی تهو پهرورد گاره و ههر تهو
لیخو شبوو و میهریانه).

ده فرموی: ﴿ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۷﴾
رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (غافر: ۷-۸).

واته: (تهو فریشتانهی که عه رش و تهختی پهروردگار هه لده گرن،
تهوانهش که به ده وریدا ده سوپینه وه، ته سبیحات و ستایش و سوپاسی
پهرورد گاریان ده کهن، ئیمان و باوهری زور به هیژ و دامه زراویان
پییه تی، داوای لیخو شبوونیش ده کهن بو تهوانه ی، که باوهریان هیناوه،
ده لین: پهرورد گارا! ره حمهت و میهره بانی تو، زانست و زانیاری تو،
هه موو شتیکت پی گرتو ته وه، که و ابوو خوش ببه لهوانه ی که ته و به بیان
کردووه و له گونا هه کانیا ن په شیمانن و شوین بهرنامه و رپیازی تو
ده کهن، ههروه ها له ناگری دوزه خیش بیان پاریزه، پهرورد گارا، بیان خه ره
تهو باخ و باخته ی به هه شتی عه ده نه وه که به لینت پیداون، هاوهری

له گهډ ئه و که سانه دا که چاک و خواناسن، له باوک دایک و هاوسهران و نه وه کانیان، به پراستی هه ر تو خویه کی بالادهست و دانایت)) .

هه روا ده فهرموی: ﴿ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴾ (فصلت: ۳۸). واته: ((جا ئه گه ر بی پرواکان خویان به زل و گه وره بزائن، (ئه وه وازیان لی بیئه) چونکه ئه و فریشتانه ی له خزمهت په روه رد گاری تو دان، شه وو رپوژ سه رگه رمی ته سبیحات و ستایشن، هه رگیز بیزاریی روویان تی ناکات و خویان به گه وره نازائن)).

﴿ ... وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴾ (۱۹) ﴿ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴾ (الأنبياء: ۱۹-۲۰). واته: ((ئه و فریشتانه ی که له خزمه تیدان، خویان به گه وره نازائن له په رستنیدا و هه رگیز ماندوو بی تاقت و بیزار نابن له ستایشی ئه و زاته دا، به رده وام به شه و و به رپوژ ته سبیحات و ستایشی ده که ن و له کاتی کدا سارده بونه وهش روویان تی ناکات)).

هه روه ها ده فهرموی: ﴿ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ، مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴾ (۱۶۴) ﴿ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴾ (۱۶۵) ﴿ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴾ (الصفات: ۱۶۴-۱۶۶).

واته: ((فریشته کان ده لین: که سمان نییه شوینی دیاریکراوی خوی نه بیته، به پراستی ئیمه هه ر هه موومان به ریز وه ستاوین، ناماده ی نه رمانین، دووباره ده لین: ئیمه هه مووده م سه رگه رمی ته سبیحات و ستایشی خوی میهره بانین)).

هه روا ده فهرموی: ﴿ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ، مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا نَلْفَنَّا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴾ (مریم: ۶۴).

ماوهیهك وه حی وهستا، پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له فریشته جویره ئیلی پرسی، خوی گه ورهش له قورئاندا وهلامی دایه وه: ((ئیمه تهنه به فرمانی په روهرد گارت نه بیته دانابه زین، هه رچی داهاتوو رابوردوومان ههیه و نه وهش له نیوانیاندا ههیه، بو ئه و په روهرد گارهیه، وه نه بیته په روهرد گاری تو هیچ شتیك فه راموش بکات)).

ده فرموی: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿۱۰﴾ كِرَامًا كَثِيرِينَ ﴿۱۱﴾ يَعْمُرُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿﴾ (الانفطار: ۱۰-۱۲). واته: ((بیگومان ئیوه چاودیرتان له سهر دانراوه (۱۰) له فریشته به ریژه تو مارکاره کان، که ئاگاو زانان به هه موو ئه و کرده و په فتارانهی، که نه جامی ده دن)).

په روهرد گار ده فرموی: ﴿... وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿﴾ (الرعد: ۲۳-۲۴). واته: ((فریشته کان ده چن بو سهردانیان له هه موو ده روازه کانه وه، ده لین: سلاوتان لی بیت به هوی خو گرتنه وه (له به رامبهه کیشه کانی زیان) که وابوو ئای چهنده جیگه و ریگه یه کی خوشتان بو خو تان مسوگه کرد)).

هه روهها ده فرموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿﴾ (فاطر: ۱). واته: ((سوپاس و ستایش بو خوی، که به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهویه، فریشته کانی کردوو به فرستادهی خوی، که خاوه نی چهندهها بالن، هه یانه دوو، یان سی، یان چوار باله، له دروستکردندا هه رچی بویت زیادی ده کات، به راستی خوا ده سلاتی به سهر هه موو شتیکدا ههیه)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمِ وَنَزَلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ (الفرقان: ٢٥-٢٦). واته: ((رؤژیک دیت ناسمان لهت و پدت ده بیئت به هوئی هه ورئکی تایبه تییه وه، به راستی فریشته کانیش داده به زئرنین دهسته دهسته و گرو گرو به شیوه یه کی تایبهت، نهو رپوژه ئیتر مولک و دهسه لاتداری راسته قینه به دهست خوی میهره بانه، بیگومان نهو رپوژه رؤژیک زور سهخت و دژوار ده بیئت لهسه ر بی باوهر و خوانه ناسان)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا﴾ (الفرقان: ٢١-٢٢). واته: ((نهوانه ی که به ئومییدی دیداری ئیمه نین وتیان: نهوه بو فریشته دانه به زئرا بو لامان (تا دلنیا بین له حهقیقه تی قورئان و پیغه مبهرا) یا خود پهروه ردگارمان به چاوی خویمان ببینین، سویند به خوا بیگومان نهوانه له دهروونی خویندا خویمان به گهوره دهزانن، له سنوور ترازاون و سهرکه شیان بی نه اندازه یه، نهو رپوژهی که فریشته کان ده بینن هیچ جوړه مژده یه ک بو تاوانباران نیه (بو یه به کزی و خه جاله تی و که ساسیه وه) ده لئین: خوژگه بو په نایه ک، یان شوئینیکی دالده دهرو پارئزراو)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ٩٨). واته: ((نهو که سه ی دوژمن بیئت به خواو فریشته کان و پیغه مبهره کانی،

به تايهت جوهره نيل و ميکائيل، نهوه با بزانيت و دنيا بيت که خوی گه وره دوژمنی کافر و بیباوه پرانه).

ده فەرموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَوًّا أَنفُسِكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (التحریم: ۶).

واته: ((نهی نهو که سانهی که باوه پرتان هیناوه، خوٚتان و که سوکارتان پیاریژن له ئاگرئک، که سووته مه نیه کهی خه لکی و بهرده، سه ره پهرشتیاری نهو دۆزهخ و ئاگره، جوړه فریشته یه کن که زور دلر هق و توندو تیژن، نافهرمانی خوا ناکهن له هیچ شتی کدا، که فهرمانیان پی بدات و هه رچی فهرمانیکیان پی بدریت نه جامی ده دن).

نه مه به شیکه له فهرمایشتی په روهردگار له بارهی فریشته کانه وه، ههروهک چون له هه نذیک ئایهتی تر دا کار و سیفه ته کانیان باس کراوه.

خه سه له تی فریشته کان:

فریشته کان به ره وشترین و پاکترین و پیروژترین دروستکراوه کانی په روهردگارن، نهوان له مروقه کانی نهوهی ئادهم به گشتی باشتن، به لام پیغه مبهه و نیردراوان پلهیان لهوان به رزتره، بهو پییهی په روهردگار فهرمانی پیکردوون سوژده بو باوکی مروقایه تی ئادهم ببهن، نه مهش سوژدهی په رستن نه بووه، به لکو سوژدهی ریژلینان و بهرز راگرتن بووه.

کامه یان باشته فریشته کان یان نهوهی ئادهم (۱):

زانایان رای جیاوازیان ههیه له باره ی نهوهی پرواداران، یا فریشته کان باشته رن؟

هه ندیك پشیمان به فرمایشتی په روهردگار به ستووه، که ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ (البینه: ۷).
واته: ((بیگومان نهوانه ی ئیمان و باوهرپیان هیناوه و کار و کردهوه چاکه کانیان نهجامداوه، هه ر نهوانه ن چاکترین و پاکترینی خه لکانی سه ر زوین)).

هه ندیکیشان به لگه له سه ر باشته رینی فریشته کان به و فرمایشته ی خوا دههیننه وه، که ده فرموی: ﴿... مَا نَهَنَّا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ نَكُونَا مَلَکَیْنِ أَوْ نَكُونَا مِنَ الْخَالِدِیْنَ﴾ (الأعراف: ۲۰). واته: ((په روهردگار تان ئه م درهخته ی لی قه دهغه نه کردوون، ته نها له به ر نه وهیه نه وه کو بینه فریشته، یا خود بو نه وهیه نه وه کو له نه مران بن)).

هه روهرک به شیکیشیان به لگه له سه ر باشته رینی نهوهی ئاده می دلسوزه کان له سه ر فریشته کان دههیننه وه به فرمووده یه ک له عه بدولای کوری عومه ره وه له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که ده فرموی: "لما خلق الله الجنة قالت الملائكة: يا ربنا اجعل لنا هذه نأكل ونشرب، فإنك خلقت الدنيا لبني آدم، فقال الله: لن اجعل صالح من خلقت بيدي كمن قلت له كن فكان"، واته: (کاتیك په روهردگار به هه شتی دروست کرد، فریشته کان گوتیان: ئه ی په روهردگار مان! ئه م به هه شته مان

(۱) سهیری ئه مانه بکه: (لوامع الانوار) ی سه فارینی، (المسامرة) ی ئیبن همام، (المواقف والمقاصد)، گه ران له باره ی نه و بابه ته هیه چ گرنگیه کی نییه، هه روهرک زانای ئاینی تاجه دین سوپوکی ده لیت: په روهردگار داوامان لیناکات له و باره یه وه بکولینه وه، پیوستیش ناکات نه و کاره بکریت...)

بۆ بکه بهوهی بتوانین بخۆین و بخۆینهوه، که تو دونیات بۆ نهوهی ئادهم دروست کردوو، پهروهردگار فهرمووی: **باشترینی ئهوانه‌ی به‌دهستی خۆم دروستم کردوو، وهك ئهوانه‌ی لیناکهم، که پیم گهت:** ببه، یه کسه ربوو^(۱).

ههروهك زانراوه که فریشته‌کان ناخۆن و ناخۆنهوه.

فریشته‌کان له چی دروست کراون؟

پهروهردگار فریشته‌کانی له نور دروست کردوو، که موسلیم له پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده‌گیریتتهوه که ده‌فهرمووی: **"فریشته‌کان له نور دروست کراون، جنۆکه کانیشی له بلیسه‌ی ئاگر دروست کردوو، ئاده‌میشی دروست کردوو لهوه‌ی که بو‌تان وه‌سف کراوه"**^(۲).

وه‌سفی فریشته‌کان:

خوای پهروهردگار فریشته‌کانی له جوانترین وینه‌دا دروست کردوو، بالی بۆ دروست کردوون، به هۆیه ده‌جولینهوه و مه‌له ده‌که‌ن، له‌باره‌یانه‌وه ده‌فهرمووی: ﴿وَالسَّيِّئَاتِ سَبْحًا﴾ (النازعات: ۳). واته: ((سویند به‌و فریشته‌کانی که وه‌ک مه‌له‌وان مه‌له‌وانی ده‌که‌ن)).

ئه‌وانیش له رووی هیزه‌وه جو‌را و جو‌رن، له رووی ژماره‌ی باله‌کانه‌وه هه‌یانه: دووبال، هه‌یانه سی یان چوار تا ده‌گاته شه‌ش سه‌د

(۱) ته‌فسیری ته‌به‌ری ج (۱۵)، لا (۱۲۶).

(۲) موسلیم له سه‌حیحی خو‌ی ریوایه‌تی کردوو، "کتاب الزهد فی احادیث متفرقة" (۱۲۳/۱۸) و نه‌حمده له موسنده‌که‌ی خو‌ی (۱۵۳، ۱۶۸/۶) ئیبن نه‌بی شیخ نه‌سبه‌هانی له (العظمة) (۷۲۶/۲)، -وابن منده فی التوحید (۳۲/۱)، له په‌تکردنه‌وه‌ی هه‌مه‌جیه‌ت (۹۱)، والسهمی له "میژووی جرجان" (۶۲)، به‌یه‌قی له "الشعب" (۴۵/۱/۱) به‌یه‌قی له "ناوه‌کان و سیفه‌ته‌کان" (۲۵۸/۲) ژماره (۸۱۸).

بال، وهك جوهرهئیل (سهلامی خوی لی بی)، بهلگهش فرمایشتی پهروهرد گاره که ده فرموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (فاطر: ۱). واته: ((سوپاس و ستایش بو خواجه، که به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهویه، فریشته کانی کردوو به فرستاده ی خوی، که خاوهنی چهندهها بالن، هه یانه دوو، یان سی، یان چوار باله، له دروستکردندا هه رچی بویت زیادی دهکات، بهراستی خوا دهسه لاتی بهسه ر هه موو شتی کدا هه یه)).

ئهوان نه به ره گهزی نیر، نه به می وهسف ناکرین، نه دهه خون نه دهه خون وه، هاوسه رگیری ناکهن، مندالیان نابی، ههروهک چون نه ماندوو دهن و نه بیزاریش دهن، فریشته کان له ئاسمانه کان نیشته جی دهن و خه لکی ئه وین، دانا به زنه سه ر زهوی ته نیا به فرمانی پهروهرد گار نه بیته، ئه مهش بو ریکه خستنی کاروباری دروستکراوه کانه وهک پهروهرد گار ده فرموی: ﴿فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا﴾ (النازعات: ۵). واته: ((سویند بهو فریشته نه ی (که به ویستی خوا) کارو فرمان به ریک و پیک جیبه جی ده کهن)).

خوی پهروهرد گار به دروستکراوی بهرپیزی خوی وهسفیان دهکات، ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ (عبس: ۱۶). واته: ((که بهرپیز و خواناس و ملکه چ و فرمان به ردارن)).

خوا توانای شیوه گوپینی پی به خشیوون^(۱) جگه له شیوه ی خویان، کاتیئک سهردانی پیغه مبه ر لوطیان کرد (سهلامی خوی لی بی) له وینه ی دوو ئاده میزاد هاتن، هاتنه لای ئیبراهیم (سهلامی

(۱) جیاوازی هه یه له نیوان شیوه خو گوپینی فریشته و جنوکه کان، وینه حوکم لهسه ر فریشته کان ناکات، به واتا: کاتیئک فریشته یه ک خوی له وینه یه ک نیشان دا، به بهردیک لیت دا و مرد، به لام مردنه که ی راسته قینه نابیت، به لکو ته نیا له وینه یی ده بیته، پیچه وانی جنوکه کانه، که وینه کان حوکمیان به سهردا ده کهن.

خوای لی بی) له وینهی مروّف. جویرهئیل (سهلامی خوای لی بی) دههاته لای پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له سهر وینهی (الدحیة الکلبی) واته: له سهر وینهی جوانترین مروّف، ههروهها له سهر شیوهی مروّف هاته لای مه ریه م، ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ (مریم: ۱۷). واته: ((ئینجا له نیوان خوی و نهواندا په ردهیه کی رایه ل کرد، ئیمهش جویره ئیلی فریشته مان نارد بو لای، وه کو به شهریکی ته واو (خوی خسته بهرچاوی)).

فریشته کان له هه موو کاروباریاندا ریکوپیکن، به تایبته له عیباده کردنیاندا، نهوان له لای په روهرد گاریاندا به ریژ دهوستن تا روژی دواپی که خوا خوشیانی دهویت، که ده فرموی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (الفجر: ۲۲). واته: ((په روهرد گارت دیت و فریشته کانیش پؤل پؤل)).

ههروهها ده فرموی: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ (النبا: ۳۸). واته: (پروژیک دیت جویره ئیل و فریشته کان به ریز دهوستن و ورته یان لی نایهت و هیچ قسه ناکهن، مه گهر نهوه یان، که خوای میهره بان مؤله تی بدات و قسه ی جوان و به جی پیشکەش بکات).

ژماره ی فریشته کان:

به لام ژماره یان، خوای په روهرد گار تایبته تی کردووه به زانستی په نهانی غهیبی لای خوی: ﴿... وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ...﴾ (المدثر: ۳۱). واته: ((کهس ژماره ی سهر بازانی په روهرد گارت نازانیت، جگه له زاتی خوی)).

هەر لەبەر زۆری ژمارەیان: شوین پێهەک لە هەر حەوت ئاسمان نایینیەوه، فریشتەیهکی تێدا نەبیت، کە لە کەرنوش، یان لە سوژدە دایە، هەموویان لە پەرستنی خوا دان، لە فەرمودەدا هاتو، کە لە (البیت المعمور)دا کە لە ئاسمانی حەوتەمە، هەموو رۆژێک حەفتا هەزار فریشتە بە دەوریدا دەسورپێنەوه، بێ ئەوهی هیچ کامیکیان دووبارە ببیتەوه. وشە فریشتە و فریشتەکان هەشتاو هەشت جار، لە هەشتا و شەش ئایەتدا لە قورئانی پیرۆزدا هاتوو.

مالی هەمیشە ئاوەدان [البیت المعمور]:

لە بارەى البیت المعمور (مالی هەمیشە ئاوەدان) دەگووتریت: مزگەوتیکە لە ئاسمانی حەوتەم، پێی دەگووتریت (الضراح) دەکەوێتە سەر ئاستی کەعبە، پیرۆزی ئەو ماله یان (حەرام)ی وەک هەمان (حەرام)ی مالی خۆیە لەسەر زەوی، هەموو رۆژێک حەفتا هەزار فریشتە نوێژی تێدا دەکەن، بێ ئەوهی هیچ کامیکیان بۆی بگەرپێنەوه، گەر بکەوێتە خوارەوه، دەکەوێتە سەر کەعبە، پێی دەگووتریت مالی (العزة)، هەر وەها دەگووتریت فریشتەیهک لە فریشتەکان راسپێردراوه بۆ ئەو ماله، ناوی ئیسماعیله، خۆی پەروردگار زاناترە.

نەرکە پێ سپێردراوهکانی فریشتەکان:

هەندیکیان پاسەوانی ئاسمانی حەوتەمن، رینگە نادەن هیچ کەسیک بچیتە ژوورەوه بۆ هیچ ئاسمانیک، تەنیا گەر پێشوەخت رینگەپێدانی بۆ چوونەوه ژوورەوه هەبیت.

هەندیکیشیان سەرپەرشتیاری دۆزەخن، خوا بمانپارێزیت، هەشیانە یاریدەدەرن.

ناوی هه‌ندیکیان هاتووه و سیفه‌تی هه‌ندیکیشان باس کراوه له‌گه‌ل
 هه‌ندیك لهو ئه‌رکانه‌ی پێیان سپێردراون، ئه‌وانه‌ی ناویان هاتووه:
 جویره‌ئیل سه‌رۆکیانه، میکائیل (میکال) و ئیسرافیل، ره‌زوان،
 مالیک، (ملك الموت) فریشته‌ی گیانکیشان، هه‌روه‌ها ده‌گوتریت
 ناوی (عزرائیل)ه^(۱)، هاروت، ماروت، مونکه‌ر و نه‌کیر، ره‌قیب.

به‌شه‌کانی فریشته‌کان و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانیان:

زانای به‌ناوبانگ حافزی کوری ئه‌حمه‌دی ^(۲):

ئه‌وان له‌ رووی ئاماده‌کردنیان و راسپاردنیان له‌لایه‌ن خواوه، چه‌ند
 به‌شیکن:

هه‌ندیکیان راسپێردراون بۆ وه‌حی له‌لایه‌ن خوی په‌روه‌ردگاروه بۆ
 لای پێغه‌مبه‌ر و نێردراوه‌کانی سلا‌ی خویان له‌سه‌ر بیټ، ئه‌ویش روح
 ئه‌لمین جویره‌ئیله (سه‌لامی خوی لی بی)، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ، عَلٰی قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ (البقرة: ۹۷). واته:

((ئه‌ی محمد (صلی الله علیه وسلم) پێیان بلی: هه‌ر که‌سێک دوژمنی
 جویره‌ئیله، (با بزانیټ) که هه‌ر ئه‌و جویره‌ئیله به‌ فه‌رمانی خوا ئه‌و
 قورئانه‌ی دابه‌زاندۆته سه‌ر دلټ که کتیبه‌ پێشووه‌کان به‌راست داده‌نیټ و
 رێنموویی (بۆ چاکه‌) ده‌کات و مژده‌ به‌خشیشه به‌ ئیمانداران)).

(۱) ناوی (ملك الموت)ه ناوی (عزرائیل)ه له ئیسرائیلیاته، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:
 ﴿قُلْ يَتُوقِنُكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ﴾.

(۲) "معارج القبول" (۶۵۸/۲) لیکۆلینه‌وه‌ی: عومه‌ری کوری مه‌حمودی نه‌بو
 عومه‌ر، خانه‌ی (ابن قیم)، خانه‌ی (ابن عفان).

جویرهئیل دادهبزی بو لای سهر پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له سهر شیوهی جوانترین مروّف^(۱).

پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) دووجار جویرهئیلی له سهر شیوه راسته قینه کهی، که خوی گه وره دروستی کردووه، بینویه تی، که شهش سه د بالی هیه، له بهر گه وره یی، هه موو ئاسمانی داده پووشی.

* هه یانه راسپێردراوه بو کاروباری باران و (با) که خوا فرمانی پیکردووه، ئه ویش میکائیله (سه لامی خوی لی بی)، ئه و خاوهنی شوئینیکی بهرز و پیروژه له لایه ن په روه رد گاره وه، چه ند یاریده ده ریکی هیه ئه و کاره ده که ن، که خوا فرمانیان پی ده کات، (با) و هه ور به وستی خوا ده جوئینن.

ئیمام ئیبن ئەبولدونیاه له کتیبه کهی "باران و بروسک و هه وره تریشقه و با"^(۲) ده گێرپته وه: به سه نه دی سه حیح له فرمانیشتی خوا ... وَمَا نَزَّلَهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿۲۱﴾ (الحجر: ۲۱)، ده لیت: "پی راگه یاندم، له گه ل بارینی باراندا، فریشته گه لیک دینیتته خواره وه، که ژماره یان له کوره کانی ئادهم و کوره کانی ئیبلیس زیاتره، هه موو دلۆپه کانی باران ده ژمیرن و ده زانن ده که ویتته کوئ، کی خۆزاکي پرووه که کان ده دات... له عه لی (خوا لئی رازی بیٹ) ده گێرپته وه، ده لی: "فالحاملات وقرا" هه وره کان، "فالمقسمات أمرا" فریشته کان^(۳).

(۱) نه حمده له موسنده کهی (۱۰۷/۲) ریوایه تی کردووه.

(۲) کتیبی "المطر والرعد" لا (۵۵)، ژماره (۱۰).

(۳) ئیبن نه بی دنیا له کتیبی "المطر" لا (۶۸) ژماره (۲۵) گێراویه تیه وه، ئیبن جهریر له "ته فسیره" کهی (۱۸۷/۲۶) و عه بدولره زاق له "ته فسیره" کهی (۲۴۱/۲) و نه بو شیخ له "العظمة" له (۱۲۳۷/۴) گێراویه تیه وه.

له ئیبن سابطهوه، دهلیت: میکائیل (سهلامی خوی لی بی) لهسه ر کاروباری باران و رووهکه کانه^(۱).

* له فریشتهکان هیه که راسپردراوه بو فوکردن به کهرپنا (شهپور)دا، ئه ویش ئیسرافیله (سهلامی خوی لی بی)، به فرمانی خوا سی جار فوو دهکات به کهرپنا دا:

یهکه م: فووی ترس و بیم.

دووهم: فووی مردن.

سیهم: فووی ههلسانهوه بو خوی جیهانیان.

ئهحمده له "موسندهکهی" (۷/۳) و تورمزی له "سونه نهکهی" (۶۲۰/۴) ژماره (۲۴۳۱) و سهحیحی ئهلبانی له "سهحیحهکهی" (۱۰۷۹) دهگیرنهوه له ئهبی سهعیدی خودری (خوا لی رازی بی) دهلیت: پیغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهفرمووی: "کیف انعم وصاحب القرن قد التقم القرن وحنی جبهته وانتظر ان یؤذن له". واته: پیغمبهر دهفرمووی: (چون به ئاسودهیی بژیم، خاوهنی کهرپنا، کهرپناکهی لهناوی دهمی داناوه، پرووی خوی خوار کردوته، چاوهرپی پهروهردگار دهکات پوخسهتی پیدات، گوتیان چی بلین ئهی پیغمبهری خوا؟ فرمووی بلین: "حسبنا الله ونعم الوکیل، علی الله توکلنا".

* ههیانه راسپردراوه بو گیان کیشان ئه ویش (ملك الموت)، فریشتهی گیان کیشانه.

(۱) نهبو شیخ (۸۰۸/۳) گنراویه تیهوه، سندهکهی (حسن) ده.

* ههروههها ههندیکیان هه لگری عه رشن، ئهوانیش له باشتین و بههیزترینی فریشتهکانن، ههشیانه له دهوری عه رشی پهروهردگارن، ههندیکی تریان کاروباری دروستکراوهکان به فهرمانی پهروهردگار رادهپه پینن.

* ههروههها ههندیکی تر پارێزه رن، نهوهکانی ئادهم ده پارێزن. بهشیکی تریان سه رپه رشتیاری دۆزه خن، بهشیکی دی سه رپه رشیاری بهههشتن. له (أثر) هه هاتوه، که: 'خوا فریشتهکانی له رپۆژی چوارشهم دروست کردوه، پیش دروستکردنی جنۆ که کان به په نجا ههزار سال' ههروههها ده گوتی: 'یان به پینج سه د ههزار سال، په ریهکانی له رپۆژی پینجشهم پیش دروستکردنی ئادهم به ههزار سال دروست کردوه، له پاشان ئادهمی له رپۆژی ههینیدا دروست کردوه'.

هه مووشیان ئه رکیکیان له بهرامبه ر خویان له سه ر شانه، ئه ویش خواجه رستییه، بهرامبه ر دروستکراوهکانیشی کاریکی تریان ههیه، ئه ویش رنکخستنی کاروباریانه، ئه وان ته سبیحات و نوێژ و حج ده کهن و ملکه چی پهروهردگارن، هه رگیز نافه رمانی ناکه ن.

ترسی فریشتهکان له خوا :

فریشتهکان له پهروهردگار ده ترسن، ته نانه ت خوی پهروهردگار له باره یانه وه ده فه رموی: ﴿... وَهُمْ مِّنْ خَشِيَّتِهِۦ مُشْفِقُونَ﴾ (الانبیاء: ۲۸). واته: ((ئهو فریشتانه له ترسی ئه و زاته ناویرن هیچ سه رپه یچیه ک نه نجام بده ن)).

ئهمه ش به لگه یه له سه ر زۆری ترسی ئه وان له خوی پهروهردگار. له فه رموده یه کی قودسیدا خوی به رزو مه زن پیمان ده فه رموی: "یا ملائکتی ما الذي يخيفکم وأنتم عندي؟ فيقولون: يارب لو أن أهل الأرض

اطلعوا من عزتك وعظمتك على ما اطلعنا عليه ما أساغوا طعاماً ولا شراباً،
ولا انبسطوا في فراشهم، ولخرجوا إلى الصحاري يخورون كما تخور البقر".
واته: (ئهی فریشته کانم! چی ده تانترسینییت له کاتییدا ئیوه لای
منن؟ ده لئین: ئهی خوییه، گهر خه لکی سهه زهوی وهک ئیمه عزهت و
گه ورهیی و پیروزی تو بناسن، هه رگیز خواردن و خواردنه وه له قورگیان
روناییت، له سهه جیگیان پال ناکهون، ده چونه بیابان و وهک چوون مانگه
ده بوورینییت، ده یانبوورانده).

زیکر و تهسبیحاتی فریشتهکان:

کاری بهرده و امیان و سهه رقالیان و روحی ژیانیان تهسبیحات کردنه
﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ (الانبیاء: ۲۰).
واته: ((بهرده و ام - به شهو و به روژ تهسبیحات و ستایشی ده کهن و
له کاتییدا سارد بوونه وهش روویان تیناکات)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾ (۱۶۵) ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ﴾
(الصافات: ۱۶۵-۱۶۶). واته: ((به راستی ئیمه ههه موومان به ریز
وهستاوین (ئامادهی فهرمانین) (۱۶۵) دووباره ده لئین: ئیمه هه موودهه
سهه رگه رمی تهسبیحات و ستایشی خوی میهره بانین)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿...وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُسْتَغْفِرُونَ

لِمَن فِي الْأَرْضِ...﴾ (الشوری: ۵).

واته: ((فریشتهکان سهه رگه رمی تهسبیحات و ستایش و
سوپاسگوزاری پهروهه دگاریانن، داوای لیخوشبوونیش ده کهن بو
ئیماندارانی سهه رزهوی)).

ههروهها ده فەرموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ (غافر: ۷).

واته: ((ئەو فریشتانهی، که عەرش و تهختی پهروهردگار هه لده گرن، ئەوانهش که به ده وریدا ده سوپینه وه، ته سببجات و ستایش و سوپاسی پهروهردگاریان ده کهن، ئیمان و باوهری زۆر به هیز و دامه زراویان پیه تی، داوای لیخۆشبوونیش ده کهن بو ئەوانه ی که باوهریان هیناوه)).
پرسیار له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) کرا، کامه زیکره باشتینه؟ فەرموی "ما اصطفى الله ملائکته او لعباده، سبحان الله وبحمده". ههروهها ده فەرموی: "کلمتان خفیفتان علی اللسان، ثقیلتان فی المیزان، حبیبتان الی الرحمن، سبحان الله وبحمده سبحان الله العظیم"^(۱).

واته: (دوو وشه ههن، سوکن لهسه زمان، قورسن لهسه تهرازوو، خۆشه ویستن لای خوا، ئەوانیش (سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظیم) ه. له سه حیحداهاتوو، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموی: "ما فی السماوات السبع موضع قدم ولا شبر ولا کف إلا وفیه ملک قائم أو ملک راکع أو ملک ساجد، فإذا کان یوم القیامة قالوا جمیعاً: ما عبدناک حق عبادتک"^(۲). واته: (له هه رهوت ئاسمانه کان شوین پیه ک، یان بستیک، یان شوین دهستیک نابیندریت، که فریشتیه کی به وه ستاوی، یان فریشتیه کی له کړنوشدا، یان فریشتیه کی له سوژده دا تیدا نه بیته، کاتیکیش پوژی دوایی دیت، هه موویان به یه که وه ده لێن: پهروهردگارا به راستی تۆمان به ته واوی نه په رستوو".

فەرموده یه کی تر "أطت السماء وحق لها أن تئط" واته: (ئاسمان دهنگی لی بهرز بووه، حهقی خۆشیه تی، که دهنگی لی بهرز بیته وه).

(۱) سه حیچی بوخاری ژماره (۶۶۸۲) و سه حیچی موسلیم (۲۶۹۴).

(۲) فەتھی باری به شهرحی سه حیچی بوخاری به شی زیکری فریشته کان (۳۲۰۷).

وتهی پهروهردگار وهحبیه:

له سه حیچدا هاتوه، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی:
 "إذا أراد الله أن يوحى بالأمر تكلم بالوحي أخذت السماوات منه رجفة (رعدة
 شديدة)، خوفاً من الله عز وجل، وإذا سمع ذلك أهل السماوات صعقوا وخرروا
 لله سجداً، فيكون أول من يرفع رأسه جبريل عليه السلام فيكلمه الله تعالى من
 وحيه بما أراد"^(۱). واته: (گهر خوا ویستی تاماژه بو کاریک بکات، به
 وهی دیته گو، لهوکات ناسمانه کان له ترسی خوا، به هوویه وه بروسکیکی
 توندیان لی دهرده چیت، کاتیک خه لکی ناسمانه کان گوئیان لی ده بیت،
 داده چه لیکیین و هه موویان ده چنه سوژده، یه که م که سیک که سه ری بهرز
 ده کاته وه، جویره نیله (سه لامی خوی لی بی)، خوا به وهی چی بویت
 قسه ی له گهل ده کات).

ناوی هه ندیک له فریشته کان:

ئهو فریشتانه ی ناو و سیف هت و ئه رکی به شیکیان هاتووه
 ئه مانه ن:

جویره نیل:

ناوی خوی له قورئاندا هاتووه: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۹۸).
 واته: ((ئهو که سه ی دوژمن بیت به خوا و فریشته کانی و

(۱) فه تحی باری به شهرحی سه حیچی بوخاری، به شی فه رموده ی خوا (ولا تنفع
 الشفاعة عنده)، "عون المعبود" به شهرحی سونه نه کانی نه بی داود ژماره فه رموده
 (۴۷۳۸).

پیغمبهره‌کانی، به‌تایبته جویره‌ئیل و میکائیل، نه‌وه با بزانتیت و دلیا بیت، که خوی گه‌وره دوزمنی کافر و بیباوه‌رانه))، هه‌روه‌ها ده‌فرموی: ﴿... وَإِنْ تَطَهَّرْنَا عَلَيْهِ فإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ...﴾ (التحریم: ۴). واته: ((ئه‌گه‌ر پشتی یه‌کتر بگرن دژ به پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم)، نه‌وه چاک بزانت که خوا خوی یاریده‌ده‌ریتی و هه‌روه‌ها جویره‌ئیل و ئیمانداره چاکه‌کان))..

ئه‌و، سه‌رکرده‌ی هه‌موو فریشته‌کانه، به‌هیزترینیان و له هه‌مووشیان زیاتر له خواترسه، خوی گه‌وره نه‌وی به جوانترین خه‌سلته وه‌سف کردوه.

﴿... أَلْرُوحُ الْأَمِينُ﴾ (الشعراء: ۱۹۳). واته: ((جویره‌ئیلی نه‌مین)).

﴿مُطَاعٌ ثُمَّ آمِنٌ﴾ (التکویر: ۲۱). واته: ((فرمان‌ره‌وای فریشته‌کانه، هه‌روه‌ها نه‌مین و دل‌سوزه له کاره‌کانیدا)).

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ (التکویر: ۱۹-۲۰)، واته: ((به‌راستی، بی دوودلی نه‌م قورئانه له‌زاری نیردراوئکی

به‌ریره‌وه‌یه (که جویره‌ئیله) (۲۰) خاوه‌نی هیز و ده‌سه‌لاته و لای خاوه‌نی عه‌رش، فریشته‌یه‌کی پایه‌داره)).

﴿ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى﴾ (النجم: ۶). واته: ((ئه‌و جویره‌ئیله‌ی که خاوه‌نی

بیر و هوشیکی زور به هیز و دیمه‌نیکی جوان بوو، ئینجا له‌سه‌ر شیوه‌راسته‌قینه‌که‌ی خوی وه‌ستا)).

گه‌وره‌ترین فریشته‌یه له‌رووی هیزه‌وه، شه‌ش سه‌د بالی هه‌یه،

نیوان دوو بالی به پیوانه‌ی نیوان رپوژئاوا و رپوژه‌لات ده‌بیت،

خاوه‌ن ره‌وشتیکی به‌رز و جوانپوشی و شکوییه، به‌هیز و جه‌ربه‌زه‌یه،

پله و پایه‌ی به‌رزی لای خوا هه‌یه، راسپیردراوه به‌وه‌حی، نیردراوی

خوایه بو لای پیغمبهر و په‌یامبهره‌کانی، هه‌روه‌ها بو سزادانی

درۆزنان راسپێردراوه، ئەمین و دلسۆزه، که خوای پهروهردگار هه‌لی
 بژاردوو و ئەمیندارییه‌تی کاروباری وه‌حی پێ سپاردوو، نازانین
 چ فریشته‌یه‌ک ریژی زیاتره له جوهره‌ئیل (سه‌لامی خوای لی بی)،
 به‌رده‌وام به‌دریژی می‌رووی مرو‌قایه‌تی له ئادهم (سه‌لامی خوای لی
 بی) تا محمد (صلی الله علیه وسلم) دووری نیوان ئاسمانه‌کان و
 زه‌وی ده‌بری، به‌دابه‌زین و به‌رزبوونه‌وه، بالۆیژه له نیوان پهروهردگار و
 نێردراو و پیغه‌مبه‌ره‌کانی (سلاوی خویان له سهر بیټ).

له (أثر) دا هاتوو: جوهره‌یل له ساتی فریئدانی ئیبراهیم (سه‌لامی
 خوای لی بی) بو ناو ئاگر، هاته لای و لی پرسی: چ پێویستییه‌کت
 هه‌یه؟ "به‌مه‌به‌ستی رزگارکردنی له ئاگر"، ئیبراهیم (سه‌لامی خوای
 لی بی) فه‌رمووی: "له تو هه‌یج، له‌وه‌ی پرسیارم لی ده‌کات، شاره‌زایه
 به‌حالم" (۱).

هه‌روه‌ها له (أثر) دا هاتوو، که فیرعه‌ونی زۆردار که لافی خویه‌تی
 لی ده‌دا:

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا
 حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ بِهِ

بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (یونس: ۹۰). واته: ((ئه‌وسا نه‌وه‌ی

ئیسرائیلمان به‌ده‌ریادا په‌راندوو، فیرعه‌ون و سه‌ریازانی بو ستم و
 ده‌ستدریژی شوینیان که‌وتن، تا ئه‌و کاته‌ی (که ئاوه‌که چوه‌وه باری
 ئاسایی خوی) فیرعه‌ون خه‌ریک بوو ده‌خنکا ئا له‌و کاته‌دا وتی: وانێتر
 باوه‌رم هه‌ینا به‌وه‌ی که هه‌یج خویه‌ک نیه جگه له‌و خویه‌ی که نه‌وه‌ی
 ئیسرائیل باوه‌ریان پیه‌یناوه و من ئیتر له موسولمان و ملکه‌چانم)).

(۱) ته‌فسیری ته‌به‌ری ج (۱۷) لا (۴۵)، ته‌فسیری قورتبی ج (۵)، لا (۴۰۰).
 "فیض‌القدیر" المناوی ج (۲) لا (۲۹۲).

جوبرهئیل له و کاته دا ئاوی دهخسته ناو ده می فیرعه ون بو ئه وهی له و
 قسانه رایبگریت، له ترسی ئه وهی نه وه که رحمه تی خوا بیگریته وه^(۱).
 جوبرهئیل (سه لامی خوی لی بی) زور به په روش بوو له سهر دینی
 خوا و شه ریعه ته که ی.

له بهر زور به هیزییه وه، توانی شاری (مه داین) ی گه لی لوط به
 هموو خه لکه که یه وه، که ژماره یان نزیکبوو له چوارسه د هه زار که س،
 به هموو گیاندار و ئاژله کانیه وه، به زهوییه کان و باله خانه کانیا نه وه
 هه ل گرت، له سهر لیواری بالیه وه به رزی کرده وه، تا گه یشته نزیک
 ئاسمانه کان، تا فریشته کان گوئیان له وه پینی سه گ و بانگدانی
 که له بابه کان بوو، پاشان هه لی هه لیگریایه وه و سه راوینی کرد.
 جوبرهئیل (سه لامی خوی لی بی) خاوه ن دل سوژییه کی گه وره یه و
 فریشته کانی تر له ئاسمانه کان گوپرایه لی ئه ون.

ههروه ها پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) فی ره نویتز ده کرد و
 به خوی پینج جاریش به خوی بوته پیش نویتز.

له ئیبن مه سعوده وه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی:
 "نزل جبریل فأمّنی فصلیت معه، ثم صلیت معه، ثم صلیت معه، ثم صلیت
 معه، ثم صلیت معه، یحسب بأصابع خمس صلوات"^(۲). واته: (جوبرهئیل
 دابه زی، نویتزم له گه ل کرد، پاشان نویتزم له گه ل کرد، پاشان نویتزم
 له گه ل کرد..... به په نجه کانی ده ست پینج نویتزی ژمارد".

ته نیا به فه رمانی خوا داده به زی بو لای پیغه مبه ر، که وه حی
 بو ده هیئا، له ئیبن عه بباسه وه ره زای خوی له سهر بیت، پیغه مبه ر

(۱) "البدایة والنهاية".

(۲) سه حیجی بوخاری ژماره ی فه رموده (۳۲۲۱)، و سه حیجی موسلم ژماره ی
 فه رموده (۶۱۰).

(صلی الله علیه وسلم) به جویرهئیلی فرموو: "بؤ لهوه زیاتر سهردانمان ناکهیت، پاشان فرمودهی خوا دابهزی ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ...﴾ (مریم: ۶۴) (۱). واته: ((ئیمه تنها به فرمانی په روهرد گارت نه بیٹ دانابه زین)).

ههروهها خوی په روهردگار له بارهیه وه ده فرموو: ﴿قُلْ مَنْ كَانَتْ عَدُوًّا لِحَبْرَةَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۹۷-۹۸). واته: ((تهی محمد (صلی الله علیه وسلم) پیمان بلی: هه ره که سیک دوژمنی جویرهئیله، (با بزانیٹ) که هه ره تهو جویرهئیله به فرمانی خوا تهو قورئانهی دابه زاندو ته سهر دلت، که کتیبه پیشووه کان به راست دادنه بیٹ و رینمووی (بؤ چاکه) ده کات و مژده به خشیشه به ئیمانداران، تهو که سهی دوژمن بیٹ به خواو فریشته کانی و پیغه مبه ره کانی، به تایبهت جویرهئیل و میکائیل، تهوه با بزانیٹ و دلنیا بیٹ، که خوی گهوره دوژمنی کافر و بیباوهرانه)).

تهمهش دواي تهوه هات، کاتیك په هودییه کان رق و کینهی خویان به رامبه ره جویرهئیل (سهلامی خوی لی بی) راگه یاند.

پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) دوو جار جویرهئیلی (سهلامی خوی لی بی)، به وینه راسته قینه کهی خوی بینووه، جار ئکیان له زهوی، که نیوانی ئاسمان و زهوی داده پووشی، دووهم جاریان له ئاسمان، کاتی شه ورپوویی پیغه مبه ره له شهوی (معراج) دا.

(۱) سهحیحی بوخاری ژمارهی فرموده (۳۲۱۸).

میکائیل یان میکال:

له بهر پرتزترینی فریشته نزیکه کانه، راسپیژدراوه بو کاروباری باران و ههور و با و پرووهك، که تهوانه‌ی خوا رزقیان لی دروست دهکات، لهو پرووه شه‌وه یاریده‌دهر و یارمه‌تیده‌ری هه‌یه، کاتیکیش خوا فرمان ده‌دات، با و ههور به ویستی تهو ده‌جولینن.

هیچ دلۆپه بارانیك داناباریت، که فریشته‌یه‌کی له گه‌ل نه‌بیت و شوینی کهوتنی له زهوی دیاری ده‌کات.

ئیمام ته‌حمده له پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌گیریتته‌وه، که له جوهره‌ئیلی پرسى "بو چی نابینم هه‌رگیز میکائیل پیبکه‌نیت؟، گوتی: "له‌وه‌ته‌ی ئاگر دروستکراوه، میکائیل پینه‌که‌نیوه" (۱).

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۹۸). واته: ((تهو کهسه‌ی دوژمن بیت به خواو فریشته‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی، به‌تایبه‌ت جوهره‌ئیل و میکائیل، ته‌وه با بزانیت و دلنیا بیت، که خوی گه‌وره دوژمنی کافر و بیباوه‌رانه)).

ته‌مه‌ش ریژلینانه له میکال (سه‌لامی خوی لی بی)، گه‌وره‌یی پایه‌تی له‌لای خواوه.

میکائیل (سه‌لامی خوی لی بی)، له گه‌ل تهو فریشتانه بووه که له شه‌وی (ئیسرا و میعراج) هاتنه‌لای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و دلیان به‌ئاوی زه‌مزه‌م شوشته‌وه و به‌حیکمه‌ت و زانست پریان کرد (۲).

(۱) موسنده‌ی ئیمام ته‌حمده ژماره‌ی فه‌رموده (۱۲۹۳۰).

(۲) فه‌تخی باری به‌شهرحی سه‌حیحی بوخاری (۷۵۱۷).

نيسرافيل:

یه کیکه له فریشته به قه در و بهر پژه کان، له فریشته نزیکه کانه لای خوی بهرزو مهزن، یه کهم فریشته یه که په روهرد گار دوی مردنی هموو دروستکراوه کانی (نفخة الصعق) دهینریت بو ئه وهی فووی زیندوو کرده وه له کهرنا بکات.

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (الزمر: ۶۸).

واته: ((له و پوژدها فوو ده کریت به کهرنا دا، هر کهس له ناسمانه کان و زهویدا ماییت خیرا ده مریت، مه گهر که سیک خوا ویستی لهسه مردنی نه بییت، له وهودوا فوویه کی تری پیادا ده کریتته وه، جا ده سبه جی ههره موو خه لکی هه ستاونه ته سه ریی و به سه رسامیه وه چاوه پروانن)).

به فرمانی خوا سی جار فوو له کهرنا ده کات، فووی ترسیکی زور، فووی مردنی هموو دروستکراوه کان، سییه م فووی زیندوو کرده وه که فوو کرا گیانه کان وهك ئاگر داده گیر سین، خوا خوی ده فه رموی: "به عزهت و جه لالم، هه موو گیانه کان ده گه رینه وه بو ئه و لاشانه ی له دونیا ندا هه یان بوو.

به م شیویه ده چنه ناو جهسته کان له ناو گوڤه کانیا نه وه، زیندوو دهنه وه و گوڤه کان شهق دهن و به خیرایی به ره و گوڤه پانی حه شر ری ده گرن". له ئه بی هورهیره وه (خوی لیی رازی بییت)، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: ".. ویامر الله إسرائیل بنفخة الصعق، فیصعق أهل السماوات والأرض إلا من شاء الله، فإذا هم قد خمدوا جاء ملك الموت إلى الله الجبار، فيقول: يارب، قد مات أهل السماوات والأرض.."^(۱)

(۱) فه تحی باری به شرحی سه حیجی بوخاری (۷۵۱۷).

واتە: "خوای گەورە فەرمانی فووکردن بە کەرەنا دەدا بە ئیسرافیل، هەموو خەلکی ئاسمانەکان و زەوی دەمرن، تەنیا ئەوەی خوا بیهوێت، کاتێک دامرکانەو، فریشتەیی گیان کێشان دیتە لای خوای گەورە، دەلی: ئەی پەروەردگەر! هەموو خەلکی ئاسمان و زەویبەکان مردن..".

فریشتەیی پەزامەندی [رضوان]:

سەرۆکی سەرپەرشتیارانی بەهەشتە و خواش ئەم ناوەی لێناوە، ناوەکەیی لەوشەیی رەزامەندییەو هاتوو، سەرپەرشتیار واتە: کە کارێکی پێی رادەسپێردرێت و دەپارێژت.

موسلیم لە سەحیحە کەیی خۆی لە ئەنەسەو (خوا لێی رازی بیټ)، دەگیرێتەو، پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموی: "آتی باب الجنة يوم القيامة فاستفتح، فيقول الخازن: من أنت؟ فأقول محمد، فيقول: بك أمرت لا أفتح لأحد قبلك"^(۱). واتە: (پروژی دوایی دیمە لای دەرگای بەهەشت، داوای کردنەووی دەکەم، سەرپەرشتیاری بەهەشت دەلیت: تۆی کێی؟ دەلیم: محمد، دەلیت: فەرمانم پێی کراو پێش تۆ دەرگا بۆ کەسی تر نەکەمەو).

لە ئەبی هورەیرەو پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموی: "من أنفق زوجين في سبيل الله دعاه خزنة الجنة كل خزنة باب أي فل هلم"^(۲) واتە: (هەر کەسێک لەبەر خوا، خەرچی دوو هاوسەر بکات، سەرپەرشتیاری بەهەشت بانگی دەکا، فلانە کەس وەرە بۆ بەهەشت).

(۱) سەحیحی موسلیم ژمارە فەرمودە (۱۹۷).

(۲) سەحیحی بوخاری (۲۸۴۱)، سەحیحی موسلیم (۱۰۲۷).

فریشته‌ی گیان کیشان [ملک الموت]:

له (اثر) دا هاتووه، که ناوی (عزرائیل) ه^(۱)، چهند یاریده‌دهر و یارمه‌تیده‌ری له فریشته‌کان هه‌یه، که له کاتی دیاریکراودا گیانی مروّقه‌کان ده‌کیشن، هه‌موویان به پپی کاتی دیاریکراوی ده‌بیټ. خوی گه‌وره له‌باره‌ی فریشته‌ی گیان کیشانه‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿قُلْ يَنْوَفِّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾

(السجده: ۱۱). واته: ((جا پپیان بلی: فریشته‌ی گیان کیشان، که کاری گیان کیشانتانی پی سپی‌دراوه ده‌تانمرنیټ، له‌وه‌ودوا بو‌لای په‌روهرد گارتان ده‌برینه‌وه)).

﴿... حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ۝۱۱﴾

﴿ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ ۗ الْحَسِينِ﴾

(الأنعام: ۶۱-۶۲). واته: ((ئهو کاته‌ی مهرگ دیټ و یه‌خه به‌که‌سیکتان ده‌گریټ، ئهو کاته ئیتر (فریشته) ره‌وانه کراوه‌کانمان گیانی ده‌کیشن و له کاتی‌کدا ئه‌وان له کار و کرده‌وه‌ی خو‌یان که‌مته‌رخه‌می ناکه‌ن، پاشان خه‌لکی هه‌موویان گه‌رپنرانه‌وه بو‌ لای خوا که سه‌روه‌ریی راسته‌قینه‌یانه، ئا‌گاداربن که حوکم و فه‌رمانه‌روایی هه‌ر به‌ده‌ست ئه‌وه‌و ئه‌و زاته خیرا و له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا له هه‌موان ده‌پرسیټه‌وه)).

یاریده‌ده‌ره‌کانی گیانی به‌نده ده‌رده‌هینن تا ده‌گاته گه‌روو، ئه‌و کات فریشته‌ی گیان کیشان به‌ ده‌ست ده‌یگریټ، ته‌نیا چاو‌تروکاندیک له ده‌ستی ده‌میټه‌وه، لی‌ی وهرده‌گرن و له کفنیکی شیوا به‌خوی، دایده‌نین، پاشان به‌رزی ده‌که‌نه‌وه بو‌ ئاسمان، گه‌ر باش بیټ، ده‌رگا‌کانی

(۱) شهرچی سوننه‌ته‌کانی نسائی بو‌ سه‌ندی ژماره‌ی فه‌رموده (۲۰۸۹)، پیش‌تریش گوتومانه راستی ناوی (فریشته‌ی گیان کیشانه).

ئاسمانی بو ده کرینه وه، گهر نا، پی هه لده واسریت و فریده دریتته وه زهوی.

موجاهید ده لیت: **﴿فَهَرَّمَا يَشْتِي﴾** **﴿يُنَوِّفَنَّكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ﴾**.

ده لیت: جیهانی بو کو کراوه ته وه وهك قاپله مهیهك، چون بیهویت لی

ده خوات^(۱).

ئو یاریده ده رانه به گویره ی کرده وهی هه ریه کیك، دینه لای مزدوو،

گهر باوهردار بیئت، فریشته کان به پرویه کی سپی و بهرگیکی سپی و

بوئیکی خوش دینه لای، گهر بی باوهریش بیئت پیچه وانه ده بیئت.

پهروهرد گار ده فه رموی: **﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ**

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ﴾ (النمل: ۸۷).

واته: ((یادی رۆژیک بکه فوو ده کریت به صور دا، هه ر کهس

له ئاسمانه کان و هه ر کهس له زهویدا ههیه، ترس و بیمیکی زور

دایده گریت، جگه له وانه ی که ویستی خوا وایه ترس و بیمیان نه بیئت،

هه موانیش به ملکه چی و ناچار بی دین)).

له ئه بی هورهیره وه خوا لی رازی بیئت، پیغه مبه ر (صلی الله علیه

وسلم) ده فه رموی: "پهروهرد گار فه رمانی فوو کردن به که ره نا ده دا به

ئیسرافیل، هه موو خه لکی ئاسمانه کان و زهوی ده مرن، ته نیا نه وهی خوا

بیهریت، کاتیک دامرکانه وه، فریشته ی گیان کیشان دیتته لای خوی

گه وه، ده لی: ئه ی پهروهرد گار! هه موو خه لکی ئاسمان و زهوییه کان مردن،

ته نیا نه وهی تو ویستت. پهروهرد گار ده پرسیت: (که هه ر خوشی ده زانیت

کی ماوه)، کی ماوه؟ ده لیت: تو ی زیندووی که نامریت، ماویته وه،

هه لگرانی عه رشی تو ماونه ته وه، جویره ئیل و میکائیل ماونه ته وه.

پهروهرد گار فه رمان ده کات: با جویره ئیل و میکائیل بمرن، خوا عه رش

(۱) ته فسیری ته به ری ج (۲۱)، لا (۹۸)

به قسه دههینیت، عه‌پرش ده‌لیت: ئه‌ی په‌روه‌رد‌گار جویره‌ئیل و میکائیل ده‌مرن؟ په‌روه‌رد‌گار ده‌فهرموئ: بی ده‌نگ به، مردنم بو هه‌موو نه‌وانه نویسووه، که له‌ژیر عه‌پرشم دان.. جویره‌ئیل و میکائیل ده‌مرن. پاشان فریشته‌ی گیان کیشان دیته‌وه لای خوا و ده‌لیت: ئه‌ی په‌روه‌رد‌گاری مه‌زن جویره‌ئیل و میکائیل مردن، جارنکی تر خوا ده‌پرسیت: (که هه‌ر خو‌شی ده‌زانیت کی ماوه) کی ماوه؟ ده‌لیت: توی زیندوو که نامریت ماویت، هه‌لگرنی عه‌پرش و منیش ماوم، په‌روه‌رد‌گار ده‌فهرموئ: با هه‌لگرنی عه‌پرش بمرن، نه‌وانیش ده‌مرن، خوا فه‌رمان به عه‌پرش ده‌دات که‌رنا له ئیسرافیل وهرده‌گریت. فریشته‌ی گیان کیشان دیته‌وه لای خوا و پی ده‌لیت: ئه‌ی په‌روه‌رد‌گار! هه‌لگرنی عه‌پرش مردن. جارنکی تر په‌روه‌رد‌گار ده‌پرسیت: (که هه‌ر خو‌شی ده‌زانیت کی ماوه)، توی زیندوو که نامریت ماویت له‌گه‌ل من. په‌روه‌رد‌گار ده‌فهرموئ: تو دروستکراوئکی له دروستکرای من، ئه‌و کاته‌ی ویستم تووم دروست کرد، ئیستا بمره، ده‌مریت، ئیجا که‌س نامینیت، ته‌نیا خوی تاک و ته‌نیای بی هاوتا، که له‌که‌س نه‌بووه و له‌که‌سیش ناییت، ئه‌و کو‌تا و سه‌ره‌تایه" (۱).

مالک:

له پیشه‌وه‌ی سه‌ره‌رشتیارانی دۆزه‌خه، په‌روه‌رد‌گار ده‌فهرموئ:
 ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّيَقْضِيَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَرْكُوتٌ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿﴾ (الزخرف: ۷۷-۷۸). واته: ((نیشته‌جینکانی دۆزه‌خ هاوار ده‌که‌ن، ئه‌ی مالک! (که فریشته‌ی سه‌ره‌رشتیاره) ده‌با

(۱) ته‌فسیری ته‌به‌ری ج (۲۱)، لا (۹۸).

پهروهرد گارت بمانکوژیٔ، دهبا بمرین و کؤتایی بهم سهغلهٔ تیه مان بیٔ، که چی دواى ماوهیهك پییان دهلیٔت: نهوه جیتانه و تیايدا بو هه میشه ده بیٔ بمیننهوه، بهراستی ئیمه په یامی حهق و راستیمان بو ئیوه رهوانه کردون، که چی زۆربه تان هه زتان له حهق و راستی نیه و لی بیزارن)).

فریشتهی سه ره پهرشتیار (مالک) چهنده یاریده دهه و یارمه تیده رتکی هه ن، ژماره یان نۆزده فریشتهی دلره ق و توندوتیژن.

خوای پهروهرد گار ده فه رموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (الزمر: ۷۱). واته: ((ئهوسا ئهوانه ی که بی باوه ر بوون، راپیچ ده کرین به رهو دۆزه خ دهسته دهسته و تا قم تا قم ده گوئزیننهوه، تا کاتیك ده گه نه بهر قاپیه کانی، (هه موو مؤلده خون له بهرده میدا، دواى ماوهیهك) بو یان ده کریتهوه، فریشتهی بهر پرس و سه ره پهرشتیار سه رزه نشتیان ده کات و پییان ده لیٔت: باشه، مه گه ر پیغه مبه ران له خؤتان رهوانه نه کرابوو بؤتان، که ئایه ته کانی پهروهرد گاری خؤتان به سه ردا بخوینیتتهوه، وه یاداوهریتان بکات و داتان بچه له کینیت له گه یشتنی ئه م رۆژه؟! به ده م ئاخوداخ و ناله وه ده لین: به لی، به لام تازه، سوودی نیه و بریاری سزا و ئازار دراوه به سه ر کافر و بی پرواکاندا)).

هه ره ها ده فه رموی: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۗ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ﴾ (العلق: ۱۷-۱۸). واته: ((ئینجا وازی لیبهیننه، با هاوهل و هاوبیر و باوه رانی بانگ بکات، ئیمه ش فریشته کاربه دهسته کانی دۆزه خی بو بانگ

ده کهین (تا تۆلهی لیبستینن و له دۆزهخ توندی بکهن).
 موسلیم له سه حیحه کهیدا ده گپریته وه "رۆژی دوابی دۆزهخ دههیندریت،
 چه فتا هزار جلهوی ههیه، ههر جلهویک له دهستی چه فتا هزار
 فریشته دایه، که رایده کیشین" (۱).

خوای بهرزو مهزن ده فهرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
 جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴾ (غافر: ۴۹).
 واته: ((ئینجا نهوانهی که له ناو ئاگری دۆزهخدان به فریشته کانی
 کارگپری دۆزهخ ده لین: داوا له پهروهرد گارتان بکهن: تهنها رپۆژیک
 سزا و ئازارمان له سهر کهم بکاته وه)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿ ... عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ
 مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ (التحریم: ۶). واته: ((سه ره رشتیاری
 نهو دۆزهخ و ئاگره، جوړه فریشته یه کن که زور دلرهق و توندوتیژن،
 نافهرمانی خوا ناکهن له هیچ شتی کدا که فهرمانیان پی بدات و
 ههرچی فهرمانیکیان پی بدریت نه جامی ده دهن)).

ده فهرموی: ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿۲۷﴾ لَا بُقْيَ وَلَا نَذْرٌ ﴿۲۸﴾ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ
 ﴿۲۹﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿۳۰﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ
 إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيزداد الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيْمَانًا وَلَا
 يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ
 اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا
 هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴾ (المدثر: ۲۷-۳۱).

(۱) موسلیم له سه حیحه کهیدا گپراویده تیه وه (۲۱۸۴/۴)، ژماره (۲۸۴۲)، پهرتوکی
 "بهدهشت و وسفی خوشگوزهرانی خه لکه کهی، بهشی توندی گهرمی دۆزهخ".

واتە: ((جا تۆ نازانیت دۆزەخ چییە، هیچ ئەندامێک ناھێلێتەووە و دەست ھەلناگریت، پێستیان ھەلدەقرچینیت و رەشی دەکات و دەری دەخات، نۆز دە فریشتە سەرپەرشتی دۆزەخ دەکەن، جا ئیمە و نەبیت کارگوزارانی دۆزەخمان لە کەسانی تر جگە لە فریشتە بەدی ھیناییت، ئەو ژمارە شەمان تەنھا بۆ تاقیکردنەووە دیاری کردووە بۆ ئەوانە ی کە بی باوێ بوون، ھەر و ھا بۆ ئەو ی ئەوانە ی کتیبیان پێدراوێ دلنیا بن لە راستی ئەم قورئانە (چونکە لە تەورات و ئینجیلدا ئەو باسە ھەیە) و بۆ ئەو ھەش، کە ئیمانداران زیاتر باوێریان دامەزراو بێت و ئەوانەش کە کتیبیان پێدراو ئیماندارانیش ھەق نیە تووشی دوو دلێ بن، با ئەوانە ی دل و دەروونیان نەخۆشە لە دوور و ھەکان و بی باوێران ھەر بۆ خۆیان قسە بکەن و بلین: نیازی خوا چییە بەم ژماھییە؟ بەو شیوھییە باسکرا، خوا ھەر کەسیکی بویت گومرا ی دەکات، ھەر کەسیکیشی بویت رینمووی دەکات، کەس ژماھە ی سەربازانی پەروردگارت نازانیت، جگە لە زاتی خۆی، ئەو ئایەت و فەرموودانە تەنھا پەند و ئامۆژگارین بۆ ئادەمی)).

کاتیک ئەو ئایەتە دابەزی، ھەکەم کور ی ھیشام^(١) بە ھۆزە موشریک و ھاوێشپەرستانی گوت: "من ھە فەدیان بۆ ئیو دەگرم، ئیو ھەش بە ھەمووتان دوو کە ی تر بگرن، پاشان دەچینە ی بە ھەشتە کە محمد. پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لەو کاتەووە ناوی نا (ئەبو جەھل).

خەلکی ناو ئاگر بە سەرپەرشتیاری دۆزەخ دەلین: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴾ (غافر: ٤٩). واتە: ((ئینجا ئەوانە ی کە لەناو ئاگری دۆزەخدان بە فریشتەکانی کارگیر ی دۆزەخ دەلین: داوا لە پەروردگارتان بکەن:

(١) ئەبو جەھەم عەمری کور ی ھیشام.

تهنها رُوْزِيْكَ سزاو نازارمان لهسهر كه م بكا ته وه)) . دهلین: ﴿قَالُوا
 اَوْلَم تَكُ تَأْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوْا وَمَا
 دُعُوْا اِلَّا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ﴾ (غافر: ۵۰). واته: ((نه وانیش له
 وهلامی داخوایزه که یاندا دهلین: باشه، مه گهر پیغه مبه ره کانتان به به لگه و
 نیشانه ی روون و ناشکراوه، رهوانه نه کرابوون بو تان؟ هه موان به یه کدهنگ
 دهلین: به لی، راسته، ئینجا فریشته کان دهلین: دهی که و ابو هه داوا
 بکن و بپارینه وه، بیگومان داخوای و پاران وهی کافران به هیچ ناچیت،
 تازه هیچ نرخکی نییه و گیرا ناییت)).

دهلین: نهی مالیک! ﴿لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾ با پهروهر دگارت بمانکوژیت،
 نهویش پیان دهلین: ﴿قَالَ اِنَّكُمْ مَّكِيْنُونَ﴾ (الزخرف: ۷۷). نه وه جیتانه و
 تیایدا بو هه میشه دهیت بمیننه وه.

دوای هه زار سال وه لامیان ده داته وه. پهنا دهبه نه لای پهروهر دگاری
 مه زن، دهلین: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضٰلِّيْنَ
 ﴿۱۰۶﴾ رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظٰلِمُوْنَ﴾ (المؤمنون: ۱۰۶-۱۰۷).

واته: ((دهلین: پهروهر دگارا، نه گبه تی و نه هامه تی سه رسانی گرتین و
 زال بوو به سه رماندا، ئیمه که سانیکی گومر ابووین، پهروهر دگارا! له ناو
 ناگری دوزه خ و سزا که یدا دهرمان بهینه، نه گهر جارنکی تر گه راینه وه
 (بو گومرایی) نه وه ئیتر دیاره که ئیمه که سانیکی سته مکارین)).

خوای پهروهر دگاریش ده فهرموی: ﴿قَالَ اٰخَسُوْا فِيْهَا وَلَا تَكَلِمُوْنَ﴾
 (المؤمنون: ۱۰۸). واته: ((بی دهنگ بن و دهمتان داخن، قسه شم
 له گه لدا مه کن)).

نهگیر و مونگەر:

دوو ناوی تری فریشتهن (سلاوی خویان لهسه ر بیټ)، نه رکیان تاقیکردنه وهی مردووی چاکه کار و خراپه کاره له گۆره کاندای، ناویان لیتراوه فریشتهی تاقیکردنه وه، چونکه راسپیردراون بو پرسیارکردن له مردوو له گۆره کهیدا، پرسیارکردن له باره ی خوا و ئایین و پیغه مبه ر، نه وان دوو رهنگ شینی به ترسن، خاوه ن که لبه ی درتژ و شیوه بیزارکه رن و دهنگیان ترسینه ره، خوا بمانپاریتیت له سزای گۆر^(۱) و جیگیر و دامه زراومان بکات.

﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهيم: ۲۷).

واته: ((خوی گه وره نه وانهی باوه رپیان هیناوه پایه دار ده کات لهسه ر گوفتاری به جی و دروستیان له ژیانی دنیا، له سه ره مه رگ و له قیامه تیشدا، گوفتاریان ریک و پیک و دامه زراو ده بیټ و به ئیمانیه وه ده مرن، له هولا شه وه هه ر نه و خوایه یه سته مکاران گومرا ده کات و نه وه ی په روه ردگار بیه ویټ، هه ر نه وه پیش دیټ و ده کریت)).

له ژیانی به رزه خدا له نیوان دنیا و رۆژی دوایدا، کاتیک ئاده میزاد به روه گۆر شوپ ده کریتته وه، نه و شویننه ی که مالی غه ربی و تاریکیه، په روه ردگارت بانگت ده کات "به نده که م! نه وان گه رانه وه و تو یان به جی هیشت، له خۆلدا ناشتیانی، گه ر له گه لیشت بمابانه وه، هیچ سو دیکیان بوټ نه ده بوو، سو دیشیان بو نایټ، ته نیا من نه بیټ، منی زیندوو و نه مر" لی ره دا هه ردوو فریشته که ت بو به دیار ده که ون، زۆر توند و تو رهن، به نده که داده نیشینن و ده ست به پرسیارکردن ده که ن لیټ:

(۱) سهیری "الشرح الصدور"ی سیوتی و "البدور والسافرة" بکه.

"خوات کیه؟ ئایینه کهت چیه؟ پیغه مبهه کهت کیه (ئه وه دو اهه مین تاقیکردنه وهیه)، کاتیک بهندهی بر وادار وه لامی ده داته وه: په روهرد گار خوامه، ئیسلام ئاینمه، محمد (صلی الله علیه وسلم) پیغه مبهه رمه، بانگدهریک له ئاسمانه وه بانگ ده دات و ده لیت بهنده کهم راستی گوت".
به لام بهندهی بی باوه ری دۆراو له وه لامی پرسیاره کاندای ده لیت: ها. ها. نازانم. قسهی زیاتر ده کات، دوو فریشته کان ده لین: نازانی و به دواشی نه که وتی، بانگدهریک له ئاسمانه وه بانگ ده دات و ده لیت، بهنده کهم درۆی کرد".

هاروت و ماروت:

ناویان له فه رمایشتی خوی په روهرد گاردا هاتوه ﴿... وَمَا كَفَرُ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيْطٰنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا اُنزِلَ عَلٰی الْمَلٰٓئِكِيْنَ بِبَابِلَ هٰرُوتَ وَمَرْوْتَ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اٰحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَا اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ...﴾ (البقرة: ۱۰۲). واته: ((هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، به لکو شهیتانه کان کافر بوون و خه لکیان فیری سحر و جادوو ده کرد، ههروهها مهردومیان فیری ئه وه ده کرد که بو هاروت و ماروت دابهزی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به ستیشیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سحر و جادوو)، ئه وانیش کهسیان فیری هیچ شتیک نه ده کرد، تا پییان نه وتایه: ئه م کارهی ئیمه بو تاقی کردنه وهیه و خوت کافر مه که)).

ئیمامی ئه حمهد له کورپی عومه ره وه خوا لی رازی بیت، ده لیت: گویم له پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) بوو، ده یفه رموو "کاتیک په روهرد گار ئاده می دابه زانده سهه زهوی، فریشته کان گوتیان: ئه ی خوی

په روهرد گار ﴿...أَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ
سُبْحٌ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ٣٠).

واته: ((نایا که سیکی تیادا ده که یته جینشین که خراپه و تاوانی تیادا
بجینیت و خوینرپژیری تیادا نه نجام بدات؟! له کاتی کدا ئیمه ته سبیحات و
سویاس و ستایشت ده که یین و قه در و ریزی تو چاک ده زانین و به دوورت
ده گرین له و شتانه ی شایسته ی تو نین، (له وه لامیاندا) خوا فه رموی:
یئگومان نه وه ی ئیوه نایزان من دهیزانم))، فریشته کان گوتیان: نه ی
خوی په روهرد گار ئیمه له نه وه ی ئادهم بو تو گوپرایه لترین. په روهرد گاریش
به فریشته کان ده فه رموی: ده ی دوو فریشته ناماده بکه ن بو نه وه ی
دایانه زئمه سهه زهوی، بزانی چوون کار ده که ن"، له گیزانه وه یه کی تر دا
پیان ده فه رموی: "دوو باشترین فریشته له ئیوه هه لبریزن" .. نه وانیش
گوتیان: په روهرد گارا! هاروت و ماروتن، دایبه زاندنه سهه زهوی ..

ئافره تیکیان له جوانترین شیوه ی مروف بو پهیدا بو، هاته لایان،
نه وانیش داوا یه کیان لی کرد، ئافره ته که گوتی: نه خیر به خوا تا نه و وشه یه
بو هاوبه شی دروستکردن نه لین (واته: تا هاوبه شی بریار نه دهن) نه م
کاره نایکه م. نه وانیش گوتیان: سویند به خوا هه رگیز هاوبه ش بو خوا
پهیدا ناکه یین. ئافره ته که رویشت و به مندالیکی بچوکه وه گه پرایه وه
لایان، جاریکی تر داوا یان لی کرده وه، نه ویش گوتی: نه خیر به خوا تا نه و
منداله نه کوژن، نه وانیش گوتیان: هه رگیز ئیمه نایکوژین. نه مجاره یان
به جامیک مه ی گه پرایه وه لایان، دیسان داوا یان لی کرده وه، نه ویش گوتی:
نه خیر سویند به خوا تا مه ی نه خو نه وه. نه وانیش شه رابه که یان خوارده وه و
کاره که یان نه نجامدا و منداله که شیان کوشتن، هه ر به ئاگا نه هاتبو نه وه.
ئافره ته که پی گوتن: سویند به خوا هیچ شتیکتان به جینه هیشت له و

شتانه پیشتر ریگرتان ده کردن له ئەنجامدانی له گه‌ل من، هه‌مووتان له‌کاتی سه‌رخۆشبووندا ئەنجامتان دا، له نیوان سزای دونیا و پوژی دوایدا یه‌کیکیان هه‌لبژێرن، ئەوانیش سزای دونیایان هه‌لبژارد" (۱).

له‌ فه‌رمایشتی خوادا هاتوو: ﴿... وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا

إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ...﴾ (البقرة: ۱۰۲). واته: ((ئەوان که‌سیان فی‌ری هه‌چ شتیک نه‌ده‌کرد، تا پێیان نه‌وتایه: ئەم کاره‌ی ئێمه‌ بو‌ تا‌قی کردنه‌وه‌یه‌و خۆت کافر مه‌که)).

گه‌ر که‌سیک هاتبا لایان و سحری بیوستبا، به‌ توندی ره‌تیان ده‌کرده‌وه، پێیان ده‌گوت: ئەم کاره‌ی ئێمه‌ بو‌ تا‌قی‌کردنه‌وه‌یه‌و خۆت کافر مه‌که، به‌و پێیه‌ ئەوان له‌سه‌ر خێر و شه‌ر و کوفر و باوه‌رپوون، ده‌یزانی که‌ سحرکردن له‌ کوفره‌یه‌وه.

هه‌ندیک له‌ فریشته‌کان راسپێردراون به‌ نوتفه‌ی ناو مندالدان، وه‌ک له‌ فه‌رموو‌ده‌دا هاتوو، ئیبن مه‌سه‌ود خوا لێی رازی بی‌ت، ده‌لیت: پی‌غه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) پێی را‌گه‌یاندن که‌ ئەو راس‌تگۆیه "یه‌کیک له‌ ئیوه له‌ کاتی دروستکردنیدا، له‌ سکی دایکیدا چل پوژ به‌ شیوه‌ی نوتفه‌ ده‌مینی‌نته‌وه، پاشان ده‌بی‌ته‌ خو‌ه‌ه‌لو‌اسه‌ریک به‌ دیواری مندال‌دانا، پاشان ده‌بی‌ته‌ گۆشتپاره‌یه‌کی ته‌واو، پاشان فریشته‌یه‌کی دی‌ت و به‌ فوو‌کردن گیان دینی‌ته‌به‌ر دروستکراوه‌که، به‌چوار وشه‌ فه‌رمانی پێی ده‌کریت: نوسینی رزق و ته‌مه‌ن و کردار و به‌خته‌وه‌ر یان به‌ده‌خت" (۲).

(۱) موسنه‌دی ئیمام نه‌حمه‌د ژماره‌ی فه‌رموده (۶۱۴۳).

(۲) بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌ی خویدا (۴۷۷/۱۱) گێراوه‌تیه‌وه، کتێبی "القدر" به‌شی "القدر"، هه‌روه‌ها موسلیمیش له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا (۲۰۳۶/۴) فه‌رموده‌ی (۲۶۴۳) به‌شی چۆنیه‌تی دروستکردنی ئادهم له‌ سکی دایکیدا.

له ربوایه تیکی تر دا: "فریشته ده لیت: ئەوی په روهر د گار! ئەو دروستکراوه گوشتپارهیه کی ته واو و سهروسیمادار یان ناتەواو بیئت؟ یان دوانه بیئت؟ نیر بیئت یان می؟ به خته وهر بیئت، یان به دبهخت و چاره پرهش؟ رزق و رۆزی چی بیئت و ته مەنی دیاریکراو چی بیئت؟. خوا چی بویت بهم شیوهیهی ده بیئت، فریشته کهش وهک چون خوی په روهر د گار فه رمانی پی دهکات، به بی گوهرین و ئالۆ گوهری، دهینوسیت".

فریشتهی چاودیژی ناماده [رهقیب و عهتید]:

فریشتهی بهرین، کردهوهکانی نهوهی ئادهم لهو کاتهی ده گه نه ته مەنی خو ناسین، تو مار ده کهن، ههروهها کردهوهکانیشی بو ده پارینن ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿۱۰﴾ كِرَامًا كُنُوبِينَ ﴿۱۱﴾ يَعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿﴾ (الانفطار: ۱۰-۱۲). واته: ((بیگومان ئیوه چاودیژتان له سهر دانراوه، له فریشته بهرینره تو مار کارهکان، که ئاگا و زانان به هه موو ئەو کردهوه و رهفتارانەیی که نه نجامی ده دهن)).

﴿إِذْ نَلَقَى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿۱۷﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿﴾ (ق: ۱۷-۱۸). واته: ((کاتیک دوو فریشته چاودیژه کهی ئاده میزاد، که له لای راست و چه پیه وه دانیشتون، (هه موو گو فتارو کردارنکی تو مار ده کهن به ده زگای زور پیشکه وتوو، هه ر قسه یه کی له دم ده رچیت، خیرا چاودیژیکی ناماده تو ماری دهکات)).

له فه رموده یه کی قودسیدا خوی په روهر د گار ده فه رموی: "ئەوی نهوهی ئادهم! لاپه ریه کم بو کردویه تییه وه، دوو فریشتهی بهرین بو تو راسپێردراون، یه کیکیان له لای راست و ئەوی تر له لای چه پته وهن، نهوهی لای راسته وهیه چاکه کان تو مار دهکات، نهوهی لای چه شیه

خراپه کان تو مار ده کات، چیت ده ویت بیکه زور یان کم تا نه و کاته ی
 ده مریت، لاپه ره که لول ده دریت له لای گه رده نت له گوړت داده ندریت،
 تا نه و کاته ی له پر وژی دوایدا دیته دهره وه" (۱).

موجاهید ده گپرته وه و ده لیت: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه
 وسلم) ده فهرموئ: "أكرموا الکرام الکاتبین الذی لا یفارقونکم إلا عند إحدى
 حالتین: الجنابة والغائط فإذا اغتسل أحدکم فلیستتر بجرم حائط أو ببعیره أو
 یستر أخوه" (۲). واته: (ریزی دوو فریشته به ریژه تو مار کاره کان بگرن،
 نه وانه ی هر گیز لیتان جیانابنه وه، ته نیا له یه کیک له و دوو حاله تانه
 نه ییت: له شپسی و له کاتی سه رئاویدا، گه ر یه کیکتان خوی شوت،
 با به پارچه یه ک خوی داپوشیت یان به ولاخه که ی، یان برا که ی
 داپوشی".

ئین عه بیاس (ره زای خوی لهسه ر بیټ) ده لی: پیغه مبهری خوی
 (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ: "خوی په روه ردگار نه هی ده کات له
 خو رووتکر دنه وه، شهرم له فریشته کانی خوا بکه ن، که فریشته ی به ریزی
 تو مار کار له گه لتان و لیتان جیانابنه وه له یه کیک له و سی حاله ته نه ییت:
 له شپسی، له کاتی سه رئاویدا، له کاتی خو شوتندا، گه ر یه کیک له نیوه
 خوی شوت، با خوی به جلوه برگ یان پارچه ک خوی داپوشیت" (۳).

له (اثر) دا هاتوه، فریشته ی چاودیر (ره قیب) که له لای راستی
 مروقه و راسپردراوه به نوینی چاکه کان، سه روکی فریشته ی
 (عه تیده) که له لای چه پی مروقه و راسپردراوه به نوینی خراپه کان،
 به رده وام له کاتی نوینی خراپه کاندایا فرمانی سه برگرتنی به سه ردا

(۱) ته فسیری ته به ری (۱۵) لا (۵۳)، ته فسیری ئین کثیر ج (۳) لا (۲۹).

(۲) ته فسیری ئین کثیر ج (۴) لا (۴۸۳).

(۳) هه مان سه رچاوه ی پیشه وه.

دەکات. خاوەنی لای چەپ قەلەم بۆ ماوەی شەش کاتژمێر لەسەر بەندەیی موسڵمانی تاوانکار یان گوناھبار ھەڵدەگریت، گەر گەراییەو ھە لای پەروردگار و پەشیمان بوو، پاشان تۆبەیی کرد، تۆماری ناکات، گەر وای نەکرد، تەنیا یەکیکی بۆ دەنوسیت.

فریشتەیی چیاکان:

موسلیم و بوخاری دەگیرنەو، عایشە (خوا لێی رازی بیٺ) خێزانی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بە پیغەمبەری فرموو: ھێچ رۆژیکتان بەسەر ھاتوو ناخۆشتییت لە رۆژی (ئوحد)؟، فرموی: "ئەوھیی لە قەومەکەیی تۆ توشی بووم، زۆر قورستر بوو لەو رۆژەیی لە (عەقەبە) توشی بووم، رووم کردە عەلی کوری عەبدیالەیلی کوری عەبد کلال، بەلام وەلامی ئەوھیی نەدامەو ھە دەمویست، بە دەموچاویکی غەمبارەو ھە رویشتم، بە ناگا نەھاتم، تا ئەوھیی گەیشتمە شاخی رێویەکان (قرن الثعالب)، سەرم بەرز کردەو، بینیم من بەرامبەر ھەوریکم کە سیبەری لیکردووم، سەیر دەکم جوہرئیل دەبینم، بانگی کردم و گوتی: خوای پەروردگار وتەیی قەومەکەیی تۆی گوی لیبوو، گوی لە وەلامەکیان بۆ تۆش بوو، فریشتەیی چیاکانی بۆ ناردووی بۆ ئەوھیی چ شتیکت بویت بەرامبەری قەومەکەت فرمان بەو فریشتەیی بەکەیت.

فریشتەیی چیاکان بانگی کردم و سلاوی لیکردم، پاشان گوتی: ئەیی محمد! ھەرچی تۆ بتەویت، گەر بتەویت چیا قورسەکانیان بەسەردا فری دەدەم. پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فرموی: بەلکو تکا لە خوا دەکم لە پشتی ئەوان کەسانیک دەربەینیت، کە

خوا بپه رستن و هیچ هاوبه شی بو بریار نه ده ن" (۱).

نه و کردارانه ی به فریشته کان راسپیژدراون:

ئیبین عه بباس خوا لئی رازی بیئت ده لئی: "خوای په روه ردگار چهند کارئکی پی سپاردوون، که فیژی کردوون چۆن کاری لهسه ر بکه ن و لهسه ری بوهستن، به شیکیان بو نه وه ی ئادهم دهنوسن و ده پارێزن، هه ندیکیان بو باران و رووه ک و رۆژگیران و با و هه لسوکه وت پیکردنی و هه ور و لیخوړینی، به شیکیان بو که شتییه کان و خوړ و مانگ و هه ساره کان".

هه روه ها خوا چهند فریشته یه کی بو زه حم و به زه یی راسپاردوون، چهند فریشته یه کیش بو چیاکان، بو ده ریاکان، هه روه ها چهند فریشته یه کیش بو کاروباری به هه شت راسپیژدراون تایبه ت بو نوژنه نکرده وه و کارکردنی ئامیره کان و چاندنی نه مامه کان و فه رشه کان و سه رینه کان و ته خت و قه نه فه کان، به هه مان شیوه ش بو ئاگر فریشته راسپیژدراون، بو کارکردن تییدا له داگیرساندن و خو شکردن و زنجیره کان".

هه روه ک چۆن هه ندیک فریشته لهسه ر ده رگای مزگه وته کان پیش (وتاری هه یینی) ده وهستن و یه ک به یه که ی ئه وانه ی دین تو ماریان ده که ن.

هه ندیکیان سلاو لهسه ر فیژکارانی خه لکی به خیر ده نیژن.

هه ندیک تریان سلاوه تی ئوممه ته که ی ده گه یننه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).

(۱) بوخاری له سه حیه که ی (۳۱۳/۶) گیراویه تیه وه، کتیبی: ده ستپیکردنی دروستکردن، به شی: گه ر یه کیتان گوتی ئامین. هه روه ها موسلیم له سه حیه که ی (۱۴۲۰/۳) فه رموده ی (۱۷۹۵) کتیبی "الجهاد والسير"، به شی (اشتداد غضب الله علی من قتله رسول الله (صلی الله علیه وسلم)).

هه‌ندی‌کشیان له پارانه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ نه‌ینی دوعا بۆ براکانیان ده‌که‌ن، ده‌لین: ئامین.

به‌شیکیان له‌ گه‌ل باوه‌ر‌داران ده‌جه‌نگین، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ به‌در و خه‌ندق روویاندا، هه‌روه‌ها راسپێردراون بۆ پاراستنی شاری پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) مه‌دینه و مه‌که‌که له‌ ده‌جال.

هه‌روه‌ها به‌شیکیان راسپێردراون به‌ نه‌ فره‌ت‌کردن له‌و ئا فره‌تانه‌ی، که‌ نا فه‌رمانی هاوسه‌ره‌کانیان ده‌که‌ن له‌ کاتی بانگه‌یشت‌کردنیان بۆ سه‌رچی.

هه‌ندی‌کیان نه‌ فره‌ت له‌و که‌سانه‌ ده‌ده‌که‌ن که‌ به‌ ئاسن ئاماژه بۆ براکه‌ی ده‌کات مه‌به‌ست توندوتیژییه، یان ئه‌وانه‌ی قسه‌ی ناشیرین به‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر خوی (صلی الله علیه وسلم) ده‌لین، یان ئه‌وانه‌ی رینگری له‌ جیبه‌جیکردنی شه‌رعی خوا ده‌که‌ن.

هه‌شیانه دوعا بۆ که‌سی به‌خشه‌ر ده‌که‌ن و دوعاش له‌سه‌ر که‌سی ره‌زیل ده‌که‌ن.

هه‌ندی‌کی تریان بانگی هه‌ردوو مرو‌ف و جنو‌که‌کان ده‌کان بۆ په‌رستنی خوا، که‌ ده‌لین: وه‌رن بۆ لای په‌روه‌ردگارتان.

هه‌روه‌ها هه‌ندی‌کیان گه‌رپو‌کن و ده‌یانه‌وی بچنه‌ دانیشتنی زیکر و زانست، له‌ سه‌حیدا هاتوو، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی: "خوی په‌روه‌ردگار فریشته‌ی گه‌رپو‌کی هه‌ن، که‌ خوازیاری دانیشتنه‌کانی زیکر، هه‌ر که‌ بینیان دانیشتنیک هه‌یه و زیکر و یادی خوی تێدایه، له‌ گه‌لیان داده‌نیشن، به‌باله‌کانی یه‌کتریان ده‌وری یه‌کتري ده‌هه‌ن، تا نیوان خویان و ئاسمانی دونیا پر ده‌که‌ن، کاتی‌کیش له‌یه‌ک جیابوونه‌وه، به‌ره‌و ئاسمان هه‌لده‌کشین، ده‌فه‌رموی: په‌روه‌ردگار که‌ زانایه‌ پییان، لییان ده‌پرسیت، له‌ کو‌یوه هاتوو؟ ده‌لین: له‌ لای به‌نده‌کانی تووه له‌ زه‌ویه‌وه هاتووین که‌ یادی تو‌یان ده‌کرد و

تۆیان بەرز و پیروژ رادەگرت و سوپاسگواز و دەست بە پارانەبوون
 بۆ تۆ. دەفەرموی: چیان لە من داواوە کرد؟ دەلێن: داوای بەهەشتت
 لێ دەکەن، دەفەرموی: ئایان ئەوان بەهەشتی منیان بینیووە؟ دەلێن:
 نەخێر، ئەو پەروردگار، دەفەرموی: ئەو گەر بەهەشتی منیان
 بینیباوە چۆن دەبوون.. دەلێن: خۆیان بە تۆ دەپاریژن: پەروردگار
 دەفەرموی: لە چی خۆیان بەمن دەپاریژن، دەلێن: لە ئاگری تۆ
 ئەو پەروردگار، دەفەرموی: ئایا ئاگری منیان بینیووە، دەلێن:
 نەخێر، دەفەرموی: ئەو ئەگەر ئاگری منیان بینیباوە چۆن دەبوون.
 دەلێن: داوای لێخۆشبوونت لێ دەکەن، پەروردگاریش دەفەرموی:
 لێیان خۆش بووم و ئەوەی ویستیان دەیان دەمی و ئەوەی خۆشیان لێ
 دەپاریژن، دەیانپاریژم. فریشتەکان دەلێن: پەروردگار فلانە کەس بەندە
 گوناھکارە، تەنیا بە دانیشتنە کەدا تیپەرپیوو و دانیشت لە گەلیان.
 پەروردگاریش دەفەرموی: لەویش خۆش بووم، ئەوان کۆمەلێکن
 کەسی دانیشتوو لە گەلیان بەدبەخت ناییت" (۱)

بۆ ھەر کەسێک لە ئەوەی ئادەم ژمارەیک فریشتە راسپێردراون و
 پەییوەستن بەو کەسە، چونکە کەرەم و ریزی پەروردگار بەسەر ھەموو
 بەندەکانی ھەیە.

یە کەم فریشتەیکە کە بە ئادەمیزاد رادەسپێردریت، فووی گیانکردن
 لە سکی دایکیدا دەکا بە بەر کۆرپە لە کەدا، رزق و پۆزی و دواکاتی
 تەمەنی و کردەو و داھاتوو و بەختەوەرە یان بەدبەختە دیاری دەکات.
 ئیبن مەسعود خوا لێی رازی بێت، دەلێت: پیغمبەر (صلی اللہ
 علیہ وسلم) دەفەرموی: "یەکیک لە ئیوہ لە کاتی دروستکردنیدا، لە
 سکی دایکیدا چل رۆژ بە شیوہی نوتفە دەمینینتەو، پاشان دەبیتە

(۱) سەحیحی موسلیم ژمارە ی فەرمودە (۲۶۸۹)

خۆه له واسه رنك به دیواری مندالدا، پاشان ده بیته گوشتپارهیه کی ته و او، پاشان فریشتهیه کی دیت و به فوو کردن گیان دیت به دروستکراوه که، به چوار وشه فرمانی پی ده کريت: نوسینی رزق و ته مه ن و کردار و به خته وهر یان به ده بخت" (۱).

کاتیک وادهی هاتنه ده ره وهی ئاده میزاد دیت، خوا فریشتهیه کی تر ده نیرت که له سکی دایکی ده ریده هینیت، ئه ویش فریشتهیه که تایبته راسپیردراوه بو مندالدا نه کان.

دوای هاتنه ده ره وهی له مندالدا، دوو فریشتهی تر راده سپیردرین که ده پارین و ژیانی دلنیا ده که ن، تا ئه و کاتهی فرمانی خوا دیت، ده سته ردارای ده بن.

کاتیکیش ئاده میزاد ده گاته ته مه نی خۆناسین، په روه ردگار دوو فریشتهی تر ده نیرت به در ژایی ته مه نی له گه لی ده بن. کرده وه کانی ده پارین، هه رچی بیلت له چاکه و خراپه له کرده وه کانی، ده نوسن، ئه وان ره قیب و عه تیدن، هه روه ها فریشتهی تایبته تیش راده سپیردریت بو ئاده میزاد، کاریان ته نیا هاندانی ئاده میزاده له سه ر کاری چاک، ئه ویش له به رام به ر ها و تاکه یه تی له جنو که کان (الجن) که ئاده میزاد له سه ر کاری خراپ هان ده دات.

به لام فریشته کانی به دوادا چوون، شه و و روژ کاریان به دواکه وتن و به دوادا چوونه، له نوژی به یانی و له نوژی عه سر کو ده بنه وه، کاری به نده کانی روژانه ده گه یننه لای خوا، که خۆشی ئاگاداره، ئه وان پارین و نوسه ر نین.

له کو تاییدا، فریشته گه لیک هه ن بو کاروباری گیان کیشان راسپیردراون. ﴿... حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ﴾ (الانعام: ۶۱)، واته: ((تا ئه و کاتهی مه رگ دیت و یه خه به که سیکتان

(۱) سه حیحی موسلیم ژماره ی فرموده (۲۶۴۳).

ده گریت، ئەو کاتە ئیتر (فریشتە) ڕهوانه کراوه کانمان گیانی ده کیشن و له کاتی کدا ئەوان له کار و کردهوهی خۆیان که متهرخه می ناکهن)).
 به لام له ژبانی بهرزەخدا، که قوناغی نیوان دونیا و ڕۆژی دوایدا به
 له ناو گۆرپدا دهست پێ دهکات، دوو فریشتە ی تاقیکردنهوهی (نه کیر و مونکەر) دینه لای ئاده میزان.
 له ڕۆژی دوایدا چاوی بکهوتنی گهوره له نیوان مروف و فریشته کان ده بیته.

لهوی فریشتە ی وا ههیه، که ریبهری مروف دهکات بو شوینی لیکۆلینهوه.

ههه لهوی فریشتە ی شاهید ههیه، که راپۆرتیکی کورت دهبارهی ئەو مروفه ی که پێی راسپێردرابوو، پیشکەش دهکات. ده گوتریت ئەو فریشته یه که به رامبهه هاوتاکه ی (له جنۆ که) داندراوه.
 پاشان خوی پهروهردگار له گهه هه ورێک له فریشته کان دیت، فریشته کان به رپژ ده وستن، فریشته کان هه لدهستن به سه ره په رشتی کردنی لپرسینهوه له لایهن پهروهردگاری جیهانیان، دوا ی ئەو لپرسینهوه، موسلمانه کان به موژده و دلخوشیهوه ده بن بو به ههشت، کافرهکانیش بو دۆزهخ، لهو شوینه ی که سه ره په رشتیارانی به ههشت و دۆزهخ له فریشته کان دهست پێ دهکهن.

هه ندیکیان سه ردانیکاری مالی هه می شه ئاوه دان (البیت المعمور) ن، که خوی گهوره له قورئاندا سویندی پێ خواردوو، ئەمهش له فهرموده ی میعراجدا سه لمیندراوه، که بریتیه له مالیک له ئاسمان له هه مان ئاستی که عبه له زه ویدا، گهه بکه ویتته خوار، به سه ریدا ده که ویت، به هه مان شیوه ی چه ره می که عبه له زهوی، ئەو مالەش چه ره می هه یه له ئاسمان، ڕۆژانه هه فتا هه زار فریشته ده چنه ناوی،

که ته‌واو دهبن، جارنکی دیکه نه‌و ژماره‌یه ناگه‌پرینه‌وه و دووباره نابنه‌وه^(۱).

فریشتانیکي تر ههن، ریز بوون و ناگه‌رین، هه‌ندیکی تر وه‌ستاون ناچنه کړنوش، هه‌ندیکی تریان له کړنوش و سوژده‌دا، هه‌لناستنه‌وه، هه‌ندیکیان به شیوه‌یه‌کی ترن ﴿... وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ...﴾ (المدرثر: ۳۱)، واته: ((که‌س ژماره‌ی سه‌ریازانی په‌روردگارت نازانیت، جگه له زاتی خو‌ی، نه‌و تایه‌ت و فه‌رموودانه ته‌نھا په‌ندو ناموژگارین بو‌ ناده‌می)).

نیمامی نه‌حمه‌د و تورمزی و ئیبن ماجه به‌سه‌ندیکی راسته‌وه له نه‌بی زهر خوا لیبی رازی بیټ ده‌گیرنه‌وه، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی:

"إني أرى ما لا ترون وأسمع ما لا تسمعون أظت السماء وحق لها أن تظ، ما فيها موضع قدم أربع أصابع إلا عليه ملك ساجد لو علمتم ما أعلم لضحكتم قليلاً ولبكيتم كثيراً ولما تلذذتم بالنساء على الفرشات ولخرجتم إلى الصعدات تجأرون إلى الله تعالى"^(۲).

(۱) بوخاری له سه‌حیحه‌که‌ی خویدا (۲/۶، ۳، ۳۰۳) گیراویه‌تیبه‌وه، کتیبی ده‌ستپیکردنی دروستکردن، به‌شی زیکری فریشته‌کان، هه‌روه‌ها موسلیم له سه‌حیحه‌که‌یدا (۱۴۵/۱) فه‌رموده‌ی (۱۶۲)، کتیبی باوهر، به‌شی شه‌وروی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بو‌ناسمانه‌کان و فه‌رزکردنی نو‌تره‌کان.

(۲) نیمامی نه‌حمه‌د له (۱۷۳/۵) گیراویه‌تیبه‌وه، تورمزی (۵۵۶/۵) فه‌رموده‌ی (۲۳۱۲)، کتیبی "الزهد" به‌شی فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) "گه‌ر نه‌وی من ده‌یزانم، ئیوه‌ش بیزانن"، هه‌روه‌ها ده‌لیت: نه‌مه فه‌رموده‌ی (حسن غریب)، ئیبن ماجه (۱۴۰۲/۲) فه‌رموده‌ی (۴۱۹۰) کتیبی "الزهد" به‌شی نیگه‌رانی و گریان، حاکم له "المستدرک" (۵۱۰/۲)، هه‌روه‌ها ده‌لیت: ئیسناده‌که‌ی راسته‌ دهریانه‌هیناوه و "الذهبي" لیبی بئ ده‌نگ بووه.

واته: "من ئەوهی دهبینم، ئیوه نایبینن، ئەوهی دهبیستم، ئیوه نایبستن، ئاسمان دهنگی لی بهرز بووه، حهقی خۆیهتی که دهنگی لی بهرز بیتهوه، شوینی چوار پهنجه به بهتالی نایینیتتهوه، که فریشتهیهکی سوژدهبهری تیدانهبیټ، ئەوهی من دهیزانم، ئیوهش بیزانن، کهم پیدهکهنین و زۆر دهگریان، له کاتی نوستندا چیژتان له ئافرهتان نهدهبینی، دهچوونه سهر بهرزاییهکان و پر بهدهنگ هاوار و پارانهوهتان بو خوی گهوره دهکرد".

ئهبو زهر دهلیت: خۆزگه دهخواست، که درهختیک بوومایهوه پارچه پارچه کرابایه، ژمارهی فریشتهکان نایه نه ئەژمارکردن ﴿... وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشْرِ﴾ (المدرثر: ٣١)، واته: ((کهس ژمارهی سهربازانی پهروهردگارت نازانیت جگه له زاتی خوی، ئەو ئایهت و فهرمودانه تهنها په ندو ئاموژگارین بو ئادهمی)).

خوینهری بهرێژ! بزانه که ژمارهیهکی زۆر له فهرمودهی بیهیز و ههلبهستراو لهبارهی فریشتهی و بلاوبوونهوهیان له نیوان مروّقهکان ههیه، به داخهوه نمونهیهک لهوانه "إن لله ملكاً نصفه ثلج و نصفه نار؟". واته: "خوا فریشتهیهکی ههیه نیوهی له بهفره و نیوهکهی تری له ئاگر"، و چهندانی تر.

دروستکردنه بههشت

بههشتی نه بر اوه که وتوته سهر ئاسمانی حه وتهمه وه، بهرزترین پله
تییدا فیردهوسه، که له ژیر عه رشی پهروهرد گاری به بهزه بی دایه.

وتهکانی جویره ئیل له بههشت:

کاتیك خوای گه و ره بههشتی دروست کرد، فهرمووی: ئهی جویره ئیل!
برۆ به ناویدا بگه ری و بیینه، جویره ئیل بینی و به دلخوشییه وه
گه پرایه وه و گوتی: سویند به شکویی و گه وره بی تو، که سیك گویی
لیبت بیگومان ده چیتته ناوی، پیم وانیه که سیك هه بیٚت نه چیتته ئه و شوینه،
پاشان خوای گه و ره دهره وهی بههشت به ناخوشی و کاری ناخوش دهور
دهدات، جاریکی تر داوای لی ده کات بچی و بیینی، جویره ئیل گه پرایه وه و
گوتی: ئهی پهروهرد گار! پیم وانیه که سیك هه بیٚت بچیتته ناوی."

کاتیكیش ئاگری دروست کرد، فهرمووی: ئهی جویره ئیل! برۆ سهیری
بکه و بیینه، جویره ئیل بینی و گه پرایه وه و گوتی: به گه وره بی و
بیگه ردی تو، که سیك نییه گوی لی بیٚت، ته نیا کار ده کات بو ئه وهی
نه چیتته ناوی. ئه و جارهیان ئاگر به حه ز و ئاره زوو و شه هه وات دهور
دهدات، جویره ئیل دوا بیینی گه پرایه وه و گوتی: ئهی پهروهرد گار!
پیم وانیه که سیك هه بیٚت لی رزگار بیٚت."

احمد و ترمذی گپړاویه تیانه وه و بهر استیشیان داناوه و له فهرمووده که ی ابی رزین العقیلی "إن الماء خلق قبل العرش"، واته: ئاو له پیش عهړش دروست کراوه.

۳- سییه م: یه که م شت که خوی گه وړه دروستی کردووه، پرووناکی و تاریکیه، الطبری باسی کردووه^(۱) و داویه تیه پال ابن اسحاق.

۴- چواره م: عهړش یه که م دروستکراوه. ئه مه ش هه لبر ژر دراوی شیخ الاسلام ابن تیمیه^(۲) و ابن القیم^(۳) و ابن ابی العز^(۴) و ئه وانی تره. رای راست و دروست ئه وه یه که (پینوس یه که م دروستکراوه).

به لام دهرباره ی رای دووهم که (ئاو) یه که م دروستکراوه و (ابن حجر) ایش که به لگه ی به فهرمووده که ی ابی رزین هیناوه ته وه که ده فهرمووی: (ئاو پیش عهړش دروستکراوه) ئه مه ناراسته، چونکه ئه و وشه یه له فهرمووده که ی ابن رزین دا نه هاتووه، به لکو به م شیویه "پاشان عهړشی خوی لهسه ر ئاو دروست کرد"، که هیچ ئا م ژمیه کی تیدانییه دهرباره ی پیشه نگی دروستبوونی ئاو، هه روها ئه و فهرمووده یه نادرسته^(۵) و بقیه ی کوری الولیدی تیدایه که که سیکی راستگو یه به لام زور عیبی پیاوه کان ده شارته وه.

هه رچی رای سییه مه که په یوه سته به تاریکی و رووناکی، دیسان ئه مه ش رایه کی نادرسته، چونکه ابن اسحاق جیی باوهر نییه له وانه یه له (اسرائیلیات) وهریگرتبیت، الطبری ده لیت^(۶): هه رچی (ابن اسحاق) ه

(۱) تاریخ الطبری (۳۳/۱).

(۲) مجموع الفتاوی (۲۱۳/۱۸، ۲۱۶).

(۳) مختصر الصواعق المرسله (۳۲۳/۲) واجتماع الجیوش (۱۰۰/۹۹).

(۴) شرح العقیده الطحاویة.

(۵) "العظمة" (۴۷۱/۲) هامش

(۶) تاریخ الطبری (۳۳/۱).

دروستکردنه بههشت

بههشتی نه پراوه که وتوته سهر ئاسمانی حهوتهمهوه، بهرزترین پله تیدا فیردهوسه، که له ژیر عهرشی پهروهرد گاری بهبهزیی دایه.

وتهکانی جوهرئیل له بههشت:

کاتیڤ خوی گهوره بههشتی دروست کرد، فرمووی: ئەهی جوهرئیل! برۆ بهناویدا بگهړی و ببینه، جوهرئیل بینی و به دلخوشیهوه گهراپهوه و گوتی: سویند به شکویی و گهورهیی تو، که سیڤ گوتی لیبت بیگومان دهچیته ناوی، پیم وانیه که سیڤ ههبت نهچیته ئەو شوینه، پاشان خوی گهوره دهرهوهی بههشت به ناخوشی و کاری ناخوش دهور ددات، جاریکی تر داوای لی دهکات بچی و بینی، جوهرئیل گهراپهوه و گوتی: ئەهی پهروهرد گار! پیم وانیه که سیڤ ههبت بچیته ناوی."

کاتیڤیش ئاگری دروستکرد، فرمووی: ئەهی جوهرئیل! برۆ سهیری بکه و ببینه، جوهرئیل بینی و گهراپهوه و گوتی: به گهورهیی و بیگهردی تو، که سیڤ نییه گوتی لی بیت، تهنیا کار دهکات بو ئەوهی نهچیته ناوی. ئەو جارهیان ئاگر به حهز و ئارهزوو و شههوات دهور ددات، جوهرئیل دواي بینی گهراپهوه و گوتی: ئەهی پهروهرد گار! پیم وانیه که سیڤ ههبت لی رزگار بیت."

هروهها ده فهرموی: ﴿ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقَدِّرٍ ﴾ (القمر: ۵۵)،
 واته: ((له شوینی راست و پهسه نندان لای پادشای بدهسه لات)).
 هروهها ده فهرموی: ﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴾ (القلم: ۳۴)،
 واته: ((بهراستی بو خواناس و پاریزکاران باخه کانی بههشتی پر له
 ناز و نیعمهت له لای پهروهرد گاریان نامادهیه)).

ثایه ته کانی تری قورئان زورن که پشتگیری راستی نهو بابه ته
 ده کهن، نه مهش گهر ببه ستریتته وه بهو ثایه تانه ی بهرزی شوینی
 پهروهرد گار لهسه ر عه رش و لهسه ر هه موو ئاسمانه کانه وه دهسه لمینن،
 نهو شوینه ی شایسته ی گه وره یی و شکومهندی نه وه به بی لیکچواندن و
 لاری بوون له بوونی نهو زاته دا^(۱).

ههر وهك چون فهرموده کانی پیغه مبه ر که له پروودای شه ورپوی
 (ئیسرا و میعراج) هاتوه، نامازه به وه ده کهن که جویره ئیل (سهلامی
 خوی لی بی) پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) له ئاسمانه وه بو
 ئاسمانیکی تر بهرز کردوته وه، تا گه یشتوته ئاسمانی حه و ته م، نهو کات
 بههشتی له دوی نه وه بینیه وه.

خوی پهروهرد گار ده فهرموی: ﴿... وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
 وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ (آل عمران: ۱۳۳).
 واته: ((بههشتیکه که پاناییه که ی ئاسمانه کان و زوی گرتوته وه و
 ناماده کراوه بو پاریزکاران)).

(۱) سدیری "عقیده السلف وأصحاب الحديث" ی نیمامی زانا سابونی بکه لا
 (۴۴، ۴۵)، له ۳۳۹ کۆچی، کۆچی دوابی کردوه، نه م کتیبه شیخ نه بو مه نسور
 ته حقیقی کردوه، خانه ی "المنهاج"، هروهها سدیری شهرحی عه قیده ی ته حاوی لا
 (۲۸۸) بکه به ته حقیقی نه لبانی، کتیبخانه ی ئیسلامی، چه ندانی تر.

پلهی جیاواز له خۆشگوزهرانی بهههشت:

خۆای گهوره ده فەرموی: ﴿وَلَمَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ (الرحمن: ٤٦)، واتە: ((بۆ ئەو کەسەش له مهقامی پهروهردگاری خۆی ترساییت، دوو باخی رازاوه ئامادهیه)).

ههروهها ده فەرموی: ﴿وَمِن دُونِهِمَا جَنَّاتٍ﴾ (الرحمن: ٦٢)، واتە: ((جگه لهو دوو بهههشتهی که باس کرا، دوو بهههشتی تریش ئامادهیه بۆ ئەوانه‌ی که پله و پایه‌یان وا له خوار خاوه‌نانی دوو بهههشتی ناوبراوه)).

بهههشته‌کان زۆرن، ههروهک بوخاری له ئەههسهوه ده گێرێته‌وه: له رۆژی بهدر حاریسه بریندار بوو، دایکی هاته لای پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) پێی گوت: ئەه‌ی پیغه‌مبەری خوا! تۆ جیگای حاریسه‌ی من ده‌زانی، گەر له بهههشتدا بیټ، من ئارام ده‌گرم، به‌لام گەر شوینیکی تر بیټ، من چی بکه‌م؟ فەرموی: یه‌ک جوړ بهههشت نییه، جوړیان زۆره، ئەه‌یش له بهههشتی فیرده‌وسدایه^(١).

بوخاری له ئەه‌بی هورهیره‌وه خوا لێی رازی بیټ ده‌گێرێته‌وه، ده‌لیت: پیغه‌مبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فەرموی: "من آمن بالله وبرسوله وأقام الصلاة، وصام رمضان كان حقاً على الله أن يدخله الجنة، جاهد في سبيل الله أو جلس في أرضه التي ولد فيها"، واتە: (هەر کەسێک برۆای به‌ خوا و پیغه‌مبەره‌که‌ی هه‌بیټ و نوێژ بکات، رۆژووی رهمه‌زان بگرێت، بێگومان خوا ده‌یباته بهههشت، جیهاد بکات له رینگه‌ی. خوا، یان لهو شوینه‌ی لێی دایک بووه بمریت)، هاوه‌له‌کان گوتیان: ئەه‌ی پیغه‌مبەری خوا! ئایا لهو باره‌یه‌وه مژده‌ بده‌ینه‌ خه‌لک؟ فەرموی: "إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين في سبيل الله

(١) بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا (٤٢٣/١) گێراویه‌تی‌وه، کتیبی "الرفاق" فەرموده‌ی (٦٥٥٠)، نه‌حمده‌ له‌موسنه‌ده‌که‌ی (٢٥٨/٣) فەرموده‌ی (١٣٢٠٥).

بوخاری دهیگیریتته وه، که پیغه مبهری خوی (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی:

"إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين في سبيل الله، ما بين كل درجتين كما بين السماء والأرض، فإذا سألتم الله فاسألوه الفردوس فإنه أوسط الجنة وأعلى الجنة أراه فوقه عرش الرحمن ومنه تفجر أنهار الجنة" (۱).
 واته: (له بههشتدا سهد پله ههیه که خوا بو موجهیده کان له ریگهی خوی نامادهی کردوو، نیوان ههر دوو پلهیه که له و پلانه وهک نیوان ناسمان و زهوییه، گهر له خوا پارانه وه، داوای فیردهوس بکهن، که وتوته ناوه راستی بههشت و بهرزترین شوینی بههشته، لهوی عهرشی پهروهردگار دهبینم و ههر لهویش رووباره کانی بههشت تهقیونه ته وه).

له روایه تیکی تورمزیدا پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی:

"في الجنة مائة درجة ما بين كل درجتين مائة عام" (۲) واته: (له بههشتدا سهد پله ههیه، نیوان ههر دوو پلهیه که سهد سالد دهییت).

له فهرمودهیه کی قودسیدا هاتوو: "أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر على قلب بشر" (۳)، واته: (بو بهنده چاکه کاره کانم شتیکم بو ناماده کردوون، که نه هیچ چاوئیک بینیویه تی، نه هیچ گوئیک بیستوویه تی، نه به سهر دلی هیچ مروئیکیشدا هاتوو).

(۱) سهیحی بوخاری ژمارهی فهرموده (۲۷۹۰).

(۲) سوننه ته کانی تورمزی ژمارهی فهرموده (۲۵۲۸).

(۳) سهیحی بوخاری ژمارهی فهرموده (۳۲۴۴)، سهیحی موسلیم ژمارهی فهرموده (۲۸۲۴).

فیردهوس مالی پیغه مبهران و راستگویان و شههیدهکان و شهولیا و چاکه کارانه، ههروهک له فهرمایشتی خوی گه وردها هاتوو:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ (النساء: ۶۹-۷۰).

واته: ((تهوهی فهرمانبهرداری خواو پیغه مبهربکات، جانهوانه له گهل نهو کهسانه دا دهبن (له بهههشتی بهریندا) که خوا نازو نیعمهتی پرژاندوو بهسه ریاندا له پیغه مبهران و راستگویان و شههیدان و پیاوچاکان، ئای که نهوانه هاوهل و هاورپی و هاوده میکی چاک و بی وینهن، نهو ریژ و بهره گه ورهیه ههه له لایهن خواوهیه (بو نهو بهخته وهرانه)، خوا خوی بهسه که زانایه بههه موو شتیکی)).

نزمترین پلهکانی بهههشت:

بهلام نزمترین پلهکانی بهههشت، تهوهیه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بو مان ده فهرموی: کاتیکی موسا پرسپاری له پهروهردگار کرد له باره ی نزمترین شوینی خه لک له بهههشتدا، خوی پهروهردگاریش فهرموی: "کاتیکی خه لکی بهههشت ده چنه ناو بهههشت، پیاویک دیت، پی ده گوتریت برؤ ناو بهههشت، شهویش ده لیت چون خوایه؟ خه لکی چونه ته شوینی خویان، بهشی خویان برد، پهروهردگاریش پی ده فهرموی: رازی ده بیت گه رهک هه مان شیوهی مولکی یه کیک له پادشاکانی زهویت بدهمی؟ ده لیت: رازیم خوایه، خوا ده فهرموی: تهوه بو تو، تا چوار جار بوی ده ژمیریت، له پینجه مدا گوتی: رازی بووم پهروهردگار.

خوا پئی دەفەرموی: ئەو بۆ تۆ دە ئەوەندە، هەر چی دلێشت بۆی دەچیت و چاوەکانت چیژیان لی دەبینیت بۆ تۆ هەیه. پیاوێکە دەلیت: ئەو پەروردگار رازی بووم" (۱).

لە ریوایەتێکی تەبەرانیدا هاتوو: "دواھەمین کەس لە خەلکی بەهەشت کە دەچیتە ژوورە، پیاوێکە بەلای پەروردگار تێپەر دەبیئت و کە پئی دەفەرموی: هەلسە برۆو بەهەشت، بە نیگەرانیووە بە پەروردگار دەلیت: نایا هیچ شتیکت بۆ من هێشتووتەو؟ دەفەرموی: بەلی، بۆ تۆ هەیه بە هەمان ئەندازە ی کە خۆر بەسەریدا هەلديت، یان ئاوا دەبیئت" (۲).

ئەو جوۆرە پلانە ی دویا بۆ موسلمانە دۆزەخییەکانە، ئەوانە ی لەسەر گوناھ ی گەورە سزا دراون، لە نیوان بەرزترین پلەکانی بەهەشت و نزمترین پلەکانیدا ناز و نیعمەتی جیاواز و جوۆراو جوۆر هەیه.

گواستنەوێکان لە بەهەشت:

لەوی ئەسپ هەیه کە پیسای ی ناکات و میز ناکات، بالێکی زۆری هەیه خەلکی بەهەشت بۆ هەر کوئیەکیان بویت دەیانگوێزیتەو" (۳).

(۱) سەحیحی موسلیم ژمارە ی فەرمودە (۱۸۹)

(۲) فەرھەنگی گەورە ی تەبەرانی ج (۹) لا (۲۴۲)

(۳) ئیبن مبارک لە "زواند الزهد" (۶۹-۷۰) ژمارە (۲۳۹)، هەرۆھا ئیبن ئەبی دویا لە "لاپەرە ی بەهەشت" (۷۷) ژمارە (۲۴۰).

خواردن و خواردنہوہی خہلکی بہہشت لہ بہروبوم و روبارہکانیہوہ:

خوی گہورہ دہ فہرموی: ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿۴۱﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿الصافات: ۴۱-۴۲﴾، واتہ: ((ئہوان رزق و رۆزی ئاشکرای زۆرو زبہندہ و دیاری کراویان پیشکەش دہ کری، میوہاتی ہمہجوور و ہمہچہشن، ہاوری لہ گہل قہدر و ریزیکی بی وینہدا لہ لایہن بہروردگار و فریشتہکانہوہ)).

ہدروہا دہ فہرموی: ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿الطور: ۲۲﴾، واتہ: ((بہردہوام حہزیان لہ ہر میوہ و گوشتیک بیٹ پیشکەشیان دہ کەین)).

﴿وَفِكَهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿۲۰﴾ وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿الواقعة: ۲۰-۲۱﴾، واتہ: ((میوہشیان بو دہ گیرن، بہ ئارہزووی خویمان لی ہلدہبترین، گوشتی ہر بالندہیہ کیش کہ حہزی لی بکن بویمان ئامادہیہ)).

﴿... وَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿مریم: ۶۲﴾، واتہ: ((لہ بہیانیان و ئیواراندا (لہ ہموو کاتیکدا) رزق و رۆزی (خواردن و خواردنہوہی خوش و بہتام) بویمان ئامادہیہ)).

ہدیریہ کہ لہ ئہحمد و ہنناد و بہیہقی بہ سہندیکی راستہوہ و نہسانی لہ زہیدی کوری ئہرقہم دہ گیرنہوہ، کہ دہلیت: پیایوکی ئہہلی کتاب ہاتہ لای پیغہمبہری (صلی اللہ علیہ وسلم) گوتی: ئہی باوکی قاسم، تو پیت وایہ خہلکی بہہشت دہخون و دہخونہوہ؟! پیغہمبہریش فہرموی: ((والذي نفسي بيده إن الرجال منهم ليؤتى قومه مائة رجل في الأكل والشرب والجماع والشهوة)) قال: فان الذي يأكل ويشرب يكون الحاجة، قال رسول الله (صلی اللہ علیہ وسلم): ((حاجتهم عرفت يفيض من جلودهم مثل ريح المسك فإذا كان ذلك ضمير له بطنه)) واتہ: سویند بہو کہسہی گیانی

منی به دهسته، که سیك له به هشت به نه دازهی سهد کسی ههیه له خواردن و خواردنهوه و جووتبون و شههوت"، کابرا گوتی: تهو کهسهی بخوا و بخواتهوه، دهبی پاشماوه و (پیسایی) ههبی، پیغمبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی "پاشماوه کانیان به عه ره قکردنهوه ده بیټ، که له ریگهی پیسته کانیانهوه دیته دهرهوه، وهك بونی میسك، ته مه گهر سکی پوکایتهوه" (۱).

له به هشتدا به روبوم ههیه، که هاوشیوهی به روبومی دونیایه له پرووی ناو و پهنگ و شیوهوه، به لام له پرووی تام و قه بارهوه جیاوازه. له به هشتدا پرووباری نویی به ردهوام له ئاوی پاک ههیه، ههروهها پرووبار له شیر که تامه کهی نه گوپره، پرووباری شه راب و پرووبار له ههنگوینی ساف و بیگهرد ههیه.

هر له به هشتدا لاوانی ئیسك سووک و نهر ههنه، که دهوری خه لکانی به هشت ددهن و به کوپ و دۆلکه و سوراحیهوه ده گهرین، جوړهها شه ربهت و شه راب و خواردنهوهی به تام و خوشیان پیشکesh ده کهن، که له سه رچاوهیه کی رهوانهوه پر ده کرین.

له ئیبن عه بیاسهوه (رهزای خوی لهسه ر بیټ) ده گیرنهوه که ده لی: "گهر که سیکیان هزی بچیته شتیك و به بیری دایټ و بیه ویټ، له و شوینه به ته نیا به دهست له سه ردانانیک بوی دیته به ردهست".

(۱) دارمی له "سنن" کهی گیراویه تیهوه (۴۳۱/۲) کتیبی "الرقاق" ج (۲۸۲۵)، ونسانی له "الکبری" (۴۵۴/۶) ح (۱/۱۱۴۷۸) نه حمده له موسنده کهی (۴۴۹/۴) ح (۱۹۲۹۱) و ئیبن حبان له "سه حیح کهی" لا (۲۶۳۷/۶۵۵) موارد" و هناد له "الزهد" (۷۳/۱) ح (۶۳) ئیبن موبارهك له "الزهد" (۵۱۲، ۵۱۲) ژماره (۱۴۵۹) و نه بو نه عیم له "الحلیة" (۱۱۶/۸) و ئیبن نه بی دنیا له سیفده تی به هشت (۴۸، ۴۹) ح (۱۱۱) و ته بدرانی له "الکبیر" (۱۷۷/۵) ح (۵۰۰۴)، (۵۰۰۵)، و بیهه قی له "البعث والنشور" (۲۰۵) ح (۳۱۷).

خه لکی بههشت پیویستیان به خانوو یان شوینی بهتال نییه بو دست بهئاو گه یاندن، وهك پاشماوه (پیسایی) یان میز، یان عه رقه کردن، به لکو ئه و پاشماوه یه له ریگه ی پالاوتن له شیوه ی عه رقه له جهسته یان دیته ده ره وه و بوئی میسکی هه یه.

ئیمامی موسلیم ئه و فرموده یه ی هیئاوه، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فرموی: ((إن أهل الجنة يأكلون فيها و يشربون ولا يتفلون ولا يبولون ولا يتغوطون ولا يتمخطون)) قالوا: فما بال الطعام، قال: ((جشاء و رشح کرشح المسک یلهمون التسبیح و التحمید کما تلهمون النفس)) واته: "خه لکی بههشت له ویدا ده خوون و ده خوئنه وه، تف ناکه ن و میز ناکه ن و لوتیش ناسرن"، گوتیان: ئه ی له باره ی خواردن، فرموی "قرقینه و عه ره قکردنیان له بوئی میسکه، وهك چوون کرداری هه ناسه ده دن، به م شیوه یه ش ته سبیحات و سوپاسگوزاری خوا ده که ن"^(۱).

خواردنه وه ی خه لکی بههشت:

خوی په روه رد گار ده فرموی: ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَاتٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ﴾ (ص: ۵۱). واته: ((تیایدا به ئاسووده یی شانیان داداوه، به رده وام داوای میوه ی زور و خواردنه وه ی هه مه جوور ده که ن)).

هه روه ها ده فرموی: ﴿... وَسَقَنَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾، (الإنسان: ۲۱). واته: ((له لایه ن په روه رد گاریانه وه شه رابی پاک و بیگه رد و خاوینیان پیشکه ش کراوه)).

هه روه ها ﴿يَنْزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيُمُ﴾، (الطور: ۲۳).

(۱) سهیحی موسلیم ژماره ی فرموده (۲۸۳۵). الجشاء: واته: قرقینه یان قرپ له کاتی په ربوونی گه ده به خواردن.

واته: ((به دل خوشیه وه له کاسی تایبه تیدا شهراپ دهنوشن، جار جار بو خوشی له یه کتری دهستینن، دوور له رهفتاری ناشرین و گوناھو تاوانبارکردنی یه کتر)).

﴿ يَا كَوَّابٍ وَأَبَارِيْقٍ وَكَاسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴾
 (الواقعة: ۱۸-۱۹)، واته: ((به کوپ و دۆلکه و سوراحیه وه ده گهرین و له پهرداخی تایبه تدا جوړه ها شه ربته و شهراپ و خواردنه وهی به تام و خوشیان پیشککش ده کهن که له سهرچاوهیه کی رهوانه وه پر ده کرین، نهو شهراپانه نه سهریان پیی دیته ئیش و نه سهرخوش ده بن)).

له چند نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾ عِنَّا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴾
 (الانسان: ۵-۶)، واته: ((بینگومان لچاکان و پاکانیش له پهرداخیکی پر شهراپدا ده خوننه وه، که ناوخته کدی له سهرچاوهی کافوروهیه، که کانیه که بهنده کانی خوا لیی ده خوننه وه، له ههر شوئینیکدا بیان هویت هلی ده قولینن و فواره ده کات)).

ئین ته بو حاتم و بهیه قی له ریگهی ته بو ته لحه له ئین عه ببا سه وه له بارهی فرمایشتی ﴿ وَكَاسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴾ ده لیت: مه به ست لیی: شهراپه، ﴿ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزِفُونَ ﴾ ده لیت: سهرئیشانی تیدانییه و عه قلیان له ده ست نادهن، واته: سهرخوش نابن. له فرمایشتی ﴿ وَكَاسًا دِهَاقًا ﴾ ده لیت: پراوپره، له فرمایشتی ﴿ ...رَحِيقٍ مَّخْتُمٍ ﴾ ده لیت: شهراپه به شيله سهر مؤر کراوه^(۱).

(۱) بهیه قی له "البعث والنشور" له لاپره (۲۰۷) ح (۳۲۲) گپراویه تیه وه. ئین جهریر له ته فسیره کدی (۶۷/۲۵) سهیری "الدر المنثور" (۳۲۸/۶).

پۆشاکی خه لکی بههشت

پۆشاکی خه لکی بههشت ئاوریشمه، به شیویه که، که ئاوریشمی نهستوره و به ئاوریشمی تهنک داپۆشراوه، بازن و دهسته بهندی و ئالتونیان له دهست ده کریت.

خۆلی بههشت

له ئه بی هورپهیرهوه خوا لئی رازی بیټ، له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده گیریتتهوه، که ده فهرموی: "حسباؤها اللؤلؤ والياقوت، وتربتها الزعفران، من دخلها ينعم ولا يبأس ويخلد ولا يموت، لا تبلى ثيابهم ولا يفنى شبابهم" (۱). واته: (بهرد و چهوی له مراوری و یاقوته، خۆله کهی زهعفرانه، ههر که سیک بجیتته ناویهوه، له نیعمه ته کانی خوا بههره وهر ده بیټ و په کی ناکه ویت، زیندوو ده مینیتتهوه و نامریت، جله کانیان کۆن نابج و گهنجیه تیان ون نابیت".

ناومالی خه لکی بههشت:

که لوپه لی ناومالی بههشت له کوپ و قاپیکن، که له شوشه ی پروون و ساف دروست کراون، دۆلکه و سوراحیه کان زیو و زیرینین، قهروهیلکه کان به زیر و گهوههر رازیندراونه تهوه، راکهر و فهرش و سه رینه کانیشیان بو داندراون.

لهو رووبه ره ی نزمترینی که سی خه لکی بههشت خاوه نیه تا:

له باره ی ئەندازه ی ئەو رووبه ره ی، که خه لکی بههشت ئەوانه ی له نزمترین شوینی بههشتدان، هه یانه، چه ند ده لئی، بلج و شهرم مه که.

(۱) سوننه ته کانی تورمزی ژماری فهرموده (۲۵۲۵).

ئیمامی نه حمهد له پیغه مبهری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ده گپریته وه، که ده فهرموی: ((إن أدنى أهل الجنة منزلة لينظر في ملكه ألفي سنة يرى أقصاه كما يرى أدناه ينظر في أزواجه وخدمه وإن أفضلهم منزلة لينظر في وجه الله تعالى كل يوم مرتين)) واته: "نزمترین کهس له خه لکانی به ههشت، شوینیکیان ههیه که تیایدا دووسهد سال سهیری مولکی خوی ده کات، بهرزترین و نزمترین شوینی ده بینیت، سهیری خیزان و خزمه تگوزاره کانی ده کات، باشتین کهسیان شوینیکی ههیه، که له ویدا دوو جار له پوژیکدا سهیری پرووی په روهرد گار ده کات" (۱).

حۆریه چاوگه شهکان:

له باره ی حۆریه کان ئایه تیکی زۆر ههیه :

خوای په روهرد گار ده فهرموی: ﴿كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾ (الدخان: ۵۴)، واته: ((ههروهها حۆری چاو گهش و گولته ندامان کردوو به هاوسه ریان)).

﴿وَحُورٍ عِينٍ ۝۲۲﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلِيِّ الْمَكُونِ ﴿ (الواقعة: ۲۲-۲۳)، واته: ((هاورپی له گه ل حۆری چاو گهش و چاو په شیش، وهك مرواری شاراو و دهست لی نه که توو)).

﴿كَانَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ﴾ (الصفات: ۴۹)، واته: ((وهك هیلکه ی کولای پاك کراو شاراوین (کهس دهستی لی نه داوین)).

﴿كَانَّهُنَّ أَلْيَاقُوتٌ وَالْمَرْجَانُ﴾ (الرحمن: ۵۸)، واته: ((ئهو هاوسه رانه له جوانی و شوخ و شهنگی و قه شهنگیدا، وهکو یاقووت و مهرجان وان (که دوو جوړ گه وههری به نرخن، له ده ریا ده رده هیترین)).

(۱) موسنهدی ئیمام نه حمهد ژماره ی فهرموده (۴۶۰۹).

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: "إن المرأة من نساء أهل الجنة لیری بیاض ساقها من وراء سبعین حلة حتی یری مخها"^(۱).
 واته: (ثافرهت له ژنانی خه لکی بهه هشت، سپیایی قاچه کانیان له پشت
 حه فتا بهرگ ده بیندری، ته نانهت مؤخی ئیستکانیشی ده بیندری).
 هه موویان له یهک ته مه ندان و پاکیزهن^(۲)، پیشر پیشر شوکردنیان
 له لایهن هیچ مرووف و جنو که یهک دهستکاری نه کراون، نه ندازه ی
 جوانییه کانیان ده گاته ئه و ئاسته ی، گهر یه کیکیان بیته سهر زهوی،
 نیوان پروژه لات و پروژئاوا پروناک ده کاته وه.
 بو ههر که سیک له بهه هشت دوو هاوسهر هه یه^(۳).

خه لکی بهه هشت:

خه لکی بهه هشت سی جورن: خاوهن دهسه لاتیکی دادپهروهر و
 خیره خش و چاکه کاره، پیاویکی به بهزهیی و دلنهرم بو هه وو کهسانی
 نزیکه خوی، که سیکی پاک و لاواز و بی دهسه لات خاوهن مندال.
 به کوشش و توانای خوتان داوای بهه هشت بکهن، به کوشش و
 توانای خوتان له ئاگر راکهن، ئه و کهسه ی داواکاری بهه هشته ناخه ویت،
 ههروهک ئه و کهسه ی له ئاگر هه لدیته ناخه ویت.

- (۱) تورمزی گپراویه تییه وه له "سوننه نه کانی" (۶۷۶/۴). کتیبی: "صفة الجنة وهنئاد
 فی الزهد" (۵۴/۱) ح (۱۱) ونیبن حبان لا (۶۵۴/موراد).
 (۲) سهیری "البدور الساخرة" بکه (۵۵۷).
 (۳) بوخاری له "سه حیه که ی گپراویه تییه وه" (۳۶۷/۶) ح (۳۲۴۵)، کتیبی "سه رهنای
 دروستکردن"، موسلیم له "سه حیه که ی" (۲۱۷۸/۴، ۲۱۷۹)، (۲۸۳۴/۸۴). الدارمی
 له (۴۳۳/۲) ح (۲۸۳۲) و نه حمده (۶۶۷/۲) ح (۱۰۶۰۴).

وهسفی خه لکی بهه هشت:

جهستهی خه لکی بهه هشت به ئا فرهت و پیاوه کانه وه به ئه ندازهی جهستهی ئادهمه (سلاوی خوی لهسه ریئت)، که در یژیه کهی شهست باله له ئاسمان، ته نانهت گه ریه کیکیان به مندالی بمریئت یان بکه ویئت، جهسته یان له ویئا ساغ ده بیئت، ههروه ها ئه وانه شی له دونیا که مئه ندامن و نه خو شن به هه مان شیوه ساغ ده بن. سیمای پروویان یه کجار جوانه، هه موویان که سانی بی موون، هیچ موویه ک لهسه ر پرووی ده موچاویان نییه، هیچ ریش و سمیلیان نییه، چاو به کلن، قژه کانیان شیوهی لولی هه یه بی بلاوهی.

هه موویان له ته مه نی سی و سی سالی دان، پیرنابن و به سالداناچن، گه نجیه تیان ون نابیئت.

مامه لیهان له گه ل یه کتری له به رزترین ئاستی هه ل سوکه وتدایه، ره فتاری هه موویان ریژگرتن و خوشه ویستی یه کتری و راستگویی و به لینه.

هه موو ژیانیان خوشی و کامه رانی و دل ئاسوده ییه، هه سانه وه و به هره وه ریه، به ته واوی دورن له رق و کینه و فیئل و درؤ و زؤرداری و کاری ناشیرین.

هیچ گومانی خراپ و فیئل و جوین به یه کتیدان و نه فره تکردن و رق له یه کتری و لوتبه رزی و قسه ی ناشیرین و ئازاردان و تاوانبارکردنی یه کتریان نیه، هیچیان نییه که خراپه و زیانی هه بیئت.

نیعه مه تی بینینی خوی پهروه ردگار،

خه لکی بهه هشت له خوشگوزهرانی و ریژگرتن دان، له خوا پازین و خواش له وان پازیه، دلخو شن، فریشته کان سلاویان لی ده کهن، نه ک

تهنیا ئه مه، به لکو خوی په روهرد گار به گه وره ترین نیعمه تی خوی به هره وهریان ده کات، وایان لی ده کات بتوانن روخساری پر نوری خوی گه وره و میهره بان ببینن.

له فهرموده یه کدا، که موسلیم گیراویه تیه وه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ: "إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: تَرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ، فَيَقُولُونَ: أَمْ تَبْيِضُ وُجُوهُنَا أَمْ تَدْخُلْنَا الْجَنَّةَ وَتَنْجِنَا مِنَ النَّارِ، قَالَ: فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ" (۱). واته: (کاتیك خه لکی به ههشت ده چنه ناو به ههشت، خوی په روهرد گار پییان ده فهرموئ: هیچ شتیکتان ده ویت بو تانی بکه م، نه وانیش ده لین: نه دی روومانت سپی نه کرد، نه دبردینه به ههشت و له ناگر رزگارت نه کردین، په روهرد گاریش په رده لاده بات، هیچ شتیکیان پی نادریت خو شترییت له دیتنی روخساری خوی په روهرد گاریان".

سهیری فهرمایشتی خوا بکه، که ده فهرموئ: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ...﴾ (یونس: ۲۶)، واته: ((بو نه وانهی چاکه یان کردووه، پاداشتی چاکتر و به ههشتی بهرین و زیاتریش ناماده یه، به چهنده ها قات)).

هه روه ها ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ (ق: ۳۵)، واته: ((هه رچیش داوای ده کهن و هه زی لی ده کهن بو یان ناماده یه تیایدا، زور له وهش زیاترمان لایه)).

لیزه دا وشه ی "الزیادة" و "المزید" به واتای سهیرکردنی روخساری پر نور و قه شهنگی خوی په روهرد گاره.

(۱) سهیحی موسلیم ژماره ی فهرموده (۱۸۱).

بههشتی [مه‌نوا] و همیشه بهردهوام

له ئه‌بی هورپه‌روهه (خوا لئی رازی بیټ)، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرموی: "یجمع الله تبارک وتعالی الناس، فيقوم المؤمنون حتى تزلف لهم الجنة، فيأتون آدم فيقولون: يا أبانا استفتح لنا الجنة، فيقول: وهل أخرجكم من الجنة إلا خطيئة أبيكم آدم لست بصاحب ذلك" ^(١)، واته: (خوای په‌روه‌ردگار خه‌لك کۆ ده‌کاته‌وه، باوه‌رداره‌کان هه‌لده‌ست تا به‌هه‌شتیان بۆ ده‌رازیته‌وه، دینه لای ئادهم پئی ده‌لین: ئه‌ی باوکی هه‌موان! به‌هه‌شتمان بۆ بکه‌ره‌وه، ئه‌ویش ده‌لێت: چی ئیوه‌ی له به‌هه‌شت ده‌رکرد، ته‌نیا گوناھی باوکتان نه‌بیټ، من شایه‌نی ئه‌و کاره‌ نیم".

ئه‌ویش له ئاسمانه، چونکه لئی دابه‌زێندرا.

قورپبی ده‌لێت: به‌هه‌شته‌کان هه‌وتن: مالی (الجلال)، مالی سه‌لام و ناشتی، مالی هه‌میشه‌به‌رده‌وام، مالی باخی چروپری عه‌ده‌ن، به‌هه‌شتی مه‌ئا شوینی هه‌وانه‌وه، به‌هه‌شتی خو‌شگوزه‌رانی، به‌هه‌شتی فیرده‌وس ^(٢).

(١) سه‌حیحی موسلیم ژماره‌ی فرموده (١٠٤، ١٩٥).

(٢) "التذكرة" (٣٤٩/٢) و "البدور السافرة" (٤٩٦).

دروستکردنه ئاگر

ئاگر له کوییه؟

دهقیکی راست و رهوان نییه، که باسی شوینی ئاگر، یان دۆزهخ بکات، ئهوهی ههیه، یان زهعیفه، یان ئیسرایلیاته، لێره دا چهند دهقیک دینینهوه که ئهو لایانهیان باس کردییت، لهوانه:

ئهبو شیخ له "العظمة" دهیهیناوه و بهیههقی له ریگهی "أبی الزعراء" له عهبدولاه دهلیت: بهههشت له ئاسمانی جهوتهمینه و ئاگریش له زوییه^(١).

ئهبو نهعیم له "میژووی ئهسبههان" له ئیبن عومه رهوه ده گێریتتهوه، دهلیت: پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: "إن جنهم محیطة بالدنیا وإن الجنة من ورائها فذلک کان الصراط علی جهنم طریقاً إلى الجنة"^(٢)، واته: (دۆزهخ له دهوری دونیادایه، بهههشتیش له دواى ئهوه، بویه ئهو ریگهی (سیرات) به سهه دۆزهخ دهروات، ریگهی که بو بهههشت".

(١) ئهبو شیخ له "العظمة" (٢١٣، ٢١٤) ژماره (٦٠٢/٢٩) و بهیههقی له "البعث والنشور" لا (٢٦٥، ٢٦٦)، ح (٤٥٥) و ئهبو نهعیم (١٠٣/٧).
(٢) ئهبو نهعیم له "میژووی ئهسبههان" (٩٣/٢).

ئه حمده و بهیهه قی له یه علا کوری عومه ره وه ده گپرنه وه، که پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: "البحر هو جهنم" (۱)، واته: (دهریا دۆزه خه).

ئه بو داود و بهیهه قی له ئیبن عومه ره ده گپرنه وه، که پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: "لا یرکب البحر إلا غاز أو حاج أو معتمر فإن تحت البحر ناراً" (۲)، واته: (هیچ که سیک جگه له غه زاکار و حاجی و ئه و که سهی عومه ره ده کات، سواری دهریا کان نابن، چونکه له ژیر دهریادا ناگر (دۆزه خ) ههیه). فرموده ی دیکه ی زۆرتتر له و بارهیه وه ههیه.

دۆزه خ بو خه لکی، ناوی شوین ته سکه، به هوی زۆری ژماره یان له سهریان داخراوه، شوینیکی نزمه و دۆل و که ندر و خه رهندی ههیه، سنور و په رژینه کان دهوریان داوه، ههروه ها به رزاییه کانیش چواره وهوریان گرتوه.

خوی په روه ردگار ده فرموی: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينِ﴾ (المطفین: ۷)، واته: ((واز بهین له ته رازووبازی، چونکه به راستی نامه ی کرده ی تاوانباران له (سجین) دایه)). واته: شوینیکی زیندانی و زۆر به رته سک. دۆزه خ چند پلهیه کی ههیه، خراپترین حالیان نزمترینیانه، که پی ده گوتریت: (الدرك الاسفل) واته: بنی بنه وه ی دۆزه خ، پاشان به ره وه سهرووتر پله کانیش سوکتر ده بن، تا ده گاته (الضحضاح) واته: ته نکاوی دۆزه خ، که پله ی یه که مه له دۆزه خ.

(۱) نه حمده ریوایه تی کرده (۲۷۳/۴، ۲۷۴)، ح (۱۷۹۸۳) و حاکم (۵۹۶/۴) و بهیهه قی له "البعث والنشور" (۲۶۵)، ح (۴۵۲).
 (۲) ئه بو داود ریوایه تی کرده وه (۶/۳) ح (۲۴۸۹) کتییی "الجهاد"، بهیهه قی له "الکبری" (۳۰/۶)، ح (۱۱۰۷۹).

سزای خەلکی دۆزەخ و چەند وێنەیهکیان:

هیچ ھۆکارێکی گواستنەوە بۆ خەلکی دۆزەخ نییە، جا ئەگەر ماوەکانیان دوور بیټ یان نزیک بیټ، یان گەر فرمانیان پێ بکریټ بە رویشتن بۆ شوینی بەرز و نزم بچن، ئەوان فرمانیان پێ دەکریټ دەبیټ بە پێ برۆن، بۆ ئەوەی ماندوو و شەکەت و بیزارین، بەلگەش لەسەر ئەمە فرمایشتی خوای پەروردگارە کە دەفرموی: ﴿سَأَرْهَقُهُ صَعُودًا﴾ (المدر: ۱۷)، واتە: ((ئەوسا سزای سەختی پێ ئەچێژم)).

لەسەریان نوسراوە پێ بەش بکریټ، پێ بەشکردن لەسەر جەم حەز و ئارەزووەکان، ئینجا حەزی مأل، یان جوتبوون، یان حەزی دەسەلات بیټ، بەلکو تەنیا رەزێلکردنیان و ملکەچکردنیان ھەیە، مەبەست لێرەدا خواردن و خواردنەوه و جلوپەرگ و شوینی نیشتەجیبوونیانە، کە لە دنیادا ئەو ناوەیان ھەیە.

خواردنیان لە "الضریع"ە، کە درکێکی وشک و تفت و تالە (جۆرە پوھکیکی بیابانییە بە تەری تەنھا و شتر دەیخوات، بە وشکی و شتریش نایخوات)، ھەرۆک لە فرمایشتی خوای گەوێردا ھاتوو: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۖ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ (الغاشیە: ۶-۷)، واتە: ((ھیچ خۆراکیکیان نییە، جگە لە "الضریع"، نە ئەوێیە گوشتی پێبگرن و پێ قەلەو بین، نە ئەوێشە پێ تیربین)).

ھەرۆھا دەفرموی: ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۖ ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾ (المزمل: ۱۲-۱۳)، واتە: ((بەرستی ئیمە کۆت و زنجیر و دۆزەخان نامادە کردوو، ھەرۆھا خۆراکیک کە لە گەرۆو دەگیریت، سەرپای سزای بە ئیش و ئازار)).

﴿ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَنَسَّ الْمَهَادُ ﴿٥٦﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴾ (ص:

٥٦-٥٧)، واته: ((دۆزهخه، که ده گیه نرینه ناوی، که واته نای چ شوئینیکی ناساز و سهخت و ناسوره، ئەمه و دەبا هەر بچیرن و بخۆن له ئاو و خۆراکی زۆر گهرم و کیم و زووخواوی داچۆراودا))، "الغساق" ناویکی تری "صدید"ه، که بریتیه له کیم و زووخواو.

﴿ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ،

وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴾ (ابراهیم: ١٦-١٧)، واته: ((له داهاتوودا دۆزهخ چاوهرپیهتی و تیایدا کیم و زووخواوی دهرخوارد دهریت، جا ئەو کیم و زووخواو قوم قوم به ناچاری ده خواته وهو به ئاسانی بۆی قوت نادریت، مهرگیش له هه موو لایه که وه هیرشیی بۆ ده هیئیت، که چی ناشمیریت، له وه ودواش سزاو نازاری هه مه جوور و ناخۆش و گران یه خه ی بهر نادات)).

له باره ی میوه یان، داریکه ناوی "داری زه قومه" خوی په روه ردگار

ده فهرموی: ﴿ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ

الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُلُونَ مِنْهَا فَمَا لَيُونَنَّ مِنَ الْبَطُونِ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ

حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴾ (الصافات: ٦٤-٦٨)،

واته: ((بیگومان ئەوه دهرختیکه له ناخی دۆزهخدایه و له ویۆه (لق و

پۆپه کانی) به هه موو به شه کانی دۆزهخدا بلا و کردۆته وه، به رو بوومه که ی

ده لئی سه لکه سه ری شه ی تانه کانه (له ناشیرینی و بی له زه تیدا)،

دۆزهخیه کان به ناچاری لئی ده خۆن، سکایانی لئی پر ده کهن، له وه ودوا

شله مه نیه کی زۆر گهرم ده کهن به سه ریدا (به زۆر دهرخواردیان دهریت)،

پاشان (دوای ئەوه ی که تیریان خوارد و تیریان خوارد هوه!! به دم شهق و

تیبه لدان و سه رزه نشتی فریشته کانی دۆزهخه وه) به زۆر ده گیر درینه وه

بۆ ناو دۆزهخ، (دیاره براون بۆ شوینی تایبهتی خواردن و خواردنهوه).
 دیمه نه که ی ناشیرین و ترسینه ره، خواردنی تال و ناماقوله.

به لام خواردنه وهیان ئاوی گهرمه به جوړنك، كه پلهی تالییه که ی
 به شیویه که له ناو دهستی ئه و که سهی دهیخواته وه ده کولیت، ههروهك چون
 پیش خواردنه وه ده موچاوی ئه و که سه ده برژینیت، هه ر کاتیکیش بچیته
 ناو جهسته یه وه، ریخۆله کانی ده بریت، لیره دا خوی گه وره ده فهرموی:

﴿... وَإِنْ يَسْتَعِثُوا يَغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ بِئْسَ الشَّرَابُ

وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (الكهف: ۲۹)، واته: ((ئه گه هاوار بکه ن له نازار و
 تینویه تیدا، ئه وه ئا و ده درین به ئاویکی گهرمی پیس و بۆن ناخۆش،
 که وه کو خله ی کانزایی تواوه وایه، ئه وهندهش گهرمه دم و چاویان
 هه لده کوروزینیت و دهیبرژینیت، ئای که چند خواردنه وه یه کی تال و
 ناخۆشه، چنده جیگه و ریگه یه کی پر نازاره)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿... وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ (محمد:
 ۱۵) واته: ((ئاوی له کول ده کریت به گه روویاندا، که ریخۆله کانیان
 پارچه پارچه و توی توی ده کات)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿وَذَرِ الَّذِينَ أَخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءٍ وَأَلْهَآءٍ وَعَرَنَهُمْ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِۦٓ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلٌّ عَدَلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَآ أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا
 كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ (الانعام:
 ۷۰)، واته: ((ئه ی محمد (صلی الله علیه وسلم)، ئه ی ئیماندار)
 واز له وانه بهینه، که ئایینی خویان کردوه به گالته و گالته جار و ژبانی دنیا
 فریوی داو و سهه لیشیواوی کردوون، یادیان بهینه ره وه به قورئان، تا

کهس تیا نه چیت به هوی کار و کردهوی ناله باریه وه، نهو کاته جگه له خوا کهس نه بیټ پشتیوانی بیټ، که سیش نه بیټ تکاکاری بیټ، چونکه کابرای خوانه ناس هه رچیه کی بیټ و بیه ویټ بیکاته بارمته و فیدیهی خوی، لی و هه رناگیریت، ئا نهوانه که سانیکن که گرفتار بوون و تیا چوون به دهست کارو کردهوی ناله باری خویانه وه، بو نهوانه خواردنه وه و ئاوی له کول و سزای به ئیش ئامادهیه، به هوی بی باوهر بوونیا نه وه)).

خواردنی به تام و خوش و ئاوی خاوین له خه لکی دوزهخ حه رام کراوه، گوی له و فرمایشتهی خوی گه وهر بگه ره: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ افْضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (الأعراف: ۵۰)، واته: ((دوزهخیان به دهم ئاهو ناله و غم و په ژاره وه) هاواریان له به هه شتیان کردو لیان پارانه وه و تیان: نه ختیک ئاومان به سهر دا بریژن، یان به شمان بدن له و رزق و رۆزیا نه ی، که خوا پی به خشیوون (به هه شتیه کان له وه لامیاندا) و تیان: به راستی خوا خواردن و خواردنه وهی به هه شتی له سهر بی باوهران حه رام کردوه)).

پۆشاکیان له قه ترانه وهک خوی په روه ردگار ده فه رموی:

﴿سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ (إبراهيم: ۵۰)، واته: ((کراسه کانیان له قه ترانه (که ماددهیه کی ره شی بوون ناخوشه و به خیرایش ده سووتیت) و بلیسه ی ئاگریش روخساریانی دا پۆشیوه (زور له سه غله تیدان)).

هروهها خوی گهوره ده فهرموی: ﴿... فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ
ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ...﴾ (الحج: ۱۹)، واته: ((تهوانه یان که بی باوهر بوون
پارچه پو شاک له ئاگر برپراوه به بالایان)).

هروهها ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا﴾ (الفرقان:
۱۲)، واته: ((کاتیک ههر له دووره وه تهو ئاگره بلیسه داره خوانه ناسان
ده بینیت، دهنگی خه شم و قین و هه ناسهی داخ له دلی ده بیستن)).

﴿... مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ...﴾ (الزمر: ۱۶)، واته:
((له سه رویانه وه په له هه وری دوو کهل له ئاگر ده وری داون، له
ژیریشیانه وه هه مان په له هه وری دوو کهل هه یه)).

﴿لَهُمْ مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ...﴾ (الأعراف: ۴۱)، واته:
((تهوانه (له ناو دۆزه خدا) رایه خی ئاگرینیان هه یه، له سه روشیانه وه
(سه قف و به تانی و لیفه ی) ئاگرین داپوشه ریانه، (سه رو خواریان ئاگره)).
هروهها چهند دۆل و چه میک هه نه له ئاگر، وه ک دۆلی "الویل"
هاوار و ئاهو ناله، دۆلی "غی"، خه ندهق که چالیکی قوله.

له فهرموده یه کدا پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: "ویل
وادی فی جهنم، یهوی فیه الکافر أربعین خریفاً قبل ان یبلغ قعره والصعود
جبل من نار یصعد فیه سبعین خریفاً یهوی به کذلک فیه أبداً"^(۱)، واته:
اوویل دۆلیکه له دۆزه خ، که سی کافر و بی باوهر فری ده دریتته ناوی

(۱) سه حیحه و تورمزی له "سوننه کانی" گنر اویه ته یه وه (۷۰۳/۴)، ح (۲۵۷۶)
کتیبی سیفته ی دۆزه خ، نه حمده له "مه سنده که ی" (۳۶/۳) ح (۱۱۲۴۰)، نبین
مبارک له "زوائد الزهد" ص (۹۰)، ژماره (۳۱۶) و حاکم (۶۰۰/۴، ۶۰۱) و ده لیت:
نیسناده که ی سه حیحه، ده ریان نه هیئاوه و زه بی رازییه له سه ری، به یه قی له "البعث
والنشر" (۲۷۱) ح (۴۶۵) و البغوی له "شرح السنة" (۲۴۷/۱۵) ح (۴۴۰۹).

چل پایزی پی دهچیت ناگهته قولایه کهی، "صعود" یش شاخیکه له دۆزهخ، کهسی کافر و بی باوهر بهرز دهکریتتهوه بو سهری که حهفتا پایزی پی دهچیت و فری دهریتته خوارهوه بهم شیویه، تا کوتایی بهردهوام دهبیت".

ناومالی خه لکی دۆزهخ:

خوای پهروهردگار دهفرموی: ﴿لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُونَ﴾ (الزمر: ۱۶)، واته: ((تهوانه له سهرویانهوه پهله ههوری دووکهل له ناگر دهورهی داون، له ژیریشیانهوه ههمان پهله ههور و دووکهل ههیه، ئابهو شیویه خوای گهوره بهندهکانی دهترسینیت و پیمان دهفرموی: ئهی بهندهکانم پارنژکارین و خوتان له سزای من پبارنژن)).

خواردنهوهیان له ئاوی کولاهه، ههروهک دهفرموی: ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ (محمد: ۱۵)، واته: ((ئاوی له کول دهکریت به گهروویاندا، که ریخولهکانیان پارچه پارچه و توی توی دهکات)).

﴿... وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ...﴾ (الكهف: ۲۹)، واته: ((ئه گهر هاوار بکهن له ئازارو تینویهتیدا، ئهوه ئاو دهرن به ئاویکی گهرمی پیس و بون ناخوش، که وهکو خلتهی کانزایی تواوه وایه، ئهوهندهش گهرمه دهم و چاویان ههله کوروزینیت و دهیبرژینیت)).

﴿لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ (النبا: ۲۴)، واته: ((له ناویدا ناچیزن فینکاییهک، یا خواردنهوهیهکی بهتام)).

پیداویستی ناومالیان بریتیه له زنجیر و ئهو چیاپانهی لی دهبهسترینهوه، به دهستی فریشتهکانهوه رادهکیشرین، ههروهک له فرمایستی خوای

گه وردها هاتووہ ﴿ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴾ (الإنسان: ۴)، واتہ: ((بهراستی با بزائیت که ئیمہ چہندها کوٹ و زنجیر و ناگری هہ لگیرساومان نامادہ کردووہ بو بی باورہران)).

هہروهك ده فہرموی: ﴿ خَذُوهُ فَعْتَلُوهُ ۝۳۰ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ ۝۳۱ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴾ (الحاقہ: ۳۰-۳۲)، واتہ: ((ئہوسا ئیتر فہرمان دہدریت) ئادہی ئیوہ بیگرن و کوٹ و زنجیر لہ دہست و قاچ و ملی بنالینن، لہوہودوا بہرہو دوزہخ راپیچی بکہن و بیبہن و بیخہنہ ناوی، پاشان بہ زنجیریکی حہ فتا گہزی بیبہستہوہ (بہ کوٹلہ کہ و ستون و پایہکانی ناو دوزہخہوہ)).

لہ فہرمایشتیکی دیکہ دہ فہرموی: ﴿ إِذِ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ۝۷۱ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴾ (غافر: ۷۱-۷۲)، واتہ: ((کاتیک کوٹ و زنجیرہکان دہ کرینہ گہردنیان و رادہ کیشرینن، بو ناو ئاوی زور گہرم، پاشان ناگریان پی خوش دہ کریت و دہبنہ سووتہ مہنی بو)).

هہروهہا دہ فہرموی: ﴿ ... وَجَعَلْنَا الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا... ﴾ (سبا: ۳۳)، واتہ: ((ئیمہش چہندها کوٹ و زنجیری ناگرینمان کردہ گہردنی ئہوانہوہ کہ بی بروا بوون)).

﴿ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴾ (الفرقان: ۱۳)، واتہ: ((هہرکاتیک ئہوانہ بہ کوٹ و زنجیرہوہ فری دہدرینہ ناو شوئینیکی تہنگہ بہرہوہ لہ دوزہخدا، داوای مہرگ و تیاچوون دہ کہن و مردن بہ ئاوات دہخوازن لہوی)).

﴿ ... وَأُولَئِكَ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ... ﴾ (الرعد: ۵)، واتہ: ((ئہوانہ زنجیرہکان لہ گہردنیاندان)).

﴿ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴾ (إبراهيم: ۴۹)، واته:
 ((لهو رۆژهدا تاوانباران و گوناهاکاران ده بینیت کۆت و زنجیر کراوته
 دهست و پێ و گهردنیان و بهیه کهوه به ستراون)).

بروا ناکریت که له دۆزهخ قاپ و پهرداخ هه بیته پێی بخۆن و
 بخۆنهوه، به لکو خواردنیان له شیوهی ئازله له داری (زه قوم).

﴿ هَذَا نُزُومُ يَوْمِ الدِّينِ ﴾ (الواقعة: ۵۶)، واته: ((ئهمه میوانداری ئهوانه
 له قیامهتدا)).

ههر کاتیک رووبهری دیاریکراو بو کسی بی باوهر زیاد بیته،
 سزاکهشی زیاد ده بیته، کافر و بی باوهره کان خۆزگه ده خوازن خۆل
 بوونایه بو رزگار بوون لهو سزا به ئیش و ئازاره.

ههروهک خوی گهوره ده فهرموی: ﴿... وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴾ (النبأ:
 ۴۰)، واته: ((خوانه ناسیش ده لیت: خۆزگه ههر خاک بوومایه)).

چهند گهورهیه جیاوازی نیوان خۆرییه چاوه گه شهکانی خه لکی
 به ههشت و تینویهتی و برسییهتی و ترس و سه رکۆنه کردنی خه لکی
 دۆزهخ به ئه ندازهیه کهو که به خه یالدا ناییت، ئه وان له بهر خراپی حالی
 خۆیان ناپرژینه سه ر بیره کردنه وه بو هه وهس و ئاره زوو.

خوی گهوره بو ئه وانی داناوه، جهسته یه کی گه وره، شوینیکی
 تهسک، عه قلیکی بچوک، له دهستدانی پایه یان، تیکچوونی وینه یان.

پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمویه تی: "ضرس
 الکافر مثل أحد، وفخذه مثل البيضاء (جبل بالجزيرة) ومقعده من النار كما
 بين قديد (مكان بالحجاز) ومكة، وكثافة جلده اثنان واربعون ذراعاً بذراع
 الجبار"، واته: (ددانی بی باوهر وهک چیا ی ئوحده، رانهکانی وهک

چپای (البيضاء) له دورگه‌ی عه‌ره‌ب، شوینی له‌ناو ناگر له نیوان (قه‌دید - شوینیکه له حیجاز) و مه‌کنه‌یه، نه‌ستوری پیستی چل و دوو بال ده‌ییت به پیوانه‌ی بالی جه‌بار^(۱).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: "لو أن مقمعاً من حديد وضع في الأرض فاجتمع له الثقلان ما أقلوه من الأرض"^(۲)، واته: (گه‌ر نه‌و پارچه‌ی ئاسنه‌ی (پی‌ی له کافره‌کان ده‌ده‌ن) له‌سه‌ر زه‌وی دان‌درا و مروّف و جنوّ که‌کان کوّ ببنه‌وه پییان له زه‌وی به‌رز نا‌کریتته‌وه).

خه‌لکی دۆزه‌خ به‌ چاو کویری له‌ رۆژی دوایدا کوّ ده‌کرینه‌وه، چاوه‌ شین هه‌لگه‌راوه‌کانیان ده‌رده‌هیندریت، شیواو و قیزه‌ون ده‌بن، هه‌ندیکیان به‌ کویری و هه‌ندیکی تریان به‌ که‌ری و هه‌ندیکیشان به‌ لالی حه‌شر ده‌کرین.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴾ (طه: ۱۲۴)، واته: ((ئه‌وه‌یش روو وه‌رگی‌ریت له‌ به‌رنامه‌ و یادی من و پشتی تی بکات، بی‌گومان بوّ نه‌و جوّره که‌سانه ژیانیکی ترش و تالّ و ناخۆش پیش دیت، له‌ رۆژی قیامه‌تیشدا به‌ کویری حه‌شر ده‌که‌ین)).

﴿... وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمًى وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا وُتِبَهُمْ جَهَنَّمَ... ﴾ (الإسراء: ۹۷)، واته: ((له‌ رۆژی قیامه‌تیشدا (نه‌و جوّره که‌سانه) له‌سه‌ر روو کوّده‌که‌ینه‌وه و له‌کاتی‌کدا کویر و لالّ و که‌رن، نه‌وانه شوینیان ناو ناگری دۆزه‌خه)).

(۱) موسنده‌ی نیمام نه‌حمه‌د ژماره‌ی فه‌رموده (۸۲۰۵)، مونزیری ده‌لیت: مه‌به‌ست له‌ (الجبار) پادشایه‌ک بووه له‌ یه‌مه‌ن، که‌ باله‌کانی له‌ گه‌وره‌یدا ناسراو بوون، مه‌به‌ست له‌و نمونه‌یه گه‌وره‌کردنیه‌تی.

(۲) موسنده‌ی نیمام نه‌حمه‌د (۲۷۶۲۳).

له پروویاندا ریسوایی و تیکشکان و سوکی ده خوئنیته وه، مؤن و گرژن، ههروهک له فهرمایشتی خوی په ورهرد گاردا هاتووه: ﴿... خَشِيعِينَ مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ...﴾ (الشوری: ۴۵)، واته: ((هه موو په ست و زهلیل و لارهمل و خه جاله تن، (له شه رمه زاری و له ترسدا) له ژیره وه به تیلهی چاو ده روان بو ئه ملاولای خوئیان)).

نه ده مرن و نه له ئاگر دینه ده ره وه.

ئه مه جگه له وهی له نیوان خوئیاندا شهر ده کهن، شهیتانیش خوی له وان و له کرده وه کانیان بیبهری ده کات، له کاتی کدا ئه و تاکه هاندهری یه کهم بووه له سهر کوفر و بی ئابرویی، خوی گه وره ده فه رموی:

﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ (الحشر: ۱۶-۱۷).

واته: ((نیوانی دوورپروه کان له گه ل جووه کان) وهک شهیتان وایه، که هانی ئاده میزاد ده دات له رپی خه یال و وه سه سه وه؛ پی ده لیت: و ره کافربه (به جوانکردنی هه موو جو ره تاوانیک که خوا پی ناخوشه)، جا کاتیک که کافر بوو (واته: ئه و کارانهی ئه نجام دا که شهیتان پی رازیه) پی ده لیت: به راستی من به ریم له تو من له په رورهرداری جیهانیان ده ترسم، سه ره ئه نجامی هه ر دوو کیان (شهیتان و ئاده میزادی کافر) ئه وهیه که هه ر دوو له دوزه خدا بو هه می شه، به نه مری ده میننه وه، ئه وهش پاداشتی سه ته مکارانه)).

پله کانی ناگر:

پله کانی ناگر حوت پلهن، موفه سیره کان له ریژبه ندردنیان رای جیاوازیان هه یه، هه یانه ده لیت "دۆزهخ" یه که مه، که گوناهاکارانی تیدایه، بویه پیی ده لیتن دۆزهخ، چونکه هه رچی له وی دایه پروویان رهش و تورپه و ترسینه ره.

دوو هه میان: پیی ده لیتن "سقر" دۆزه لایه، خه لکه که یه هه دین. سینه میان: "الحطمة" ناگری داگیرسا و بلیسه داری خوا، خه لکه که یه ساییه ن.

چواره میان: "السعیر" یان "الهاویة" ناگره که یه سوتینه ره، خه لکه که یه مه جوسین^(۱) (ناگر په رستن).

پینجه م: "الجحیم"، خه لکه که یه به نده کانی شهیتانن، ئەوانیش بی باوره کانن، که هه رچی ئاینه کانی تر هه رامیان کردوو، ئەوان هه لالیان کردوو، به پیچه وانه شهوه هه لالی ئاینه کانی تریان هه رام کردوو. به لام شه شه میان "لظی" بلیسه دار و دامالینه ری پیستی سه ر و هه موو ئەندامه کانه، خه لکه که یه نه سرانی (مه سیحیه کان) و موشریک (هاوه لگه ران).

کو تاییه که یه "الدرك الاسفل" نزمترین پله یه، دوو پرووه کان له ویتدان، گوناهاکاران له هاوه له کانی خوانی عیسا (سه لامی خَوای لی بی)، هه روه ها فیرعه ون و که سوکاره که یه و له نمونه ی ئەوان، هه موویان خه لکی ئەو ناوچه یه ن.

له ریوایه تیکی تر دا، "جهنم"، پاشان "لظی" پاشان "الحطمة" پاشان "السعیر" پاشان "سقر" پاشان "الجحیم"، له کو تاییه که یه "الهاویة".

(۱) سهیری "أنوار التنزیل"ی به یزاوی و "تبصیر الأذهان"ی هایمی.

دۆل و شیوه‌کانی دۆزه‌خ:

له دۆزه‌خدا دۆلێك ههیه پێی ده‌گوتریت: دۆلی "په‌ژاره یان خه‌مه‌كان"، خه‌لكه‌كه‌ی ئه‌و كه‌سانه‌ن، كه‌ خه‌مۆکی و نیگه‌رانی و ناخۆشی ده‌هیننه‌ ناو مالی موسلمانان. هه‌روه‌ها دۆلێکی تر هه‌یه، دۆلی تاریکیه‌ پێی ده‌گوتریت: "هه‌هب للظلمه" (۱). هه‌ر پله‌یه‌ك له پله‌کانی دۆزه‌خ، به‌ هینده‌ی حه‌فتا جار گه‌رمتره‌ له‌و پله‌یه‌ی له‌سه‌رووی خۆیه‌تی.

دۆزه‌خیه‌كان:

ئه‌و موسولمانه‌ یه‌ كه‌خواپه‌رستانه‌ن، كه‌ گونا‌ه‌بارن، له‌ كه‌سانی دۆزه‌خی هه‌یه، ته‌نیا رۆژێك تییدا ده‌میینته‌وه، هه‌یانه‌ دوو رۆژ و هه‌شیانه‌ مانگێك، هه‌ندیکی تر سالیك ده‌مییننه‌وه، ئه‌و جووره‌ كه‌سانه‌ی، كه‌ یه‌ كه‌خواپه‌رستی گونا‌ه‌بارن، له‌ دۆزه‌خدا بو‌ هه‌تاهه‌تایی نامییننه‌وه، رۆژێك دیت چۆلی ده‌كه‌ن، گوتراوه‌ یه‌ك رۆژی دونیا به‌ هه‌زار سال هه‌یه، رۆژێکی رۆژی دوايش به‌ په‌نجا هه‌زار سال هه‌یه.

خه‌لكی ناو ئاگر كینه؟

موسلیم له‌ عه‌یاش مه‌جاشعی گه‌راویه‌تی‌ه‌وه، كه‌ پینغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی: "وأهل النار خمسة: الضعیف الذي لا زبر

(۱) دارمی له "سنن"ه‌كه‌ی گه‌راویه‌تی‌ه‌وه (۴۲۷/۲) ح (۴۲۷) ح (۲۸۱۶) كتیبی "الرقائق" حاکم له "مستدرک"ه‌كه‌ی (۵۹۶/۴) كتیبی "الاهوال"، حاکم ده‌لێت: نه‌م فه‌رموده‌یه نه‌زه‌ر ئیبن سینان به‌ ته‌نیا هیناویه‌تی‌ه‌وه له "التخلیص" به‌یه‌قی له "البعث والنشور" (۲۷۶) ح (۴۷۹) نه‌بو نه‌عیم له "الحلیه" (۳۵۶/۲) و ته‌به‌رانی و نه‌زه‌ر ئیبن سینانی تی‌دایه‌ و ئه‌ویش زه‌عیفه‌، هه‌روه‌ك له "المجمع"دا (۳۹۶/۱۰).

له الذین هم فیکم تبعاً لا یتتغون أهلاً ولا مالاً "الإمعة" والخائن الذی لا یخفی له طمع وإن دق إلا خانہ. ورجل لا یصبح ولا یمسی إلا وهو یخادعک عن أهلك مالک و ذکر البخل والکذب والشنطیر الفجاش" (۱). واته: ئەم فەرمودیه ئەوهیه، که دەفەر موی: خەلکی ئاگر پینج کەسن: یە کە میان کەسیکی بیهێزە، شوینکەوتەن و هیچ را و دەسەلاتیکیان نییە، داوای مال و سامانیش ناکەن، دووهمیان کەسیکی خیانەتکارە ئەمانەتی پی بسپێردریت لە بچوکتەری دەرفەتدا خیانەتی تیدا دەکات، سییەمیان بەیانی و ئیوارە ناکاتەو، تەنیا لە فیل و تەلە کەبازی دایەو و خەلک هەلەدەخەلەتینیت، چوارەمیان کەسیکی رەزێل و درۆزنە، پینجەمیان کەسیکی بەدرپۆشتە.

هەندیک لە جوۆرەکانی سزای خەلکی ناگری دۆزەخ:

برسیەتی خەلکی ئاگر بەرادیەیک زۆر دەبیت، تا دەبیتە سزا بۆیان، داوای خواردن دەکەن، خواردنی "الضریع" (جوۆرە رپوکیکی بیابانیە بەتەری تەنھا و شتر دەیخوات، بە وشکی و شتریش نایخوات، یان خورمایەکی تالە و بە درک دەوری دراوێ و ناوہوێ ئاگرە)، نە ئەوہیە گوشتی پیبگرن و پی قەلەو ببن، نە ئەوہشە پی تیرببن، پاشان بەخواردنی "ذی غصۃ" (خۆراکیک کە لە گەرۆ دەگیریت)، ھەر وہا ناو دەدرین بە ئاویکی گەرمی پیس و بۆن ناخۆش، کە وەکو خلتەھی کەنزابی تەوایە، ئەوہندەش گەرمە دەم و چاویان ھەلەدەکوڕوزنیت و دەبیرژینیت، خواردنەوہیەکی تال و ناخۆشە، چەندە جینگە و رینگەکی پر لە نازارە.

بە بیریان دیتەوہ کە ئەوان چۆن بە ئارەزووی خۆیان و بە بی سنور دەیانخواردەو، بەلام بە کەمی ئاو دەدەرین، ئاوی گەرمیان بە قولایی

(۱) سەحیحی موسلیم (۲۸۶۵).

گەر کهسیکی دۆزهخیی دهستی خۆی بو خه لکی دنیا ده بییت
 بو ئه وهی بیینن، له ئه نجامدا به هۆی گهرمی دهستی وه، دنیا
 ده سوتیت.

به پیغه مبهرا (صلی الله علیه وسلم) یان گوت: پیاوئکی خه لکی
 ناو ئاگرمان بو وه سف بکه: فرموی: "ددانی کهسی بی باوهر
 له دۆزه خدا به ئه ندازهی چیا ی ئوحده، لیوی خواره وهی راخستراوه و
 خه لکی ناو ئاگر به سه ری ده که ون و پانی ده که نه وه".

ئه گهر فریشته یه کی سه ره رشتیار له سه ره رشتیارانی دۆزه خ، بو
 لای خه لکی دنیا بیته دهره بو ئه وهی بیینن، هه موو خه لکی دنیا
 به هۆی بوونی تورهبی خوی په روه ردگار له سه ر روویدا، له کاتی
 بییندا ده مردن.

سوکتین سزای خه لکی ناو ئاگر، "ئه بو تالب" ی مامی پیغه مبهرا
 (صلی الله علیه وسلم) ئه و له دۆزه خدایه دوو تاکه نه علی له به ردایه که
 خوینی سه ری ده کولینن^(۱)، وا ده زانیت که قورستین سزای دۆزه خیانه.

له و پرۆژهدا ئاگری دۆزه خ ده هیندریت، که هه فتا هه زار جله وی
 هه یه، هه ر جله ویک هه فتا هه زار فریشته ی له سه ره، له و کاته ی
 ئه وان به و شیوه یه، گهر که میکیان لی بترازیت، یه که سه ر له ده ستیان
 وه رده گریت، گهر به وریایی و ئاگاداری نه یکه ن، هه ر هه موو ده سوتین،
 به ره حمه تی خوی په روه ردگار ده یبه نه شوینی خۆی.

(۱) پیغه مبهرا (صلی الله علیه وسلم) ده فرموی: "أهون أهل النار عذاباً أبو طالب
 وهومنتعل بنعلین یغلی منها دماغه"، سه حیجی موسلیم ژماره (۲۱۲).

ناسن بوٚیان دیت، هه ر که له دهموچاویان نزیك دهبیٚتهوه، هه موو روویان دهسوتیٚت، کاتیکیش دهچیٚته سکیان، هه موو سک و هه ناویان پارچه پارچه دهکات.

له فهرمودیه کدا هاتووه: "یخرج من النار يوم القيامة عنق له عينان تبصران وأذنان تسمعان ولسان ينطق يقول: إني وكلت بثلاثة: بمن جعل مع الله إلهاً آخر وبكل جبار عنيد وبالمصورين"^(۱)، مه بهستی ئه و فهرمودیه ئه وهیه: له رۆژی دوايیدا، پارچهیه کی زیندوو له شیوهی گهردنیکی دريٚر دیته دهروه، که دوو چاوی ههیه پییان دهبیٚت و دوو گوٚنی ههیه پییان دهبیٚت و زمانیکی ههیه قسهی پیٚدهکات، دهلیٚت: من کاری سی که سم دراوته دهست، که بیانبه مه دۆزهخه وه: ئه و کهسهی هاوبه شی له گهٚل خوا بریار داوه، هه موو سته مکار و سه رسهخت و دلره قه کان، ههروه ها ئه وانهی وٚنه و په یکه ر به مه بهستی په رستن ده تاشن.

ناماده کردن و سازدانی ناگر بوٚ عه زابدان:

له ئه بو هور په هروه ده گيریٚته وه، که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: "أوقد على النار ألف سنة حتى احمرت ثم أوقد عليها ألف سنة حتى ابيضت ثم أوقد عليها ألف سنة حتى اودت فهي سوداء مظلمة"^(۲). واته: (ئاگر داگیرسا بوٚ ماوهی هه زار سال، تا رهنگی سوور بوو، پاشان هه زار سالی تر تا سپی بوو، پاشان هه زار سالی تریش، تا رهنگی رهش بوو، ئیستا ره شیکی تاریکه).

(۱) تورمزی له "سنن" که ی گيرایه تیه وه، نه لبانی له "سه حیجی سونه نه کانی تورمزی" به راستی داناوه، (۲۰۸۳).

(۲) سونه نه کانی تورمزی (۲۵۹۱) و نیبن ماجه (۱۴۵۵/۲) ح (۴۳۲۰) کتبی "الزهد" و نیبن نه بی شیبه (۱۶۷/۱۳) و به یه قی له "البعث والنشور" (۲۸۷)، ح (۵۰۵).

بهردهوام کۆمهڵ دواي کۆمهڵ فری دهرینه ناوی، خوی گهوره
 پی ده فهرمویت: پر نه بووی؟ ئه ویش ده لیت: هیشتا زیاتر ههیه؟، تا
 نه و کاتهی خوی گهوره په نجهیه کی تیده خات، ئینجا ده لیت: به لی،
 سویند به عزه تی تو، پر بووم پر بووم، پاشان له ناو خۆیدا گۆشه گیر
 ده ییت، ئه مهش له ترسی خوا نه وه ک دروستکراویکی تر دروست
 بکات و نه وی پی سزا بدات^(۱).

(۱) بوخاری له "سه حیحه" که ی گێژاویه تیه وه (۸/۴۶۰) ح (۴۸۵۰) کتیبی (التفسیر)،
 موسلیم له (۲۱۸۶/۴، ۲۱۸۷) ح (۲۸۴۶) کتیبی به ههشت و وه سفی نیعمه ته کانی و
 خه لکه که ی، نه حمه د له "موسنه ده" که ی (۲/۴۲۱) ح (۸۱۸۴) و به غوی له "شهرحی
 سوزنه ت" (۵/۲۵۶، ۲۵۷) ح (۴۴۲۲) به یه قی له "الاسماء والصفات" (۲/۱۸۹)
 ژماره (۷۵۳) و درامی له "الرد علی المرسی" (۶۹).

زانراویش، که خه لکی دنیا گه یشتوونه ته ئاگری سوور و ئاگری سپی، به لام تا ئیستا نه گه یشتوونه ته ئاگری رهش.

ئهنسی کوری مالک (خوا لئی رازی بیټ) له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده گپرتته وه، که ده فه رموی: ((یوتی بأنع م أهل الدنيا من أهل النار يوم القيامة، فی صبغ فی النار صبغة ثم یقال: یا ابن آدم، هل رأیت خیراً قط؟ هل مرَّ بک نعیم صبغة فی الجنة، فیقال له یا ابن آدم، هل رأیت بؤساً قط؟ هل مرَّ بک شدة قط؟ فیقول لا والله یارب ما مرَّ بی بؤس قط، و رأیت شدة قط)) واته: "له روژی قیامه تدا خوشگوزه رانیتین که سی دنیا که خه لکی دوزه خه، ده یهنن و رهنگ و نه خسه ی ئاگری پیداده کریت، یان پیشانی ده ده ریت، پی ده گوت ریت: نه ی نه وه ی ئادهم هر گیز خیر و خوشیت بینوووه؟ هیچ کاتیک به خته وه ری و خوشیت بو هاتوووه؟ نه وه یش ده لیت: نه خیر به خوا نه ی پهروه ردگار هر گیز، نه مجاره یان خراپترین خه لکی دنیا له هه ژاری و دامووی کلۆلی که خه لکی به هه شته، ده یهنن و رهنگ و نه خسه ی به هه شتی پیداده کریت یان پیشانی ده ده ریت، ئینجا پی ده گوت ریت: نه ی نه وه ی ئادهم هر گیز کلۆلی و هه ژاریت بینوووه؟ هیچ کاتیک ناخوشی هاتوته ریت؟ نه وه یش ده لیت: نه خیر به خوا، نه ی پهروه ردگار هر گیز ناخوشیم نه هاتوته ری، هیچ کاتیکیش بی حالی و هه ژاریم نه بینوووه".

گه ر یه ک خالی به هه شت له دنیا دابندریت هه موو دنیا بوټان جوان ده کات و ده رازینیتته وه، گه ر خالیکی ئاگری دوزه خیش له دنیا دابندریت هه مووی بوټان پیس ده کات.

دروستکردنە جنۆکە

جنۆکەکان کێن و لە چی دروست کراون؟

ئەوان دروستکراویکن لە دروستکراوە راسپێردراوەکانی خوای گەورە، دووئەمین لە "الثقلین - الانس و الجن، واتە مەرۆف و جنۆکە"، لە "مارج من نار" واتە: لە بلیسەیی ئاگر دروستی کردوون، کە لیواری بلیسەیی ئاگرە. دەگوتریت "المارج" بلیسەییەکی تیکەلاوە بە رەشیەتی ئاگر، خوای گەورە دەفەرموی: ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (الحجر: ٢٧). واتە: ((جنۆکەمان پیشتر لە ئاگریکی بەتین دروست کرد، کە بەوردیلە کونەکاندا تێدەپەریت)).

هەر وەها دەفەرموی: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ﴾ (الرحمن: ١٥). واتە: ((جنۆکەکانیشی لە بلیسەیی ئاگر دروست کردووە)).
پێغەمبەری خراش (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموی: "خلقت الملائكة من نور، وخلق الجن من نار، وخلق آدم مما وصف لكم"، واتە: (فریشتەکان لە نور دروستکراون، جنۆکەکانیش لە بلیسەیی ئاگر، ئادەمیش وەک ئەوەی وەسفی بوو دروست کراوە).

(١) سەحیحی موسلیم (٢٩٩٦).

جنۆکه کان له دواى دروستکردنى فریشتەکانەوه بە پەنجا هەزار ساڵ دروست کراون، دەشگوتریت بە پینج سەد هەزار ساڵ، بەلام جنۆکه کان بەر له دروستکردنى ئادەم، تەنیا بە هەزار ساڵ دروست کراون.

هەرۆهک پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) پیتی پراگەیاندووین جنۆکه کان سى پۆلن:

• پۆلیکیان بە هەوادا دەفرن.

• پۆلیکیان مار و سەگن.

• پۆلیکیان دەمیینەوه و کوچ دەکەن^(١).

بژێوی جنۆکه کان:

جنۆکه کان دەخۆن و دەخۆنەوه و هاوسەرگیری دەکەن و مندالیان دەبیت و دەمرن، دانیشتوانی سەر زهوین، له شوینی چۆل له مروّف، هەرۆهها له بیابانەکان دەژین.

هەندیکیان له دورگەکانی ناو دەریاکان دەژین، هەندیکی تریان له شوینی خۆل و خاشاک دەژین، هەندیکیشان له گەل مروّفەکان دەژین.

(١) سەحیحە و ئیبن ئەبى دونیا له "مکائد الشیطان" (٢٣٩) ژمارە (١) گێراویدەتیەوه، له "الهُواتف" (١٥٦) لا (١١٣)، حاکم (٤٥٦/٢) و ئەبو نەعیم (١٣٧/٥) و ئەبو شیخ له "العظمة" (١٦٣٩/٥) ژمارە (١٠٨١)، و بەیەهقی له "الاسماء والصفات" (٢٦٣/٢) ژمارە (٨٢٧) و تەبەرانى له "الکبیر" (٢١٤، ٢١٥/٢٢) و تەحوی له "مشکل الآثار" (٩٥/٤) ئیبن حەبیبان له "سەحیحە کەى" (١٠/٨).

حەکیم تورمزی له "نوادى الاصول"، ئەبو دەردا ئەو فەرمودیە له روى "نحو"یەوه گێراویدەتەوه، ئەبو شیخ له "طبقات الأصباهین" (١٦٩/٢، ١٧٠) ژمارە (١٨٢) و ئیبن حبان له "المجروحین" (١٠٧/٣) و ئیبن مەردویە له تەفسیرە کەى هیناویەتى.

جنۆکهکان پله و پایهیان له مروّف نزمتره:

جنۆکهکان پله و ئاستیان له مروّف نزمتره، زیرهکی و ژیریان کهمتره، تهنانهت دهگوتریت چهکیمترین جنۆکه، بەلکو به عهقلترین جنۆکه، عهقلهکهی ناگاته ئاستی زیرهکی منداڵیکی مروّف، که تهمهنی (ده) سالان بیئت، جنۆکهکان له مروّفهکان دهترسین، جیگا و رینگای نهوهی ئادەم له گهردوون دهناسن.

جنۆکهکان چهند توانایهکیان ههیه، که مروّفهکان نیانه، وهک فرین و بهرزبوونهوه بو ئاسمان، ههروهها توانای بیستنی ئهو شتانهیان ههیه که مروّفهکان ئهو توانانهیان نییه، ههروهک ئهوان مروّفهکان دهبینن، بهلام مروّفهکان ئهوان نابینن.

ههلوێستی جنۆکهکان له بهههشت:

زانایان ریککهوتوون لهسەر ئهوهی، که جنۆکهی بی باوهر له رۆژی قیامهتدا سزا دهدهریت.

خوای گهوره دهفرموی: ﴿... قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ...﴾ (الأنعام: ۱۲۸)، واته: (ئهم ئاگره جیگهتانه، که نهمرن تیاادا)، مهبهست لی جنۆکهکانه.

ههروهها دهفرموی: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ (الجن: ۱۵)، واته: (بهلام خوانهناس و سهركهشهکان بهسهریانهوه ناچیت، بەلکو دهبنه سوتهمهنی دۆزهخ (ئهمه گوفتاری جنۆکه ئیماندارهکانه)).

بهلام ئهوانهی باوهداران چهند گوتهیهکیان لهسەر ههیه:

یهکهمیان: پاداشتیان بو نییه تهنیا رزگار بوون نهبیئت له ئاگر، پاشان پێیان دهگوتریت: ببهوه به خوڵ وهک ئازهل، ئهمهش گوتهی ئهبو حهنیفهیه و ئیبن حهزم لهوهوه دهیگیریتهوه.

دووهمیان: ئەوان له سەر بهندایهتی پاداشت دهکرین و لهسەر کاری خراپیش سزا دهدرین، ئەمهش وتهی ئیبن ئەبی لهیلا و مالیک و ئەوزاعی و شافیعی و ئەحمەد و هاوهلهکانیانه، ئیبن حەزم له دەرەنجامدا دهلیت: جمهوری خه لکه که ری ککه وتوون لهسەر نهوهی، که جنۆ که کان دهچنه بهههشتهوه.

ئیبن ئەبی حاتم له یه عقوبهوه دهگیریتتهوه، که گوتوو یهتی: ئیبن ئەبی لهیلا دهلیت: جنۆ که کانیش پاداشتیان ههیه، ئیمهش راستی ئەمه مان له قورئانی پیروژدا بو به دەرکه وتوه: ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا...﴾ (الأحقاف: ۱۸)، واته: ((هەر دهستهیهک، هەر که سیك له نیمانداران یان له بی پرواکان پله و پایه ی بهرز، یان نزمیان ههیه)). الحارث المحاسبی (۲۴۳ ک) باسی کردوو، که ئەو جنۆکانه ی

دهچنه بهههشت دهیانینین، ئەوان ئیمه نابینن، پیچهوانه دنیا. گوتم: هیچ به لگه یهک لهسەر راستی ئەو قسه یه نییه، ئیمه ئەوان دهبینن و ئەوانیش ئیمه دهبینن، چونکه له بهههشت هیچ پردهیهک نییه، که پیشتر له دنیا دا هه بوو، له خوا ده پارێینهوه که له ئەهلی بهههشت بین ﴿... عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ (الحجر: ۴۷) واته: ((لهسەر کورسی و قه نه فه رازاوه کان له بهرام بهر یه که وه دانیشتون)).

سیوتی (رهحمهتی خوی لیبت) دهلیت: قازی جه لاله دین بهلقینی باسی کردوو، که جنۆ که کان خوی گه وره دهبینن، ئەمهش به هوی بوونی به لگه وه، که ئیبن عیما د له رافه ی "الأرجوزة" له باره ی جنۆ که کان له شیخ سیرا جه دین بهلقینی گیراویه تیه وه.

سییه م: دهچنه بهههشت و ناخۆن و ناخۆنه وه، وهك چۆن هه ناسه دهدهن بهم شیویه ته سبیحات دهکن، مواهید ئەم قسه یه ی کردوو.

چوارهم: ئەوان ناچنه بههشت، بهلکو بهو شیوهیه دهن، که مروّقه کان دهیانبینن و ئەوان مروّقه کان نابینن.

پینجهم: ئەوان لهسه ر شویننه بهرزه کانن (الاعراف).
گوتم: راستی ئەمه، فرمایشتی جمهوره که دهلین: ئەوان دهچنه بههشت^(۱).

له عومهری کوری عهبدولعهزیزهوه ده گیرنهوه، که دهلیت: ئەوان ناچنه بههشت، بهلکو له سهوزایی و دهورووبهری دهن، نهوهی ئادهم دهیانبینن، ئەوان نهوهی ئادهم نابینن، به پیچهوانهیی نهوهی له ژیان دنیادا ههیان بوو، ههروهها ده گوتریت: ناخۆن و ناخۆنهوه، وهك چۆن ههناسه دهدهن بهم شیوهیه تهسبیحات دهکهن و خوا به پیروژ پاده گرن له بری خوړاك و خواردنهوه.

بهلام خوی گهوره نیعمهتی بهسه رهردوو "مروّف و جنۆ که کان" دا کردوو، که پاداشتی چاکه کارانی بههشت داناوه، خوی گهوره پاداشتی شتیکیان بو دانانیت، که پرووی نه دابیت، گهر خوی پهروهرد گار پاداشتی بی باوهرەکان به ئاگر بداتهوه، ئەمه کاریکی دادپهروهرانهیه، پاداشتی باوهردارانیش به بههشت کاریکی گهوره و بهخشندهیه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾ (الكهف: ۱۰۷)، واته: ((بهراستی ئەوانهیی که ئیمان و باوهریان هیناوه و کردهوه چاکه کاریان نهجامداوه، ئیمه ههر له زوووه بههشتی فیردهوسمان بو ئاماده کردوون، تا لهوی دابهزن و ژیانی کامهرانی تیایدا بهرنهسهرا)).

(۱) سهیری: "لفظ المرجان" سیوتی بکه (۸۹، ۹۰) "اکام المرجان" شیلی (۵۶)، (۵۷).

جنۆکه کان چی دهخۆن؟

پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ: "لکم کل عظم ذکر اسم الله علیه یقع فی ایدیکم أوفر ما یكون لحمًا، وکل بعرۃ او علف لدوابکم فلا تستنجوا بهما"^(۱)، مه بهستی ئەو فهرمودهیه بو جنۆکه کان که پیان ده فهرموئ: بو ئیوه ههیه ههر ئیسکیک باشتره گوشت بیټ که بکه ورتته بهردهستان و ناوی خوی له سهر گوترایټ، هه موو پشقل و ئالیکی ئازهله کانتان، له کاتی سهرئاویدا دهستشوریان پی مه کهن، چونکه خواردنی جنۆکه کان.

له (أثر) دا هاتوو: هه زیان له خواردنی برنجه^(۲).

گوئیستبوونی جنۆکه کان له وه حی:

له ئه بی عه بیاسه وه (خوا لئی رازی بیټ) ده فهرموئ: "جنۆکه کان گوئیان له وه حی ده بیټ، وشهیه ک ده بیستن، ده وشه ی لی زیاد ده کهن، ئەوهی ده بیستن راسته و ئەوهی زیاد دی ده کهن نادرسته و ساختهیه، پیشتر ئەستیره کان نه ده هاویژران، ههروه ها بو ئەوانیش نه ده هاویژراون. کاتیکیش پیغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بوو به پیغمبهر، هه ریه کیك له وان (واته: جنۆکه کان) نهیده توانی هاتوچۆ بکات، ته نیا پارچه ئەستیره یان بو ده هاویژراو، گهر بهر شوئینیکیان بکه وتبا ده یسوتاند. جنۆکه کان سکا لای خویان لای ئیبلیس (شهیتان) کرد، ئەویش گوتی: ئەمه ئاسایی نییه، ته نیا له بهر کاریکه که روویداوه. سهر بازه کانی

(۱) سه حیحی موسلیم (۴۵۰) کتیبی "الصلاة"، نه بو داو (۸۵)، تورمزی (۱۸)، (۴۲۵۸) به یهقی، نیبن حه بان (۱۴۳۲)، نیبن خه زیمه (۸۲)، نیبن ئه بی شیه (۱۵۵/۱) و به غوی (۱۸۷)، به یهقی (۱۰۸/۱)، له "الدلائل" (۲۲۹).

(۲) سهیری "عقد المرجان فیما یتعلق بالجان" بکه لا (۵۴).

بلاوه پئی کرد، پیغه مبهریان (صلی الله علیه وسلم) بینی، که له نیوان
چیاى (نه خله) نوێژ ده کات، هاتنه لای ئیبلیس و پییان راگه یاند،
ئه ویش گوتی: ئەمه ئەو رووداوهیه، که له زهوی روویداوه."
له ئیبن مهسعودهوه خوا لئی رازی بیته، ده لئی: "جنۆکه کان
دابه زینه لای پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له ناو (نه خله) دا
قورنانی ده خویند، کاتیکیش گوئیان لی بوو، گوئیان: گوئی بگرن،
گوتی: بی دهنگ..

ژماره یان نو بوو، یه کیکیان پئی ده گوترا زوبعه، خوی گه وه ئەم
ئایه تهی دابه زاند: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ (الأحقاف: ۲۹)،
واته: ((یادی ئەوهش بکه کاتیکی ئیمه دهسته یه ک جنۆکه مان
لادایه لای تو، تا گوئی له قورن بگرن، ئەوسا ئاماده بوون و به یه کتریان
وت: گوئی بگرن و بی دهنگ بن، کاتیکی قورن خویندنه که ته واو
بوو، جنۆکه کان گه رانه وه بو ناو هۆز و قهومه که یان، دهستیان کرد با
ئاگادار کردنه وه و بانگ کردنیان بو پهیره و کردنی ئەم ئایینه نوییه)).

له ریوایه تیکی ئیبن عه بباسه وه^(۱) (خوا لئی رازی بیته)، ده فه رموی
"... شهیتانه کان له هه والی ئاسمان ریگریان لیکرا، پارچه ئەستیره که
رووناکیان بو هاوێژرا و شهیتانه کان گه رانه وه ناو هۆزه کانیان، پی
گوتن: چیتانه؟ گوئیان: له هه والیکی ئاسمان ریگریمان لی کرا
پارچه ئەستیره کمان بو هاوێژرا، گوئیان: ئەو ریگریه به بی هۆ نه بو
به لکو به هۆی رووداویک بووه که روویداوه، برۆنه روژه لات و روژ ناو

(۱) سیدی "دلائل النبوة للبيهقي" بکه، و نمونه ی تر.

زهوی بگه‌رین، سهیری بکه‌ن بزانه هوی چیه ئیوه ریگرتان له
 ئاسمان لی ئەکریت، ئەوانیش چوون له پوژه‌ه‌لات و پوژئاوای زهوی
 گه‌ران، به‌دوای ئەو شته‌دا ده‌گه‌ران، که ریگره له به‌رامبه‌ریان، ئەو
 کۆمه‌له‌ پروویان کرده ئەو شوینه‌ی، که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه
 وسلم) لی بوو له (نه‌خله) بو‌ لای بازاری (عوکاز)، له نوێژی
 به‌یانی پێشنوێژی بو‌ هاوه‌لانی ده‌کرد، کاتی‌کیش گوی بیستی قورئان
 بوون، گوتیان: سویند به‌ خوا ئەمه ئەو شته‌یه که ریگره‌بوو له نیوان
 ئیمه و هه‌والی ئاسمان. له‌و کاته‌وه‌ی گه‌رانه‌وه‌ لای هۆزه‌که‌یان،
 گوتیان هۆ هۆزه‌که‌مان! ﴿...إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ
 فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ (الجن: ۱-۲)، واته‌: ((به‌راستی ئیمه
 خویندنه‌ودیه‌کی سه‌رسوره‌ینه‌رمان بیست، هیدایه‌ت ده‌دات بو‌ ریبازی
 ژیری و تیگه‌یشتن، ئیمه‌ش باوه‌رمان پیکرد، هه‌رگیز که‌س ناکه‌ینه
 شه‌ریک و هاوه‌ل بو‌ په‌روه‌ردگارمان)).

ده‌گوتیت: سه‌روکیان وه‌ردانه، که سه‌رکرده‌یانه، له‌وانه‌ش زوبعه‌یه. (۱)

(۱) سه‌یری فه‌ت‌ح‌ی باری به‌ شه‌رح‌ی سه‌حیح‌ی بوخاری به‌شی "ذکر الجن" بکه
 (۴۹۲۱).

نایینی جنۆکه کان، نایا پیغه مبهریان بو رهوانه کراون؟ نایا له جنۆکه کان پیغه مبه ر ههیه؟

سیوتی ^(۱) (رهحه مه تی خوی لی بیئت) ده لیت: جه ماوه ری زانایان به سه له ف و خه له فه وه پیشه وه پییان وایه له جنۆکه کان هه رگیز پیغه مبه ر نه هاتوه، ههروه ها هه ریه که ئیبن عه بباس و موجاهید و که لبی و ئه بی عه بید ریوایه تیان کردوه.

پاشان ده لیت: گوتم: ئیبن حه مید و ئیبن مونزیر و ئیبن ئه بی حاتم له موجاهیده وه له فه رمایشتی خواوه ده گیر نه وه: ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ﴾ ^(۲)، ده لیت: له جنۆکه کان پیغه مبه ر نه بووه، به لکو له مرۆقه کان بووه و ئاگادار کردنه وه و بانگ کردنیش له جنۆکه کان بووه، پاشان ئایه تی: ﴿فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ ^(۳) خوینده وه.

ئیبن حه زم ده لیت: بو یه کجاریش پیغه مبه ر له مرۆف بو جنۆکه کان پیش موحه مه د (صلی الله علیه وسلم) نه هاتوه، چونکه ئه و دوا هه مین پیغه مبه ره، پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: "وكان النبي يبعث إلى قومه خاصة"، مه به ست لی که پیشت پیغه مبه ر بو هۆز و قه ومه که ی خوی به تایبه تی ده نیردرا.

ههروه ها ده لیت: ئیمه دلنایین له وه که ئه وان (جنۆکه کان) ئاگادار کراونه ته وه.

(۱) سهیری "لفظ المرجان" لا (۵۲)، "آکام المرجان" لا (۳۶)، عقد المرجان لا (۶۴).
(۲) سوره الانعام: (۱۳۰)، واته: ((خوی گه وره ده فه رموی: نه ئه ی ده سته ی جنۆکه و نیسان، نایا پیغه مبه رانتان له خۆتان بو نه هات؟)).
(۳) سوره الاحقاف: (۲۹)، واته: ((کاتیک قورنان خویندنه که ته واو بوو، جنۆکه کان گه رانه وه بو ناو هۆز و قه ومه که یان و، ده ستیان کرد به ئاگادار کردنه وه و بانگ کردنیان بو پهیره ویکردنی نه م نایینه نوێه)).

راسته ئەوانیش پێغه مبهریان بو هاتوو به پێی فرمایشتی خوی گهوره ﴿الَّذِي يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ﴾ .

سیوتی دهلیت: ئەمهش به لگهیه لهسه ر ئەوهی که (الضحاک) گوتوو به تی و هه ریه که له ئیبن جهریح و ئیبن ئەبی حاتهم و حاکم دهریان هیناوه و سه حیحیان داناوه و بهیههقی له (الشعب) له ئیبن عهباس له فرمایشتی خوی گهوره ﴿... وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ...﴾ (الطلاق: ١٢)، دهلیت: جهوت زهوی، له هه ر زهویهک پێغه مبهرێک وهک پێغه مبهرتان هه بووه، ئاده مێک وهک ئاده متان، نوحیک وهک نوح، ئیبراهیمیک وهک ئیبراهیم و عیسیهک وهک عیسا.

کۆمهلی زانایان ته فسیریان وایه، که ئەوان قهومیکن له جنۆ که کان و نێردراوی لای خوا نین، به لام خوی گهوره ئەوانی لهسه ر زهوی بلاو کردۆته وه و گوێیان له وتهی پێغه مبهرهکانی خوا بووه، که ئەوان له نهوهی ئاده من، پاشان گهراونه ته وه ناو قهومه که یان له جنۆ که کان ناگاداریان کردوونه ته وه^(١).

گوتم: راستیه که ی: وتهی کۆمهلهی زانایانه و خواش زاناته ره. جنۆ که کانیش به شیوهی مروفه کان، ئایین و شه ریهت و مه زه به بیان ههیه، ئەوانیش به هه مان شیوهی مروف به فرمانهکانی شه رعی راسپێردراون.

خوی گهوره ده فرموی: ﴿يَمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ الَّذِي يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا ...﴾ (الأنعام: ١١٣). واته: (له رپۆژی قیامهتدا خوا ده فرموی): ئەی دهستهی جنۆ که و ئینسان، ئایا پێغه مبهرانتان له خۆتان بو نه هات، که ئایه تهکانی

(١) لفظ المرجان ص (٥٣).

من و رووداوه کان بهسهرتاندا بخوئینهوه و ناگادارتان بکهن و بتانترسیئن لهوهی، که ئەم رۆژەتان بۆ پیش دیت؟!)).
 هه‌یانه باوه‌ردار و هه‌شیانه بی باوه‌ر، هه‌یانه ملکه‌ج، هه‌یانه یاخی، له خواترس و خراپه‌کار، خوی گه‌وره هه‌والی ئەمه‌ی پیداوین: ﴿وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا﴾ (الجن: ۱۱)، واته: جنۆ که کان ده‌لین: ((بیگومان ئیمه کهسانی چاک و دیندارمان تیدا هه‌یه، هه‌روه‌ها کهسانی تریش که‌به‌و شیویه نین، ئیمه جاران رینگه‌و ریباز و به‌رنامه‌ی هه‌مه‌ جو‌رمان گرتبووه‌به‌ر (به‌لام ئیسته به‌رنامه‌ی ئیسلام رۆن و دیاره)).
 هه‌روه‌ک چون مه‌به‌ست له دروستکردنیان به‌ندایه‌تی کردنه:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶) ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ﴾ (الذريات: ۵۶-۵۷)، واته: ((بیگومان من جنۆ که و ئاده‌میزادم دروست نه‌کردوه، ته‌نها بۆ ئەوه نه‌ییت، که من بپه‌رستن و فه‌رمانبه‌ردارم بن، نه‌رۆزیم لیان ده‌ویت، نه‌خواردن و خواردنه‌وه)).

په‌نابردنه به‌ر جنۆکه‌کان بۆ نه‌ینی زانین و سیه‌ر:

به‌هۆی ئەو توانایه‌ی جنۆکه‌کان، که مرۆقه‌کان نیانه، وه‌ک فه‌رین و به‌رزبوونه‌وه بۆ ئاسمان و گو‌بسته‌بوونیان له فه‌رمووده‌ی فه‌ریشته‌کان که مرۆقه‌کان ناییستن، توانای بینینی مرۆقه‌کان، که مرۆقه‌کار نه‌وان نایین. به‌ شیک له مرۆقه‌کان ئەم دیارده‌یان له به‌رژوه‌ندی خویان به‌کار هه‌ناوه، به‌ شیویه‌کی ناراست، خویان خزانده‌وته نا سیه‌ر و نه‌ینی زانین (فالگرتنه‌وه)، به‌و پیه‌ی مرۆف په‌ناده‌باته به‌ جنۆ که بۆ هه‌لخه‌له‌تانندی برای که مرۆقه، فیلیان لی ده‌کات و هه‌لیا ده‌خه‌له‌تینیت. له به‌رامبه‌ر ملکه‌چبوونی مرۆف بۆ جنۆ که، داخوایه‌

پوچ و پیچه وانه کانی جیبه جی ده کات، به لکو مروّف جنۆ که له که سه گه و ره کان ناوزه ند ده کات.

بنه مای راستی نهیّنی زانین: بانگه شه کردنی زانینی پرو و داوه کانی داهاتوو له هه وائی ئاسمان، زیاد کردنی سه دان درۆ به سه ریه وه، به م شیوه یه پیش سیحر ده کریت. له راستیدا جنۆ که کان له له مروّف ده ترسین، گهر بچنه دو لیکه وه هه لدین، جنۆ که کان ده لین: مروّفه کان له ئیمه ده ترسین، له مروّفه کان نزیك ده بنه وه و توشی شپرزیه یی و شله ژان و شیتیان ده که ن. نیسلام هات و ئه و خوور هوشته جاهیلایانه ی مایه پوچ کرده وه.

پیش ئادهم، جنۆ که کان له زهوی نیشته جی بوون:

پیش هه زار سال بهر له ئادهم، خوی گه و ره جنۆ که کانی له زه ویدا نیشته جی کرده وه، بو ئه وه ی ئاوه دانی بکه نه وه، به لام نه یان توانی ئه م کاره بکه ن، توانا کانیان له و ئاسته دا نه بوون، به لکو ده ستیان به تیکدان و به کتر کوشتن کرد، خراپه کاری له زه ویدا بلاو بووه، خوی گه و ره له به رامبه ردا سه ریازه فریشته کانی بو دابه زانندن ده ریان کردن و دووریان خستنه وه بو ئا و دورگه کانی نا و ده ریاکان.

ده گوتریت ئیبلیس (شهیتان) پیش ئه وه ی له خوی گه و ره یاخی بیئت، به کیك بووه له وان و به ره وه ئاسمان به رز کراوته وه.

ئیبلیس نه فرته لی کراو،

له هه موو جنۆ که کان زیاتر به ندایه تیکردنی خوی گه و ره ی کرده وه، به لام له و به ندایه تییه دل سوژ نه بووه، ناویشی (عه زایل) بووه، نه مهش وهك له ئیسرا ئیلیات هاتوو ه.

بیش نه فرینی خوا بو نهو، نازناوی نه بو کردوس، ههروهها نه بو
(مره) بووه، له هه موو جنو که کان زیاتر کوشش و ههولی هه بووه و
زانستی له هه موویان زیاتر بووه.

راست نییه گهر بگوتریت له فریشته کان بووه، به لکو له جنو که کان
بووه و له فریشته کان نه بووه، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿... إِلَّا إِبْلِيسَ
كَانَ مِنَ الْغَافِقِينَ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ...﴾ (الكهف: ۵۰)، واته: ئیبلیس که له
دهسته ی جنو که کان بووه، بی فهرمانی خوی گه وره کردوو.

ههروهها راست نییه گهر گوتراوه: فریشته یه کی سه ره رشتیکاری
به ههشت بووه و گه وره ی ناسمانی دونیا و گه وره ی زهوی بووه.
ههروهها راست نییه که گوتراوه: به پرترینی فریشته کان بووه، له
خاودن چوار باله کانه.

ئیبلیس زیندوووه و چاودر انکراوه، تا رپوژی دوایی، عه رشیکی ههیه
له سه ر رووی ده ریایه، له سه ری دانیشتوووه، سه ری سه ریازه کانی خوی
رپوانه ده کات و شهر و ئازاوه ده خه نه ناو مرؤقه کانه وه.

واتای وشه ی (ئیبلیس): واته: هیچ خیر و چاکه ی تیدا نییه،
وشه ی (ئیبلیس) به واتای ئومیدبراو و سه رلیشیواو، زور ناوی تری
ههیه: وشه ی (شهیتان) له زمانی عه ره بیدا واتای لوتبه رزی یاخی،
له ناوه کانی تری (طاغوت)، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿... وَالَّذِينَ

كَفَرُوا يُقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّغُوتِ...﴾ (النساء: ۷۶)، واته: (ئه وانه ی
بی باوهرن له پیناوی سه مکار و زوردار و (تاغوت) ده جه نگان).

ناوبانگی ئیبلیس له ناوبانگی هه موو دروستکراوه کانی تر زیاتره،
ئه مهش دوای نه وه ی لوتبه رزی و له خو بایبوون و خو به گه وره زانیی
به یاخی بوونی له خوی گه وره و به قسه نه کردنی خوا له سوژده بردن

بۆ نادهم (سهلامی خوی لی بی)، نهوی گوشت.
هیچ بهلگهیهک نییه لهسه ر نهوی که نیبلیس باوکی جنۆکه کانه،
وهک چۆن نادهم باوکی ئاده میزاده کانه.

په ناگرتن له شهیتان:

خوی گهوره فهرمانی خۆپاراستن و په ناگرتنی له شهیتان ده کردوه،
که ده فهرموی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ
النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي
صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ (سوره الناس).

واته: ((نهی محمد (صلی الله علیه وسلم)، نهی ئیماندار) بلنی:
په ناده گرم به په روهرد گاری خه لکی، به پادشای خه لکی، به خوی
خه لکی، (له شهر و خراپه ی نهوی که وهسوهسه و خه تهره و خه یال
ده خاته دلوه که (خه ناسه)، بریتیه لهوی که وهسوهسه فری ده داته
سینه و دل و دهروونی خه لکیه وه، له جنۆکه و خه لکی، له جنۆکه و
ئاده میزاد (نهوانه یان که شهیتان سیفه تن)).

﴿قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ
يَحْضُرُونِ﴾ (المؤمنون: ٩٧-٩٨)، واته: ((په روهرد گارا! من په نا ده گرم
به تو له هه موو خه تهره و خه یال و وهسوهسه ی شهیتانه کان، په نا ده گرم
به تو نهی په روهرد گارم، که شهیتانه کان به دهورمدا کو بینه وه و
(سهرم لی بشیوینن)).

خوی گهوره ئاده میزاد له شهر و ئاشوبی شهیتان ئاگادار ده کاته وه،
کاتیک ده فهرموی: ﴿يَبْنِيْءَ آدَمَ لَا يَفْنِيَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ

چەپ ئاو بخواتهوه، شهیتان له گهلی دهخواتهوه).

ههروهها پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) له فەرمودهیه کی تر ده فەرموئ: "هەر کاتیک که سیک چووہ مالی خوی و له کاتی چوونہ ژووہروه و خواردندا یادی خوی کرد، یان ناوی خوا بلیت، شهیتان دهلیت: نه لاتان ده مینمهوه نه له کاتی خواردنیش، به لام که گه رایهوه له کاتی چوونہ ژووہروهیدا یادی خوی نه کرد، شهیتان دهلیت: ده مینمهوه لاتان، ههروهها گه یادی خوی نه کرد له کاتی خواردندا، شهیتان دهلیت: له مانهوه و خواردندا له گهلتان ده بم" (۱).

شهیتان ناتوانیت داخراوهکان بکاتهوه، جابر ده گیریتتهوه، که پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده فەرموئ: "أغلقوا أبوابکم، و خمرُوا آئیتکم، و اطفئوا سرجکم، و أوکوا أسقیتکم فإن الشیطان لا یفتح باباً مغلقاً، ولا یکشف غطاءً، ولا یحل وکاء، و إن الفویسقة تضرم البیت علی أهله" (۲)، پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده فەرموئ: ده رگاگان دابخهن، کاسه و قاپهکان داپوشن، چراکان خاموش کهن. شهیتان ناتوانیت ده رگا داخراوهکان بکاتهوه.. مهبهستی پیغه مبهەر لهو فەرمودهیه و پرای به دورگرتنی شهیتان، له هه مانکاتدا خۆپاراستنی له مهترسییهکان له نمونهی نهخۆشی که بههوی خواردنی سهروالا بلاو ده بیتهوه، ههروهها خۆپاراستن له مهترسی ئاگر کهوتنهوه...

له ئیبن عهباسهوه خوا لینی رازی بیت، پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده فەرموئ: "أما إن أحدکم إذا أتى أهله قال: بسم الله، اللهم جنبنا الشیطان و جنب الشیطان ما رزقتنا، فرزقا و لداً لم یضره الشیطان" (۳)، واته:

(۱) سهیحی موسلیم (۲۰۸۱)

(۲) موسندهی نیمام نه حمده (۱۳۸۱۶).

(۳) سهیحی بوخاری (۳۲۷۱).

هەر که سیکتان گەر هاته لای خیزانی بو جوتبون، بلیت: به‌ناوی خوا،
خوایه له شهیتان به دوورمان بخه‌ی، شهیتانیش له‌وه‌ی رزق و رۆزیمان
ده‌ده‌ی به دووریخه‌ی، گەر مندالیک بیټ، شهیتان ناتوانی زیانی لی بدات).
له نه‌بو هورپیره‌وه (خوا لی رازی بیټ)، پیغه‌مبهر (صلی الله علیه
وسلم) ده‌فه‌رموی: "هەر که سیکتان بنویټ، شهیتان سی گری له‌سهر
سه‌ری لی دده‌ات، هەر گریه‌ک له و گریانه له شوینی خوی دده‌ات،
بخه‌وه به شهویکی دریژ، گەر خه‌به‌ری بووه و یادی خوی کرد، گریه‌کیان
ده‌بیته‌وه، گەر ده‌ستنویژی گرت گری دووه‌میان ده‌بیته‌وه، گەر نویژی کرد
گری سیه‌میشان ده‌بیته‌وه، ئینجا ده‌بیته که سیکی چالاک و هه‌ناسه پاک،
نه‌گەر نه‌شی کرد، ده‌بیته که سیکی پیسی ته‌مه‌ل" (۱).

له نه‌بو هورپیره‌وه (خوا لی رازی بیټ)، پیغه‌مبهر (صلی الله علیه
وسلم) ده‌فه‌رموی: "گەر بانگی نویژ درا، شهیتان هه‌لدیت و پشتی تی
ده‌کات و ده‌نگیکی پیس و ناخوشی لی دهرده‌چیت، کاتیکیش ته‌واو بوو،
به‌ره‌و پرووی دیت، تا دیته نیوان مروف و دل‌ه‌که‌ی، ده‌لیت: نه‌مه و نه‌مه
بلی.. تا وای لی دیت نازانیت سی رکاتی کردووه، یان چوار، گەر
نه‌یزانی سی یان چواری کردووه، با دوو سوژده‌ی هه‌له "واته: سوژده‌ی
سه‌هو" (با) (۲).

له نه‌سه‌وه (خوا لی رازی بیټ)، پیغه‌مبهر (صلی الله علیه
وسلم) ده‌فه‌رموی: "راسوا الصفوف، فإن الشيطان تقوم في الخلل" (۳).
واته: ریژی نویژه‌کانتان با راست بیټ و بان پیه‌کانتان بگهن به‌یه‌ک،
چونکه شهیتان له درز و خواری نیوان ریژه‌کان راده‌وه‌ستی.

(۱) سه‌حیحی بوخاری (۱۱۴۲).

(۲) سه‌حیح بوخاری (۳۲۸۵).

(۳) موسنده‌ی نیمام نه‌حمه‌د (۱۲۱۶۲).

بوخاری و موسلیم له سه حیجی خویندا فرموده‌ی پیغمبهر
(صلی الله علیه وسلم) ده گپنه‌وه، که ده فرموی: "إذا مر بین یدی
أحدکم شیء وهو یصلي فلیمنعه، فإن أبی فلیمنعه، فإن أبی فیلقاتله، فإنما هو
شیطان"^(۱)، واته: گهر یه کیك له کاتی نوئژکردندا له نیوان دهسته کانتان
واته: به پیش نوئژتانداندا رویشته، بارپگری لی بکات، گهر نه یهیشته،
رپگری لی بکات، گهر نه یهیشته واته: هر بهرده‌وام بوو، شه‌ری
له گهل بکه، نه‌وه شه‌یتانه".

له نه‌بو هورپه‌یره‌وه (خوا لی رازی بیته) ده‌لی: پیغمبهر (صلی الله
علیه وسلم) ده فرموی: "التثاؤب من الشیطان، فإذا تئأب أحدکم فیرده
ما استطاع، فإن أحدکم إذا قال: ها ضحك الشیطان"^(۲)، واته: (باویشکدان
له شه‌یتانه‌ویه، گهر یه کیك له نیوه باویشکی دا، تا پی ده‌کری با
رپگری لی بکات، گهر یه کیك له نیوه بلیته: ها (واته باوه‌شکیدا)،
شه‌یتان پیده‌کهنی).

له فرموده‌یه‌کی ترادا ده فرموی: "إن الله یحب العطس ویکره
التثاؤب"^(۳). واته: خوی گه‌وره پشمینی خوش ده‌ویته و هزی له
باویشکدان نییه.

وشه‌ی جنوکه به هه‌ریه‌که له شیوه‌کانی (الجن، الجان، الجنة)
سی و دوو جار له سی و یه‌ک نایه‌تی قورائانی پیروژدا هاتوو.

(۱) سه‌حیحی بوخاری (۳۲۷۵)، سه‌حیحی موسلیم (۵۰۵).

(۲) سه‌حیحی بوخاری (۳۲۸۹).

(۳) سه‌حیحی بوخاری (۶۲۲۳).

دروستکردنه ئادهم

دوای نهوهی خوی گهوره له دروستکردنی هه موو دروستکراوه کانی ته واو بوو، هه له قه له مه وه، تا ده گاته عه رپش و کورسی خوی و تابلوی پارێزراو (اللوح المحفوظ) پاشان ئاسمانه کان و زهوی به هه موو دروستکراوه کانیه وه له فریشته کان، پاشان به هه شت و ئاگر و پاشان جنۆ که کان و گهردوون و خۆر و مانگ و نه ستیره و هه ساره و گه له ستیره کان، پاشان ده ریا و پروبار و درهخت و پرووه که کان، وای لیها ت گهردوون ئاماده و سازدراوه به فەزڵ و گه ورهیی نه و زاته بو دروستکردنی ئادهم.

ئادهم باوکی مرو قایه تی له دروستکراوه کانی خوی په روه رد گاره . ده گوتری: پیش شهوی ههینی له دوای عه سر و پیش شهو دروستکراوه .

پێراگه یاندنی هه والی دروستکردنی ئادهم به فریشته کان:

کاتیك خوی گهوره ویستی ئادهم دروست بکات، فریشته کانی لی ناگادار کرده وه، که فه رمووی: ﴿...إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً...﴾ (البقرة: ۳۰)، واته: خوی گهوره به فریشته کانی فه رموو: ((به راستی من ده مه ویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم)).
 نه مه ش له پرووی پێراگه یاندن و ناگادار بوونه .

فریشته کانیس له کردهوهی جنۆ که کان پیشتر ئاگادار بوون، ئەو کاتەى به مەبهستی ئاوهدانکردنەوهی پیش هەزار سال له زهوی نیشتەجی کران، خراپەکاری و فەساد و بەدەرپهوشتیان تیدا بلاو کردهوه، دەستیان به کوشتاری یه کتری کرد، خوینی یه کتریان رشت، خوی گهوره فریشتهی بو رهوانه کردن، له گهلیان جهنگان و بو پروی دورگهی دهرياکان دووریان خستنهوه (وهك پیشتر له دروستکردنی جنۆ که کان باس کرا)، بویه فریشته کان به خوی گهورهیان گوت: ﴿... أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ...﴾ (البقرة: ۳۰)، واتە: گوتیان ((ئایا که سیکی تیدا ده که یته جینشین، که خراپه و تارانێ تیدا بچینییت و خوینرێژی تیدا نهجام بدات؟! له کاتی کدا ئیمه تهسبیحات و سوپاس و ستایشت ده که یین و قه درو ریزی تو چاک ده زانیین و به دوورت ده گرین لهو شتانهی شایستهی تو نین)).

خوی پهروهرد گاریش فەرمووی: ﴿... قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۳۰)، واتە: (بیگومان ئەوهی من دهیزانم، ئیوه نایزانن).

پرسیارکردنی ئەوان بو مەبهستی دەر خستن و لیوه فیروون بووه، به مەبهستی رێگری و نارەزایی و که مکردنەوهی له پایه و پلهی ئەو دروستکراوه نوییه نییه.

لهو کاتەدا فریشته کان پرسیان: "ئەه ی پهروهرد گارا! ئەو جینشینە دەبی کئی بیئت؟" پهروهرد گاریش فەرمووی: "وه چه و نهوهی ههیه و خراپه کاری له زهوی بلاو ده که نهوه، هه سودی به یه کتری ده بن، یه کتری ده کوژن، ئەو جینشینە ئادهمه، هه که سیکی به ندایه تی خوا بکات و حوکی داد پهروهرد له نیوان دروستکراوه کان بکات له گه ل ئەو دایه.

له ئیبن عه بیاس (خوایی رازی بیټ)، گوتویه تی: "إن الله لما أخذ يخلق آدم عليه السلام قالت الملائكة: ما الله خالق خلقاً أكرم عليه منا ولا أعلم منا". واته: (کاتیک خوی گه وره دهستی کرد به دروستکردنی ئادهم، فریشته کان گوتیان: خوی گه وره دروستکراویک دروست ناکات له سهه ر ئیمه به پرتتری بکات و له ئیمه ش زانتر نابیټ).

چهند نایه تیکی قورنان له باره ی دروستکردنی ئادهم:

له باره ی دروستکردنی ئادهم نایه تی زۆر هه یه، که ژماره یان له (٦٠) نایه ت زیاتره، له وانه خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾ (نوح: ١٤)، واته: ((هه ر خوا خوی به چهند قوناغدا ئیوه ی تیپه راندوه و دروستی کردون)).

پاشان له زۆربه ی نایه ته کاندایه رونی کردۆته وه، که سه ره تایی دروستکردنی ئادهم له خۆل بووه، که ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُنْفِقُ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾ (الحج: ٥) واته: ((ئه ی خه لکینه! نه گه ر ئیوه گومانتان له زیندوو بوونه وه هه یه، نه وه چاک بزنان، که ئیمه سه ره تا ئیوه مان له خاک و خۆل دروستکردوه، له وه ودوا (نه وه کان) له نوتفه یه ک (پهیدا بوون)، پاشان نوتفه ش ده بیټه خۆه له واسه رتک له ناو مندال داندان.

لهوودوا دهبیته گۆشتپارهیه کی تهواو و سه ر و سیمادار، یان ناتهواو، (هه موو ئەم شتانه دههینینه وه یادتان) تا بوۆتان روون بکهینه وه، که ئیمه ئاوا ئیوه مان دروستکردوو و دووباره دروستکردنه وه شتان لامان ئاسانه، نه وهش بمانه ویئت له مندالدا نه کاندای جیگیری ده کهین، تا کاتیکی دیاریکراو، لهوودوا به ساوایی و به بچووکی ده رتانه دههینین (له سکی دایکتان) دوا یی بوۆ نه وهی گه وه ببن و بگه نه نه وه پهری هیرو تواناتان، هه تانه ده مرئیریت به گه نجی، هه شتانه ده گه رپئیرتته وه بوۆ په ربوو تترنی ته مه نه کان، بوۆ نه وهی هیچ شتیک نه زانیت دوا یی نه وهی جارن دهیزانی، (به لگه یه کی تریش له سه ر زیندوو بوونه وه نه وه یه که نه ی ئینسان) توۆ زه ویش ده بینیت وشک و برنگه، جا کاتیک ئاوی بارانمان به سه ردا باراند، داده چله کیت و ده له رزیت و تووه کان چه که ره ده کهن و ره گ و چل ده رده کهن و ده روین، نه وسا له هه موو جوۆره گزوگیاو گوۆ و گوۆزاریکی جوان جووت ده روینیت).

پاشان قووناغه کانی دروستکردنی ئادهم له و کاته ی کوۆر په له ی روون ده کاته وه، که ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿۱۲﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخِرًا فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۱۴﴾ (المؤمنون: ۱۲-۱۴). واته: ((سویند به خوا به راستی ئیمه ئاده میزادمان له ئاویتته یه کی پیکهاتوو له قور به دیهیناوه، لهوودوا له جیگه یه کی پاریزراو و له باردا (که مندالدانی دایکه) له شیوه ی نوتفه یه کی زور بچوو کدا دامان مه زراندوو، لهوودوا نوتفه که مان کردوو به خووه لواسه ریک (سه ره میکوته یه ک) پاشان خووه لواسه ره که مان کردوو به گۆشتپاره یه ک، ئینجا (شیوازی)

گۆشتپاره که مان به پیکه ری ئیسک گۆریوه و به گوشت پیکه ری ئیسکه که مان داپۆشیوه، نهوسا له شیوهیه کی تر دا دهرمان هیناوه (که شیوهی ئاده میزادیکی ریکوپیکه و رۆحی پی به خشراوه)، به راستی خوی مهزن، بهرز و پیروز و موباره که و چاکترین به دیهینه ر و چاکترین دروستکاره)).

ههروهها ده فرموی: ﴿فَأَسْتَفِيهِمْ أَهْمٌ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾ (الصافات: ۱۱)، واته: ((ئهی پیغه مبهرا! (صلی الله علیه وسلم) له بی باوه ران پرسه: ئایا ئهوان گرنگتر و گهورتر و بهیترن یان ئه و شتانهی تر، که دروستمان کردوه وهك (ئاسمان و زوی و کیوه کان... هتد)، بیگومان ئیمه ئه وانمان له قوریککی میچ دروست کردوه (که یه کیکه له قوناغه کانی دروستکردنی باوکه ئادهم)).

قور بریتییه له خۆل، که له گهل ئاو تیکهل ده کری، ئه مهش جه ختکردنه وهیه له سهر ئه وهی، که ئاو بنچینهی دروستکردنی گهردوون و دروستکراوه کان و ته نانهت سه رجه م زیندووه کانیشه.

ههروهها ده فرموی: ﴿... وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ...﴾ (الانبیاء: ۳۰). واته: ((له ئاویش هه موو شتیکی زیندوومان فه راهم هیناوه)).

ههروهها ده فرموی: ﴿... خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ ...﴾ (النور: ۴۵) واته: ((خوا هه موو زیندوه ریککی له ئاویکی تایبهت دروست کردوه)) ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا ...﴾ (الفرقان: ۵۴). واته: ((هه ر ئه زاتهیه که له ئاوی (مه نی) به شهر دروست ده کات)).

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ (الحجر: ۲۶). واته ((سویند به خوا ئیمه سه ره تا ئینسانمان له قوریککی وشک دروست کرد

که پیشتر قورپکی ره شباو و ترشاو بوو)).

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّيْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ﴾ (ص: ۷۱). واته: ((کاتیک که پهروهر دگارت پیی وتن: من دهمه ویت به شهریک له قورپ دروست بکه م)).

دروستکردنی نادهم له تویرالی سهروهوی زهوی:

لهو فهرموده یه ی که تورمزی گپراویه تیه وه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: "إن الله خلق آدم من قبضة قبضها من جميع الأرض، فجاء بنوا آدم على قدر الأرض، فجاء منهم الأحمر والأبيض والأسود و بین ذلك، والسهل والحزن والخبیث والطیب" (۱)، واته: (خوی گه وره نادهمی له چه نگه خوئیک که له هه موو زهوی کو ی کردو ته وه دروست کردو وه، پاشان نه وه کانی نادهم به گویره ی زهوی په یدابوون، هه ندیکیان سوور و هه ندیکیان سپی و هه ندیکیان ره شن، هه روها کارئاسان و کارقورس و هه شیانه پاک و پیسن).

نادهم له قورپ دروست کراوه، قورپ بریتیه له خوئی تیکهل به ئاو، ئاویش بنچینه ی هه موو دروست کراوه کانه، به لکو بنچینه ی هه موو گه ردوونه، هه ر لهو دروست کراون، هه رو هک لهو سی ئایه تی پیشوودا هاتووه. ده گوترئ له بابته تی دروستکردنی نادهم، سی ئایه ت به ئاو هاتووه، چوار ئایه تیش به خوئل.

(۱) تورمزی گپراویه تیه وه له "سنن" هکمی (۲۰۴/۵) ژماره (۲۹۵۵) کتیبی ته فسیر بدشی: سوره تی "البقرة"، نه حمه د له "موسنه ده کهی" (۴/۴۰۰، ۴۰۶)، نه بو داود له سرننده کانی (۶۷/۵) ژماره (۴۶۹۳) و نیبن حه بیان (۱۱/۸، ۲۱/احسان) ژماره (۶۱۴۸، ۶۱۲۷) و نیبن خه زیمه له "التوحید" لا (۶۴)، نه بو شیخ له "العظمة" ژماره (۱۰۰۲)، و نه لبانی له "سه حیه کهی" (۱۷۲/۴).

خوای گه وره فرمویه تی: ﴿...إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾
 واته: ئیمه له قورپیکی لینجی یه کانگیر به دیمان هیناوه، موفه سیره کان
 ریژهی ئاو بو خۆله که بیان پروون کردۆتۆتۆته وه، سی بهشی ئاو، چوار
 بهشی بو خۆله که، ئەمهش بو چونیکێ تره که موفه سیره کانی پیشوو
 په بیان پی نه بردوووه.

خوا فه زلی به سهردا کردوووه و به دهسته کانی خوی ئادهمی دروست
 کردوووه، ههروهک له فرمایشتیدا هاتوووه، که روو ده کاته ئیبلیس له و
 کاته ی له کرنوش بردن یاخی بوو: ﴿قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ
 لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ (ص: ۷۵)، واته: ((خوا
 فرمووی: ئەه ئیبلیس! ئەوه چی نه یه یشت و نایه لیت سوژده به ریت
 بو ئەو که سهی، که به دوو دهستی قودرتهی خۆم دروستم کردوووه؟!
 ئایا خۆتت به گه وره زانی یان هه ر له زوووهوه خۆت بهشت ده زانیت و
 خۆت لا بهرزو گه وریه؟!)).

شیوه و وینه ی ره خساندوووه له شیوهی په یکه ریک درێژیه که ی (۶۰)
 بال بوه، ده گاته نزیکه ی (۴۰) مه تر و پانییه که ی جهوت باله، پاشان
 لیگه را تا رهش بوو و بو نه که ی گو را، وهک له فرمایشتی خوا دا
 هاتوووه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ (الحجر: ۲۶).
 واته: ((سویند به خوا ئیمه سه ره تا ئینسانمان له قورپیکی وشک
 دروست کرد، که پیشتر قورپیکی ره شباو و ترشاو بو)).

دواتر لیگه را وشک بوو، تا بووه قورپیکی وشکی وهک فه خفوری،
 وهک ده فرموی: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ (الرحمن: ۱۴).
 واته: ((ئاده میزادی دروست کردوووه له قورپیکی وشک بوو، وهک
 فه خفوری)).

تېروانینی نیبلیس بو نادهم له وکاته ی په یکه بووه:

په مېهبر (صلى الله عليه وسلم) ده فرموي: "ما صور الله تعالى آدم في الجنة تركه ما شاء الله أن يتركه فجعل إبليس يطيف به فينظر ما هو فلما رآه أجوف عرف انه خلق أجوف لا يتمالك" (۱)، واته: (کاتیک خوی گه وره ناده می دروست کرد، تا نه و کاته ی ویستی خوی له سهر بوو جی بی هیشت، وایکرد نیبلیس به دوریدا بسوریتته وه، کاتیک نیبلیس سهیری کرد، بینی، په یکه رنکی دروستکراوی ناوبوشه و ناتوانیت خوی پی بگریت).

نیبلیس له و دروستکراوه ترساو و شپزه بوو، وهک نه وهی له دلی خویدا بلیت، گهر له سهر من فزل و گه وره کرا، ملکه چی نابم، گهر منیش به سهری فزل کرام، ده یفه و تینم.

له ده مییه وه ده چووه ناوی و له پشته وهی ده هاته دهره وه، له کاتیک دا نه و په یکه ره قوریکی وشک بووه.

له و کاته دا که بینی ناوبوش و به تاله، دلنیا بوو، به فریشته کانی گوت: مه ترسین و مه توقین لی، نه وه ناوبوشه و بی ده سه لاته، گهر دستي به سهر دا بگرم، له ناوی ده به م.

کاتیک که فریشته کان به لای تیپه ر ده بوون، لی ده پرسین: بینیتان گهر له سهر نیوه گه وره بگریت و فرمانتان پی بگریت که ملکه چی بن، نیوه چی ده که ن؟

(۱) موسلیم له "سه حیحه که ی" گپراو به تیه وه (۲۶۱۱)، به یه قی له "الاسماء والصفات"، (۲۵۹/۲) ژماره (۸۱۹) و نه بو شیخ له "العظمة" (۱۵۵۸/۵) ژماره (۱۰۲۱) و نبین حبان له "سه حیحه که ی" (۱۳/۸) ژماره (۶۱۳۰/۱) احسان و الطیاسی له "موسنه ده که ی" (۲۰۲۴) لا (۲۷۰) و نه حمده (۱۵۲/۲)، ۲۲۹، ۲۵۴ و حاکم (۵۴۲/۴).

فریشته کان هه موویان وه لامیان دایه وه "ملکچهی فرمانی
په روهرد گارمانین"، ئیبلیس سه ر نزم دهکات و لهسه ر وته که ی خوی
سوور ده بیت: گهر لهسه ر من فهزل و گه وره کرا، ملکه چی نابم، گهر
منیش به سه ری فهزل کرام، دهیفه وتینم^(۱).

خوای گه وره له روحی تایبه تی خوی فووی کرده نادهم:

که کاتی خوی هات، نه و کاته ی خوای گه وره بو ی دیاری
کردبوو، ویستی روحی به به ردا بکات، به فریشته کانی فه رموو:
﴿فَإِذَا سَوَّيْتَهُ، وَنَفَخْتَ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (الحجر: ۲۹).
واته: ((جا کاتیک ریک و پیک و ته واوم کرد، له و رۆحه تایبه تیه ی،
که من (به دیهینه ری نهوم)، پیمبه خشی، نه وه هه مووتان کپنووشی بو
به رن (کپنووشی ریژو به فرمانی خوا)).

نه و کاته ی روحی به به ردا کرد، روح چوو ه ناو سه ری، ئینجا
پشمی، فریشته کان گو تیان: سو پاس بو خوا، نه ویش گو تی: سو پاس
بو خوا، خوای گه وره پیی فه رموو: خوا ره حمت پی بکات، به م شیویه
خوا ره حمی پیکرد پیش نه وه ی به ته واوی دروستی بکا، نه و کاته ی
که روحی گه یشته ناوه وه ی جهسته، به روبوو می به هه شتی بینی،
حه زی کرد لی بخوات، پیش نه وه ی روح بگاته قاچه کانی، ویستی
به ره و نه و به روبومه بچیت، به م شیویه:

﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ...﴾ (الانبیاء: ۳۷). واته: ((نه وهنده ئینسان
به په له و تالوکه یه، (وهک نه وه ی) له په له و تالوکه دروستکراوه)).
نه و کاته ی روح گه یشته قاچه کانی، به په له هه لساو به ره و به روبوو می

(۱) العظمة (۱۵۶۱/۵)، وموسنه دی نه بی یه علی (۶۷/۶) ژماره (۳۳۲۱).

بههشت رویشت:

ئەبو ھورەیرە (خوای لئی رازی بیټ)، له پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده گیریتتهوه، ده فەرمووی: "إن الله خلق آدم من تراب، ثم جعله طيناً، ثم تركه حتى إذا حمأ مسنوناً خلقه وصوره، ثم تركه حتى إذا كان صلصلاً كالفخار، قال: فكان إبليس يمر به فيقول: لقد خلقت لأمر عظيم" (۱)، واتە: خوای گهوره ئادهمی له خۆل دروست کرد، پاشان کردییه قور، پاشان لیبگهرا تا بووه قورپکی رهشباو و ترشاو، پاشان جیی هیشت تا بووه قورپکی وشك وهك فهخفوری، فەرمووی: ئیبلیس به لای دا تیدهپهپی، دهیگوت: بهراستی تو بو کارنکی گهوره دروست کراویت. ئەو کاتهی خوای گهوره روحی کرده بهری، یه کهم شوینی لهشی ئادهم که روح به ناویدا رویشت، چاوهکانی و لوتهکانی بوو، پشمی، خوا گهوره به رهحمی خۆی وهریگرتتهوه، پیی فەرموو: خوات رهحمت پی بکات.

پاشان خوای گهوره فەرمووی: ئەی ئادهم برۆ لای ئەوانه (مهبهستی فرشتهکانه) پیمان بلی: السلام علیکم، ئینجا سهیر بکه بزانه چی دهلین. به سلاوکردنهوه چووه لایان، ئەوانیش وهلامیان دایهوه: وعليك السلام ورحمة الله وبركاته، فەرمووی: ئەی ئادهم ئەمه سلاوکردنی تو و سلاوکردنی نهوه کانتته (۲).

عومهری کوری خهتاب (خوای لئی رازی بیټ)، ده گیریتتهوه که پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویته: ((إن الله خلق آدم ثم مسح ظهره بيمينه فاستخرج منه ذرية قال خلقت هؤلاء للجنة وبعمل

(۱) فتح الباری به شهرحی بوخاری، بهشی "خلق ادم صلوات الله علیه وذریته".

(۲) نسائی له "عمل اليوم والليلة" گیراویه تیهوه، ژماره (۲۲۰)، ههروهها ئەبو شیخ له "العظمة" (۱۵۶۶/۵) ژماره (۱۰۳۴).

أهل الجنة يعملون ثم مسح ظهره فاستخرج منه ذرية، فقال: خلقت هؤلاء للنار و يعمل أهل النار يعملون)) فقال رجل: يا رسول الله فقيم العمل؟ قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ((إذا خلق الله العبد للجنة استعمله بعمل أهل الجنة حتى يموت على عمل من أعمال أهل الجنة فيدخله الله الجنة، وإذا خلق الله العبد للنار استعمله بعمل أهل النار حتى يموت على عمل من أعمال أهل النار فيدخله الله النار)). رواه مالك و الترمذي و أبو داود عن مسلم بن يسار. واته: "خوای گهوره ئادهمی دروست کرد، پاشان دهستی راستهی قودرتهی خوئی به پشتهی داهینا، نهوهیهك هاته دهرهوه، فهرمووی: ئهوانهم بو بهههشت دروست کردووه و به کردهوهی خهلكی بهههشت کار دهکن. پاشان دهستی چهپی قودرتهی خوئی به پشتهی داهینا، نهوهیهك هاته دهرهوه، فهرمووی: ئهوانهشم بو ئاگر دروست کردووه و به کردهوهی خهلكی ئاگر و دۆزهخ کار دهکن.... پیاویك گوتی: ئهی پیغه مبهری خوای، کاری چی؟ پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: "گهر خوای گهوره بهندهیهك بو بهههشت دروست بکات، به کردهوهی خهلكی بهههشت به کاری دههینیت، تا لهسه ر ئه و کردهوانه دهمریت و خوای گهورهش دهیباته بهههشت، ههروهها ئه گهر خوای گهوره بهندهیهك بو ئاگر دروست بکات، به کردهوهی خهلكی ئاگر به کاری دههینیت، تا لهسه ر ئه و کردهوانه دهمریت و خوای گهورهش دهیباته ناو ئاگر.

پهیمانی نهوهکانی ئادهم بو خوای گهوره:

عن ابن عباس (رضي الله عنهما) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ((إن الله أخذ ميثاق من ظهر آدم (عليه سلام) يوم عرفة فأخرج من صلبه كل ذرية ذراها فثيورها بين يديه كالذر، ثم كلمهم قبلا قال: (وإذا أخذ ربك من

بني آدم من ظهورهم ذريتهم و أشهدهم على أنفسهم ألسنت بربكم قالوا بلى شهدنا أن تقولوا يوم القيامة إنا كنا عن هذا غفلين). رواه الإمام أحمد)).
 واته: له ئيبن عه بياسه وه (خوای لی رازی بیّت)، پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ: "خوای گه وه په یماننامه ی له پشتی ئادهم (سه لامی خوای لی بی) وه رگرت، له گازهری پشتیشی هه موو وه چه و نه وه کانی ده ره ینا و له نیوان ده سته کانی خوئی بلای کرده وه، پاشان قسه ی له گه ل کردن، فهرمووی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲). واته: ((یادی نه و کاته ش بکه ره وه که په روه رد گارت پشتاو پشتی نه وه ی ئاده می کو کرده وه (له جیهانی په نهان و شاراو هدا په یمانی لی وه رگرتن) و کردنی به شایه ت به سه ر خو یانه وه و (پیی فهرموون): ئایا من په روه رد گاری ئیوه نیم؟! به لی، شایه تیمان داوه (که تو په روه رد گارمانیت)، نه مه ش بو نه وه ی، نه وه کو له روژی قیامه تدا بلین: به راستی ئیمه له مه بیناگا بوین)).

له نه سه وه (خوای لی رازی بیّت)، له پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) ده گیر پته وه، که ده فهرموئ: ((یقال للرجل من أهل النار يوم القيامة: أرايت لو كان لك ما على الأرض من شيء أكنت مفتد يابه؟ قال: فيقول: نعم، فيقول: قد أردت منك ما هو أهون من ذلك، قد أخذت عليك في ظهر آدم أن لا تشرك بي شيئا، فأبیت إلا أن تشرك بي)). واته: "له روژی دوایدا به که سیکی ناو ئاگر ده گو تریت: ده بینی نه گه ره سه ر زهوی شتیکت هه بیّت، ئاماده ی بیکه یته قوربانی خو ت بو رزگار بوونت؟ نه ویش ده لیت: به لی. ئینجا خوای په روه رد گار ده فهرموئ: به راستی

من شتیکی ئاسانتر لەمەم لە تۆ داوا کردبوو، لە پشتی ئادەم پەیمانم لێ وەرگرتی، کە هاوێڵ بۆ من بریار نەدەیی، بەلام نەتویست و هاوێڵت بریار دا" (۱).

گوتراوه: "ئەو پۆژە هەموو دروستکراوهکان، لە سەرەتاوە تا پۆژی دوایی، بۆ کۆبوونەوه، هەموویانی لە وێنەی خۆیان دروست کرد، پاشان بە قسەی هێنان و قسەیان کرد، پەیمان و بەلێنی لێوەرگرتن، نەفسی خۆیان لەسەر کردە شاھێد " أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ "، پاشان خۆی گەرە فەرمووی: من حەوت ئاسمانەکان و زەویەکان و باوکتان ئادەم لەسەرتان دەکەمە شاھێد، بۆ ئەوەی پۆژی دوایی نەلێن ئێمە نەمانزانوو، چاک بزانت، کە هیچ خوايەك جگە لە من نییە، هیچ پەروردگارێك جگە لە من نییە، هاوێش بۆ من پەیدا مەکەن، من پێغەمبەرەکان بۆ ئێوە روانە دەکەم بۆ ئەوەی پەیمانی و بەلێنی منتان پێ رابگەینن، کتیبیشتان بەسەردا دادەبەزێنم. ئەوانیش دەلێن: ئێمە شاھێدی دەدەین کە تۆی خوامانی و پەروردگارمانی، هیچ پەروردگارێکی تەرمان جگە لە تۆ نییە. لەو پۆژەو بریاری گۆیپرایەلی کردنیان دا، ئادەمی باوکیان لەسەریان بەرزکرایەوه و سەیری کردن، هەژار و دەولەمەندەکانی لەوان بینی، هەرودها پوووەجوانەکان و ئەوانی تری بینی، ئینجا گوتی: ئەی خۆی پەروردگار! گەر هەموو بەندەکانت وەك یەك لێ کردبا، گوتی: من حەزم کرد سوپاسگوزاریم.

تاوانی گەرودی نیبلیس:

یەكەم و گەرودترین تاوان بەرامبەر خۆی گەرود، ئەو کاتە بوو کە نیبلیسی نەفرین لێکراو لە خۆی پەروردگار یاخی بوو، کە راستەوخۆ نا فەرمانی

(۱) موسنەدی ئیمام ئەحمەد (۱۱۸۸۰).

خوای کرد، له ریځگه پیغه مبهه، یان نیردراوهوه ناگادار نه کراوده توه. سهیری فرمانی خوای گه وره بکه: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِّقُ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾﴾ (ص: ۷۱-۷۴). واته: ((کیشی فرشته کان کاتیک بو، که په وهرد گارت پی و تن: من دهمه ویت به شهرتک، له قور دروست بکه، (جا کاتیک دروستم کرد و لهو گیان و روحی که من خاوه نی توم، فوم پیدا کردو گیان و ژیانم پیبه خشی نیوی فرشته همووتان سوژدهی (ریژ و تهقدیری به فرمانی من) بو بدن، (همو فرشته کان فرمانی خویان به جی هینا و سوژدهیان برد، جگه له ئیبلیس نهیت که لهو کاته دا له ناو فرشته کاند بو خوی به گه وره زانی و خوی خسته ریزی کافرانه وه))

هر که فرشته کان هموویان گوئیستی توه فرمانه بوون، به بی جیاوازی چوونه سوژده بدن، ته نیا ئیبلیسی نه فرین لیکراو، که له گهل سوژده کاران نه بوو، به لکو ته نیا له نیوان توه ژماره زوری فرشته نه دا که ته نیا خوای گه وره ژماره یان ده زانیت، له سهه پی وه ستا. کاتیکیش فرشته کان سهریان له سوژده هه لگرت، توه دیمه نه پر له ترسه یان بینی، وا گومانیان برد که شتیکی ناسایی هیه، توه نه فرینه گوئی به فرمانی خوا نه داوه بو سوژده بدن.

ته نانه توهان وا گومانیان برد که په له یان کردووه له کوتایی هینان به سوژده، سهریان بهرز کرده وه، بیریان له وه نه ده کرده وه توه نه فرینه سوژدهی ره تکر دیتته وه، جاریکی تر توهان چوونه سوژده وه، بو نه وهی هلیکی تر بده نه ئیبلیس و بگه ریته وه و ملکه چی فرمانی

خوای گهوره بیت. فریشته کان سهریان له سوژدهی دووهم بهرز کرده،
بینیان ئیبلیس تا ئیستا هر له ههلوئسته که ی خوی به سوژده نه بردن
بهرده وامه.

گوتراوه: بویه ئیمه له نوژدا له هه موو رکاتی کدا دوو سوژده دبهین و
یه ک جاریش کړنوش (رکوع) دبهین.

ههروه ها ده گوتریت: یه کهم کهس له فریشته کان که سوژده ی برد بو
نادهم، دوا ی فرمان پی کردن، ئیسرافیله (سهلامی خوای لی بی)،
خوای گهوره قورنانی پیروزی لهسه ر نیوچه وانی نویسی^(۱).

لیزه دا گهوه یی په روهرد گاری دروستکار ده رده که ویست، له توانای دایه
به هوی نه و رووداوه و یاخی بوونی له فرمانی خوا به چاوتروکانیک
له ناویبات و له بووندا رهشی بکاته وه، به لام خوای په روهرد گار گهوره و
پیروزییت ناو و سیفه ته کانی، نارامگرو خوراگرو به خشنده یه، ده فهرمووی:

﴿ قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ اَلَا تَكُوْنَ مَعَ السَّجِدِيْنَ ﴾ (الحجر: ۳۲). واته: ((ئه وسا
خوا فهرمووی: نه ی ئیبلیس نه وه بو له گه ل سوژده به راندا نیت؟)).

ههروه ها ده فهرمووی: ﴿ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَا تَسْجُدْ اِذْ اَمَرْتُكَ ... ﴾ (الأعراف:
۱۲). واته: ((خوا فهرمووی: باشه، چی نه یه یشت نه ی ئیبلیس، که

سوژده نه بهیت کاتیک فرمانم پیدایت؟)).

له شوینکی تر دا ده فهرمووی: ﴿ قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ

(۱) زه عیفه: نه بو شیخ له "العظمة" (۱۵۶۲/۵) ژماره (۱۰۳۰) له زمروه ده گیزته وه.
پنی راگه یاندم، که یه کهم فریشته که سوژده ی برد بو نادهم ئیسرافیل بووه، خوای
گهوره پاداشتی دایه وه به وه ی قورنانی لهسه ر نیوچه وانی نویسی. سهیری "الحيواناتی
سیوتی لا (۳۵) ژماره (۱۰۵) بکه، الدر المنثور (۵۰/۱) "البدایة والنهایة" (۸۰/۱)
ههروه ها خستوتیه پال ئیبن عه ساکر له قه ولی عومه ری کوری عه بدولعه زیز رحه متی
خوای لی بیت.

يَدِّي اَسْتَكْبَرْتَ اَم كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ ﴿ (ص: ٧٥)، واته: ((خوا فەرمووی: نە ی ئیبلیس ئەوێ چی نەیهیشت و نایەلێت سوژدە بەریت بۆ ئەو کەسە ی کە بە دوو دەستی قودرەتی خۆم دروستم کردووه؟! ئایا خۆت بە گەورە زانی، یان هەر لە زوووه خۆت بەشت دەزانیت و خۆت لا بەرز و گەورە ی خوی گەورە پێی خۆشە بەندەکانی بۆ رینگای راست بگەرێنیتەو، لە پیش سزاکانی فەرمانەکانی خۆی بە بیریان بەینیتەو.

بەلام شەیتانی نەفرین کراو بەو لوتبەرز ی و لەخۆبایبوونە و خۆهەلکێشانە ی هە ی بوو، بە ناشیرینترین ئەدەب و دلپەقی و بی ئابرویی و بی رێزییەو و لەلامی خوی گەورە ی دایەو، وەك لە قورئاندا هاتوو: ﴿ قَالَ لَمَّا كُنَّا لَاسْجُدَ لِشَرِّ خَلْقَتَهُ مِنْ صَلَّصَلِّ مِّنْ حَمَلٍ مِّنْ سُنُونٍ ﴾ (الحجر: ٣٣)، واته: ((شەیتان لە وەلامدا وتی: من ئەوئەندە (نزم و بچوک) نەبووم سوژدە بەرم بۆ بەشەریک کە تۆ دروستت کردووه لە قورپکی وشک، کە پیشتر قورپکی رەشباو و ترشاو بووه؟)).

هەر وەك لە قورئاندا خوی گەورە دەفەرموی: ﴿... قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴾ (الأعراف: ١٢)، واته: ((شەیتان وتی: من لەو چاکتر و بەنرختر و پیرۆزترم، چونکە تۆ منت لە ئاگر دروست کردووه و ئەوت لە قور بەدیهیناوه)). هەر وەها: ﴿... قَالَ اَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴾ (الإسراء: ٦١)، واته: ((- ئیبلیس - وتی: ئایا چۆن سوژدە دەبەم بۆ ئەو کەسە ی کە لە قور دروستت کردووه؟)).

لێردەدا پرسە کە بۆ فریشتەکان روون بووه، زانیان ئەو نەفرین لیکراوه کێیە، زانیشیان حوکمی پەروردگار بەسەریدا چییە، کە فەرمووی: ﴿ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴾ (الأعراف: ١٣). واته: ((خوا فەرمووی: دە ی کەواتە دابەزە و لە

بههشت، یان له ناسماندا، یان له پلهو پایه‌ی به‌ندایه‌تی، چونکه تو
بوټ نییه له‌ویدا فیز بکه‌یت و خوټ به‌گه‌وره دابنیت، جا تا زووه
ده‌رچو، چونکه به‌راستی تو له ریسوا و بچوک و بی نرخه‌کانیت)).

هه‌روه‌ها ده‌فرموی: ﴿ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۗ وَإِنَّ عَلَيْكَ
اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۗ ﴾ (الحجر: ۳۴-۲۵). واته: ((خوا فرموی:
(چونکه له فرمانی من سه‌ریچیت کرد، ده‌بیت لهم شوینه نه‌مینیت،
که به‌هسته یان ناسمان) که‌واته ده‌رچو لی‌ره، چونکه به‌راستی تو
نه‌فرین لی‌کراویت، به‌راستی نه‌فرینی خوات به‌رده‌وام له‌سه‌ره، هه‌تا
رؤژی دوا‌یی)).

ئینجا ئیبلیس دل‌نیابو، که تیاچوه و مال‌ویرانی بوټ ناشکرا بوو،
فرمانی خواش ناگوردریت، زانی که شوینی ناو ناگره و هیچ
رنگه‌چاره‌یه‌کی نییه، هه‌روه‌ها زانی که گه‌وره‌ترین تاوانی نه‌نجام داوه،
هه‌ر کار و تاوانیکی تر بکات گه‌وره‌تر و قیزه‌ونتر لهو تاوانه‌نا‌یت، له
دلی خویدا گوتی: بوټ چی به‌خشنده‌یی خوا بوټ خوټم به‌کار نه‌هینم و
داوای لی‌بکه‌م نه‌وه‌ی ده‌مه‌ویت بمداتی، پاش نه‌وه خوا لی‌ی توره‌بوو،
بدلکو زیاده‌رؤیی کرد له داواکانی، به‌راستی نه‌رمی و به‌خشنده‌ی
خوای گه‌وره هانیدا نه‌و کاره بکات.

﴿ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۗ ﴾ (ص: ۷۹). واته: ((شه‌یتان وتی:
په‌روردگارا ده‌ی که‌واته مؤله‌تم بده تا نه‌و رؤزه‌ی که نه‌وه‌کانی
نادهم زیندوو ده‌کرینه‌وه)). خوای گه‌وره وه‌لامی داواکه‌ی دایه‌وه و
فرموی ﴿ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۗ ﴾ (ص: ۸۰) إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿ (ص:
۸۰-۸۱). واته: ((خوا فرموی: باشه تو له مؤله‌ت دراوانی، تا
رؤژ و کاتی دیاریکراو)).

﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴾ (الأعراف: ۱۴). واته: ((شهیتان وتی: داواکارم مؤلتهتم بدهیت، تا نهو پرؤزهی که هه موو نهوهی نادم زیندوو ده کرته وه)).

خوای گه وره فه رمووی: ﴿ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴾ (الأعراف: ۱۵).
 واته: ((خوا فه رمووی: به راستی تو له مؤلتهت دراوانی)).

هه ره شهی نیبلیس له نادم و نهوه کانی:

کاتیک خوا وه لامی دایه وه، زانی که تا پرؤزی دواپی لیپچینه وهی له گهل ناکریت، له ژیانی دونیادا سزا نادریت، خوای خاوهن به لینی راست، به لینی پی دابوو، زیاتر زاتی نهوهی کرد، که هه ره شه له نهوهی نادم بکات و گوتی: ﴿ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّنَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ (۸۲)
 رتی: سویند به دهسه لاتی بی سنوورت، شهرت بیت هه ره هه موویان گومرا و سه رگه ردان بکه م، جگه له بهنده و عه بده دلسوزه کانت، که هه لبراردهی خوئن (دهسه لاتی نهوانم نیه)).

خوای گه ورهش فه رمووی: ﴿ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴾ (۸۴)
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿ (ص: ۸۴-۸۵). واته:
 (په روه ردگار فه رمووی: من خووم حهق و راستیم و هه ره حهق و راستیش ده لیم، سویند به زاتی خووم، ده بیت دوزه خ پر بکه م له توو له هه موو نهوانه ی که شوینی تو ده کهن)).

نیبلیسی نه فرین لیکراو وه لامی دایه وه، وهک له فه رمایشی خوادا هاتوو: ﴿ قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمِ ﴾ (۱۶) ثُمَّ لَأُرِيَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ

شَكْرِيَّتْ ﴿ (الأعراف: ۱۶-۱۷). واته: ((شهیتان وتی: به هوی ئه وهی که تو منت گومرا و سهرگردان کرد، ئه وه سویند بیت منیش له ریگه راسته که تدا بویان داده نیشم (لایان بدهم)، (پاشان سویند به خوا له بهره میانه وه، له پشتیان وه، له لای راستیان وه، له لای چه پیا نه وه، بویان دیم و (دنیا یان لاخوشه ویست ده که م و گومانیا ن دهر باره ی قیامت لادروست ده که م) و، زور به یانت ده ست ناکه ویت سو پاسگوزار (بن)).

دهرکردنی شهیتان له ناسمان:

خوای گه وره فهرمووی: ﴿ قَالَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿ (الأعراف: ۱۸). واته: ((خوا فهرمووی: له به ههشت دهرچوره دهره وه به سهرشوری و ریسوایی و دهرکراوی، سویند به خوا ئه و که سه ی شوینت که وت له وان، ئه وه بیگومان دوزخ له ئیه هه موو پر ده که م)).

ههروه ها فهرمووی: ﴿ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿ (۳۹) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿ (الحجر: ۳۹-۴۰). واته: ((ئیبلیس (به بوغز و کینه و حه ساده ته وه) وتی: په روه رد گارم! مادهم به هوی ئه م ئینسانه وه منت سهر لیشیواو کرد، شهرت بیت له زهویدا هه موو گونا هو لادان و تاوانیکیا ن لاجوان و شیرین بکه م و هه ر هه موویان سهر لیشیواو و سهرگردان بکه م، (بیجگه له بهنده پوخته و دلسوزه کانی خوت نه بیت (چونکه دلیا ن به باوهر به تو و یادی تو ئاوه دانه، هه ول و کوششی من بو ویل کردنیا ن ناکامه)).

ههروهها فهرمووی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ (الحجر: ٤٢-٤٤). واته:

((بهراستی بهنده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ دهسه لاتیکت نیه بهسه ریاندا، جگه لهوانه ی که شوینت کهوتوون له سهرکش و یاخی و سهرگردانه کان، ییگومان دۆزه خیش به لینگای هر هه موو نهوانه به گشتی، هوت دهروازهی گهورهی ههیه، هر دهروازیه کیشی چند دهرگا و چند به شیکه، که دهسته ی دۆزه خیان، به گویره ی تاوان و گوناهیان راپیچ ده کرین بو ناوی)).

ههروهها: ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ (الإسراء: ٦٢). واته:

((پاشان بی شهرمانه) وتی: پیم بلی، نا نه مهیه ریژت داوه بهسه مندا؟! سویند به خوا نه گهر دوام بخهیت، تا رپوژی قیامت نهوه ییگومان هه موو نهوه کانی گومراو سهرگردان ده کهم، جگه له که میکیان (که دهسه لاتم بهسه ریاندا نیه)).

خوی پهروردگار فهرمووی: ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ (الإسراء: ٦٣). واته: ((خوی پهروردگار فهرمووی: برپو نهوه ی شوینی تو بکه ویت لهوان، نهوه ییگومان دۆزه خ پاداشتی هه موواتانه، که پاداشتیکی مسوگهره و جیگی هه موواتانی تییدا ده بیته وه)).

فهرمووده ی خوی پهروردگار بو ئیبلیس (فَاهِبُطْ مِنْهَا) و (أَخْرُجْ مِنْهَا) به واتای دابهزه، یان برپو دهره وه تییدا، به لگه یه لهسه نهوه ی که له ناسمان بووه، فرمانی دابه زاندنی له بهرترین شوینی، که

له ریښه ښه نډایه تیبه وه پپی گه یشته بوو، به سهر داسه پاند، نهو پله و پایه ی هه یبوو نزیك بوو له فریشته کان، به لام به هو ی خو به گوره زانین و لوتبه رزی بی فرمانی خواوه، له دهستی داو و به سه شوپی و بی نرخی دابه زیه سهر زهوی.

خوای گوره ناده می فیړه هه موو ناوه کان کرد:

خوای گوره ده فهرمو ی: ﴿ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَتَأَدُّمُ أَنْبَتَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنْني أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾ (البقرة: ٣١-٣٣). واته: ((ئینجا ناده می دروست کرد، ویستی توانایی، و لیها تووی بو فریشته کان روون بکاته وه) ناوی هه رچی پیویستی ده ورو بهر هه یه فیړی کرد، له وه ودوا به فریشته کانی رانواند و پپی فهرموون: ناده ی ئیوه ناوی ته و شتانه م پی بلین ته گه ر راست ده کهن و (توانای ناوه داز کردنه وه ی زهویتان هه یه؟، فریشته کان وتیان: پاک ی و بیگه ردی ستایش هه ر شایسته ی تو یه، ئیمه هیچ زانستی کمان نیه، ته نها ته و ده زانین که تو فیرت کردوین، به راستی تو په روه رد گاریکی زانا دانایت، ته وسا خوا فهرمووی: نه ی ناده م! ناده ی تو ناگاداریان بک به ناوه کان یان، جا کاتیک ناده م هه والی ناوه کانی پیدان. خوا فهرمووی نه دی پیم نه وتن به راستی من خو م ناگادارم به نه ینی ناسمانه کان زهوی، ده شزانم ئیوه چی ده رده خهن و چی ده شارنه وه؟!)).

ئیبین عه‌بباس ده‌لیت: ناوی مروّف و ئاژله‌کانی بۆ پیشان درا، پئی گوترا: ئەمه گویدریژه، ئەمه حوشتره، ئەمه ئەسپه.. هه‌روه‌ها ده‌لیت: ئەوه‌ی که مروّفه‌کان ده‌یناسن: مروّف و ئاژهل و ئاسمان و زه‌وی و دهشت و کیو و ده‌ریا و بالنده و که‌لوپه‌لی خواردن، هه‌روه‌ها ناوی فریشته‌کانی فی‌رکرد.

راست ئەوه‌یه، که په‌روه‌ردگار ناوی هه‌موو شته‌کانی فی‌ره ئادهم کردوه. له ریوایه‌تیکدا زه‌یدی کورپی ئەسه‌لم ده‌لیت: تو جوبره‌ئیلی، تو میکائیلی، تو ئیسرافیلی تا هه‌موو ناوه‌کانی بۆ ژماردن، تاکو که‌یشته ناوی قه‌له‌ره‌ش.

موجاهید ده‌لیت: ناوی کوتر و قه‌له‌ره‌ش و ناوی هه‌موو شتی‌ک.

ئادهم دواي تاوانه‌کانی نیبلس:

دواي ئەو تاوانه، ئادهم له به‌هه‌شتدا له ژیانیکی یه‌کجار خوشدا ده‌ژیا، له به‌روبومه‌که‌ی ده‌خوارد، له ئاوه سازگاره‌که‌ی ده‌خواردوه، له هه‌نگینه سافه‌که‌ی، له مه‌ی و شیره‌که‌ی، که تام و بۆنیان تیک ناچیت، بۆ ماوه‌یه‌ک له‌و شوینه به‌خۆشی ده‌ژیا.

ئادهم پیش دروستکردنی هه‌وا به‌ته‌نیا مایه‌وه:

خوای په‌روه‌ردگار پئی را‌گه‌یان‌دین به‌و به‌خشنده‌یی و گه‌وره‌یی به‌ئاده‌می به‌خشی له سوژده‌ی رپی‌زی فریشته‌کان بۆی، ره‌تکردنه‌وه‌ی نیبلیسی نه‌فرین لیکراو بۆ ئەو سوژده‌یه، خوای گه‌وره به‌هه‌شتی بۆ نه‌راهه‌م کرد، بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ویدا مایه‌وه.

دروستکردنە حەوا

ئادەم سەرخەوێکی شکاند، خۆی گەورە پەراسوویک لە پەراسووەکانی لای چەپی لیکردووە و شوینی بە گوشت پڕکردووە، ئادەمیش لە خەودا بوو و بە ئاگا نەهاتەو، پاشان لە پەراسووەکەیدا، هاوسەرەکەی (حەوا)ی دروستکرد و کردییە ئافرەتێک بۆ ئەو، کاتێک بە ئاگا هاتەو لە لای سەری خۆی ئافرەتێکی بینی. لێی پرسى تۆ کیی: ئەویش گوتی: ئافرەت، گوتی: بۆچی دروستکراوی، گوتی: بۆ ئەوەی لەلام ئارام بگری.

گوتراو: کاتێک ئادەم لە خەو بە ئاگا هاتەو، لە تەنیشت خۆی حەواى بینی، گوتی: "خوینم و روحم و گوشتم"، لە لای ئارامی گرت، خۆی گەورەش کردییە هاوسەری.

لە (أثر) دا هاتوو، ئادەم دەستی حەواى گرت، پێی گوترا: سەرە مارەى بکە، ئەویش گوتی: مارەى چییە؟، گوترا دەبێ دە سلاوا لەسەر موخەممەدی پێغەمبەرى خوا و خوشەویستی لى بەدى، کاتێ پێنج سلاواتى لیدا، پێی گوترا: ئەمە پێشەکی مارەییەکیەتی، یان گوتە پێشەکی سەدەقەکیەتی^(۱)، (بەلام ئەم (أثر) ه زەعیفە) خواش زاناترە.

(۱) زەعیفە: سەیری قەولی (البديع للسخاوی) و (وجلاء الافهام) ی ئیبن قەیم و (الص والبشرای فەیرۆزی نابادی و المواهب اللدنیة) ی قەستەلانی و کورتکراوی نەبەانی:

فریشته‌کانی بینهری ئه‌وه بوون، که پروی دهدا، ویستیان ناستی زانستی ئادهم بزنان، لییان پرسی: ناوی چییه؟ گوتی: حه‌وا (حه‌اء). گوتیان: بو حه‌وا؟ گوتی: چونکه له شتیکی زیندوو دروست کراوه.

ئادهم و حه‌وا له بهههشت:

ئادهم له گه‌ل حه‌وای هاوسهری، بو ماوه‌یه‌ک له بهههشت ژیان، خوای گه‌وره فرمانی پیکردن له بهههشت نیشته‌جی بن، له به‌روبووم به‌ویستی خوایان و به‌خۆشی بخۆن و بخۆنه‌وه، ته‌نیا یه‌ک دار نه‌بیست، خوای گه‌وره فرمانی پیکردن لێی نزیک نه‌بنه‌وه، به واتای لێی نه‌خۆن.

کامه بهههشته که ئادهم و حه‌وا لێی ژیان:

گوتراوه: بهههشتی نه‌مریی بووه، گوتراویشه: بهههشتیک بووه خوای گه‌وره له ئاسمانه‌کان دروستی کردووه، نه بهههشتی نه‌مریی و نه بهههشتی دونه‌یا بووه، هه‌روه‌ها ده‌گوتریت: بهههشتیک بووه له بهههشته‌کانی دونه‌یا.

ده‌لین: گه‌ر ئادهم له بهههشتی نه‌مری بووه، چۆن له داری نه‌مری گه‌راوه بو ئه‌وه‌ی لێی بخوا، سودی ئه‌مه چییه؟

به‌شیکی تر، که رایه‌کی تریان هه‌یه، ده‌لین: گه‌ر ئادهم له بهههشتیک له بهههشته‌کانی دونه‌یا بوایه، چۆن به‌دوای داری نه‌میریدا ده‌گه‌را، له سرتنیک که نه‌مری تیدا نییه؟

به‌شیکی زۆری موفه‌سیره‌کان رای (بهههشتی نه‌مری) به باستر ده‌زانن، که ئه‌مه‌ش رای په‌سنده.

درەختی قەدەغە کراو:

موفەسیرەکان ھەولێکی زۆریان داوہ بۆ ئەوہی جوۆری ئەو درەختە بزائن: لیژەدا ھەشت را لەسەر ئەو بابەتە ھەیە^(۱):

- درەختی کەرەم، واتە: داری تری.

- دانەویڵە، ئەمەش کە لە تەوڕاتدا ھاتووە.

- گولە گەنم: گەنم^(۲).

- داری ھەنجیر.

- خورما.

- داری (البر): دەنکەکەیی وەک گورچیلەیی مانگا وایە، نەرمترە لە کەرەیی زبەدە، شیرینترە لە ھەنگوین.

موفەسیرەکان دەلێن: ئەو دارەیی قەدەغە کرابوو، لەو شەش جوۆرە دەرناچیت، ھەر وەھا دەلێن ئەو دارەیی ئادەم لەلای تۆبەیی کرد، داری زەیتونە.

گوتراو: ئەو دارەیی قەدەغە کرابوو، لق و پۆپی زۆری ھەبوو.

گوتراو: ھەر کەسیک لەو دارە بخوات، پیسایی دەکات، پیسایی

کردن لە بەھەشتدا نییە.

ھەر وەھا دەگوتریت: دارێکە بەروبومی ھەبوو، فریشتەکان بۆ

نەمری دەبخۆن، ئەمەش رایەکی بی بنەمایە، چونکە فریشتەکان ناخۆن و ناخۆنەو.

ئەوہی لیژەدا روون دەبیستەو، ئەوہیە کە پەروردگار بۆ بەندەکانی روون

(۱) ھیچ سوودیەک لە گەران بە دواي ئەمەدا نییە، خوای گەرە کە لەوہا بی دەنگ بوو، لە رەحمی خوای بوو بۆ ئیمە، لەسەر ئەوشتە داوای لێنەکردوین.

(۲) ئەبو شیخ لە "العظمة" گێراویەتی، لە ئیبن عەبباسوہ ژمارە (۱،۷۴) و ئیبن جەریر لە تەفسیری (۱۵۲/۸) و لە سەنەدی نضرە بن عبدالرحمنە.

نه کردۆتهوه، که چ جوړه دارنکه، ههروهها له سوننه تی سه حیشدا دیاری نه کراوه، خوا زاناره.

سهیری فهرمایشتی خوی په روهردگار بکهن: ﴿ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ (البقرة: ۳۵). واته: ((ئینجا وتمان: ئەه ی ئادهم خۆت و هاوسه رت له م بهه شته دا ژیان بهرنه سهه ر و نیشته جی بن له هر کوی حه زده کهن بخۆن و بخۆنه وه به تیر و ته سه لی، به لام نزیک ی ئەم دره خته مه کهون (دره ختیکی دیاری کراو بو تاقیکردنه وه لیان قه ده غه کرا) ئە گینا ده چنه ریزی سته مکارانه وه)).

وه سه وه سه ی شه ی تان بو ئادهم و حه وا:

دوای دهر کردنی له ئاسمان، دوژمنایه تی ئیبلیسی نه فرین لی کراو بو ئادهم و نه وه کانی دهر کهوت، به لکو زۆرتیش دلنیا بوویه وه، پیشتیش له پاش سه رپیچی کردنی له فه رمانی خوا له سوژده نه بردنی بو ئادهم له گهل فریشته کان هه ره بوو.

به شیویه کی سه رهۆ شوړی و ریسوایی و نه فرین لی کراو و نه فی کراو دهر کرا، نه فسی خوی به رق و کینه و حه سودی و خیانه ت و تورپی بو ئادهم پر کرد، به فیل و هه لخه له تاندن و فریودان و وه سه وه سه وه هه ولیدا نه ره به خشه ی هه یان بوو لیان بستینیته وه.

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿ وَيَتَّادِمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيْبِدِي لهُمَا مَا وَدَرِي عَنْهُمَا مِنْ سَوْءٍ تِيهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنِ

هَذِهِ الشَّجَرَةُ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَلْدِيِّنِ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ (الاعراف: ١٩-٢١). واته: (توش) ئەى ئادهم، خۆت و هاوسه ره کهت له بهه شتدا نیشته جی بن، جا له هەر کوی ئاره زووتان لی بوو (خوارده مهنی و میوهیه) بخۆن، (بهلام) نزیکى ئەم دره خته مه کهون (دره ختیکی تایبه تی بهرداریبوو، بو تاقی کردنه وهیان خوی گهوره بریاریدا که هەر نزیکى نه کهون، چ جای له بهرو بوومی بخۆن) ئەو کاته ده چنه ریزی سته مکارانه وه، شهیتان (ئهو سنورهی بو ئادهم و چهوا به فرسه ت زانی) و ئینجا کهوته فریڈانی وهسوه سهو خه تهره و خه یال بو ناو دل و دهروونیان، تا ئەو عه یب و عاریان ده ربخات که شاراوه بوو لییان (دوایی خوی ئاشکرا کرد) و پی وتن: پهروه رد گارتان ئەم دره ختهی لی قه دهغه نه کردوون ته نها له بهر ئەوهیه، نه وه کو بینه فریشته، یا خود بو ئەوهیه نه وه کو له نه مران بن، (ئهوسا شهیتان زانی ده ترسن و دوودلن) سویندی بو خواردن که من به راستی له ئاموژ گارانم بو ئیوه و دلسوژتانم!!).

ههروهها ده فهرموی: ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى﴾ (طه: ١٢٠). واته: ((جا شهیتان گومانی خسته دلیه وه و پی وت: ئەى ئادهم! پیت بلیم دره ختی نه مری و مولک و داراییهک، که به سه رناچییت، کامهیه؟!)).
به ردهوام بوو له وهسوه سه لی کردنیان و هه له خه له تاندنیان، سویندی به درو به خوا خوارد، که ئەو بو ئەوان ئاموژ گاریکارکی ئەمینه داره، دروی ره ونه قدری بو ده کردن، پی گوتن: من پیش ئیوه دروست کراوم، له ئیوه زاناترم، دوام کهون ریتان نیشان بدهم.
پی گوتن: ئەو داری خواردنتان لی قه دهغه کراوه، داری نه مریه و مالیکی بی برانه وه.

بهردهوام بوو له فیلكردن، تا له خشتهی بردن و خستنیه ناو هه له وه، وهك خوی پهروهردگار بومان ده فهرموئ: ﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا...﴾ (البقرة: ۳۶). واته: ((شهیتان (فرسته تی لیهنان) و له خشتهی بردن (وای لیکردن له بهروبوومی درهخته قهدهغه کراوه که بخون)).
به شیک له چه کیمه کان ده لئین^(۱): که سیک له ریگهی خوا فریومان بدا، نیمه بو ئه و فریودراوین.

لیردها نادهم و هاوسه ره که ی هه له خه له تیندران، به و گومانه بوون، که هیچ دروستکراویک ناتوانیت سویند به دزو به پهروهردگار بخوات.
ئه بو هورهیره (خوا لئی رازی بیٹ) له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده گیریتته وه، که ده فهرموئ: "استوصوا بالنساء خیراً، فإنهن خلقن من ضلع أعوج، وإن أعوج شیئاً فی الضلع أعلاه، فإن ذهب تقیمه کسرته، وإن ترکته لم یزل أعوج فاستوصوا بالنساء خیراً"^(۲)، ئه و فهرمودیه فرمانی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) بو باوک و براکان و هاوسه ره کان و هه مووخه لکی که له گهل ئافره تان نهرمونیان بن و سته میان لی نه که ن، ههروه ها ئامازه یه کیشه بو ئه وه ی که ئاساییه ئافره ت له هه لسوکه وتیدا گهر بی توانا بیٹ یان هه له بکات، چونکه له په راسویه کی خوار دروست بووه، دووباره فرمان ده دات که به بهزیی و میهره بان بن له گهل ئافره تان.

خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء: ۱)،

(۱) ئه و که سه نه میری نیماندرانه عومه ری کوری خه تاب (خوا لئی رازی بیٹ) ان سهیری مناقب عمری نیمام جوزی "فواصل السمر" نیمام فضل الله العمری و نه وانی تر بکه.

(۲) سه حیچی بوخاری (۵۱۸۶).

واته: ((ئهی خه لکینه! له خهشم و نارَه زایی ئه و پهروهرد گاره تان
خۆ پیاریژن، که ئیوهی له تاکه نه فسیک دروست کردوه، ههر لهو
نه فسهش هاوسه ره که ی بهدی هیناو لهو دوانه پیواو و ژنانی زۆری
خستۆته وه و بلاو کرده وه، ههروهها لهو خوايه بترسن، که له یه کتر داوا
ده که ن بهناو هینانی ئه وه وه، ههول بدن په یوه ندی خزمایه تیش پیاریژن و
(پتهوی بکه ن)، چونکه به راستی خوا (هممیشه و بهرده وام) چاودیره
به سهرتانه وه)).

ههروهها ده فهرموی: ﴿ وَقُلْنَا يَتَّادِمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا
مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾
(البقرة: ۳۵). واته: ((ئینجا وتمان: ئهی ئادهم خۆت و هاوسه رت
له م به هه شته دا ژیان به رنه سه ر و نیشته جی بن له ههر کوی حه زده که ن
بخۆن و بخۆنه وه به تیر و ته سه لی، به لام نزیکی ئه م دره خته مه که ون
(دره ختیکی دیاریکراو بو تاقیکردنه وه لیان قه دهغه کرا)، ئه گینا
ده چنه ریزی سته مکارانه وه)).

﴿ فَقُلْنَا يَتَّادِمُ اِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجُكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْقَى ﴿ ۱۱۷ ﴾ اِنَّ لَكَ اِلَّا جُوعٌ فِيهَا وَلَا تَعْرِى ﴿ ۱۱۸ ﴾ وَاَنْتَ لَا تَظْمُؤُا فِيهَا
وَلَا تَصْحَى ﴾ (طه: ۱۱۷ - ۱۱۹). واته: ((جا وتمان: ئهی ئادهم،
به راستی ئه م (ئیبلیسه) دوژمنی خۆت و هاوسه ره که ته، وریابن
له به هه شت به ده رکردنتان نه دات، به و هۆیه وه تووشی ناخۆشی و
نه گبه تی و ده ربه ده ری بین، دلنیا شبه تو له به هه شته نه برسیت ده بیئت
نه پرووت و ره جال ده بیئت، نه تینووشت ده بیئت و، نه گه رماش زۆرت بو
ده هیئیت)).

گوناهي نادم:

لیره دا گوناهي یه کهم له نادم و خیزانه کهیدا پروویدا، له درهختی ته دهغه کراوه کهیان خوارد، ههر له گه ل خواردنیان، یه کسهر بهرگیان له بردا نه ما و عهیب و عاری له شولاریان دهرکهوت، که پیشتر نه یاندیتبوو، دهستیان پیکرد به گه لای به ههشت خویان داده پوشی.

له پرووه خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (الاعراف: ۲۲). واته: ((ئیتر شهیتان به فیل و پیلان فریوی دان (بهره ولای درهخته کهی بردن) جاکاتیك تامی بهرو بوومی درهخته کهیان چهشت، هرچی عهیب و عاریان ههیه کهوته دهرهوه، (ناچار به په له) دستیاندايه گه لای درهخته کانی به ههشت عهیب و عاری خویان بی دانه پوشی و پهروورد گاریان بانگی کردن و فهرمووی: نایا من فدهغه ی نهو درهخته م لینه کردن و پیم نهوتن، که بهراستی شهیتان بو ئیوه دوژمنیکی ناشکرایه؟!)).

﴿... وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ...﴾ (طه: ۱۲۱).

واته: ((به په له ههولیاندا به گه لای درهخته کانی به ههشت (خویان داپوشن)). گوتراوه: بهرگیان له گه لای ههنجیر بووه له شیوه پوشاک، بهرگی نادم و حهوا نوریک بووه له سهر عهورهت و له شولاریان، که هیچیان له شولاری نهوی تری نه دهبینی.

نادم دهستی کرد به راکردن له بههشتدا، خوی پهروورد گار بانگی کرد: نهی نادم له من راده کهی؟

گوتی: نه خیر، به لām شهرمت لی ده کهم نهی په روهرد گار. خوی په روهرد گار فهرمووی: ئایا له وهی پیم به خشی بووی له به هشت و بوم جه لاکرد بووی، فراوانتر نه بوو له وهی لیم قه دهغه کردبوو؟.

گوتی: به لی نهی په روهرد گار، به لām سویند به گه ورهیی تو هه رگیز نه مزانیبوو که سیک سویند به درو به تو ده خوات.

توبه کردنی ئادهم:

ئادهم گوتی: ﴿قَالَ رَبِّنا ظَلَمَنا اَنْفُسَنا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَتَرْحَمَنا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخَسِرِيْنَ﴾ (الاعراف: ۲۳). واته: ((ئه وسا ئیر هه ردووکیان هه ستیان به هه لهی خویان کردو) وتیان: په روهرد گارا! ئیمه سته ممان له خو مان کرد، خو ئه گه ر لی مان خو ش نه بیت و به زه بیت پیماندا نه یه ته وه، ئه وه به پراستی ئیمه سویند به خوا له خه ساره تمه ند و زه ره مه ندانین)).

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمووی: "قال آدم علیه السلام رأیت یا رب ان تبت ورجعت أعائدي إلى الجنة؟ قال: نعم"، واته: (ئاده می (سه لامی خوی له سه ر بیټ) گوتی: نهی په روهرد گارا! ئایا گه ر توبه بکه م و بگه ر پیمه وه، دووباره ده مگه ر پینیه وه ناو به هه شت؟ خواش فهرمووی: به لی).

ئادهم (سه لامی خوی له سه ر بیټ) دو عای توبه کرد، که گوتی: "اللهم لا إله إلا أنت سبحانك وبحمدك، رب إني ظلمت نفسي، فاغفر لي، إنك خير الغافرين، اللهم لا إله إلا أنت، سبحانك وبحمدك، ربني إني ظلمت نفسي، فاغفر لي، إنك خير الغافرين" بۆ جاری سییه م دووباره ی کرده وه، پاشان

ئادهمیش به هوی پیلانی شهیتانه وه دوژمنایه تی یه کتر ده کهن، بوټان ههیه له زهویدا نیشته جی بن و هوی رابواردن و ژیان، تا ماوهیهك، خوا فهرموی (پیان): ههر له زهویدا ده ژین و له ویش ده مرن و (تیکه ل) به خاکی ده بن، له کاتی دیاری کراویشدا) ههر له ناخیه وه ده هیترینه دهروه (بو لپرسینه وه). ((

دابەزینی ئادهم له بههشت دا:

ئادهم دابه زیندرايه سهر زهوی نه گبه تی و ماندووبویی، به دبه خه تی، شه که تی، وه په سی، هه ولدان و ژیان تالی، تاقیکردنه وه، جیاوازی دانیشتوانی له دین و رهوش و کاره کانیان، له مال و داهاتیان، له گوتار و کرده وه کانیان.

له ئەبی هورپیره وه (خوا لئی رازی بیټ)، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: "إن فی الجنة شجرة یسیر الراكب فی ظلها مائة عام لا یقطعها"^(۱) له بهه شتدا دره ختیك ههیه، که سی سوار بو ماوهی سه د سال له ژیر سیبه ری بروات لئی ده رناچیت.

ئه مه ش ئامازهیه که بو فه رمایشتی خوا که ده فه رموی: ﴿فَوَسَّوْا۟ اِلَيْهِ السَّيْطٰنُ قَالَ يَتَعٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰۤی شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَّمَلِكٍ لَاۤ یَبَلٰۤی ﴿طه﴾ (۱۲۰). واته: ((جا شهیتان گومانی خسته دلیه وه و پی و ت: نهی ئادهم بیټ بلیم دره ختی نه مری و مولک و داراییه که به سه رناچیت کامهیه؟!)).

سویندی بو خواردن بو ئه وهی فریویان بدات له و دره خته قه ده غه کراوه بخۆن. له ئەبو هورپیره وه (خوا لئی رازی بیټ)، پیغه مبه ر (صلی الله

(۱) سه حیجی بوخاری (۳۲۵۱)، سه حیجی موسلیم (۲۸۲۷).

عليه وسلم) ده فهرموئ: "لولا بنو اسرائيل لم يخنز أي (ينتن ويتغير) اللحم ولولا حواء لم تخن أنثى زوجها" (١). واته: گهر نهوهی ئیسرائیل نه بوایه ههرگیز گوشت تام و بوئی تیک نه ده چوو، گهر حه واش نه بوایه، نافرته خیانه تی له هاوسه ره که ی نه ده کرد.

له حه سه نی به سه ریه وه و له نه بی بن که عبه وه، پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ: "إن أباکم آدم کان کالنخلة السحوق، ستون ذراعاً، کثیر الشعر، مواری العورة، فلما أصاب الخطیئة فی الجنة بدت له سوءته، فخرج من الجنة، فلقیته شجرة، فأخذت بناصیته، فنادهه ربه: أفراراً من یا آدم، قال: بل حیاء منك والله رب مما جئت به" (٢)، پیغه مبهه ده فهرموئ: (باوکتان ئادهم له شیوهی دار خورما دابوو، درێژیه که ی شهست بال ده بوو، قژ و مووی زۆر بوو، له شولاری داپۆشرا بوو، کاتیکیش له به ههشت گونا هه که ی کرد، عهیب و عاری له شی ده رکهوت، له به ههشت هاته ده ره وه، دارێک ریگری لیکرد، په روهرد گاری بانگی کرد: له من هه لدیی ئه ی ئادهم، ئه ویش گوئی: به لکو شهرم له تو دکه م ئه ی په روهرد گار به هو ی ئه وه ی ئه نجام دا).

ئهمهش گه پرانه وه و تۆبه کردن و دانپیدانان و خو به که مزانین و سه رشوپی نیشان دانه بو خوی گه وره، ههروهک خوی په روهرد گاریش له ئادهمی وه رگرت "ئیبلیسی نه فرین لیکراو ئه مه ی نه کرد"، هه ر بۆیهش په روهرد گار له نه وه کانی ئادهم تۆبه وه رده گریت، له دواپۆژدا بۆیان به خیر ده گه ریته وه.

خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

(١) سه حیحی بوخاری (٣٣٣٠).

(٢) فته حی باری به شه رحی سه حیحی بوخاری (٣٣٢٦).

عَدُوٌّ ... (طه: ۱۲۳). واته: ((ئهوسا خوی گهوره فهرماییدا) وتی: ئیتر ههردووکتان له بههشت دابهزن به گشتی، ههندیکتان دهبه دوژمنی ههندیکتان)).
ئهمهش گوتار و فهرمانه بۆ ئادهم و چهوا و ئیبلیس و مارهکه.

ئادهم چۆن له بههشت هینرایه دهرهوه:

له موجهیدهوه، پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: "أمر الله ملکین أن یخرجا آدم وحواء من جواره، فنزع جبریل التاج عن رأسه، وحل میکائیل الإکلیل عن جنبیه، وتعلق به غصن، فظن آدم أنه عوجل بالعقوبة، فنکس رأسه یقول: العفو العفو، قال فراراً منی، قال: بل حياء منک" (۱). واته: خوی گهوره فهرمانی به دوو فریشته کرد ئادهم و چهوا له لای ئه و دهریکهن، جویرهئیل و میکائیل تاجیان له سهه کردهوه، ئادهم گومانی برد که بۆ سزای دهبه، سهری شوپ کرد، گوتی: ببوره، پهروهرد گار فهرموی: له من راده که ی؟ ئه ویش گوتی: به لکو شهرم و حهیا له تو ده کهم.

ژمارهی نهو سالانهی ئادهم له بههشت مایهوه:

ئادهم بۆ ماوهی سهه سال له بههشت مایهوه، له ریوایه تیکی تردا شهست سال مایهوه، بۆ ماوهی ههفتا سالیس بۆ بههشت گریا. ههفتا سالیس بۆ گوناهه که ی گریا، بۆ کوره که شی کاتیك کوزر چل سال گریا. (۲)

(۱) تهفسری ته بهری ج (۱) لا (۲۳۷)، تهفسیر ابن کثیر ج (۱) لا (۸۱)، نیبه عساکر له میژووه که ی (۲/۳۵۲/تهذیب) گێراویه تیه وه.
(۲) دیاره نوسه له م باره وه پشتی به هیچ سههراوهیه که نه به ستوه و سههراوه که ی

ئادهم له کوئ دابهزی؟

ئادهم دابهزئرایه سهه زهوی بو شوئنیك پیی ده گوتریت "دحنا" له نیوان مهككه و تائیفدایه، ده گوتریت له هیند دابهزئندراوه، به لام راستتر نهویه، كه حهوا له (جه دده) دابهزئندراوه، ئیبلیس له بهسره و مارهكش له ئیران^(۱)، ده گوتریت ئادهم دابهزیوووه و بهردیكى له گه لدا بووه، ههروهها رووهكیكه بهههشتیش، له هیند ئهه رووهكهی چاند و پرووا^(۲).

ههروهها گوتراوه ئادهم له چیاى سهفا له مهككه دابهزئندراوه، حهواش له چیاى مهروه، گوتراوه، كاتیک خوی گهوره ئادهمی

دیاری نه کردوه، شیوازی قسه كش بهوه دهچی، كه بی بنه ما بیته. بویه بهچا كمان زانی له م بارهوه به دواداچوئیک بکهین، نهویش نهوه بو له نهتهرینت له (اسلام وئب) سو راغی نهه بابه ته مان کرد، كه بهم شیویه هیناویهتی: فقد قال ابن عباس (رصي الله عنهما) ماسكن آدم في الجنة إلا ما بين صلاة العصر الى غروب الشمس. رواه الحاكم وصححه و وافقه الذهبي. واته: ئادهم له بههشتدا له نیوان نوئزی عهسه ههتا رۆژئاوا بوون نیشتهجی بوه. این کثیر له (البداية والنهاية) دا له نهوزاعیهوه نهویش له حهسانهوه هیناویهتی، كه گوتویهتی: مكث آدم في الجنة مائة عام وفي رواية ستين عام. واته: ئادهم له بههشتدا، ماوهی شهست سال ماوهتهوه.

سیوطی له (الدار المنثور) وشه كانی له (فتح القدير) و حهسه نهوه هیناویهتی، كه گوتویهتی: لبث آدم في الجنة ساعة من نهار و تلك ساعة مائة و ثلاثون سنة من أيام الدنيا. واته: ئادهم له بههشتدا ماویهكه له رۆژدا ماوهتهوه، نهو ماویههش سههوسی ساله له رۆژه كانی دنیا. له ههندی (أثر) یشدا هاتوه، كه ههندی سهههف نزیك له مهیدان باس کردوه.

نوسینگهی تهفسیر
بو بلاو کردنهوه

(۱) مارهكه له نهسههان دابهزئندراوه.

(۲) ئیبن سعد له "الطبقات الكبرى" گێژاویهتیوه (۱/۱۲۵۱)، سهیری: قصص الأنبياء ابن کثیر بکه (۱/۲۸).

دابەزانده سەر زهوی چۆنیهتی دروستکردنی هه موو شتیکی فیر
کرا، له دارتاشی و ئاسنگه‌ری و بهرگدورین، بهروبومی بهههشتی
پیدرا، بهروبومی دونیاش له بهروبومی بهههشت بووه، بهلام بهروبومی
بهههشت ناگۆردریت، بهروبومی دنیا ده گۆردریت و تیکدهچیت و
گهندهل ده بیٹ.

له چ پۆژیکدا ئادهم دابه‌زیندرا:

ئادهم له پۆژی ههینیدا دابه‌زیندرا به سەر زهوی.
له ئه‌بی هورپه‌یره‌وه (خوا لیبی رازی بیٹ)، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله
علیه وسلم) ده‌فهرموئ: "خیر یوم طلعت علیه الشمس، یوم الجمعة، فیه
خلق آدم، وفیه ادخل الجنة، وفیه اخرج منها، ولا تقوم الساعة إلا فی یوم
الجمعة" (۱). واته: (باشترین پۆژ، که خۆری تیدا هه‌له‌هاتوه، پۆژی
هه‌ینییه، چونکه لهو پۆژه‌دا ئادهم دروست بووه، هه‌ر لهو پۆژه‌دا چۆته
ناو بهههشت، لهو پۆژه‌دا ده‌رکراوه، پۆژی دوايش هه‌له‌ناستیه‌وه ته‌نیا
له پۆژی هه‌ینیدا نه‌بیٹ).

ناپه‌زایی ئادهم و موسا:

له ئه‌بی هورپه‌یره‌وه (خوا لیبی رازی بیٹ)، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله
علیه وسلم) ده‌فهرموئ: ((احتج آدم و موسی (عليهما السلام) عند ربهما
فحج آدم موسی، قال موسی: أنت آدم الذي خلقك الله بيده، ونفخ فيك
من روحه و أسجد لك ملائكة و أسكن في الجنة، ثم أهبطت الناس بخطيئتك
الى الأرض، فقال آدم: أنت موسی الذي اصطفاك الله برسالته و بكلامه و

(۱) سه‌حیحی بوخاری (۸۵۴).

أعطاك الألواح فيها تبيان كل شيء و قريک نجيا فيکم و جدت الله کتب التوراة قبل أن أخلق؟ قال موسى: بأربعين عاماً، قال آدم: فهل وجدت فيها (وعصى آدم ربه فغوى) قال: نعم. قال: أقتلو مني أن عملت عملا كتبه الله عليّ أن أعمله قبل أن يخلقني بأربعين سنة. قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): " فحج آدم موسى". واته: "ئادهم و موسا سلاوی خویان له سهر بیئت، گلهیی و نارپه زاییان له یه کتری کرد، ئادهم له و گفتوگو یه دا بو موسای سه لماند. موسا فهرمووی: تو ئاده می که خوی گهوره به دهستی خوی تو ی دروست کردووه و روحی خوی کردوته بهرت، هه موو فریشته کانی برده سوژده بو تو و له بهه شتدا تو ی جیگیر کرد، پاشان تو ش به تاوانه کهت مروقت دابه زانده سهر زهوی.

ئاده میس فهرمووی: تو موسای که خوی گهوره به پیام و فهرمایشته کانی تو ی هه لبرارد، تابوله کانی ته و پاتی پی به خشی، که هه موو شتیکی تییدا پروونکرا بووه، تو ی له خو نزیك کرده وه. ئادهم فهرمووی: چه ند پیش دروستبوونم خوی گهوره ته و پاتی نوسیوووه؟ موسا فهرمووی: به چل سال. ئادهم فهرمووی: نایا بینیووته تییدا نوسراوه ﴿ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴾ - ئادهم یاخی بوو له په روهرد گاری و فریوی خوارد و ریڼگای لی تییکچوو). فهرمووی: به لی: پاشان ئادهم فهرمووی: له سهر کرده وه یه ک گله ییم لی ده که ی که کردوومه و بهر له چل سال له دروستکردنی من، خوی گهوره له سهری نوسیووم. یتهمبهر (صلى الله عليه وسلم) ده فهرمووی: "ئادهم بو موسای سه لماند و بیانیوی بری" (۱).

به لام نه وهی ده ربارهی سوژده بردن هاتووه، له نه بی هورپه یره وه (خوا

(۱) بوخاری له سه حیحده که ی ریوایه تی کردووه (۳/۶۵)، (۴۷۳۸/فتح)، موسلیم له (۲۶۵۲/۲/۴۶)، نه حمد له (۲۸۷/۱) و عه بدولره زاق (۲۶۸/۱).

لیی رازی بیټ، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمووی: "إذ قرأ ابن آدم السجدة فسجد، اعتزل الشيطان يبكي، ويقول: يا ويلى امر ابن آدم بالسجود فسجد، فله الجنة، وأمرت بالسجود فأبيت فلي النار"^(۱). واته: (کاتیڭ نه وهی ئادهم ئایه تی سوژده ده خوینیټ سوژده ده بات، له و کاته شهیتان ده ست به گریان ده کات و ده لیټ: ئه ی هاوار بو من، فهرمان به نه وهی ئادهم کرا سوژده به ریت سوژده ی برد، به هه شتی بو هه یه، فهرمانیش به من کرا سوژده به رم، نه مکرد، ئاگری دۆزه خ بو من هه یه".

که موکورتی جهسته ی مروؤف دوا ی ئادهم:

له ئه بی هوریره وه (خوا لیی رازی بیټ)، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمووی: "خلق آدم، وطوله ستون ذراعاً... فلم يزل الخلق ينقص حتى الآن"^(۲). واته: (ئادهم کاتیڭ دروستکرا دریژییه که ی شه ست بال بووه.. تا ئیستاشی له گه ل بیټ دریژی مروؤف له کورتی دایه).

یه کهم خواردن و یه کهم بهرگ بو ئادهم و خیزانه که ی له زه ویدا:

له باره ی یه کهم خواردنی ئادهم له سه ر زه وی، جویره ئیل هاته لای و چهوت ده نکه گهنمی پی بوو، ئادهم فهرمووی: ئه مه چییه؟ ئه ویش پی فهرموو: ئه مه له و دره خته یه، که لیټ قه ده غه کرابوو، لیټ خوارد، ئادهم فهرمووی: چی لی بکه م؟ پی فهرموو: به زه ویدا بلاوی بکه وه، ئه ویش بلاوی کرده وه، هه ر ده نکیڭ له وانه چهوت سه د هه زار ده نکی لی ده که ویټه وه، پرووا و دووریه وه، پاشان کردیه ئارد دواتر هه ویر و

(۱) سه حیجی موسلیم (۸۱). (۱۵۳۰).
 (۲) سه حیجی بوخاری (۳۳۲۶). (۱۷۸۲).
 (۱۲:۱۷۱۲۵۲۲)

دواتر نان، دواى ماندووبوون و ههولدانىكى يه كجار زور خواردى، وهك له فەرمايشتى خوادا هاتووه ﴿... فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى﴾ (طه: ۱۱۷). واته: ((ورىابن له بههشت بهدهرکردنتان نه دات، بهو هویهوه تووشی ناخوشی و نه گبهتی و دهر به دهری ببن)).

یه کهم پۆشاکیان له خوری مهر بووه، برپانهوه پاشان رستیان، نادهم بهرگیکی بو حهوا دروست کرد، که پۆشاک و له چه کی سهری بووه.

نایا نادهم هیچ مندالیکی له بههشت بووه؟

موفه سیره کان رای جیاوازیان ههیه: نایا نادهم و حهوا مندالیان له بههشت بووه؟ ده گوتریت: هیچیان نه بووه له بههشت، ته نیا له زهوی نهییت، ته م رایهش راستره.

ههروهها گوتراوه: قابیل و خوشکه کهی قلیما^(۱) له بههشت له دایک بوونه، ته مهش پیوستی به بهلگه ههیه.

نهوه گانی نادهم و حهوا:

حهوا چل مندالی له بیست سکدا له نادهم بووه، له هه ر سکینکا دوانه ی کور و کچی بووه، یه کهم مندالی نادهم و حهوا، قابیل و خوشکه کهی قلیما بووه، دوا هه مینیشیان عبدالمغیث و خوشکه کهی أم المغیثة.

له ریوایه تیکی تر دا هاتووه، حهوا سه د و بیست جار دوو گیان بووه و مندالی بووه، له هه ر جار ی کیشدا دوانه ی کور و کچی بووه، واته: دوو سه د و

(۱) سهیری "مبهمات القران" سیوتی بکه، سهیری "غرر التبیان"ی نبین جماعه و الاعلام" سوهیلی و نبین عساكر و "صلة الجمع"ی بهلنسی بکه، له ویدا ناوی دوو کچی نادهم ههیه "لویدا و إقليمیا".

چل مندالی بووه، موفسیره کان ئەم بۆ چوونه به دوور نازانن، ئادهم (سهلامی خوی لهسه ر بیئت) ههزار سال ژیاوه، بهم شیویه له تابلوی پیروژدا (اللوح المحفوظ) دا پارێزراوه، بهلام ئەوهی له تهوراتدا ئاماژهی بۆ کراوه تهمهنی ئادهم، نۆسه د و سی سال بووه، که دهکاته نۆسه د و پهنج و ههوت سالی مانگی، ئەمهش ئە گەر چل سالی مانهوهی بهههشتی پیش دابهزینی بۆ زیاد بکریت.

شهریعتی ئادهم بۆ هاوسهرگیری کورپهکانی:

ئادهم (سهلامی خوی لهسه ر بیئت)، هاوسهرگیری کورپی سکیکی بهکچی سکیکی تر دهکرد، بهم شیویه شهریعتی دانا، خوشک و برای یهك سك بۆ یه کتری نه دهشیان.

نایا ئادهم پیغمبهر و نێردراو بووه [نبی و رسول]:^(۱)

له قورئاندا وشهی "النبوة" پیغمبهرایهتی و "الرسالة" په پیام له بهرامبهر ئادهمدا سلاوی خوی لهسه ر نههاتوو، وهك ئەو شیوهی بهرامبهر پیغمبهر و نێردراوانی تر دا هاتوو، له نمونهی ئیبراهیم و موسا و عیسا و ئەوانی تر، بهلام باسی کردوو که پهروهردگار بی بوونی هیچ هویهك قسهی له گهڵ کردوو، فرمانی کردن و نهکردنی بی داوه، حهلال و حهرامی بۆ داناوه، بی ئەوهی هیچ نێردراویکی بۆ بنیاریت، لهمهشدا واتای پیغمبهرایهتی تهواو دهبیئت.

(۱) ئادهم وهك ئەوهی له ههردوو سهحیحهکاندا هاتوو، پیغمبهره و نێردراو (نبی و رسول) یشه وهك له سهحیحی بوخاریدا له فرمودهی الشفاعة دا هاتوو، ههروهها له فرمودهی الاسراء، له قورئانی پیروژیشدا ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ...﴾ هاتوو که مه بهست لینی پیغمبهرایهتییه.

چل مندالی بووه، موفسیره کان ئەم بۆ چوونه به دوور نازانن، ئادهم (سهلامی خوی لهسه ر بیئت) ههزار سال ژیاوه، بهم شیوهیه له تابلوی پیرۆزدا (اللوح المحفوظ) دا پارێزراوه، بهلام ئەوهی له تهوراتدا ئاماژهی بۆ کراوه ته مهنی ئادهم، نۆسه د و سی سال بووه، که دهکاته نۆسه د و پهنجا و ههوت سالی مانگی، ئەمهش ئە گهر چل سالی مانه وهی بهههشتی پیش دابه زینی بۆ زیاد بکریت.

شهریعتی ئادهم بۆ هاوسهرگیری کوره کانی:

ئادهم (سهلامی خوی لهسه ر بیئت)، هاوسهرگیری کوری سکیکی به کچی سکیکی تر ده کرد، بهم شیوهیه شهریعتی دانا، خوشک و برای یهك سك بۆ یه کتری نه دهشیان.

نایا ئادهم پیغمبهر و نیردراو بووه [نبی و رسول] (۱):

له قورئاندا وشهی "النبوة" پیغمبهرایهتی و "الرسالة" په یام له بهرامبهر ئادهمدا سلاوی خوی لهسه ر نه هاتوو، وهك ئەو شیوهی بهرامبهر پیغمبهر و نیردراوانی تر دا هاتوو، له نمونهی ئیبراهیم و موسا و عیسا و ئەوانی تر، بهلام باسی کردوو که په روهردگار بی بوونی هیچ هۆیهك قسهی له گهڵ کردوو، فه رمانی کردن و نه کردنی پی داوه، حهلال و حهرامی بۆ داناوه، بی ئەوهی هیچ نیردراویکی بۆ بنیڕیت، له مهشدا واتای پیغمبهرایهتی ته واو ده بیئت.

(۱) ئادهم وهك ئەوهی له ههردوو سهحیحه کاندا هاتوو، پیغمبهره و نیردراو (نبی و رسول) یشه وهك له سهحیحی بوخاریدا له فهرمودهی الشفاعة دا هاتوو، ههروهها له فهرمودهی الاسراء، له قورئانی پیرۆزیشدا ﴿ثُمَّ اجْنَبْنَا رَبَّهُ...﴾ هاتوو که مه بهست لینی پیغمبهرایهتییه.

چیرۆکی کوره‌کانی نادم قابیل و هابیل:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخِرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ
﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنَّي
أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنَّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ
أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي
الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوَلِّتُنِي أُعْجِزْتُ أَنْ
أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

(المائدة: ٢٧-٣١). واته: ((بهسه‌رهات و هه‌والی دوو کوره‌که‌ی نادم بو‌ئو خه‌لکه باس بکه که: به‌راستی روویداوه، ئه‌وه بوو کاتیک هه‌ردووکیان قوربانیاان کرد، له یه‌کیکیان وه‌رگیرا (که له‌سه‌ر حه‌ق بوو، له خوا ترس بوو) و له‌وی تریان وه‌رنه‌گیرا (چونکه رپق ئه‌ستور و حه‌سودو خوانه‌ناس بوو) به‌براکه‌ی وت: هه‌ر ده‌تکوژم، ئه‌ویش له وه‌لامی هه‌رپه‌شه‌که‌یدا وتی: خوی گه‌وره‌ته‌نها له پارێژکاران، قوربانی و چاکه وه‌رده‌گریت، سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر تو ده‌ست درێژری بکه‌یت بو‌من بو‌ئه‌وه‌ی بمکوژیت، من ده‌ستدرێژری ناکه‌م بو‌ئو تو بو‌ئه‌وه‌ی بتکوژم، چونکه به‌راستی من له‌سزاو تو له‌وی خوا، په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان ده‌ترسم، (من به‌و ده‌ست درێژ نه‌کردنم) به‌راستی ده‌مه‌وینت به‌گونه‌ی من و گونه‌ی خویشته‌وه‌ بگه‌رێیته‌وه، ئه‌وجا ده‌بیته‌نیشته‌جیی ناو ناگر، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌پاداشتی سته‌مکاران، سه‌رئه‌نجام نه‌فسی سه‌رکه‌شی

زۆربهی موفهسیرهکان ئەو رایه‌ی ده‌لێت: که پیغه‌مبه‌ریکی ده‌وانه
کراوه پشت راست ده‌که‌نه‌وه.

به‌شیکێ تر رایه‌کی پیچه‌وانه‌یان هه‌یه و ده‌لێن: چون ده‌بیت پیغه‌مبه‌ر
بیت و سه‌رپیچی فه‌رمانی خوا بکات، له دره‌ختی قه‌ده‌غه کراو
بخوات، پیغه‌مبه‌ران دوورن له تاوان و گونا‌ه؟

وه‌لامی ئەمانه‌ش دراوه‌ته‌وه به‌وه‌ی، که به‌هۆی له بیرچوونه‌وه بووه،
یان ئەو گونا‌هه‌ی کردوویه‌تی بچووک بووه، یان وایزانیووه له‌و دره‌خته‌ی
خواردووه، چونکه خوی گه‌وره ئەو داره‌ی لێ قه‌ده‌غه کردبوو پیشانی
دابوو، ئەویش له دارێکی تری هه‌مان ره‌گه‌زی خوارد بوو؟^(۱)

**نایا ته‌نیا ئاده‌میگ بووه، یان چه‌ندان ئاده‌می تر پیش ئاده‌م
(سه‌لامی خوی لی بی) هه‌بووه:**

خوی په‌روه‌ردگار جگه له ئاده‌می باوکی مرو‌فایه‌تی، هیچ
ئاده‌میکی تری پی نه‌ناساندوین، بۆیه بابه‌تی بوونی ئاده‌می تر، یان
چه‌ندان ئاده‌م قسه‌ی بی به‌لگه‌ن.

له زه‌مه‌نی پیشوودا هه‌ندیگ گروپ له مرو‌فه‌کان بانگه‌شه‌ی نه‌ومیان
ده‌کرد، که بونیاتنانی ولاتیان کۆنتره له دروستکردنی ئاده‌م، له‌وانه
خه‌لکی هیند به‌ نمونه، به‌لکو بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ش ده‌که‌ن، که ئاده‌م
(سه‌لامی خوی لی بی) به‌نده‌یه‌ک بووه له به‌نده‌کانیان، له رۆژنا‌وا
هه‌لاتووه و له‌گه‌ل چه‌ند مندالێکدا هاتووه، هه‌موو نه‌مه‌ش قسه‌ی بی
مانا و پوچن، سه‌یری "پیشه‌کی ئەو کتێبه" بکه.

(۱) یان گونا‌هه‌که له پیش بوونی به پیغه‌مبه‌ر بووه، وه‌ک چون نه‌وه‌ی موسا روویدا
له کورشتنی پیاوه‌که.

هانیداو کوشتنی براکەیی لاسادە و ئاسان کردو کوشتی، ئیتر خۆی خستە ریزی خەسارەتمەند و زەرەرمەندانەوه، (لەوودوا گیری خوارد بەدەست تەرمەکەیهوه، چونکە وادیارە یەکەم کەسە کوژرا بێت و شەهید بوو بێت)، ئەوسا خۆی میهرەبان قەلەرەشیکی نارد و چالینکی لە زویدا هەلکەند (بۆ قەلەرەشیکی تری مردارەوه بوو) تا نیشانی بدات چۆن لاشەیی براکەیی بشاریتەوه، (هەرکە ئەوهی دی) وتی: هاوار لە من، نایا ئەوه من نەمتوانی وەکو ئەو قەلەرەشە بەکەم و بەقەدەر ئەوم لێنەهات، تا لاشە و عەیب و عاری براکەم بشارمەوه، ئیتر بۆ هەمیشە چروە ریزی پەشیمانانەوه).

پێشتر گوترا کە یەکەم و گەورەترین کورەکەیی ئادەم قابیل بووه و خوشکەکەیی قلیما بوو، قلیما کچیکی جوان بووه، لە دواي ئەوان هابیل و خوشکی، کە بە ئاستی قلیما جوان نەبووه، لە دایک بوون، کاتیک گەیشتنە تەمەنی هاوسەرگیری، ئادەم شەریعەتیکی دانا، کە قابیل خوشکی هابیل بخوازیت و هابیلش قلیمای دوانە لە گەل قابیل بخوازیت، بەلام قابیل ئەو هاوسەرگیریی رەتکردهوه، سوور بوو لەسەر ئەوهی قلیمای دوانەیی خۆی بخوازیت، بەمەش پێچەوانەیی شەریعەتی باوکی دەبیت، بۆ ئەو بریارەشی سی بیانووی هینایەوه: بەوهی کە کوری گەورەیه و خۆی خاوەن هەلبژاردنە، لەلایەن بازکییەوه جیگرەوهیه، خۆی و قلیما لە بەهەشتی نەمریی لە دایکبوونە، پێچەوانەیی رای موفەسیرەکان.

با دەست بە چیرۆکە بەکەین وەك چۆن لە ئیبن عەبباس و ئیبن مەسعود (خوا لێیان رازی بێت) لە پێغەمبەرەوه (صلی اللہ علیہ وسلم) دەگیرنەوه، کە دەفەرموی: "هیچ جارێک بۆ ئادەم مندالینکی کوری بەتەنیا نەدەبوو، دەبوایه کچیکیش لە گەل بووبیت، بۆیه

کۆری ئەو سکهی له گهڵ کچی سکه کهی تری هاوسەرگیری بۆ ده کردن. دوو کۆری بوو پێیان ده گوترا هابیل و قابیل، قابیل خاوهنی کشتوکاڵ بوو، هابیل خاوهنی ناژهڵ بوو، قابیل له هابیل گه وره تر بوو، خوشکیکی هه بوو له خوشکی هابیل جوانتر بوو، هابیل داوای کرد خوشکی قابیل بخوازی، رازی نه بوو، گوتی: ئەمه خوشکی خۆمه و له گهڵ من له دایک بووه، له خوشکی تۆ جوانتر و باشتره، من هه قه زیاتره هاوسەرگیری له گهڵ بکه، باوکی فه رمانی پێکرد بیداته هابیل، به لام دیسان ره تی کرده وه. هه ردووکیان قوربانیان بۆ خوا کرد بۆ ئەوهی بزانیان کامه یان شایانتره به و کچه. ئادهم خوا لێی رازی بیت جیی هیشتن، هاته مه که بۆ ئەوهی سه یری بکات، خوی گه وره پێی فه رموو: ئایا ئادهم ده زانیت مالیکم له سهر زهوی هه یه؟ گوتی: په روه رد گارا نه خێر. په روه رد گار فه رمووی: من مالیکم له مه که هه یه به رۆ بۆ ئەوی. ئادهم به ئاسمانی گوت: کۆره کانم به ئەمانه ت پارێزه، ره تی کرده وه، به زهوی گوت: ره تی کرده وه، به چیاکانی گوت: ئەویش ره تی کرده وه، به قابیلی گوت، قابیلیش گوتی: به لێ، ده رۆیت و ده گه رپێته وه و که سوکارت به سه لامه تی ده بینیت.

کاتیک ئادهم رۆیشت، هه ردووکیان قوربانییهکانیان ئەنجام دا، قابیل خوی له سهر هه لده کیشا، ده یگوت من له تۆ شایانتره، ئەو کچه خوشکی منه، من له تۆ گه وره تره، من جیگره وهی باوکم.

کاتیکیش قوربانیان کرد، هابیل قه ده داریکی ئەستوری کرده قوربانی، قابیلیش ده سکه گوله گه نمیکێ کرده قوربانی، له ناو ده سکه گوله که بینی گوله گه نمیکێ گه وره هه یه، هه لپهروکاند و خواردی، ناگرهاته خواره وه، قوربانی هابیلی خوارد و قوربانی قابیلی نه خوارد، قابیل تۆره بوو و گوتی: شه رت بیت بتکوژم بۆ ئەوهی خوشکی

من نه خوازیت، هابیلش گوتی ﴿... إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾
(المائدة: ٢٧). واته: ((خوای گهوره تهنها له پارێزکاران قوربانی و
چاکه وهرده گریت))..

له ئیبن عه بیاسه وه (خوای لئی رازی بیټ) له پیغه مبهروهه (صلی
الله علیه وسلم) ده فهرموئ: "وَأَيُّمُ اللَّهُ إِنْ كَانَ الْمَقْتُولُ لِأَشَدِّ الرَّجُلَيْنِ،
وَلَكِنْ مَنَعَتْهُ خَشْيَةُ اللَّهِ أَنْ يَبْسُطَ إِلَيْهِ يَدَهُ"^(١). مه بهست له م فهرموودهیه
ئه وهیه که کهسی کوژراو به هیتر بووه، به لام ترس له خوای په روهردگار
رنگر بوو له ده سترتر کردن بو سهری.

ده گوتریت: ئادهم به په روش بووه بو قبول بوونی قوربانی هابیل نه ک
قابیل، کاتیکیش قوربانیه که ی وهرنه گیرا، قابیل له سه ر ئه مه ره خنه ی
له باوکی گرت، پئی گوت: قوربانی له هابیل وهرگیرا، چونکه تو
دوعات بو ئه و کردبوو، بو منت نه کردبوو. له و ساته وه له دلی خویدا
په یمانی دا.

شه وئکیان هابیل له شوانی دواکه وت، ئادهم قابیلی برای نارد بو
ئه وهی بزانیټ بوچی دواکه وتوو، کاتیکی بینی، پئی گوت: خوا له تو ی
وهرگرت له منی وهرنه گرت. هابیل گوتی: به لکو خوای په روهردگار
له کهسانی له خواترس وهرده گریت، قابیل زور به توندی تو ره بوو،
به پارچه ئاسنیک که له دهستی دابوو، لییدا و کوشتی، ده گوتریت به
بهردیک کوشتوو به تی که بو ی هاویشتوو و بهر سهری که وتوو، یان
ده گوتریت: خنکاندوو به تی، له شیوهی درنده قه پی پیاگرت و مرد"
خوای گه ورهش زاناره.

خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا

(١) ته فسیری ته بهری ج (٦) لا (١٨٧)، ته فسیری ئیبن کثیر ج (٢) لا (٤٣).

بِأَسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلُكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۸﴾ (المائدة: ۲۸). واته: ((سویند به خوا ئه گهر تو دهست دریژ بکهیت بو من بو ئه وهی بمکوژیت، من دهستدریژ ناکهم بو تو بو ئه وهی بتکوژم، چونکه بهراستی من له سزاو تو لهی خوا، پهروهردگاری جیهانه کان دهترسم)).

ئهمهش به لگه و نیشانهیه له سهەر رهوشت بهرزی کوری یه کهمی ئادهم، ترسی له خوی پهروهردگار، بهو پییهی رهی کردهوه له بهرامبهر هه ره شه کانی براکهی بوهستیه وه له کاتی کدا به هیژتر بووه.

له (أثر) دا هاتووه: ئه و شوینهی قابیل براکهی خوی تیدا کوشت، شاخیکه پیی ده گوتریت (قیسون) (۱)، له باکوری دیمه شقه، ئه شکه وتیک ههیه له وی پیی ده گوتریت ئه شکه وتی خوین، له ویدا یه کهم قوریانی مرو فایه تی کوژراوه.

به گه پانه وه بو چیرۆکی قابیل و هابیل، دوی کوشتنی هابیل، قابیل ههستی به تاوانه کهی کرد، برا کوژراوه کهی له سهەر پشتی خوی هه لگرت، نهیده زانی چی لی بکات، نهیزانی تا ئه و کاتهی خوی گه وره دوو قه له ره شی بو نارد، به فرمانی خوا دهستیان به شه ر کرد، یه کیکیان ئه وی تری کوشت، قه له ره شه ی بکوژ چالیکه هه لکه ند، پاشان قه له ره شه کوژراوه کهی فری دایه ناوی، دواتر شار دیه وه و خۆلی به سهردا کرد. کاتیک قابیل ئه و دیمه نهی بینی، ئه ویش له شیوهی قه له ره شه که، براکهی شارده وه.

ئادهم به کوژرانی هابیلی کوری زور دلگران بوو.

(۱) قاسیون، هه موو ئه و ناوانه راست نین: سهیری "تهذیب بان عساکر" (۱/۴۴۱) و "قصص الانبیاء" ابن کثیر.

گوتراوه خوی گهوره سزای قابیل پیشخست بو ژیانی دونیا، نهو پرۆزه‌ی هابیلی برای تیدا شاردهوه، قاچه‌کانی په‌کیان کهوت، وایکرد پرووی به‌رده‌وام به‌ره‌و رووی خۆر بیت ئەمه‌ش وهک سزادانیک بو تاوانه‌که‌ی^(۱).

ئوه‌ی له ته‌وراتدا هاتووه، ته‌واو پیچه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌یه، تیدا هاتووه خوی گهوره سزاکه‌ی دواخستووه، له پرۆزه‌لاتی عه‌ده‌ن له زه‌وییه‌ک پیی ده‌گوترا (قنین) نیشته‌جی بووه، یان پیی ده‌گوترا (نود)، هه‌روه‌ها خوی گهوره ژماره‌یه‌کی زۆر له کور و نه‌وه‌ی له دوایدا پیی به‌خشی. ته‌ورات زیاتر باسی کردووه، ده‌لیت کورپکی بوو ناوی خنوخ بوو، خنوخ غندری بوو، ئەویش محوایی بوو، ئەویش متوشیل، پاشان لامک، ئەمه‌ی دوا‌ییان دوو ژنی هینا، یه‌کیکیان ناوی عدا بووه، که دوو کوری بووه، یه‌کیکیان ناوی ئیبل بووه، یه‌که‌م که‌س بووه، که پاره‌ی کو کردۆته‌وه و له قباب نیشته‌جی بووه، دووه‌میان ناوی نویل بووه، یه‌که‌م که‌س بووه، که خه‌ریکی لیدانی عود بووه، به‌لام ژنی دووه‌می ناوی سلا بووه، کورپکی بووه به‌ ناوی تو‌یلقین، یه‌که‌م که‌س بووه که خه‌ریکی دروستکردنی مس و ئاسن بووه^(۲).

له (أثر)دا هاتووه، ئادهم هاته لای حه‌وا، له‌و شه‌وه‌ی کورپه‌کیان هابیل کوژراوه، حه‌وا دووگیان بوو، کورپکیان بوو ناوی نا (شیث) به‌واتای خه‌لاتی خوا، ئەمه‌ش بو‌یه ئەو ناوه‌یان نا، وه‌ک شو‌ینگه‌وه‌ی کورپه‌ کوژراوه‌کیان.

هه‌روه‌ها له قورئاندا چیرۆکی کورپه‌کانی ئادهم هاتووه، به‌لام بی

(۱) قصص الأنبياء ابن کثیر (۵۱/۱).

(۲) میژووی ته‌به‌ری (۱۴۵/۱) و "قصص الأنبياء" ابن کثیر (۵۲/۱)، ئەمه‌ له ئیسرائیلیات به‌لام هیچ زیانکی نییه، چونکه هیچ په‌یوه‌ندی به‌ عه‌قیده‌وه نییه.

ئوهی ناویان هاتیټ، بهلام له تهو پراتدا ههردوو ناوی (قابیل و هابیل) هاتوو.

له کاتی هاتنی وادهی مردنی ئادهم، پهیمانی دایه (شیث) ی کوره کهی له دواي خوی، کاته کانی رۆژ و شهوی فیڕکرد، بهندایه تی ئه و کاتهی فیڕکرد، ههروهها پروودانی لافاوی نوح (سهلامی خوی لی بی) پی راگه یاند.

شیث پیغه مبهه بووه، ئه مهش به پیی دهقی فهرموودهی پیغه مبهه ی خوا (صلی الله علیه وسلم) که ئه بو زهر خوا لی رازی بیټ گێراویه تییه وه "انه أنزل علیه خمسون صحيفة" (۱). واته: خوی گه و ره په نجا په ری به سه ردا دابه زاندوو.

مردنی ئادهم و ههوا:

کاتی ئادهم (سهلامی خوی لی بی) کوچی دوايی کرد، رۆژی ههینی بو، فریشته کان به کفن و حنوط، که ماده دهیه که بو پاراستنی لاشه ی مردوو له تی کچوون هاتبوون، که له لایه ن په روهد گاره وه له به ههشت هینابوویان، سه ره خویشیان له کوره کهی و شیث جیگره وه کهی کرد.

ههروهها گوتراوه: کاتی فریشته کان بو کیشانی گیانی ئادهم هاتن، ههوا ئهوانی بینی و ناسینییه وه، ئادهمی لابرده، ئه ویش پیی گوت: وازم لیبینه، من پیش تو هاتووم، له نیوان من و فریشته کانی خوی په روهد گار گه ری.

ئوه بو گیانیان کیشا و شوشتیان و کفنیان کرد و مؤمیایان کرد، چالیکیان بو هه لکه نده و بویان ئاماده کرد، نوێژیان له سهر کرد،

(۱) حلیه الاولیاء (۵۶۰).

پاشان له ناو گوڤره کهی دایانان، خوځیان به سهدا کرد، پاشان گوتیان: ئه ی کورپه کانی ئادهم: ئه مه سوننه تی ئیوویه، فریشته کان چوار جار ته کبیریان له سهر ئادهم لیدا^(۱).

حهوا دواى سالیك له ئادهم كوچى دواىى کرد، ئادهم وهك چون له تابلوی پیروژدا (اللوح المحفوظ) دا هاتوووه ههزار سال ژیا، ههواش كه میك كه متر له و ژیاوه.

ئادهم له كوئ نیژراوه:

ده گوتریت: له و چیا به ی لی دابه زیندرا، له وی نیژراوه. یان ده گوتریت: له چیا ی ئه بی قبیس له مه کهه. به لام دواىن شوینی ئادهم ده گوتریت: نوح (سه لامی خوی لی بی) تهرمه پاکه کهی ئه و و ههواى له سهرده می لافاوه که دا له تابوتی کدا هه لیگرتوووه و له قودس ناشتووینی.

سهرده می پیغه مبه ر شیت کورپی ئادهم:

شیت (سه لامی خوی لی بی) کورپیکی بوو ناوی ئه نوش بوو، بهیمانی له دواى خویدا به و دا.

ئه نوش قینانی بوو، ئه ویش مه لایل، ئه وه ی دواىیان بووه پادشایه کی گوره و شاری بابلی دروست کرد، ههروه ها چند شاریکی تر، سه لاته که ی چل سالی خایاند.

دواى مردنی خو ی، پهیمانه که ی دایه کورپی خو ی، که ناوی یهرد ووه، ئه ویش کورپیکی بوو به ناوی خونخ، که ئیدریسه^(۲).

(۱) حاکم له "مستدرک" که ی گێراویه تیه وه، ئه بو نه عیم له "الحلیة".
 (۲) ئه مه لای اهل الكتاب پی ده لین "ئیدریس": "خونخ" سهیری "چیروکی پیغه مبه ران" ابن کثیری بکه (۱/۵۶،۵۷).

کۆتایه

الحمد لله رب العالمين وصلاة وسلاماً على دائمين متلازمين إلى يوم الدين
على سيد المرسلين و على اله وصحبه والتابعين وتابعيهم باحسان إلى يوم
الدين و بعد:

**له ميانه نوسينم بۆ ئەو لیکۆلینهوه، چەند دەرەنجامیکم بۆ
دەرکەوت، کە دەمهوئیت لێره دا بیانوسم:**

۱- ئادهم باوکی "البشر و الانسان" ه، (مرۆف و ئادهمیزاد) هیچ
جیاوازیهك له نیوان ئەو دوانه دا نییه.

۲- رینگا بۆ زانینی پیش دروستبوونی ئادهم بریتیه له قورئان و
فهرموده ی (سه حیح) نهك ئیسرائیلیات و خورافات، ههروهها پشت
نابهستیت بهوهی ئەهلی کتاب له یههود و نهسرانییهکان له کتیبه
دەستکاریکراوهکیان باسیان کردوو.

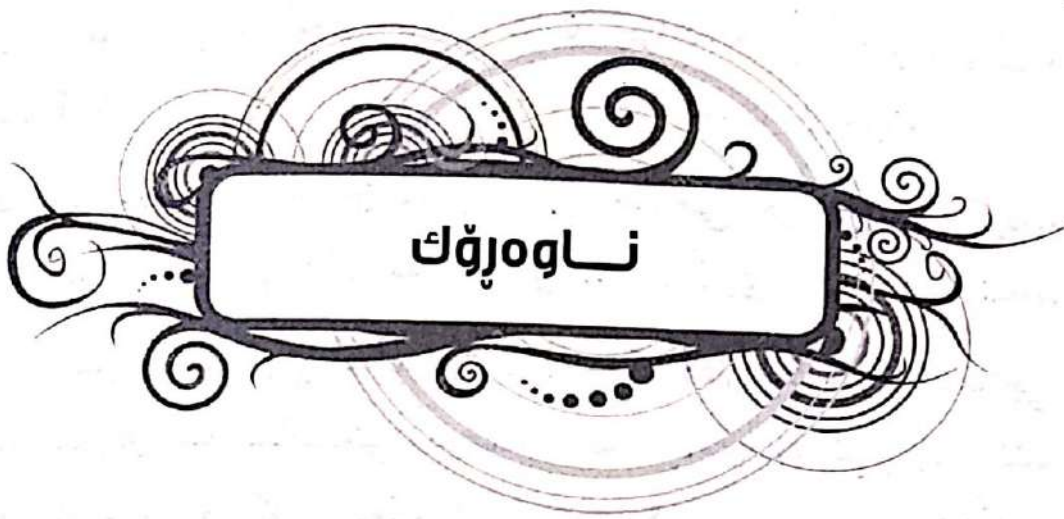
۳- ههموو دروستکراوهکانی ئەم گەردوونه بانگهێشتی مرۆف دهکات
بۆ ئەوهی بیری لێ بکاتهوه، راست گوتراوه: "بیر له دروستکراوهکانی
خوا بکەرەوه، بیر له خوا مەکەرەوه."

۴- خوی پهروهردگار ئەم گەردوونهی بۆ مرۆف دروست کردوو بۆ،

ئەوێ یارمەتی بەندایەتی کردنی بدات، چونکە خوای گەورە مرۆف و جنۆکەکان دروست نەکردوون، تەنیا بۆ بەندایەتیکردن نەبیت.

٥- ھەموو دروستکراوەکان لەناو دەچن، ھەرچی خوا دروستی کردووە دەمریت و کۆتایی پێ دیت، تەنیا خوای پەروردگاری بە توانا دەمینیتەو.

٦- لەسەر موسلمان پێویستە دەست بە ھۆکارەکان بگریت بە ئامانجی بوژاندنەوێ شارستانییهتی ئوممەت لە شیوێ ئەوانی تردا، ئیمە دوانەکەوتووین و گۆرەپانەکەمان چۆل نەکردووە، تەنیا بە پشتگۆی خستنی ھۆکارەکان نەبیت، کە گرنگترینیان پێشت بەستە بە خوای پەروردگار و فریدانی تەمبەلی، ھەروەھا زۆر گەران و توێژینەو، ئەمەش نەک تەنیا لە بواریکی دیاری کراودا، بەلکە ھەموو بواریکان بە گشتی بگریتەو و خواش زانترە.

ناوەڕۆك

- ٥.....پیشەکی
- ١٦.....سەرەتا
- سەرەتاک دروستکردن**
- ٣٥.....یەكەم دروستکراو
- ٣٥.....پینوس
- ٤٠.....ئاو
- ٥٢.....عەرش
- ٥٩.....کورسی
- ٦٦.....تابلوی پارێزراو (اللوحة المحفوظ)
- ٧٢.....دروستکردنی زهوی و ئاسمانه کان
- ٧٥.....گە لەستێره کان
- ٧٧.....ئەستێره کان
- ٧٩.....خۆر
- ٨٢.....هەسارە کان
- ٨٣.....زهوی
- ٨٦.....مانگ
- ٨٩.....هەسارۆکە

- کلکدار..... ۹۰
- نه یزه که کان..... ۹۲
- بلیسه داره کان..... ۹۵
- کونه ره شه کان..... ۹۹
- رووبه ری گه ردوون..... ۱۰۱
- دروستکردنی ئاسمانه کان..... ۱۰۵
- دروستکردنی زه وی..... ۱۰۷
- دروستکردنی فریشته کان..... ۱۱۳
- دروستکردنی به هه شت..... ۱۵۹
- دروستکردنی ئاگر..... ۱۷۷
- دروستکردنی جنوکه (الجن)..... ۱۹۶
- دروستکردنی نادم..... ۲۱۴
- دروستکردنی حه وا..... ۲۳۶
- کوئیایی..... ۲۶۴
- ناوه روک..... ۲۶۶

ئەوئى گىرگ و بەسوودە بو مۇسلمان زانىنى
چىرۆكى دەستپىكىردنى بوونەوورە، ئەمەش بە
ئامانجى ئامۆژگارى و پەندوورگرتن و وەستان لەسەر
گەورەيى و مەزنى خوى پەروەردگار لە
دروستکردنىدا.

. ئەم كتيبه بە تيروتهسەلى باسى
دروستكراوەكانى پەروەردگار دەكات لەم گەردوونە
فراوانەدا، ئەمەش پيش دروستکردنى چينشيني خوى
ئادەم لەسەر زەوى - سەلامى خوى لەسەر بيت - لە
پاشاندا نەوكانى.

نوسەرى ئەم كتيبه پشتى بەستوو بە
قورئانى پىرۆزو فەرموودە سەحىحەكانى پىغەمبەر
(صلى الله عليه وسلم)، بەخو بەدورگرتن لە
ئەفسانە و ئيسرائىليات و ئەو گومانانەى كەسانىكى
زۆرى بەهۆيەو لەخشته براوان.